

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler</i>	
(98/C 304/01)	E-3597/97 af Giacomo Santini til Kommissionen Om: Invasion på det europæiske marked af glasål fanget af asiatiske fiskere	1
(98/C 304/02)	E-3622/97 af Giuseppe Rauti til Kommissionen Om: Beskyttelse af taxachaufførers rettigheder i Italien og i Europa	2
(98/C 304/03)	E-3866/97 af José Valverde López til Kommissionen Om: Andalusiens selvforsyning med hensyn til energi	2
(98/C 304/04)	E-3904/97 af Cristiana Muscardini til Rådet Om: Massakre på turister i Egypten	3
(98/C 304/05)	E-3913/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Seveso-direktivet	4
(98/C 304/06)	E-3940/97 af Maren Günther til Kommissionen Om: Langsigtet, strukturel støtte til kulturelle netværk inden for de udøvende kunstarter	5
(98/C 304/07)	E-3981/97 af Angela Billingham til Kommissionen Om: Sammenlignende analyse af nationale mindstelønninger i Europa	5
(98/C 304/08)	E-4000/97 af Danilo Poggiolini, Pierluigi Castagnetti, Antonio Graziani, Giampaolo D'Andrea, Michl Ebner, Livio Filippi, Maria Colombo Svevo, Vincenzo Viola, Carlo Casini, Alessandro Fontana og Giovanni Burtone til Kommissionen Om: Udvælgelseskriterier ved ansættelse af praktikanter i Kommissionen	6
(98/C 304/09)	E-4012/97 af John Iversen til Kommissionen Om: Pesticidrester i vindruer	7
(98/C 304/10)	E-4025/97 af Graham Watson til Kommissionen Om: Finansielle instrumenter med henblik på midler til regionalpolitikken	8
(98/C 304/11)	E-4036/97 af Bryan Cassidy til Kommissionen Om: Bestemmelser i Det Forenede Kongerige om producenteres forpligtelser m.h.t. emballageaffald	8

Pris: 35 ECU

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 304/12)	E-4057/97 af Ulla Sandbæk til Rådet Om: Våbentræning i Grækenland	9
(98/C 304/13)	E-4139/97 af Angela Sierra González til Kommissionen Om: Affald på øer	9
(98/C 304/14)	E-4160/97 af Leonie van Bladel til Rådet Om: Frygt for forværring af EU's forbindelser med Surinam	10
(98/C 304/15)	E-4161/97 af Leonie van Bladel til Rådet Om: Frygt for mulig gidseltagning af EU-borgere i Surinam	11
(98/C 304/16)	E-4162/97 af Leonie van Bladel til Rådet Om: Bekymring over menneskerettighedssituationen i Surinam	11
(98/C 304/17)	E-4163/97 af Leonie van Bladel til Rådet Om: Foranstaltninger i tilfælde af Surinams gidseltagning af EU-statsborgere	11
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-4160/97, E-4161/97, E-4162/97 og E-4163/97	12
(98/C 304/18)	E-4164/97 af Rijk van Dam til Kommissionen Om: Forlængelse af »gammelt-for-nyt-ordningen«	12
(98/C 304/19)	E-4170/97 af Eryl McNally til Kommissionen Om: Særlig SMV-repræsentation i den sociale dialog på europæisk plan	13
(98/C 304/20)	E-4178/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Samhørighedspolitik og kultur	14
(98/C 304/21)	E-4180/97 af Riitta Myller til Kommissionen Om: Udarbejdelse af en foreløbig rapport om den nordlige dimension	14
(98/C 304/22)	E-4186/97 af Bárbara Dührkop Dührkop til Kommissionen Om: Den nødvendige akademiske baggrund for adgang til optagelsesprøve til stillinger i kategori A/LA	15
(98/C 304/23)	E-4212/97 af Bryan Cassidy til Kommissionen Om: EF-Domstolens dom af 24. oktober 1996 i sagen Elida Gibbs Ltd (sag C-317/94)	16
(98/C 304/24)	E-0017/98 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Valg af sprog i De Europæiske Fællesskabers Tidende	17
(98/C 304/25)	E-0018/98 af Klaus Lukas til Kommissionen Om: Udgifter til Kommissionens Repræsentation i Wien	17
(98/C 304/26)	E-0022/98 af Christian Rovsing til Kommissionen Om: Eneretsbevillinger på gasmarkedet	18
(98/C 304/27)	E-0028/98 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Det Europæiske Miljøagentur (EEA) og dets ansættelse af personale	19
(98/C 304/28)	E-0031/98 af John Corrie til Kommissionen Om: EU's støtte til Cypern	20
(98/C 304/29)	E-0038/98 af Gianni Tamino til Kommissionen Om: Anden rapport i henhold til artikel 26 i direktiv 86/609/EØF	20
(98/C 304/30)	E-0039/98 af Giacomo Leopardi til Kommissionen Om: Lægemiddeludgifter: tvungne tilbageholdelser og foreneligheden med Den Europæiske Unions principper	21
(98/C 304/31)	E-0041/98 af Ulf Holm til Kommissionen Om: Bestemmelser for indførsel af husdyr	21
(98/C 304/32)	E-0045/98 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktiv om lufttrafik	22
(98/C 304/33)	E-0052/98 af Hartmut Nassauer til Kommissionen Om: Bestemmelser for arbejdsgivere inden for byggeindustrien, der som led i udveksling af tjenesteydelser udstationerer arbejdstagere i et andet land	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(98/C 304/34)	E-0054/98 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Dramatisk nedgang i fællesskabsstøtten til olivenolie	24
(98/C 304/35)	E-0063/98 af Jan Mulder til Kommissionen Om: Lavere omkostninger end antaget i forbindelse med svinepestkrisen i Nederlandene	25
(98/C 304/36)	P-0064/98 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Begrænsninger i direkte salg	26
(98/C 304/37)	E-0066/98 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Leonardo-programmet	27
(98/C 304/38)	E-0069/98 af Gerhard Botz til Kommissionen Om: Eventuelle undersøgelser i forbindelse med anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler og disses indvirkninger på menneskets frugtbarhed	27
(98/C 304/39)	E-0072/98 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Forurening af drikkevandskilder i Ioannina	28
(98/C 304/40)	E-0078/98 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Drivgarn	29
(98/C 304/41)	E-0080/98 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Forbrænding af husholdningsaffald	29
(98/C 304/42)	E-0082/98 af Carlos Robles Piquer til Rådet Om: Informationsteknologi fra NATO	30
(98/C 304/43)	E-0106/98 af Marjo Matikainen-Kallström til Kommissionen Om: Edb-problemer i forbindelse med årtusindskiftet	31
(98/C 304/44)	E-0114/98 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Bypolitik	32
(98/C 304/45)	E-0115/98 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Burhøns	33
(98/C 304/46)	E-0124/98 af Marjo Matikainen-Kallström til Kommissionen Om: Følgespørgsmål til skolemælksprogrammet	33
(98/C 304/47)	E-0125/98 af Petrus Cornelissen til Kommissionen Om: Undersøgelse af flyvehændelser inden for civil luftfart	33
(98/C 304/48)	P-0128/98 af John Iversen til Kommissionen Om: Kalvetransporter og vægtgrænser (supplerende svar)	34
(98/C 304/49)	E-0130/98 af Kirsten Jensen til Kommissionen Om: GMO	35
(98/C 304/50)	P-0134/98 af Georg Jarzembowski til Kommissionen Om: Skibsbygningsindustrien	36
(98/C 304/51)	P-0137/98 af Ilona Graenitz til Kommissionen Om: Anerkendelse af tegnsprog i medlemslandene	37
(98/C 304/52)	E-0139/98 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Aktion mod rygning	38
(98/C 304/53)	E-0140/98 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Det operationelle program »Fiskeri« for Grækenland	39
(98/C 304/54)	E-0151/98 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Den italienske regerings optræden i forbindelse med liberaliseringen af telekommunikationssektoren	40
(98/C 304/55)	E-0156/98 af Klaus Lukas til Kommissionen Om: Hjemkaldelse af delegationslederen i Bratislava (fortsættelse)	41
(98/C 304/56)	E-0159/98 af Katerina Daskalaki til Kommissionen Om: Bankernes udlånsrenter og hotelvirksomheder i Grækenland	41

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(98/C 304/57)	E-0160/98 af Mary Banotti til Rådet Om: Det europæiske hospital i Gaza	42
(98/C 304/58)	E-0162/98 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Kombineret rejse med cykel og tog	42
(98/C 304/59)	E-0163/98 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Burhøns	43
(98/C 304/60)	E-0166/98 af James Fitzsimons til Kommissionen Om: Lovgivningen i EU's medlemsstater om cykler	44
(98/C 304/61)	E-0174/98 af David Bowe til Kommissionen Om: Kontrol med importerede levnedsmidler	44
(98/C 304/62)	E-0176/98 af Mark Watts til Kommissionen Om: Udlledning af kloak- og spildevand	45
(98/C 304/63)	E-0179/98 af Mark Watts til Kommissionen Om: Udlledning af kloak- og spildevand	45
(98/C 304/64)	E-0181/98 af María Sornosa Martínez til Kommissionen Om: Eventuel krænkelse af miljøbestemmelserne i Marjal de Massamagrell	46
(98/C 304/65)	E-0185/98 af Mark Watts til Kommissionen Om: Invalideydelse i EU-medlemslandene	47
(98/C 304/66)	E-0186/98 af Mark Watts til Kommissionen Om: Invalideydelser i EU-medlemslandene	47
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0185/98 og E-0186/98	47
(98/C 304/67)	P-0193/98 af Paul Lannoye til Kommissionen Om: Zoonoser	47
(98/C 304/68)	P-0194/98 af Antoni Gutiérrez Díaz til Kommissionen Om: Ulovlige EU-finansierede anlægsarbejder	49
(98/C 304/69)	P-0196/98 af Karin Riis-Jørgensen til Kommissionen Om: EU's eksport af ståltoft til Polen	50
(98/C 304/70)	E-0199/98 af Hilde Hawlicek til Kommissionen Om: Bevarelse af bogen som kulturgode	50
(98/C 304/71)	E-0202/98 af Gerhard Hager til Kommissionen Om: Budgetpost til fordel for familien	51
(98/C 304/72)	E-0205/98 af Rainer Wieland til Kommissionen Om: Finansiering af modernmålsundervisning i udlandet — Modernmålsundervisning i konsulatområdet Stuttgart (Tyskland)	52
(98/C 304/73)	E-0207/98 af Konstantinos Hatzidakis til Kommissionen Om: Forskelsbehandling af den græske centralorganisation for landbrugskooperativer SY.DA.SE	52
(98/C 304/74)	E-0208/98 af Katerina Daskalaki til Kommissionen Om: Problemerne for olivenoliemarkedet	53
(98/C 304/75)	E-0213/98 af Bryan Cassidy til Kommissionen Om: The International Group of P&I Clubs	54
(98/C 304/76)	E-0214/98 af Allan Macartney til Kommissionen Om: Kompensation i forbindelse med udskiftning af rensermaskiner	55
(98/C 304/77)	E-0221/98 af John Iversen til Kommissionen Om: Affaldsmedicin	55
(98/C 304/78)	E-0224/98 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Virkningen af ændrede arbejds mønstre	56
(98/C 304/79)	P-0229/98 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Babygæstole	57

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(98/C 304/80)	E-0230/98 af Panayotis Lambrias til Kommissionen Om: Manglende kapacitetsudnyttelse i den nationale skole for offentlig forvaltning i Grækenland	58
(98/C 304/81)	E-0231/98 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Dæmningen ved floden Arachtos	58
(98/C 304/82)	E-0244/98 af Karla Peijs til Rådet Om: Nedlægnings af European Business Information Centre	59
(98/C 304/83)	E-0248/98 af Allan Macartney til Kommissionen Om: Børns velfærd i EU	60
(98/C 304/84)	E-0250/98 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Mangelen på et EU-støjdirektiv	60
(98/C 304/85)	E-0251/98 af Marco Cellai til Kommissionen Om: Afgift på virksomheders nettoaktiver	61
(98/C 304/86)	P-0252/98 af Peter Skinner til Kommissionen Om: Landbrug	62
(98/C 304/87)	P-0253/98 af Karla Peijs til Kommissionen Om: Tvungen accept af to valutaer i forbindelse med én enkelt transaktion	62
(98/C 304/88)	E-0258/98 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Arbejds- og erhvervsudygtighed	63
(98/C 304/89)	E-0259/98 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Vuggedød	63
(98/C 304/90)	E-0263/98 af Yiannis Roubatis til Rådet Om: Den tyrkiske regerings systematiske og provokerende spændingspolitik	64
(98/C 304/91)	E-0264/98 af Yiannis Roubatis til Kommissionen Om: Den tyrkiske regerings systematiske og provokerende spændingspolitik	65
(98/C 304/92)	E-0265/98 af Yiannis Roubatis til Rådet Om: Tudjman-styrets taktik i Kroatien	65
(98/C 304/93)	E-0269/98 af Yiannis Roubatis til Kommissionen Om: Ødelæggelsen af det arkæologiske område Vouthrotos	66
(98/C 304/94)	P-0272/98 af Danielle Darras til Kommissionen Om: Afskaffelse af det afgiftsfrie salg ved rejser inden for Fællesskabet fra den 1. juli 1999	67
(98/C 304/95)	P-0275/98 af Gary Titley til Kommissionen Om: Forstyrrelse af satellitsignaler og EF-bestemmelserne om handelshindringer	67
(98/C 304/96)	E-0278/98 af Panayotis Lambrias til Kommissionen Om: Det nye Leader-program	68
(98/C 304/97)	E-0283/98 af Mark Watts til Kommissionen Om: Overholdelse af forordning (EF) nr. 3051/95 om sikkerhedsledelse af ro-ro-passagerfærger (ISM-koden) ..	69
(98/C 304/98)	E-0284/98 af Mark Watts til Kommissionen Om: Overholdelse af forordning (EF) nr. 3051/95 om sikkerhedsledelse af ro-ro-passagerfærger (ISM-koden) ..	69
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0283/98 og E-0284/98	69
(98/C 304/99)	E-0285/98 af Glenys Kinnock til Kommissionen Om: Transport af brevdUER	69
(98/C 304/100)	E-0287/98 af Mirja Ryynänen til Kommissionen Om: Status for ESIB (The National Unions of Students in Europe) som sagkyndig i forbindelse med uddannelsesspørgsmål i EU	70
(98/C 304/101)	E-0288/98 af Blaise Aldo til Kommissionen Om: Revisionsrettens særberetning	71
(98/C 304/102)	E-0289/98 af Blaise Aldo til Kommissionen Om: Omkostninger ved transport mellem de forskellige øer	71

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 304/103)	E-0324/98 af Bernard Castagnède til Kommissionen Om: Kornforsyninger i Fællesskabets yderste randområder	71
(98/C 304/104)	E-0400/98 af Dominique Souchet til Kommissionen Om: EU-støtte til forsyningen i randområder – opdræt	72
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0288/98, E-0289/98, E-0324/98 og E-0400/98	72
(98/C 304/105)	P-0290/98 af Jan Bertens til Kommissionen Om: EU's diplomatiske repræsentation i Malaysia	72
(98/C 304/106)	E-0300/98 af Leonie van Bladel til Rådet Om: Klarhed for så vidt angår Tyrkiets medlemskab	73
(98/C 304/107)	P-0307/98 af Luis Campoy Zueco til Kommissionen Om: Musikstøtte	74
(98/C 304/108)	P-0309/98 af Doeke Eisma til Kommissionen Om: Afgift på flybrændstof	75
(98/C 304/109)	P-0313/98 af Luis Campoy Zueco til Kommissionen Om: Urban-programmet	75
(98/C 304/110)	E-0316/98 af Wilmya Zimmermann til Kommissionen Om: Fælles europæisk festdag: 9. maj	75
(98/C 304/111)	E-0317/98 af Nikitas Kaklamanis til Rådet Om: Kommissionens forslag om tredjelands statsborgere	76
(98/C 304/112)	E-0322/98 af Riitta Myller til Kommissionen Om: EU's nye folkesundhedsprogram	77
(98/C 304/113)	P-0326/98 af David Hallam til Kommissionen Om: Forskelsbehandling på grund af højde	77
(98/C 304/114)	P-0327/98 af Dominique Souchet til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til forsyningerne i regioner i Fællesskabets yderste periferi og indvirkningen på beskæftigelsen	78
(98/C 304/115)	E-0335/98 af Graham Mather til Kommissionen Om: Erhvervs konsekvensanalyse	79
(98/C 304/116)	E-0336/98 af Graham Mather til Kommissionen Om: Erhvervs konsekvensanalyse	79
(98/C 304/117)	E-0337/98 af Graham Mather til Kommissionen Om: Erhvervs konsekvensanalyse	79
(98/C 304/118)	E-0338/98 af Graham Mather til Kommissionen Om: Erhvervs konsekvensanalyse	80
(98/C 304/119)	E-0339/98 af Graham Mather til Kommissionen Om: Erhvervs konsekvensanalyse	80
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0335/98, E-0336/98, E-0337/98, E-0338/98 og E-0339/98	80
(98/C 304/120)	E-0340/98 af Luis Campoy Zueco til Kommissionen Om: Mål nr. 2	81
(98/C 304/121)	E-0343/98 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Krise på olivenolie markedet	82
(98/C 304/122)	E-0344/98 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger	82
(98/C 304/123)	E-0345/98 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger	83
(98/C 304/124)	E-0346/98 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger	83

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 304/125)	E-0347/98 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger	83
(98/C 304/126)	E-0348/98 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger	83
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0344/98, E-0345/98, E-0346/98, E-0347/98 og E-0348/98	84
(98/C 304/127)	P-0352/98 af Ernesto Caccavale til Kommissionen Om: Støtteberettigede omkostninger i forbindelse med uddannelsesaktiviteter, der medfinansieres af ESF	84
(98/C 304/128)	E-0358/98 af Herbert Bösch til Kommissionen Om: Budgetkonto A-7001: Midlertidigt personale	85
(98/C 304/129)	E-0359/98 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Forlængelse af fristen for at stille forslag i forbindelse med programmet for bosniske flygtnings hjemvendelse	86
(98/C 304/130)	E-0363/98 af María Sornosa Martínez til Kommissionen Om: Aguamarga-saltmarsken i Alicante	86
(98/C 304/131)	E-0366/98 af Stefano De Luca til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til restaureringen af Petruzzelli-teateret	87
(98/C 304/132)	E-0371/98 af Nuala Ahern til Kommissionen Om: Radioaktivt affald og artikel 18 i direktiv 92/3/Euratom	88
(98/C 304/133)	E-0372/98 af Nuala Ahern til Rådet Om: Overførsel af højradoaktivt affald fra COGEMA-anlægget i La Hague	89
(98/C 304/134)	E-0373/98 af Nuala Ahern til Rådet Om: Handlingsplan vedrørende truslen fra Sellafield-anlægget	89
(98/C 304/135)	P-0391/98 af Leoluca Orlando til Kommissionen Om: Italiens manglende gennemførelse af direktiv 93/42/EØF	90
(98/C 304/136)	E-0393/98 af Daniela Raschhofer til Kommissionen Om: Hensyntagen til bjergområderne i forbindelse med strukturfondsreformen	90
(98/C 304/137)	E-0395/98 af Daniela Raschhofer til Kommissionen Om: Agenda 2000s konsekvenser for det eksisterende Fællesskab og dets 15 medlemsstater	91
(98/C 304/138)	E-0396/98 af Daniela Raschhofer til Kommissionen Om: Støtte til grænseområder	92
(98/C 304/139)	E-0397/98 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Hvidvaskning af ulovlige penge i Nordcypern	93
(98/C 304/140)	E-0401/98 af Gianni Tamino til Kommissionen Om: »Consorzio Venezia Nuova« (Konsortiet for et Nyt Venedig)	94
(98/C 304/141)	E-0402/98 af Honório Novo til Kommissionen Om: Klage fra EU til WTO over Helms-Burton-loven	94
(98/C 304/142)	E-0403/98 af Lis Jensen til Kommissionen Om: Antallet af henstillinger fra Rådet siden 1986	95
(98/C 304/143)	E-0409/98 af Carmen Fraga Estévez til Kommissionen Om: Samordning af udviklingsbistanden til fiskerisektoren i AVS-landene	95
(98/C 304/144)	E-0413/98 af Jan Andersson til Kommissionen Om: EU-støtte til organisationer, der arbejder med narkotikapolitik	96
(98/C 304/145)	P-0414/98 af John Cushnahan til Rådet Om: Oksekødsblokade	97
(98/C 304/146)	E-0416/98 af Freddy Blak til Rådet Om: SAFE-direktivet	97
(98/C 304/147)	E-0418/98 af Paul Rübig til Kommissionen Om: Den faste EU-repræsentation i ASEAN-landene	98

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(98/C 304/148)	E-0422/98 af Graham Watson til Kommissionen Om: Computerproblemet år 2000	98
(98/C 304/149)	E-0425/98 af Graham Watson til Kommissionen Om: Computerproblemet år 2000	98
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0422/98 og E-0425/98	98
(98/C 304/150)	E-0427/98 af Esko Seppänen til Kommissionen Om: Pensionsudgifter til personer ansat i Fællesskabet	100
(98/C 304/151)	E-0428/98 af Spalato Belleré til Kommissionen Om: Kommissionens repræsentationer	100
(98/C 304/152)	E-0429/98 af Spalato Belleré til Kommissionen Om: Cuba	101
(98/C 304/153)	E-0430/98 af Leonie van Bladel til Rådet Om: Den antisemitiske radiosender i Polen	102
(98/C 304/154)	E-0434/98 af Leonie van Bladel til Kommissionen Om: Pressefrihed i Bosnien, Serbien og Kroatien	103
(98/C 304/155)	E-0435/98 af Leonie van Bladel til Kommissionen Om: Støtte til den europæiske sikkerhedspolitik og genoprettelse af den jugoslaviske økonomi	104
(98/C 304/156)	P-0437/98 af Mark Watts til Kommissionen Om: Indrømmelser i forbindelse med afgiftsfrit salg	104
(98/C 304/157)	E-0439/98 af Niels Sindal til Kommissionen Om: Statsstøtte	105
(98/C 304/158)	E-0440/98 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Oversvømmelser på nogle ægæiske øer	105
(98/C 304/159)	E-0441/98 af Anna Karamanou til Kommissionen Om: Uvejrl i Grækenland – alvorlige følger for Lesbos og Samos	106
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0440/98 og E-0441/98	106
(98/C 304/160)	E-0443/98 af Eryl McNally til Kommissionen Om: Associeringsaftalen mellem EU og Israel	106
(98/C 304/161)	E-0446/98 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Interreg II-programmet	107
(98/C 304/162)	E-0448/98 af Gerardo Bianco, Michl Ebner og Pierluigi Castagnetti til Rådet Om: Tragedien i Cavalese (TN) i Italien	108
(98/C 304/163)	E-0452/98 af Luigi Florio, Claudio Azzolini, Giacomo Santini, Alessandro Danesin, Livio Filippi og Alessandro Fontana til Kommissionen Om: Mælkekvoter i Italien og beløb holdt tilbage af opkøberne	109
(98/C 304/164)	P-0461/98 af Ilona Graenitz til Kommissionen Om: Levnedsmiddelkontrol	109
(98/C 304/165)	E-0462/98 af Mark Watts til Rådet Om: Flysikkerhed i år 2000	110
(98/C 304/166)	E-0464/98 af Allan Macartney til Kommissionen Om: Den Rådgivende Komité for Fiskeri	111
(98/C 304/167)	E-0466/98 af Allan Macartney til Kommissionen Om: Konkurrenceregler og fjernsynsrettigheder i forbindelse med Europa-mesterskabet i fodbold i år 2000	111
(98/C 304/168)	E-0467/98 af Allan Macartney til Kommissionen Om: Definition af tid til søs i henhold til MAGP IV	112
(98/C 304/169)	E-0473/98 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Statsstøtte	113

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 304/170)	E-0475/98 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Genetisk sundhed	114
(98/C 304/171)	E-0480/98 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Respekt for lokale og regionale forskelligheder i strukturfundsprogrammer	114
(98/C 304/172)	E-0484/98 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Overgangsordninger for KONVER-områder, der ikke længere er støtteberettigede efter 1999	115
(98/C 304/173)	P-0487/98 af Honor Funk til Kommissionen Om: EU-importforbud for kød af hormonbehandlede dyr (WTO-klagenævnets afgørelse)	116
(98/C 304/174)	E-0568/98 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: EU-importforbud for kød af hormonbehandlede dyr	116
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler P-0487/98 og E-0568/98	116
(98/C 304/175)	P-0489/98 af Karl Habsburg-Lothringen til Kommissionen Om: Rapport om tilnærmelsen af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer	117
(98/C 304/176)	E-0490/98 af Klaus Lukas til Rådet Om: Afgiftsfrit salg	117
(98/C 304/177)	E-0491/98 af Anna Karamanou til Kommissionen Om: Oversvømmelser i det nordlige Grækenland	118
(98/C 304/178)	E-0740/98 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Oversvømmelser på Lesbos	118
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0491/98 og E-0740/98	119
(98/C 304/179)	E-0492/98 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Støtte til ulovlige afgrøder af fællesskabsmidler	119
(98/C 304/180)	E-0494/98 af Alexandros Alavanos til Rådet Om: De tyrkiske myndigheders gennemførelse af Lausanne-traktatens artikel 14	120
(98/C 304/181)	P-0512/98 af Carlos Carnero González til Kommissionen Om: Anvendelse af strukturfondsmidler under mål nr. 2 i Madrids autonome samfund	120
(98/C 304/182)	P-0513/98 af Jan Sonneveld til Kommissionen Om: Europæisk kritik af bekæmpelsen af svinepesten i Nederlandene	121
(98/C 304/183)	E-0515/98 af Paul Rübig til Rådet Om: Ret til oplysning i forbindelse med forordningen om gruppefritagelse	122
(98/C 304/184)	E-0516/98 af Paul Rübig til Rådet Om: Den ottende europæiske udviklingsfond	123
(98/C 304/185)	E-0517/98 af Paul Rübig til Kommissionen Om: Den ottende europæiske udviklingsfond	123
(98/C 304/186)	E-0519/98 af Ilona Graenitz til Kommissionen Om: Afgiftsfrie butikker	124
(98/C 304/187)	E-0520/98 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Finansiell støtte til producenter af vanedannende stoffer	124
(98/C 304/188)	E-0522/98 af Shaun Spiers til Kommissionen Om: Slagtedyrs velfærd	125
(98/C 304/189)	E-0523/98 af Susan Waddington til Kommissionen Om: Anvendelsen af landbrugsinterventionslagre — frugt og grønsager	125
(98/C 304/190)	E-0524/98 af Susan Waddington til Kommissionen Om: Øget anvendelse af visse fødevarer	126
(98/C 304/191)	E-0531/98 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Raphael-programmet	126

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(98/C 304/192)	E-0533/98 af Marjo Matikainen-Kallström til Kommissionen Om: Bistand til den mexicanske regering i forbindelse med undersøgelse af massemordene i Acteal	127
(98/C 304/193)	E-0534/98 af Raimo Ilaskivi til Kommissionen Om: Ensartet prisfastsættelse for posttjenester	127
(98/C 304/194)	E-0538/98 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Omfanget af subventioner til transport af slagtekvæg	128
(98/C 304/195)	E-0559/98 af John McCartin til Kommissionen Om: Udelukkelse fra landbrugsmarkederne	129
(98/C 304/196)	E-0561/98 af Olivier Dupuis til Kommissionen Om: Personstandslovgivningen i Belgien	130
(98/C 304/197)	E-0562/98 af Olivier Dupuis til Kommissionen Om: Landbrugets indvirkning på den vilde fauna i Cameroun	130
(98/C 304/198)	E-0565/98 af Karla Peijs til Kommissionen Om: Effektiv lovgivning mod bekæmpelse af svig i forbindelse med ikke-kontante betalingsmidler	131
(98/C 304/199)	E-0567/98 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: EU-importforbud for kød af hormonbehandlede dyr	132
(98/C 304/200)	E-0575/98 af Gérard Caudron til Rådet Om: Motorvejstrafik i tæt tåge	133
(98/C 304/201)	E-0576/98 af Gérard Caudron til Rådet Om: Dobbeltbeskatning for grænsearbejdere	133
(98/C 304/202)	P-0590/98 af Sirkka-Liisa Anttila til Kommissionen Om: Principielle forskelle i levnedsmiddelkontrollen mellem USA's dekontaminationssystem og EU's princip »fra marken til spisebordet«	134
(98/C 304/203)	P-0593/98 af W.G. van Velzen til Kommissionen Om: Kommissionens svar på en klage fra EnerTel N.V.	135
(98/C 304/204)	P-0594/98 af Luigi Florio til Kommissionen Om: Risiko for nuklear bestråling for europæiske borgere	136
(98/C 304/205)	E-0596/98 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Projekter i forbindelse med afholdelsen af De Olympiske Lege i 2004	138
(98/C 304/206)	E-0606/98 af José Valverde López til Rådet Om: Ratificering af Amsterdam-traktaten	139
(98/C 304/207)	E-0611/98 af Bartho Pronk til Kommissionen Om: Nederlandenes nettobidrag i 1997	139
(98/C 304/208)	E-0614/98 af María Izquierdo Rojo til Rådet Om: Vold mod kvinder	140
(98/C 304/209)	P-0615/98 af Angela Billingham til Kommissionen Om: Undersøgelser af kræftisikoen ved tekstiler og lædervarer	140
(98/C 304/210)	E-0621/98 af Angela Billingham til Kommissionen Om: Det kurdiske samfund i Diyarbakir	141
(98/C 304/211)	E-0625/98 af Juan Colino Salamanca og Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Den fælles markedsordning for råtoбак – Udnyttelse af forskningsfond	141
(98/C 304/212)	P-0648/98 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Afskaffelse af medanskaffelsesafgift på olivenolie	142
(98/C 304/213)	E-0660/98 af Leonie van Bladel til Rådet Om: Hindringer fra nederlandsk side mod international efterforskning af narkotikakriminalitet	143
(98/C 304/214)	P-0662/98 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Opførelse af en atomreaktor ved Akköy	143
(98/C 304/215)	P-0683/98 af Umberto Bossi til Kommissionen Om: Den italienske nationalbanks guldbeholdning og det offentlige underskud i Italien	144

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(98/C 304/216)	E-0684/98 af Umberto Bossi til Rådet Om: Den italienske nationalbanks guldbeholdning og det offentlige underskud i Italien	145
(98/C 304/217)	E-0686/98 af Amedeo Amadeo og Salvatore Tatarella til Rådet Om: Beskatning af energiprodukter	146
(98/C 304/218)	P-0693/98 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Gennemførelse af handlingsprogrammet på området for turisme	146
(98/C 304/219)	E-0695/98 af Amedeo Amadeo og Salvatore Tatarella til Kommissionen Om: Forureningsrelaterede sygdomme	147
(98/C 304/220)	E-0696/98 af Amedeo Amadeo og Salvatore Tatarella til Kommissionen Om: Forureningsrelaterede sygdomme	147
(98/C 304/221)	E-0697/98 af Amedeo Amadeo og Salvatore Tatarella til Kommissionen Om: Forureningsrelaterede sygdomme	147
(98/C 304/222)	E-0698/98 af Amedeo Amadeo og Salvatore Tatarella til Kommissionen Om: Forureningsrelaterede sygdomme	148
(98/C 304/223)	E-0699/98 af Amedeo Amadeo og Salvatore Tatarella til Kommissionen Om: Forureningsrelaterede sygdomme	148
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0695/98, E-0696/98, E-0697/98, E-0698/98 og E-0699/98	148
(98/C 304/224)	E-0704/98 af Amedeo Amadeo og Salvatore Tatarella til Kommissionen Om: Forebyggelse af personskader	149
(98/C 304/225)	E-0705/98 af Amedeo Amadeo og Salvatore Tatarella til Kommissionen Om: Forebyggelse af personskader	149
(98/C 304/226)	E-0706/98 af Amedeo Amadeo og Salvatore Tatarella til Kommissionen Om: Forebyggelse af personskader	149
(98/C 304/227)	E-0707/98 af Amedeo Amadeo og Salvatore Tatarella til Kommissionen Om: Forebyggelse af personskader	150
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0704/98, E-0705/98, E-0706/98 og E-0707/98	150
(98/C 304/228)	P-0732/98 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: EU-midler til Rheinland-Pfalz og Saarland siden januar 1996	151
(98/C 304/229)	P-0733/98 af Joan Colom i Naval til Kommissionen Om: Gennemførelse af strukturfondene i 1994-1997	151
(98/C 304/230)	P-0735/98 af Rinaldo Bontempi til Kommissionen Om: Anden opfordring til en aftale mellem EU og Fyrstendømmet Monaco vedrørende social sikring	152
(98/C 304/231)	P-0736/98 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Ansøgning til Samhørighedsfonden i forbindelse med et projekt for forureningsbekæmpelse af afvandingsområdet omkring Lis- og Seiça-floderne i Portugal	152
(98/C 304/232)	P-0737/98 af Werner Langen til Kommissionen Om: EU-mærkevederlaget	153
(98/C 304/233)	E-0743/98 af Richard Corbett til Rådet Om: Lov og orden blandt turister	153
(98/C 304/234)	E-0744/98 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Krænkelser af EU's konkurrencebestemmelser	154
(98/C 304/235)	P-0759/98 af Christa Randzio-Plath til Kommissionen Om: Oplysninger om omfanget af de EU-midler, Hamburg har modtaget siden 1995	154
(98/C 304/236)	P-0760/98 af Peter Truscott til Kommissionen Om: Finansiering af den fælles landbrugspolitik	155
(98/C 304/237)	E-0766/98 Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Bevillinger til strukturfondene	156

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 304/238)	P-0774/98 af Helena Torres Marques til Kommissionen Om: Daphne-projekter	156
(98/C 304/239)	P-0776/98 af Elly Plooij-van Gorsel til Kommissionen Om: Franske lovgivningsforanstaltninger i forbindelse med liberalisering af el-markedet	157
(98/C 304/240)	E-0789/98 af Wilmya Zimmermann til Rådet Om: Fælles europæisk helligdag den 9. maj	157
(98/C 304/241)	E-0790/98 af Nuala Ahern til Rådet Om: Højradioaktivt affald ved Dounreay-anlægget i Caithness, Skotland	158
(98/C 304/242)	E-0791/98 af André Laignel til Rådet Om: Initiativ til nedsættelse af den ugentlige arbejdstid til 35 timer i hele Den Europæiske Union	159
(98/C 304/243)	P-0843/98 af Jean-Antoine Giansily til Kommissionen Om: EU-støtte til tilrettelæggelsen af valg i Togo	159
(98/C 304/244)	P-0854/98 af Lyndon Harrison til Kommissionen Om: Ansvar i forbindelse med brande	160
(98/C 304/245)	E-0867/98 af Armelle Guinebertière til Rådet Om: Et nederlandsk lovforslag vedrørende prostitution og rufferi	160
(98/C 304/246)	E-0873/98 af John Cushnahan til Rådet Om: Menneskerettighederne i Mexico	161
(98/C 304/247)	E-0950/98 af Iñigo Méndez de Vigo til Rådet Om: Kampe på begge sider af grænsen mellem Rwanda og Congo	161
(98/C 304/248)	E-0975/98 af Carlos Robles Piquer til Rådet Om: Politiske fanger på Cuba	162
(98/C 304/249)	E-1051/98 af Jens-Peter Bonde til Rådet Om: Ophævelse af grænsekontrol og undtagelser	163
(98/C 304/250)	P-1085/98 af Jannis Sakellariou til Rådet Om: Gennemførelsen af associeringsaftalen med Tunesien	163
(98/C 304/251)	P-1098/98 af Olivier Dupuis til Rådet Om: Tilfældet Ukshin Hoti	164
(98/C 304/252)	P-1155/98 af Concepció Ferrer til Rådet Om: Fængslinger i Ækvatorialguinea	164

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

(98/C 304/01)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-3597/97

af Giacomo Santini (PPE) til Kommissionen

(13. november 1997)

Om: Invasion på det europæiske marked af glasål fanget af asiatiske fiskere

På grund af invasionen af glasål (fiskeyngel med en vægt på ca. 0,3 g, som fiskes af asiatiske fiskere i nærheden af Atlanterhavskysterne, og som i voksen tilstand bliver til ål) er prisen på glasål steget eksplosionsagtigt (fra 165.000 lire/kg i 1995 til 750.000 lire/kg i 1997).

De asiatiske fiskere (navnlig japanske og kinesiske fiskere) har som følge af deres hensynsløse fiskeri på den japanske ål (Japan alene forbruger ca. 120.000 t om året) bragt denne fisks forplantning i fare og har derfor vendt sig mod det europæiske marked, hvor der til forskel fra Japan ikke findes restriktioner for eksporten af glasål.

Kan Kommissionen oplyse:

1. hvad den agter at gøre for at beskytte de italienske og europæiske opdrættere i betragtning af, at Italien årligt producerer 7.000 t af de i alt 20.000 t ål, der hvert år produceres i Europa?
2. hvad den agter at gøre for at undgå, at det hensynsløse fiskeri, der foregår, vil påføre denne fisks forplantning ubodelig skade også langs de europæiske Atlanterhavskyster?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(14. januar 1998)

Kommissionen er helt klar over, at åleopdrættens er et værdifuldt og stadigt stigende bidrag til det europæiske landbrug, og over, at denne sektor er af særlig betydning i Italien. Afhængigheden af forsyningerne med vildåleyngel vil fortsætte, så længe det er umuligt at afslutte denne arts livscyklus i fangenskab.

Glasål fanges på deres vandring op ad floderne ved afslutningen af deres vandring fra Sargassohavet. Kompetencen til at forvalte glasålfiskeriet har hidtil først og fremmest ligget hos medlemsstaterne, og der eksisterer en række nationale kontrolforanstaltninger, som er afhængige af traditionelle mønstre for udnyttelse og anvendelse. Fem medlemsstater har udstedt forbud mod kommercielt fiskeri efter glasål, mens der eksisterer et regionalt forbud i en sjette medlemsstat. I de sydlige medlemsstater, hvor der er tradition for anvende mindre ål til konsum, er glasålfiskeri tilladt, men der føres kontrol med fiskeredskaber, fredningsperioder og licensudstedelsen.

En netop afsluttet rapport om forvaltningen af europæiske ål (samordnet aktion AIR A94-1939) viser, at der vender færre glasål tilbage, hvilket fører til en alvorlig tilbagegang i de eksisterende fiskerier, især i de medlemsstater, der har kyst ud til Østersøen og Middelhavet. Dette giver anledning til bekymring, og Kommissionen anmodede i september 1997 Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) om at udtale sig om,

hvilke forvaltningsaktioner der vil kunne sikre en bæredygtig udvikling af ålefiskeriet i EU. En sådan udtalelse forventes i 1998, og eventuelle forslag om forvaltningsforanstaltninger, herunder om udsætning af yngel, vil først blive fremsat derefter.

(98/C 304/02)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3622/97

af Giuseppe Rauti (NI) til Kommissionen

(13. november 1997)

Om: Beskyttelse af taxachaufførers rettigheder i Italien og i Europa

Vil Kommissionen oplyse, om den er bekendt med den brede protestbevægelse, som er ved at udvikle sig blandt taxachauffører i Italien? De klager over, at forskellige italienske lovbestemmelser — i absolut modstrid med bestemmelserne i forskellige EU-direktiver — skader dem meget med hensyn til skatter og afgifter. F.eks. bliver italienske taxachauffører nægtet eller forbudt momsrefusion, dels når de køber køretøjet, dels når de køber alt »tilbehøret«, som er absolut nødvendigt for at få det, som for taxachauffører er det eneste levebrød, til at fungere, lige fra benzin til reservedele. Endvidere er taxachauffører tvunget til at arbejde på grundlag af såkaldte »bundne takster«, uden at disse udledes af en analyse af de faktiske omkostninger. Og desuden — men der kunne gives flere eksempler — skete det i 1990, at taxachaufførerne blev frataget 30% af brændstofgodtgørelsen på grundlag af et »dekret« fra den daværende (socialistiske) minister Formica. I 1991 fjernede minister Gorla (DC) 30%, og i 1992 fjernede en anden socialistisk minister (Amato) yderligere 30% og lod de resterende 10% være skatte- eller acontotilbageholdelse.

Vil Kommissionen oplyse, om den agter at gribe ind ved at anmode den italienske regering om at overholde de pågældende EU-bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(6. januar 1998)

Kommissionen er klar over, at den italienske momslovgivning ikke tillader hyrevognsvirksomheder (hvis befordringsydelser er momsfrataget på grundlag af en foreløbig undtagelsesbestemmelse for afgiftsprincippet, der er fastsat i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾), at få refunderet de afgifter, der er betalt i forbindelse med deres køb af varer og tjenesteydelser. Dette er i overensstemmelse med nævnte direktiv, ifølge hvilket momsen kan fradrages, for så vidt som de købte varer og tjenesteydelser anvendes til afgiftsbelagte foranstaltninger.

Medlemsstaten kan naturligvis give afkald på at anvende undtagelsesbestemmelsen og lægge moms på personbefordring, hvorved momsen på erhvervede varer og tjenesteydelser kan refunderes.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977.

(98/C 304/03)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3866/97

af José Valverde López (PPE) til Kommissionen

(5. december 1997)

Om: Andalusiens selvforsyning med hensyn til energi

Andalusiens selvforsyning med hensyn til energi er kun 8% i modsætning til 30% i Spanien som et hele.

Kan Kommissionen give oplysninger om de projekter, både tidligere og igangværende, til oprettelse af et selvforsyningsnet (el-varme og vedvarende energi), der er blevet finansieret med midler fra strukturfondene og Samhørighedsfonden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(9. februar 1998)*

I perioden 1986-1991 modtog regionen Andalusien under fællesskabsinitiativet VALOREN en støtte på ca. 25 mio. ECU til 126 projekter, som havde til formål at fremme den lokale produktion af alternativ energi (vindenergi, solenergi, biomasse) og at forbedre udnyttelsen af energien.

For perioden 1994-1999 tildelte Kommissionen en støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) på 118,3 mio. ECU i forbindelse med ydelse af et globaltilskud under IDAE (Instituto para la diversificación y el ahorro energético) til alle de spanske områder, som er støtteberettigede under mål 1. Formålet var det samme som med ovennævnte intervention. Da det drejer sig om et program med kontinuerlig ydelse af støtte, er det for øjeblikket umuligt at anføre en regional fordeling af det anførte tal.

I det operationelle program for Andalusien indgår ligeledes, for samme periode og vedrørende alternativ energi, iværksættelse af flere støtteordninger, som medfinansieres af EFRU med et beløb på ca. 14 mio. ECU.

Samhørighedsfonden har ikke ydet støtte til denne slags projekter i den omtalte region, idet denne fond finansierer projekter inden for miljø og transportinfrastruktur af fælles interesse.

(98/C 304/04)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3904/97**af Cristiana Muscardini (NI) til Rådet***(10. december 1997)*

Om: Massakre på turister i Egypten

Den massakre på turister i Dronningernes Dal i Egypten, som islamistiske terrorister, der er organiseret som en fuldt uddannet revolutionær hær, har gennemført, kræver, at Europa træffer følgende afgørelser:

1. bistår præsident Mubaraks regering til at træffe drastiske og resolute foranstaltninger mod terrorisme og islamisk fundamentalisme;
2. skaffer garantier for sikkerheden for alle, som i arbejdsøjemed eller som turist tager til Egypten, for at sikre at landet kan opretholde forbindelserne med Vesten;
3. beskytter Egyptens arkitektoniske og kulturelle arv, et land hvis historie tilhører hele verden og som hele verden må beskytte.

Kan Rådet oplyse, hvilke særlige foranstaltninger, det agter at træffe for at bidrage til bekæmpelsen i Unionens medlemsstater af sammenstød mellem internationale terrorgrupper navnlig de islamitiske terrorgrupper?

Svar*(28. maj 1998)*

1. Rådet fordømmer alle former for terrorisme og støtter Egypten i kampen mod terrorismen.
2. De indre og ydre trusler, som terrorismen udsætter Den Europæiske Union for, drøftes regelmæssigt i Rådets instanser. Den 15. oktober 1996 vedtog Rådet en fælles aktion om oprettelse og førelse af et register over sagkundskab med hensyn til bekæmpelse af terrorisme for at lette samarbejdet om bekæmpelse af terrorisme mellem Den Europæiske Unions medlemsstater⁽¹⁾.

På baggrund af de arrangementer, der er indgået med henblik på udveksling af operationelle oplysninger på dette område, afholdes der regelmæssigt møder og seminarer for at lette bekæmpelsen af samtlige aspekter af terrorisme.

3. På baggrund af, at Europol-konventionen forventes at træde i kraft snart, besluttede Rådet den 19. marts 1998 at træffe afgørelse om, at Europolis arbejdsområde snarest muligt efter, at den har begyndt sit arbejde (jf. konventionens artikel 2), skal udvides til også at omfatte bekæmpelse af terrorisme.

⁽¹⁾ EFT L 273 af 25.10.1996, s. 1.

(98/C 304/05)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3913/97**af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen***(11. december 1997)**Om: Seveso-direktivet*

Hvad angår kravene til miljøbeskyttelse og virksomheders sikkerhed er direktiverne

- 85/337/EØF ⁽¹⁾ af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet
- 96/61/EF ⁽²⁾ af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening
- 96/82/EF ⁽³⁾ af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer af væsentlig betydning.

De to sidstnævnte direktiver skal medlemsstaterne senest have gennemført i 1999. I forbindelse med de drøftelser, dette har bevirket, er der fremsat nogle synspunkter, som giver anledning til følgende spørgsmål til Kommissionen:

I henhold til artikel 12, stk. 2, i direktiv 96/61/EF sørger medlemsstaterne for, at der ikke foretages væsentlige ændringer i driften af et anlæg, som er omfattet af direktivet uden forudgående gennemførelse af en godkendelsesprocedure. I forbindelse med proceduren for tildeling af godkendelse anvendes artikel 3 og 6-10 i direktivet.

Skal denne bestemmelse gennemføres af medlemsstaterne på en sådan måde, at også den i henhold til artikel 10 i direktiv 96/82/EF ændrede sikkerhedsrapport, for så vidt den vedrører anlægget i henhold til direktiv 96/61/EF, på grund af artikel 3, litra e, i direktiv 96/61/EF skal forelægges den kompetente myndighed, inden der gives en godkendelse?

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(29. januar 1998)*

I henhold til artikel 12, stk. 2, i direktiv 96/61/EF må ingen væsentlig ændring, som planlægges af operatøren af et anlæg, gennemføres uden at være godkendt i henhold til direktivet.

For anlæg, som både er omfattet af direktiv 96/61/EF og Seveso II-direktivet (Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer), præciseres det i artikel 10 i Seveso II-direktivet, i hvilke tilfælde operatøren skal gribe ind, dvs. ved ændring af et anlæg, en virksomhed, en proces eller de arter og mængder af farlige stoffer, som kan få betydelige virkninger for risikoen i forbindelse med større uheld. Artiklen beskriver operatørens konkrete forpligtelser, dvs. kontrol/ændring af sikkerhedskonceptet til forhindring af alvorlige uheld, af ledelsessystemer og processer i forbindelse med artikel 7 og 9 samt kontrol/ændring af sikkerhedsrapporten og underretning af den kompetente myndighed, før ændringen gennemføres.

Tildeling af en godkendelse i henhold til direktiv 96/61/EF, inden der gennemføres en væsentlig ændring, kan for anlæg, der også er omfattet af Seveso II-direktivet, kun ske, hvis bestemmelserne i dette direktiv også er opfyldt.

(98/C 304/06)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3940/97**af Maren Günther (PPE) til Kommissionen***(12. december 1997)*

Om: Langsigtet, strukturel støtte til kulturelle netværk inden for de udøvende kunstarter

Som led i Kalejdoskop-programmet støtter Kommissionen europæiske kulturnetværk som pilotprojekter. Hidtil har der imidlertid manglet en kontinuerlig, strukturel støtte, som vil gøre det muligt for netværkene at planlægge deres opgaver på lang sigt.

1. Påtænker Kommissionen at følge henstillingerne fra Parlamentets Kulturudvalg, således at der fremtidigt stilles en mere langfristet, strukturel støtte til rådighed for netværkene?
2. Indgår der i planerne for Kalejdoskop-programmet i 1998 et eller flere europæiske kulturelle netværk inden for de udøvende kunstarter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(6. februar 1998)*

Kommissionen henviser til, at fællesskabsprogrammet KALEJDOSKOP er begrænset til en treårig periode, og at 1998 er det sidste år.

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 719/96/EF af 29. marts 1996 om iværksættelse af et program til støtte for kunstneriske og kulturelle arrangementer med en europæisk dimension⁽¹⁾ giver KALEJDOSKOP-programmet ikke strukturel støtte til infrastrukturnetværk — på grund af dets begrænsede budget — men støtter især projekter og andre initiativer, som disse netværk bidrager til.

Fællesskabsstøtten kan på nuværende tidspunkt ikke gives i en længere periode, både fordi programmets periode er begrænset og på grund af Fællesskabets princip med etårige budgetter.

Kommissionen henviser dog til, at projekter, der medfører et længerevarende samarbejde, prioriteres ved udvælgelsen. Kommissionen henleder i denne sammenhæng det ærede medlems opmærksomhed på, at mange kvalitetsnetværk inden for KALEJDOSKOP modtager støtte flere år i træk. Dette er bl.a. tilfældet med netværket »Germinations« om bildende kunst, et område af særlig interesse for det ærede medlem.

Fællesskabet har derudover andre muligheder for at yde til strukturel støtte inden for andre fællesskabspolitikker eller -programmer og andre dele — især del A — af fællesskabsbudgettet. Et eksempel er budgetpost A-3020 om tilskud til transeuropæiske strukturer.

Med hensyn til støtte til kulturelle netværk i 1998 er Kommissionen på nuværende tidspunkt ved at registrere og behandle de ansøgninger, der er indkommet i overensstemmelse med bestemmelserne i KALEJDOSKOP-programmet. Resultatet for regnskabsåret 1998 bliver fremlagt i april. Ud over de ovennævnte muligheder vil der desuden komme andre, men dog begrænsede, muligheder for netværkerne i forbindelse med en indkaldelse af forslag, som Kommissionen fremsender inden årets udgang, om fællesskabsstøtte til kulturudviklingsprojekter, hørende under budgetpost B3-2003

⁽¹⁾ EFT L 99 af 20.4.1996.

(98/C 304/07)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3981/97**af Angela Billingham (PSE) til Kommissionen***(14. januar 1998)*

Om: Sammenlignende analyse af nationale mindstelønninger i Europa

Kan Kommissionen oplyse, om der foretages en regelmæssig statistisk undersøgelse eller sammenlignende analyse af nationale mindstelønninger i Den Europæiske Union?

Har Kommissionen efterkommet sine forpligtelser i sin udtalelse fra 1993 om en rimelig løn, hvori den kræver foranstaltninger til forbedring af åbenheden omkring lønninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(18. februar 1998)*

Kommissionens udtalelse om en rimelig løn ⁽¹⁾ indeholdt en henstilling til medlemsstaterne om at forbedre transparensen på arbejdsmarkedet gennem en bedre indsamling og udbredelse af sammenlignelige statistiske data om lønstrukturer.

Den 8. januar 1997 vedtog Kommissionen en situationsrapport om rimelig løn ⁽²⁾, ifølge hvilken transparens i oplysningerne om lønninger stadig er et problematisk område i alle medlemsstaterne. Statistikkerne om lønninger, som er tilgængelige i vidt omfang i medlemsstaterne, er ofte for generelle eller for utidssvarende til at understøtte transparensen, og oplysninger om lønninger udtaget af oplysninger om ledige stillinger har et for smalt grundlag til at gøre nytte.

Det blev endvidere konstateret, at strukturelle data om indkomst og indkomståndringer ikke kan fås generelt på fællesskabsplan. Kommissionen har dog givet stødet til, at der er etableret nye informationskilder, og i de nærmeste år skulle der således fremkomme nyttige indikatorer.

Som en del af det stadige forsøg på at forbedre transparensen i spørgsmålet om lønninger og til opfølgning af situationsrapporten for 1997 vil der i marts 1998 udkomme en sammenlignende undersøgelse om mindsteløn med udgangspunkt i situationen i 1997.

⁽¹⁾ KOM(93) 288 endel. udg.

⁽²⁾ KOM(96) 698 endel. udg.

(98/C 304/08)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4000/97

**af Danilo Poggiolini (PPE), Pierluigi Castagnetti (PPE),
Antonio Graziani (PPE), Giampaolo D'Andrea (PPE), Michl Ebner (PPE),
Livio Filippi (PPE), Maria Colombo Svevo (PPE), Vincenzo Viola (PPE), Carlo Casini (PPE),
Alessandro Fontana (PPE) og Giovanni Burtone (PPE) til Kommissionen**

(14. januar 1998)

Om: Udvælgelseskriterier ved ansættelse af praktikanter i Kommissionen

Der henvises til det voksende antal ansøgninger om praktikophold i Kommissionens tjenestegrene og det begrænsede antal ledige pladser, som nødvendigvis medfører, at mange anmodninger ikke kan imødekommes, og der henvises til den nødvendige gennemskuelighed, der bør herske i forholdet mellem Unionens borgere og dens institutioner.

1. Kan Kommissionen på klar og præcis måde oplyse, hvilke udvælgelseskriterier, for så vidt angår nationale kvoter, der anvendes ved ansættelse af administrative praktikanter i dens tjenestegrene, især hvad angår den første udvælgelse, der betyder, at ansøgerne optages i »den blå bog«?
2. På grundlag af hvilke kriterier er det kun en del af disse praktikanter, der aflønnes?
3. Kan Kommissionen endvidere oplyse, hvor mange praktikanter der er i de forskellige nationale kvoter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jaques Santer*(30. januar 1998)*

1. Kriterierne for udvælgelse af praktikanter i Kommissionen er fastlagt i reglerne vedrørende praktikantophold af 7. juli 1997.

Praktikantophold tilbydes personer, som ikke allerede har været praktikant i en af EU's institutioner eller i institutioner tilknyttet EU, og som ved ansøgningsfristens udløb har fuldført en universitetsuddannelse med en kandidatgrad eller tilsvarende. Aldersgrænsen er 30 år, og ansøgeren skal have grundigt kendskab til et af Fællesskabets sprog og tilfredsstillende kendskab til ét andet.

Ansøgerne bliver udvalgt på grundlag af deres kvalifikationer, og eftersom der ikke findes nationale kvoter, tilstræbes det tilnærmelsesvis at nå en geografisk fordeling, som afspejler de forskellige landes indbyggertal og antallet af ansøgere. Ansøgerne bliver prioriteret efter de resultater, de har opnået i løbet af deres studier.

Kommissionen har indført en strammere og mere systematisk procedure for gennemgang af praktikantansøgninger, idet der er nedsat udvælgelsesgrupper for hver land, bestående af embedsmænd i Kommissionen fra det pågældende land.

2. Det er de budgetmæssige rammer, der er afgørende for, hvor mange praktikanter der modtager legat. Kommissionen ville foretrække at være i stand til at betale alle sine praktikanter. Derfor skrev den den 23. oktober 1997 til parlamentets formand og formanden for budgetudvalget for at informere dem om, at den har til hensigt gradvist at øge antallet af legater hvert år fra 800 til 1200 legater om året, således at alle praktikanter bliver betalt. Denne indsats vil blive påbegyndt i 1999, hvor der er anmodet om en 10% større bevilling til praktikanter under budgetpost A-3200.

3 Der findes ingen nationale kvoter for praktikanter. Der er til det ærede medlem samt til parlamentets sekretariat sendt et skema for 1996 og 1997, hvoraf antallet af praktikanter fra hvert medlemsland fremgår.

(98/C 304/09)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4012/97

af John Iversen (PSE) til Kommissionen

(14. januar 1998)

Om: Pesticidrester i vindruer

Er Kommissionen bekendt med, at der på det tyske marked er fundet flere europæiske vindruer med et pesticidindhold, der overstiger den tilladte mængde? Öko Test har i Tyskland foretaget test på 30 forskellige vindruer, hvoraf flere overskred den tilladte mængde af pesticidrester, for enkelte vindruer var den samlede koncentration af pesticid overskrevet med over 100%.

Mener Kommissionen, at de eksisterende kontrolforanstaltninger i Unionen er effektive instrumenter til at sikre forbrugerne ufarlige produkter?

Anerkender Kommissionen problemet med den samlede mængde af pesticider i frugt langt kan overstige de tilladte grænseværdier for enkelte stoffer i frugt?

Hvilke initiativer vil Kommissionen igangsætte, der kan sikre, at forbrugerne ikke af denne årsag indtager en for stor pesticidmængde, når de spiser frugt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(17. februar 1998)

Kommissionen er klar over, at de tyske myndigheder undersøgte 188 prøver af spisedruer i 1996, og at der i fire af disse prøver blev påvist et pesticidindhold, der lå over maksimalgrænseværdien. I en af prøverne blev der konstateret restkoncentrationer af to pesticider, som lå over de respektive maksimalgrænseværdier.

De fire prøver, der havde et pesticidindhold over maksimalgrænseværdien, stammede fra druesendinger, der var produceret i medlemsstaterne, og ifølge de foreliggende oplysninger underrettede de tyske myndigheder oprindelsesmedlemsstatens myndigheder direkte om disse overtrædelser.

Kommissionen mener, at ændringerne af direktiv 90/642/EØF af 27. november 1990 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager⁽¹⁾, som er foretaget ved Rådets direktiv 97/41/EFG af 25. juni 1997 om ændring af direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i henholdsvis frugt og grøntsager, korn, levnedsmidler af animalsk oprindelse og visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt af grøntsager⁽²⁾, der skal være iværksat af medlemsstaterne senest den 31. december 1998, vil gøre ordningen for kontrol og overvågning af pesticidrester mere effektiv. Kommissionen vil inden denne dato fastsætte de gennemførelsesbestemmelser, der er nødvendige for, at de ændrede bestemmelser kan fungere efter hensigten.

⁽¹⁾ EFT L 350 af 14.12.1990.

⁽²⁾ EFT L 184 af 12.7.1997.

(98/C 304/10)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4025/97
af Graham Watson (ELDR) til Kommissionen
(14. januar 1998)

Om: Finansielle instrumenter med henblik på midler til regionalpolitikken

Hvornår agter Kommissionen at indlede undersøgelser om eventuel anvendelse af nye finansielle instrumenter til fremskaffelse af midler til regionalpolitikken?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies
(12. marts 1998)

Som led i Agenda 2000 og revisionen af de gældende bestemmelser for strukturfondene for perioden efter 1999 har Kommissionen iværksat en række undersøgelser om mulighederne for at anvende nye finansielle instrumenter. Den vil udarbejde en rapport om støtte til den fremtidige samhørighedspolitik og brugen af forskellige instrumenter til finansiel bistand, idet den navnlig vil fokusere på det forhold, at der fremover bør etableres en mere retfærdig ligevægt mellem gavebistand og andre typer støtte som f.eks. lån (med eller uden rentegodtgørelser), lånegarantier eller kapitalandele afhængig af arten af den pågældende investering.

Kommissionen vil undersøge, hvorledes gavebistandselementet i strukturfondsinterventionerne delvis kan erstattes eller benyttes til gearing af andre (f.eks. private) ressourcer for således at lette den byrde, dette element udgør for fællesskabsbudgettet, samtidig med at man opnår den ønskede samhørighedsvirkning. Som en del af dette projekt er man ved at udarbejde en undersøgelse om indvirkningen af finansieringstekniske foranstaltninger inden for et udvalgt antal eksisterende programmer som led i den europæiske regionaludviklingsfond.

Efter en intern bedømmelse af de politiske retningslinjer i Kommissionen forventes det, at der som led i drøftelser mellem Den Europæiske Investeringsbank (EIB), Den Europæiske Investeringsfond og en række udvalgte institutioner i medlemsstaterne vil blive udarbejdet praktiske retningslinjer for forskellige programmer, som udpeges. I resultaterne af disse undersøgelser og drøftelser vil der blive taget hensyn til det nye mandat, der er givet til EIB til opfølgning af Det Europæiske Råd i Amsterdam med henblik på at fremme udviklingen af små og mellemstore virksomheder (SMV), eventuelt ved at gøre brug af risikovillig kapital med inddragelse af den private banksektor.

(98/C 304/11)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4036/97
af Bryan Cassidy (PPE) til Kommissionen
(14. januar 1998)

Om: Bestemmelser i Det Forenede Kongerige om producenternes forpligtelser m.h.t. emballageaffald

Kan Kommissionen bekræfte, at den er ved at indlede overtrædelsesprocedure mod Det Forenede Kongerige på grund af dets gennemførelse af direktiv 94/62/EF ⁽¹⁾ og give en fortegnelse over Kommissionens klagepunkter?

⁽¹⁾ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard
(23. februar 1998)

Kommissionen kan oplyse det ærede medlem om, at der for øjeblikket er en overtrædelsesprocedure i gang mod Det Forenede Kongerige, for så vidt angår dette lands kun delvise gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald.

(98/C 304/12)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4057/97**af Ulla Sandbæk (I-EDN) til Rådet***(15. januar 1998)**Om:* Våbentræning i Grækenland

Vil Rådet venligst kommentere den græske regerings initiativ til en ny lov vedrørende »folkeforsvar«? I henhold til bestemmelserne i lovforslaget, som ifølge regeringen vil blive genstand for afstemning inden årets udgang, kan alle grækere — mænd og kvinder — blive indkaldt til våbentræning en gang om året i 4 til 12 dage.

Er Rådet klar over denne situation? Er dette ikke en krænkelse af det græske folks menneskerettigheder og et initiativ, der kunne øge hadet over for nabobefolkningerne og øge frykten og fjendtligheden særlig i områder, der grænser op til Tyrkiet?

Svar*(18. maj 1998)*

Rådet har ingen oplysninger om de forhold, som det ærede parlamentsmedlem omtaler. Desuden henhører dette spørgsmål ikke under Fællesskabets kompetenceområde, da det drejer sig om forhold, som falder ind under den pågældende medlemsstats kompetence.

(98/C 304/13)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4139/97**af Angela Sierra González (GUE/NGL) til Kommissionen***(21. januar 1998)**Om:* Affald på øer

Ifølge meddelelser for nyligt fra De Kanariske Øers autonome regering producerer De Kanariske Øer i øjeblikket henvend 1 million tons affald om året. Dette tal placerer øerne som en stor affaldsproducent, hvilket bl.a. skyldes den betydelige strøm af besøgende, der i øjeblikket kommer til De Kanariske Øer som følge af den intense turistvirksomhed.

Kommissionens GD XI har for nyligt udgivet en håndbog om normer for affaldshåndtering på øer som følge af de særlige problemer i forbindelse hermed.

En af de mest effektive foranstaltninger for ø-områderne i deres indsats for at nedbringe den mængde af affald, der produceres, er nok forebyggelsen af affaldsproduktionen, der indgår som det vigtigste element i Kommissionens fællesskabsstrategi for affaldshåndtering, og som i forbindelse med ø-områder kunne fortolkes som princippet om at forebygge, at der overhovedet opstår affald, idet den overvejende del af de produkter, som senere bliver til affald, stammer fra områder uden for øerne og importeres til dem.

Man kan således bidrage til håndteringen af affald på øer ved at iværksætte foranstaltninger til at begrænse indførelsen af overflødig emballage eller ikke-returemballage. På denne måde kan man forebygge produktionen af affald og undgå de alvorlige problemer af samfunds- og miljømæssig og økonomisk art, som affaldet skaber.

Selv om denne foranstaltning måske strider mod Den Europæiske Unions princip om fri bevægelighed for varer, må man ligesom i forbindelse med andre aspekter (særlige foranstaltninger til fremme af transport eller forsyningsleverancer) tage hensyn til ø-områdernes »særegenhed«, navnlig for så vidt angår øer i randområder, der ligger fjernt fra de centre, der producerer affald.

Finder Kommissionen det ikke hensigtsmæssigt at vedtage en strategi for affaldshåndtering i ø-områder, der begrænser indførelsen af overflødig emballage og ikke-returemballage samt affaldsproduktion inden for sådanne ø-områder?

Mener Kommissionen, at de spanske eller kanariske myndigheder har mulighed for at udforme regler, der begrænser indførelsen af varer med overflødig emballage eller ikke-returemballage?

Mener Kommissionen, at ø-områdernes særlige karakter — navnlig for så vidt angår øer i randområder — kan begrunde iværksættelse af foranstaltninger, der begrænser indførelsen af disse produkter til ø-områderne for at undgå betydelige miljøproblemer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(13. marts 1998)*

Det ærede medlem henviser til en affaldshåndteringsstrategi for øer, som begrænser produktion og import af produkter med overdreven emballage og engangsemballage. Kommissionen skal henlede det ærede medlems opmærksomhed på direktiv 94/62/EF om emballager og emballageaffald⁽¹⁾, som skulle omsættes i national lovgivning senest den 1. juli 1996. Et af hovedformålene med dette direktiv er at forebygge eller mindske miljøvirkningerne af emballager og emballageaffald. For at løse problemerne med affaldsproduktionen skal de nationale og lokale myndigheder derfor primært træffe foranstaltninger til at undgå, at der dannes affald. I dette øjemed skal medlemsstaterne sikre, at der træffes forebyggende foranstaltninger (direktivets artikel 4). Herudover kan medlemsstaterne fremme genbrug af emballager, som kan genbruges miljøforsvarligt, i overensstemmelse med EF-traktaten (direktivets artikel 5). Det er op til medlemsstaterne at vælge, hvordan de vil fremme forebyggende foranstaltninger og genbrugsordninger, forudsat at disse er i overensstemmelse med EF-traktaten.

Den mest nærliggende løsning til at begrænse produktionen af emballageaffald, der skal bortskaffes, er at indføre pantordninger. Domstolen har anerkendt, at sådanne ordninger er lovlige i henhold til fællesskabsretten.

Med hensyn til obligatoriske foranstaltninger vedrørende returemballager, er sådanne foranstaltninger i princippet mulige, selv om de i visse henseender kan stride mod princippet om varenes fri bevægelighed. Sådanne foranstaltninger skal være ikke-diskriminerende (de skal både gælde indenlandsk producerede og importerede produkter), og de skal stå i et rimeligt forhold til det efterstræbte mål. Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at den, når den vurderer, om foranstaltningerne står i rimeligt forhold til målene (foranstaltningerne skal meddeles Kommissionen i henhold til Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽²⁾ og direktiv 64/62/EF⁽¹⁾), fuldt ud vil tilgodese de særlige problemer med hensyn til affaldshåndtering, der gør sig gældende for øer (bl.a. afstand fra hovedlandet, pladsmangel, risiko for grundvandsforurening og afhængighed af turistindtægter).

Kommissionen er helt klar over de store problemer med affaldsproduktion på øer, navnlig i områder med mange turister, og har af denne grund indledt et særligt program »Affaldshåndtering på øer« og offentliggjort en håndbog »Vejledning i affaldshåndtering på øer«. Formålet hermed er at give beslutningstagerne et praktisk redskab med forslag og brugbare eksempler, som kan hjælpe dem med at opstille rammerne for udvikling af lokale eller nationale initiativer.

⁽¹⁾ EFT L 365 af 31.12.1994.

⁽²⁾ EFT L 109 af 26.4.1983.

(98/C 304/14)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4160/97**af Leonie van Bladel (UPE) til Rådet***(22. januar 1998)*

Om: Frygt for forværring af EU's forbindelser med Surinam

1. Har Rådet kendskab til, at 27 borgere og militærpersoner blev arresteret den 25. oktober 1997 i Surinam og anklaget for at have forberedt et såkaldt kupforsøg?
2. Deler Rådet den bekymring, at anklagerne for at have forberedt kupforsøget den 25. oktober 1997 er en reaktion på den internationale eftersøgnings- og arrestordre, som de nederlandske retsmyndigheder for nylig udstedte mod den surinamske statsrådgiver, Desi Bouterse, og ligeledes er en afledningsmanøvre for den surinamske regering for at undgå intern kritik af den nuværende surinamske regerings mislykkede økonomiske politik?
3. Er Rådet ikke alvorligt foruroliget over udtalelser fra den surinamske eksdiktator og nuværende statsrådgiver, Desi Bouterse, om, at udenlandske magter, herunder Nederlandene, skulle være ansvarlige for tilrettelæggelsen af det påståede kupforsøg?
4. Erkender Rådet, at Bouterse's anklagende udtalelser fører til en vidtgående forværring af EU-medlemsstaternes forbindelser med Surinam?

(98/C 304/15)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4161/97**af Leonie van Bladel (UPE) til Rådet***(22. januar 1998)*

Om: Frygt for mulig gidseltagning af EU-borgere i Surinam

1. Har Rådet kendskab til, at 27 borgere og militærpersoner blev arresteret den 25. oktober 1997 i Surinam og anklaget for at have forberedt et såkaldt kupforsøg?
2. Ved Rådet, at det i mellemtiden er blevet bekendt, bl.a. via meddelelser fra menneskerettighedsorganisationen »Moiwana '86«, at man alvorligt har mishandlet en lang række arrestanter, der skulle være involveret i den påståede forberedelse af kupforsøget den 25. oktober 1997?
3. Er Rådet klar over, at man ved alvorlig mishandling og tortur af arrestanterne på simpel vis kan fremtvinge udtalelser, der angiver udlændinge, herunder nederlændere, som skyldige i den iscenesatte forberedelse af kupforsøget den 25. oktober 1997?
4. Befrygter Rådet ikke, at udtalelserne fra den surinamske statsrådgiver, Desi Bouterse, om udenlandske magters deltagelse, herunder Nederlandene, i forberedelsen af det påståede kupforsøg og de af Bouterse i medierne udtalte trusler mod udenlandske magter, herunder Nederlandene, ender med at føre til arrestation og gidseltagning af udenlandske borgere, herunder nederlændere, på grundlag af en anklage om såkaldt deltagelse i det iscenesatte kupforsøg som følge af torturerede arrestanters udtalelser om disse udlændinges, herunder nederlænderes deltagelse i forberedelsen af det iscenesatte kupforsøg?
5. Har Rådet forberedt et professionelt scenario, således at det kan handle effektivt i det øjeblik, hvor ovennævnte situation bliver en realitet som følge af de surinamske myndigheders handlinger?

(98/C 304/16)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4162/97**af Leonie van Bladel (UPE) til Rådet***(22. januar 1998)*

Om: Bekymring over menneskerettighedssituationen i Surinam

1. Har Rådet kendskab til, at 27 borgere og militærpersoner blev arresteret den 25. oktober 1997 i Surinam og anklaget for at have forberedt et såkaldt kupforsøg?
2. Er Rådet rede til at afvise den nederlandske udenrigsministers handlemåde, idet denne minister har givet ordre til, at en af de såkaldte mistænkte, der i oktober nødtørftigt klædt meldte sig på den nederlandske ambassade og bad om asyl, udleveres til de surinamske retsmyndigheder, selv om det vides fra et tidligere påstået kupforsøg den 8. december 1982, at 15 arrestanter, der ligeledes var anklaget for at have deltaget i et såkaldt kupforsøg, i Paramaribo blev henrettet ved standret?
3. Er Rådet bekendt med, at en række fremtrædende surinamere, herunder menneskerettighedsaktivisten Stanley Rensch og journalisterne Iwan Brave og Johnny Kamperveen samt avisen »De Ware Tijd«, beskyldes offentligt af den surinamske statsrådgiver, Desi Bouterse, for forræderi, og hvilke konsekvenser agter Rådet at udlede heraf?

(98/C 304/17)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4163/97**af Leonie van Bladel (UPE) til Rådet***(22. januar 1998)*

Om: Foranstaltninger i tilfælde af Surinams gidseltagning af EU-statsborgere

1. Har Rådet kendskab til, at 27 borgere og militærpersoner blev arresteret den 25. oktober 1997 i Surinam og anklaget for at have forberedt et såkaldt kupforsøg?
2. Er Rådet ikke af den opfattelse, at den surinamske statsrådgiver, Desi Bouterses nylige beskyldninger i de surinamske medier om udenlandske magters deltagelse, herunder Nederlandene, i tilrettelæggelsen af det påståede kupforsøg, er en reaktion fra eksdiktatoren på den undersøgelse af Bouterses narkotikaaktiviteter, som de nederlandske retsmyndigheder har gennemført i samarbejde med det amerikanske DEA, og som for nylig førte til en international eftersøgnings- og arrestordre mod Bouterse?

3. Er Rådet tilstrækkelig klar over alvoren af den situation, der vil opstå ved arrestation og gidseltagning af udlændinge, herunder nederlændere, som følge af deltagelse i det iscenesatte kupforsøg, da den surinamske regering så vil forhandle om gensidig indstilling af forfølgelsen, nemlig indstilling af forfølgelsen og løsladelse af de udlændinge, herunder nederlændere, der er arresteret for såkaldt deltagelse i forberedelsen af det iscenesatte kupforsøg, til gengæld for indstilling af den internationale eftersøgnings- og arrestordre mod den surinamske statsrådgiver, Desi Bouterse, samt indstilling af forfølgelsen af Bouterse som følge af omfattende international kokainhandel og deltagelse i og ledelse af en international kriminel organisation, som de nederlandske retsmyndigheder mistænker Desi Bouterse for?

4. Er Rådet tilstrækkeligt forberedt på at reagere i det fornødne omfang, hvis ovennævnte gidseltagning bliver en realitet?

**Samlet svar
på skriftlige forespørgsler E-4160/97, E-4161/97, E-4162/97 og E-4163/97**

(18. maj 1998)

Rådet har kun kendskab til de oplysninger, som de surinamske myndigheder har fremlagt. Ifølge disse oplysninger blev en række personer arresteret i weekenden den 25. oktober 1997 på baggrund af et påstået kupforsøg.

Rådet har også kendskab til et brev fra menneskerettighedsorganisationen Moiwana 86 til Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder vedrørende den sag, som det ærede medlem omtaler.

Af de oplysninger, Rådet har været i stand til at få fat i vedrørende sagen om den såkaldte mistænkte, der henvendte sig til den nederlandske ambassade i oktober 1997, fremgår det, at vedkommende ikke søgte asyl.

Rådet er af den opfattelse, at skulle der blive tale om en gidseltagning i Surinam, vil man skulle træffe de nødvendige foranstaltninger for at finde frem til en fredelig løsning på en sådan handling.

Rådet kender ikke noget til de hentydninger og beskyldninger, som det ærede medlem påstår, at Desi Delano Bouterse har fremsat.

Endvidere er Rådet, i betragtning af at den retlige efterforskning, som det ærede medlem omtaler, endnu ikke er afsluttet, ikke i stand til at udtale sig om dette spørgsmål.

(98/C 304/18)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4164/97
af Rijk van Dam (I-EDN) til Kommissionen**

(21. januar 1998)

Om: Forlængelse af »gammelt-for-nyt-ordningen«

I artikel 8 i forordning 1101/89 ⁽¹⁾ fastlægges det, at i et tidsrum på fem år fra forordningens ikrafttræden kan ibrugtagning på sejlbare vandveje af nye fartøjer kun ske på betingelse af, at ejeren ophugger en af Kommissionen fastsat tonnage eller betaler et af Kommissionen fastsat beløb. I 1994 blev gyldighedsperioden for denne såkaldte »gammelt-for-nyt-ordning« ved forordning 844/94 ⁽²⁾ forlænget med fem år til ti år efter ikrafttræden af forordning 1101/89. Dette betyder, at »gammelt-for-nyt-ordningen« gælder indtil den 1. maj 1999. Erhvervslivet har i mellemtiden næsten enstemmigt udtalt, at det er nødvendigt med en forlængelse af ordningen også ud over denne dato.

1. Kan Kommissionen bekræfte, at »gammelt-for-nyt-ordningen« er gældende indtil den 1. maj 1999?
2. Hvilken procedure må Kommissionen i bekræftende fald følge med henblik på en forlængelse af »gammelt-for-nyt-ordningen« efter maj 1999?
3. Hvor lang tid vil denne procedure rimeligvis tage?
4. Hvornår påtænker Kommissionen at indlede den under spørgsmål 2 nævnte procedure?

⁽¹⁾ EFT L 116 af 28.4.1989, s. 25.

⁽²⁾ EFT L 98 af 16.4.1994, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(26. februar 1998)*

Kommissionens forordning (EF) nr. 844/94 om ændring af forordning (EØF) nr. 1101/89 om strukturel sanering inden for indlandsskibsfarten fastsætter, at »gammelt for nyt-ordningen« forbliver i kraft til 28. april 1999. Kommissionen gav i sin beretning af november 1997 ⁽¹⁾, som blev sendt til Rådet og Parlamentet, udtryk for en formodning om, at mekanismen for regulering af flådens kapacitet formentlig skal opretholdes efter den 28. april 1999. Kommissionen anmodede ekspertgruppen for omstrukturering af sektoren omfattende de indre vandveje (som blev oprettet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1102/89 om visse gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EØF) nr. 1101/89 om strukturel sanering inden for indlandsskibsfarten) om at overveje dette spørgsmål yderligere på grundlag af bidrag fra branchen og andre interesserede parter. Kommissionen vil nu gennemgå dette materiale og til rette tid vedtage de nødvendige forslag.

⁽¹⁾ KOM(97) 555 endelig udg.

(98/C 304/19)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4170/97**af Eryl McNally (PSE) til Kommissionen***(21. januar 1998)*

Om: Særlig SMV-repræsentation i den sociale dialog på europæisk plan

I henhold til Maastricht-traktaten kan visse sociale retsregler f.eks. på arbejdspladsen fastsættes gennem en dialog mellem parterne på europæisk plan.

Vil små og mellemstore virksomheder blive særlig repræsenteret under den sociale dialog på europæisk plan? Hvad kan Kommissionen gøre for at støtte kravet om særlig SMV-repræsentation under den sociale dialog?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(10. marts 1998)*

Små og mellemstore virksomheder er repræsenteret ved en række organisationer på det europæiske plan. De repræsenteres i den sociale dialog ved forskellige organer, herunder bl.a. UEAPME (Den Europæiske Sammenslutning af Håndværk og Små og Mellemstore Virksomheder), UNICE (Sammenslutningen af Industri- og Arbejdsgiverorganisationer i De Europæiske Fællesskaber) samt Eurocommerce. De er medlemmer af forskellige rådgivende udvalg og det stående udvalg for beskæftigelse, og de høres formelt om lovgivningsmæssige forslag i overensstemmelse med artikel 3 i aftalen om socialpolitikken i bilaget til traktaten om Den Europæiske Union.

Små og mellemstore virksomheder repræsenteres endvidere i fællesudvalg for bestemte sektorer og uformelle arbejdsgrupper, bl.a. i sektorerne handel, landbrug og fiskeri, ved arbejdsgiverorganisationer, der ofte kun repræsenterer små og mellemstore virksomheder.

Forhandling af aftaler er et andet aspekt af den sociale dialog på det europæiske plan. Deltagelse i disse forhandlinger foregår på grundlag af princippet om de forhandlende parter autonomi og gensidige anerkendelse af hinanden. Der er netop blevet vedtaget to formelle aftaler under den sociale protokol, som var blevet forhandlet af UNICE, CEEP og ETUC. Kommissionen har ikke desto mindre ved mange lejligheder givet udtryk for, at den ønsker at se arbejdsmarkedets parter vise vilje til dialog og åbenhed med henblik på selv at finde frem til den metode, der giver den bredest mulige accept af resultatet af aftaler og høringer. Kommissionen vil fortsat tilskynde arbejdsmarkedets parter i denne retning. Kommissionen deltager endvidere i gennemførelsen af en undersøgelse af arbejdsmarkedets parter repræsentativitet, og resultaterne af denne undersøgelse vil stå til rådighed i slutningen af 1998.

Kommissionen forbereder i øjeblikket en meddelelse, som følger efter en ekstensiv høring af alle berørte parter gennem den rådgivende meddelelse fra Kommissionen om udviklingen af den sociale dialog på fællesskabsplan ⁽¹⁾ fra 1996. Den nye meddelelse vil respektere arbejdsmarkedets parter selvstændighed, men vil samtidig redegøre for de midler, Kommissionen har til hensigt at anvende for at tilpasse og fremme den sociale dialog i fremtiden. Dens sigte er at stille redskaber til rådighed for en endnu mere konstruktiv dialog på det europæiske plan, hvor alle interesser, herunder også de små og mellemstore virksomheders, kan blive tilgodeset på en sådan måde, at det afspejler deres betydning på områderne beskæftigelse og skabelse af arbejdspladser.

⁽¹⁾ KOM(96) 448.

(98/C 304/20)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4178/97**af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen***(21. januar 1998)**Om:* Samhørighedspolitik og kultur

Der henvises i EF-traktatens artikel 128, stk. 4, til, at Fællesskabet tager hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i traktaten.

Vil Kommissionen oplyse, hvilke opfølgings- og kontrolforanstaltninger der er truffet i den forbindelse, særlig inden for rammerne af Fællesskabets strukturpolitik?

Vil Kommissionen angive, i hvilken udstrækning dette aspekt vil blive taget i betragtning i forbindelse med den kommende strukturfondsreform?

Hvilken strategi, hvilke mål og retningslinjer vil denne reform blive styret af med hensyn til kulturens indvirkning på samhørighedspolitikken?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(2. marts 1998)*

Kommissionen tager hensyn til de kulturelle aspekter under forhandlingerne om og godkendelsen af programmeringsdokumenterne. Kommissionen indføjede f.eks. en direkte henvisning til kultur i retningslinjerne til medlemsstaterne for de nye mål 2 programmer (1997-1999).

Definitionen af programprioriteter påhviler derimod de berørte regionale og lokale myndigheder. F.eks. skal regionerne selv afgøre, om og i hvilken form de vil prioritere integreringen af kultur i deres programmer. Kommissionen kan ikke pålægge en »kvote« for kultur, da det ville være i strid med nærhedsprincippet.

Kommissionen mener, at kultur er et område med gode jobskabelsesmuligheder, der bør indføres i fremtidige programmer. Samtidigt finder Kommissionen det ikke nødvendigt udtrykkeligt at indføre kultur som en specifik støtteberettiget aktion i de nye forordninger, da kultur allerede er omfattet af gældende bestemmelser.

Forbindelsen mellem regional udvikling og jobskabelse vil fortsat være en nødvendig forudsætning for bistand, der tager sigte på at øge den økonomiske og sociale samhørighed.

(98/C 304/21)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4180/97**af Riitta Myller (PSE) til Kommissionen***(21. januar 1998)**Om:* Udarbejdelse af en foreløbig rapport om den nordlige dimension

Den Europæiske Unions udvidelse med de nordiske lande Sverige og Finland har flyttet EU's tyngdepunkt mod nord. Beslutningen om at indlede tiltrædelses- og førtiltrædelsesforhandlinger med de nye ansøgerlande og behovet for at udvikle EU's politik over for Rusland fremhæver til stadighed vigtigheden af den nordlige dimension i EU's politikker.

I formandskabets konklusioner fra topmødet i Luxembourg konstateres det om den nordlige dimension, at Det Europæiske Råd noterer sig Finlands forslag om den nordlige dimension i EU's politikker, og at det anmoder Kommissionen om at forelægge en foreløbig rapport herom på et kommende møde i Det Europæiske Råd i 1998. Der henvises også til den nordlige dimension i Kommissionens beretning om det regionale samarbejde (forelagt i Luxembourg).

Vil kommissionsmedlemmet med ansvar for dette område venligst oplyse, hvilke forberedelser Kommissionen har truffet for at sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer til at udarbejde den foreløbige rapport, og hvordan den nordlige dimension skal inddrages i de kommende EU-konferencers arbejde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans van den Broek*(19. februar 1998)*

Kommissionen deler det ærede medlems opfattelse, nemlig at Nordeuropa har antaget større betydning for Fællesskabet både som følge af den seneste og den kommende udvidelse af Fællesskabet, og som følge af den uddybelse af Fællesskabets forbindelser til Rusland, der er resultatet af partnerskabs- og samarbejdsaftalen. De spørgsmål dette rejser, er der allerede taget højde for inden for Fællesskabets politik og ordninger på en lang række områder, såvel internt som i forbindelserne til nabolandene. I denne forbindelse bør nævnes de rammer, der er etableret ved de aftaler, som Fællesskabet har indgået med de enkelte nabolande i regionen, samt de fora, der er oprettet som led i de regionale samarbejdsinitiativer vedrørende Østersøen og Barentshavet. Fællesskabet støtter udviklingen i regionen via sin regionalpolitik og sine programmer for eksternt bistand. Dette vil fortsat udgøre en stor og integrerende del af det arbejde, der udføres inden for disse rammer. Kommissionen agter med udgangspunkt heri at forelægge en foreløbig rapport om dette emne for Det Europæiske Råd.

Hertil kommer at den europæiske konference, jf. Det Europæiske Råds udtalelser herom, bliver et multilateralt forum for politisk konsultation. Det er tanken at man inden for dette forum skal behandle spørgsmål af generel interesse for deltagerne, og at samarbejdet mellem disse skal udvides og uddybes til også at omfatte samarbejde om udenrigs- og sikkerhedspolitik, retsvæsen og indre anliggender. Inden for samme forum kommer man også til at tage sig af andre områder af fælles interesse, såsom økonomiske spørgsmål og regionalt samarbejde, hvoraf især sidstnævnte punkt har relevans i forbindelse med det spørgsmål, som det ærede medlem har rejst.

(98/C 304/22)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4186/97**af Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) til Kommissionen***(21. januar 1998)*

Om: Den nødvendige akademiske baggrund for adgang til optagelsesprøve til stillinger i kategori A/LA

De mange forskellige universitetsuddannelser, der eksisterer i Den Europæiske Union, og deres forskellige længde skaber vanskeligheder med at gennemskue, hvilke eksamener der giver adgang til optagelseprøve til stillinger i kategori A/LA.

Hvilke udvælgelseskriterier anvender Kommissionen i forbindelse med besættelse af stillinger i kategori A/LA?

Er det rigtigt, at Kommissionen kun giver personer med den højeste universitetsuddannelse i de enkelte medlemsstater adgang til kategori A/LA? I givet fald ønskes det oplyst, hvilken retsregel dette er baseret på?

Er det rigtigt, at Kommissionen accepterer eller har accepteret ansøgninger fra personer med et »Fachhochschuldiplom« til stillinger i kategori A/LA, selvom denne grad ikke er den højeste universitetsgrad i den medlemsstat, der udsteder den? Med hvilken begrundelse gør Kommissionen det?

Hvilken begrundelse giver den for ikke at acceptere den spanske grad »ingeniero técnico« til stillinger i kategori A/LA?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(10. februar 1998)*

Uddannelsessystemer og uddannelsespolitik henhører ikke under de kompetenceområder, EF-traktaten tillægger fællesskabsinstitutionerne. På grund af de mangeartede grader, studiemuligheder, eksamensbeviser samt undervisningscentre og universiteter, der udsteder eksamensbeviser, som er officielt anerkendt i hver af medlemsstaterne, må Kommissionen tage udgangspunkt i den særlige lovgivning i den medlemsstat, hvor en kandidat har gennemført de pågældende studier, når den skal afgøre, om et eksamensbevis kan give adgang til ansættelse ved Kommissionen.

Ifølge vedtægtens artikel 27 skal Kommissionens ansættelsespolitik tilstræbe, at institutionen sikres medarbejdere, der opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet, og at de udvælges på så bredt geografisk grundlag som muligt blandt statsborgere i Fællesskabets medlemsstater. Kommissionen udvælger

desuden tjenestemændene uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, race, religion eller køn. På linje hermed kræver Kommissionen for at give adgang til ansættelse i den kategori A/LA, som det ærede medlem omtaler, at vedkommende har afsluttet kandidatuddannelse, som giver adgang til licentiatstudier og doktorgrad.

Hvad angår det ærede medlems forespørgsel vedrørende eksamensbeviser fra »Fachhochschulen«, baserer Kommissionen sig på den tyske lov »Hochschulrahmengesetz« (HRG) fra 1976 (som indeholder bestemmelser om »Universitäten, Pädagogische Hochschulen, Kunsthochschulen, Fachhochschulen«). Denne lovgivning indeholder definitioner på »Hochschulabschluss«, hvor der ikke skelnes mellem de forskellige former for eksamensbevis. Kommissionen giver altså ansøgere med tyske eksamensbeviser, der dækker mindst otte semestres studier, adgang til udvælgelsesprøverne for kategori A/LA.

Den spanske grad »Ingeniero Técnico« samt »Arquitecto Técnico« eller »Diplomado« er bacheloruddannelser, som ikke giver adgang til licentiatstudier og doktorgrad. For at kunne få eksamensbevis som »Ingeniero Técnico« skal studierne ifølge Ley Orgánica de Ordenación General del Sistema Educativo (Logse) fra 1990 have varet tre skoleår. Dette bevis kan derfor ikke anerkendes som tilstrækkeligt til at give adgang til at deltage i A/LA-udvælgelsesprøverne.

Selv om Kommissionen er klar over, at offentlig ansættelse på EU-plan og på nationalt plan ikke har noget med hinanden at gøre, skal den dog endvidere henlede opmærksomheden på, at det spanske eksamensbevis for »Ingeniero Técnico« heller ikke accepteres på nationalt plan til A-udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse i den spanske offentlige sektor. For at få adgang til de spanske udvælgelsesprøver kræves der eksamensbevis som »Licenciatura« eller lignende, hvorimod Ingeniero Técnico-, Diplomado- eller Arquitecto Técnico-beviser ikke godkendes med henblik herpå.

(98/C 304/23)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4212/97

af Bryan Cassidy (PPE) til Kommissionen

(21. januar 1998)

Om: EF-Domstolens dom af 24. oktober 1996 i sagen Elida Gibbs Ltd (sag C-317/94)

Denne dom afsagt af EF-Domstolen synes at blive gjort virkningsløs som følge af dens manglende gennemførelse i Tyskland og dens delvise gennemførelse i Frankrig og Grækenland.

Vil Kommissionen oplyse, om der i Tyskland findes nogen regel, der forbyder visse former for salgsfremmende ordninger som f.eks. anvendelsen af producenters money-off-kuponer eller producenters cash-back-tilbud? Hvis dette er tilfældet, hvad er da logikken bag forbuddet, og er et sådant forbud acceptabelt i det indre marked?

Hvis der findes en sådan regel, og den ikke er acceptabel, hvilke foranstaltninger har Kommissionen da truffet, og i henhold til hvilke bestemmelser i traktaten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(10. marts 1998)

Der findes faktisk nogle meget strenge, tyske bestemmelser om rabat- og bonusydelse.

Zugabeveordning (forordning om gratisgaver) fra marts 1932 forbyder, med meget få undtagelser, ydelser af enhver form for gaver i forbindelse med salg af varer eller tjenester. Undtagelserne vedrører for eksempel kun emballage eller gaver af ringe værdi (under ca. 50 pfennig). Rabattgesetz (lov om rabatter) fra november 1933 forbyder rabatter på over 3%.

På baggrund af de oplysninger, Kommissionen råder over, var den lovgivende myndigheds hensigt dengang dobbelt. På den ene side skulle forbrugeren beskyttes ved at rette købskriterierne mod produktets eller tjenestens særlige kvalitet samt prisen herpå. På den anden side skulle en redelig handel sikres ved at undgå en adfærd, som kunne fordreje konkurrencen. I 1920'erne var det især stormagasinerne i Tyskland, der anvendte bonus, og som følge af den økonomiske afmatning var det dengang hensigtsmæssigt gennem en foranstaltning, der blev betragtet som midlertidig, at beskytte de små og mellemstore virksomheders struktur.

Den tyske regering fremsatte i 1993/1994 et forslag om ophævelse af disse to love. Forslaget blev ikke vedtaget som følge af modstand fra Bundesrat, og siden er dette forslag ikke blevet genfremsat.

Det kan ikke benægtes, at en sådan lovgivning — som ikke findes i et tilsvarende omfang i Fællesskabet — kunne være uforenelig med hensigten med det indre marked. Faktisk kan virksomhederne ikke vedtage en tværeuropæisk salgs- og markedsføringsstrategi, uden at de skal ændre grundlæggende på deres kommercielle kommunikations indhold og form for at overholde lovgivningen på et af de største markeder i Fællesskabet. Kommissionen har desuden modtaget adskillige klager over dette emne (se for eksempel svar på Gijs de Vries' skriftlige forespørgsel nr. 64/98 ⁽¹⁾).

I mangel af harmonisering inden for Fællesskabet på dette område undersøger Kommissionen nu i forbindelse med behandlingen af ovennævnte klager og i lyset af EF-Domstolens retspraksis denne lovgivnings eventuelle konkurrencebegrænsende virkninger og proportionalitet.

⁽¹⁾ Se side 26.

(98/C 304/24)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0017/98
af Jaak Vandemeulebroucke (ARE) til Kommissionen

(29. januar 1998)

Om: Valg af sprog i De Europæiske Fællesskabers Tidende

I De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 328 af 28. november 1997 findes en fortegnelse over ordregivere, der er omfattet af aftalen om offentlige indkøb. På side 10 anføres for Belgiens vedkommende en rent fransksproget liste.

Kommissionen er bekendt med min bekymring for valget af sprog. Kan den oplyse, hvorfor denne fortegnelse er udelukkende på fransk? Kan jeg heraf udlede, at de nederlandsk- og tysksprogede ikke er omfattet af disse bestemmelser om offentlige indkøb?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(20. marts 1998)

Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en grundig undersøgelse af det af det ærede medlem nævnte problem og skal snarest muligt meddele ham udfaldet.

(98/C 304/25)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0018/98
af Klaus Lukas (NI) til Kommissionen

(29. januar 1998)

Om: Udgifter til Kommissionens Repræsentation i Wien

I Kommissionens svar på forespørgsel E-3151/97 ⁽¹⁾ besvarede den kun til dels mine spørgsmål vedrørende udgifterne til Kommissionens Repræsentation i Wien.

Derfor bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

Med hvor mange personer er personalet i Kommissionens Repræsentation i Wien blevet udvidet siden Østrigs tiltrædelse?

Skal personalet i Kommissionens Repræsentation i Wien udvides yderligere? I bekræftende fald med hvor mange personer?

Hvor meget større er repræsentationslederens kontor i Wien end kommissionsformand Santers kontor?

Hvor ofte er der afholdt konferencer med deltagelse af 100 personer i Kommissionens Repræsentation i Wien?

Ifølge Kommissionens egne oplysninger beror det nævnte antal besøgende i Kommissionens Repræsentation i Wien på et skøn. Hvorledes når Kommissionen frem til det imponerende besøgerantal på over 10.000 i en periode på 12 måneder, når der således ikke sker nogen nøjagtig registrering af de besøgende?

Hvor stor var udnyttelsesgraden for det disponible areal i Kommissionens Repræsentation i Hoyosgasse?

Hvor stor er udnyttelsesgraden for det disponible areal i Kommissionens Repræsentation i Kärntnerringhof?

(¹) EFT C 134 af 30.4.1998, s. 77.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(11. marts 1998)

Personalet i Kommissionens repræsentation i Wien er blevet øget med fire personer.

I princippet vil der ikke ske yderligere personaleforøgelse, men i løbet af anden halvdel af 1998, under Østrigs EU-formandsskab, vil to yderligere personer få tidsbegrænset ansættelse for anden halvdel af 1998.

I betragtning af direktørkontorets særlige beskaffenhed i repræsentationen er det ikke muligt direkte at sammenligne dette med hovedkvarterets kontorer. På grund af den vidt forskellige indretning af de forskellige bygninger, som Kommissionen benytter i Bruxelles, er det heller ikke muligt at foretage en meningsfuld sammenligning af disse indbyrdes. Fællesskabet har ca. 120 delegationer i tredjelande og 23 repræsentationer og antenner i medlemsstater. Alle bor i lokaler med forskellig arkitektur.

Der har været afholdt 4 konferencer med 100 eller flere deltagere i repræsentationen i Wien.

I en tilfældig 3-ugers periode i år blev der gennemført en præcis registrering af alle, som kontaktede repræsentationen. Antallet af besøgende, både individuelle og i grupper, blev opgjort til 680. En løselig beregning på dette grundlag indikerer, at antallet af besøgende i repræsentationen ligger et godt stykke over 10 000.

Lagerpladsen i Hoyogasse var ikke blot fuldt udnyttet — der måtte installeres flere meter bogreoler på gangarealet til opbevaring af brochurer, trykte materialer mv.

Omkring 95% af den plads, som er afsat til lager i repræsentationen i Kärntnerringhof, udnyttes for øjeblikket.

(98/C 304/26)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0022/98

af Christian Rovsing (PPE) til Kommissionen

(29. januar 1998)

Om: Eneretsbevillinger på gasmarkedet

Det statsejede naturgasselskab Dansk Naturgas A/S har efter loven eneret til at udføre, transportere og oplagre naturgas i Danmark.

Er disse eneretsbevillinger efter Kommissionens mening i overensstemmelse med traktatens konkurrenceregler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(9. marts 1998)

Kommissionen kan ikke rent abstrakt udtale sig om, hvorvidt eneretsbevillinger er lovlige. Nogle eneretsbevillinger kan være berettigede, hvis ophævelsen af disse gør det umuligt for virksomheder, der har fået pålagt tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, at udføre de særlige opgaver, der er pålagt dem ved lov.

Hvis der er tale om eneretsbevillinger, som anført af det ærede medlem, bør de undersøges i forbindelse med gennemførelsen af det kommende direktiv om fælles regler for det interne gasmarked på grundlag af den fælles politiske holdning i Rådet den 8. december 1997.

(98/C 304/27)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0028/98
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(29. januar 1998)

Om: Det Europæiske Miljøagentur (EEA) og dets ansættelse af personale

Idet jeg forbeholder mig min ret som medlem af Europa-Parlamentets Budgetudvalg til at beskæftige mig med EEA's finansiering og anvendelse af Fællesskabets midler, vil jeg gerne endnu en gang komme tilbage til spørgsmålet om dets ansættelse af personale, idet jeg anmoder om et klart svar og håber på ikke at blive nødsaget til at bringe det op på plenarmødet.

Kommissionen bedes besvare følgende:

1. Hvilke og hvor mange kandidater med græsk statsborgerskab blev kaldt til samtale med henblik på udvælgelserne EEA/A/97/1, EEA/A/97/2 og EEA/97/A/3 med henblik på ansættelse?
2. Hvilke og hvor mange kandidater med græsk statsborgerskab blev godtaget ved denne samtale og fik derefter ansættelse ved EEA?
3. Hvem er de grækere, som har været ansatte ved EEA lige siden det startede sin virksomhed? Dette er en nødvendig oplysning for at kunne bedømme, om der tilbydes lige muligheder for samtlige videnskabsfolk i EEA's medlemsstater.

Jeg gør opmærksom på, at de hidtidige svar fra Kommissionen ikke har belyst sagen tilstrækkeligt i modsætning til den klarhed, der præger Kommissionens dokumenter, når den (for EEA's regning) forelægger sin anmodning om finansiering af EEA med EU-midler for Budgetudvalget.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(2. marts 1998)

Det ærede medlem bedes være opmærksom på, at Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾, som er retsgrundlaget for Det Europæiske Miljøagentur (EMA), giver Miljøagenturet en selvstændig status. Kommissionen er repræsenteret i Miljøagenturets bestyrelse, men er ikke involveret i Miljøagenturets administration, funktion eller arbejde. Derfor har Kommissionen ingen kompetence inden for ansættelse af personale til Miljøagenturet, og bad Miljøagenturet fremskaffe de ønskede oplysninger.

Det Europæiske Miljøagentur har videregivet følgende oplysninger om antallet af kandidater med græsk statsborgerskab, der har søgt om deltagelse i Miljøagenturets ansættelsesprøver.

Prøve EEA/A/97/1 – 11 kandidater
Prøve EEA/A/97/2 – 12 kandidater
Prøve EEA/A/97/3 – 7 kandidater.

Miljøagenturet mener, at navnene på disse kandidater skal forblive fortrolige og ikke offentliggøres i forbindelse med dette svar.

Ingen græske kandidater blev efterfølgende ansat i Miljøagenturet. Siden Miljøagenturet startede sin virksomhed, er en enkelt græsk embedsmand blevet ansat i Miljøagenturet.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990.

(98/C 304/28)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0031/98**af John Corrie (PPE) til Kommissionen***(29. januar 1998)**Om:* EU's støtte til Cypern

Hvilket beløb er der ydet i støtte til Cypern inden for de seneste 10 år? Hvor stor en del heraf kom den græske del af øen til gode, og hvor stor en del fik den tyrkiske del af øen — og til hvilke projekter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(17. februar 1998)*

Der er som led i 3. og 4. finansprotokol bevilget Cypern følgende beløb:

3. finansprotokol (1990-1994)

Den Europæiske Investeringsbank EIB: egne midler: 44 mio. ECU
gavebistand: 13 mio. ECU
risikovillig kapital: 5 mio. ECU

4. finansprotokol (1995-1998)

EIB's egne midler: 50 mio. ECU
gavebistand: 22 mio. ECU
risikovillig kapital: 2 mio. ECU

3. finansprotokols bevillinger er helt opbrugt. Bevillingerne under 4. finansprotokol er under afvikling. Finansprotokollerne er indgået med den cypriotiske regering til fordel for hele øen.

(98/C 304/29)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0038/98**af Gianni Tamino (V) til Kommissionen***(29. januar 1998)**Om:* Anden rapport i henhold til artikel 26 i direktiv 86/609/EØF

Kan Kommissionen på baggrund af besvarelsen på skriftlig forespørgsel E 2376/97 ⁽¹⁾ oplyse følgende:

1. Bekræfter Kommissionen, at den ikke vil overholde artikel 26 i direktiv 86/609/EØF ⁽²⁾, hvori det fastsættes, at Kommissionen »med regelmæssige mellemrum på højst tre år« forelægger en rapport for Rådet og Parlamentet, idet dette tidsrum udløb den 27. maj 1997?
2. Er det muligt at få kendskab til »de vedtagne statistiske tabeller på fællesskabsplan, hvor er anført antallet af dyr, som er benyttede til forsøg«?
3. Når medlemsstaterne har forpligtet sig til at indføre de vedtagne statistiske tabeller inden år 1999, betyder dette da, at Kommissionen ikke vil fremsætte nogen oplysninger om dette emne inden den kommende periode på tre år?
4. Hvis denne oplysning bekræftes, hvordan stemmer den da overens med bestemmelserne i direktiv 97/18/EF ⁽³⁾ »om udsættelse af datoen for forbud mod afprøvning af kosmetiske midlers bestanddele eller forbindelser heraf på dyr«?

⁽¹⁾ EFT C 76 af 11.3.1998, s. 102.

⁽²⁾ EFT L 358 af 18.12.1986, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 114 af 1.5.1997, s. 43.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(2. marts 1998)*

Kommissionen agter at overholde artikel 26 i direktiv 86/609/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål. Udarbejdelsen af den anden statistiske rapport blev påbegyndt straks i 1997, da det blev klart, at gennemførelsen af de vedtagne statistiske tabeller ikke ville blive tilendebragt før udgangen af 1998. Det er planlagt, at rapporten skal ligge klar ved udgangen af april 1998.

Et eksemplar af de vedtagne statistiske tabeller vil blive sendt direkte til det ærede medlem og til Parlamentets sekretariat.

Som nævnt ovenfor forventes den anden statistiske rapport, som er udarbejdet på grundlag af ikke-harmoniserede data, at ligge klar ved udgangen af april 19098.

For så vidt angår kosmetiske produkter, vil Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra i), i Rådets direktiv om kosmetiske produkter som ændret ved Rådets direktiv 93/35/EØF af 14. juni 1993 i sin årsrapport for 1997 integrere de af medlemsstaterne oversendte data om de fremskridt, der er gjort med hensyn til udvikling, validering og juridisk godkendelse af metoder, der kan anvendes i stedet for dyreforsøg ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 151 af 23.6.1993.

(98/C 304/30)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0039/98
af Giacomo Leopardi (PPE) til Kommissionen
(29. januar 1998)

Om: Lægemedludgifter: tvungne tilbageholdelser og foreneligheden med Den Europæiske Unions principper

I forbindelse med lovforslaget om finansloven for 1998 har det italienske parlamentet vedtaget et ændringsforslag fra den italienske regering, ifølge hvilket det pålægges de lægemiddelproducerende virksomheder, en gros-distributionsvirksomhederne og apotekerne at indbetale et bidrag til det nationale sundhedsvæsen på 60% af overskuddet af det beløb til farmaceutiske midler, der er bevilget for 1998, idet denne afgift er opdelt på grundlag af de priskvoter, der påhviler køberne af lægemidler (artikel 31, stk. 15, i lovforslag nr. 4354 fra senatet).

Kan Kommissionen oplyse, om dette lovforslag, som pålægger en tvungen tilbageholdelse af de kvoter, der overstiger lægemiddeludgifterne, og for hvilke apotekerne, producenterne og en gros-distributionsvirksomhederne ikke kan pålægges noget ansvar, kan anses for forenelige med Den Europæiske Unions principper om fri bevægelighed for virksomheder, idet apotekerne allerede skal indbetale en vis procentsats til det nationale sundhedsvæsen, som varierer mellem 3,75% og 12,5% af den lægemiddelpris, der indbetales til den italienske stat til fordel for de forsikrede?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(6. april 1998)

Det bidrag til det nationale sundhedsvæsen, det ærede medlem henviser til, må anses for at være en afgift på lægemiddelforbruget, uanset om andre personer end forbrugerne er udpeget som afgiftspligtige. Hvorvidt et sådant bidrag er lovligt, må derfor i første omgang vurderes på grundlag af EF-bestemmelserne om indirekte beskatning.

Kommissionen skal bemærke, at nævnte bidrag i den henseende ikke giver anledning til nogen indvendinger, da der er tale om en afgiftsart, der ikke harmoniseres på EF-plan, og som desuden ikke kan give anledning til afgiftsmæssig forskelsbehandling til skade for varer fra andre medlemsstater.

(98/C 304/31)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0041/98
af Ulf Holm (V) til Kommissionen
(29. januar 1998)

Om: Bestemmelser for indførsel af husdyr

Med Sveriges tiltrædelse af EU ændredes visse bestemmelser for indførsel af husdyr. Nu er det tilstrækkeligt med en veterinærattest fra udførselslandet og i visse tilfælde ormekur og vaccination. Der er risiko for, at et smittet dyr ikke har haft tid til at udvikle antistoffer, og at smitten derfor ikke opdages. De tidligere bestemmelser med seks måneders karantæne øgede i væsentlig grad muligheden for at hindre, at smittede dyr blev ført ind i landet.

Nu vokser altså risikoen for spredning af smitten via importerede husdyr til vildt og tilbage til husdyr og mennesker.

Hvordan agter Kommissionen at komme dette problem til livs?

Mener Kommissionen, at der findes tilfredsstillende undersøgelser af, hvor modtagelige forskellige typer vildt er for smitsomme sygdomme?

Mener Kommissionen, at der inden for EU er villighed til at bekæmpe en eventuel spredning af smitsomme sygdomme fra husdyr til vildt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(10. marts 1998)

De svenske nationale regler, der er blevet indført som et alternativ til karantæne mod rabies ved indførsel af kæledyr, kræver, at dyrene skal vaccineres og have foretaget en blodprøve med henblik på opdagelse af antistoffer tidligst fire måneder efter vaccination. Denne venteperiode efter vaccinationen sikrer, at dyret ikke er smittet og befinder sig i inkubationstiden for rabies, og en positiv blodprøve sikrer desuden, at dyret ikke vil udvikle rabies.

Kommissionen er klar over risikoen for, at der via husdyr spredes andre smitsomme sygdomme end rabies til vildt, f.eks. echinococcosis, hundesyge og leishmaniasis. Den vil til sin tid fremsætte forslag på dette område.

(98/C 304/32)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0045/98 af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen

(29. januar 1998)

Om: Gennemførelse af direktiv om lufttrafik

Direktiv 93/65/EØF ⁽¹⁾ anvendes på (artikel 1) definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken, især for så vidt angår kommunikationssystemer, overvågningssystemer, systemer for automatiseret bistand til flyvekontrolltjeneste og navigationssystemer.

Ifølge dette direktiv meddeler medlemsstaterne (artikel 8) hvert år Kommissionen, hvilke foranstaltninger de har truffet for at gennemføre direktivets målsætninger og vedtager (artikel 9) senest den 19. juli 1994 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.

Kan Kommissionen på baggrund af, at den europæiske standardisering er af afgørende betydning for at opnå et ensartet sikkerhedsniveau i forbindelse med regulering af lufttrafikken, oplyse, hvorvidt Grækenland har truffet samtlige nødvendige foranstaltninger med henblik på at efterkomme direktiv 93/65/EØF? Overholder det Eurocontrol-forskrifterne, som indgår i Fællesskabets lovgivning? Meddeler Grækenland hvert år Kommissionen, hvilke foranstaltninger det har truffet for at gennemføre direktivets målsætninger? Hvilke foranstaltninger har Grækenland gennemført?

Ifølge Kommissionens beretning om gennemførelsen af fællesskabsretten har Kommissionen i 1995 sendt de græske ansvarlige myndigheder en advarselsskrivelse og i 1996 en begrundet udtalelse. Hvilke virkninger har Kommissionens foranstaltninger haft for Grækenland?

⁽¹⁾ EFT L 187 af 29.7.1993, s. 52.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(23. marts 1998)

Rådets direktiv 93/65/EØF om definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken definerer den almindelige ramme, hvorunder Eurocontrol-standards skal vedtages i henhold til EF-ret.

Det specificerer, at de parter, der tildeler kontrakten har elementære forpligtelser til i de generelle dokumenter og specifikationer, der vedrører de enkelte kontrakter om erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken, at henvise til specifikationer, der er vedtaget i henhold til dette direktiv.

Dette direktiv skulle have været gennemført i national ret i alle medlemsstaterne den 20. juli 1994. Grækenland havde på dette tidspunkt endnu ikke meddelt gennemførelsesforanstaltningerne til Kommissionen. Kommissionen iværksatte derfor overskridelsesprocedurerne. De græske myndigheder besvarede åbningsskrivelsen med en skrivelse af 3. oktober 1996, hvori de meddelte offentliggørelse i deres statstidende (nr. 230 af 17. september 1996) af lovgivning (nr. 351) om gennemførelse af Rådets direktiv 93/65/EØF i græsk lov. Efter denne meddelelse, som blev betragtet som værende tilstrækkelig, afsluttede Kommissionen overskridelsesproceduren mod Grækenland.

Reel vedtagelse af Eurocontrol-standarder i EF-lov opnås i henhold til direktivet ved hjælp af specifikke love, som vedtages ved hjælp af den udvalgsprocedure, der er fastsat i artikel 6. To Eurocontrol-standarder — on line data interchange (OLDI) og Air Traffic Services Exchange Presentation (RADEXP) — er nu obligatoriske i henhold til Kommissionens direktiv 97/15/EF af 25. marts 1997 hvorved Eurocontrol-standarderne vedtages og Rådets direktiv 93/65/EØF ⁽¹⁾ ændres. Disse standarder vedrører ikke sikkerhedsaspekter, men trafikkontrolsystemer. Medlemsstaterne skal have ikraftsat gennemførelsesforanstaltningerne for dette direktiv senest 1. december 1997. Grækenland har til dato ikke meddelt Kommissionen gennemførelsesforanstaltninger for dette direktiv, og modtager derfor en åbningsskrivelse til rette tid.

Kommissionen har dog i praksis intet bevis for, at Grækenland ikke anvender Eurocontrol-standarderne.

Artikel 8, stk. 2, i direktivet vedrører de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer for at gennemføre direktivets formål. Det udvalg, der er oprettet i henhold til direktivet, er for øjeblikket ved at drøfte, hvorledes denne bestemmelse skal fortolkes, og forventes om kort tid at vedtage en holdning vedrørende den type foranstaltninger, der skal meddeles, så medlemsstaterne ved, hvad der forventes af dem. Det forventes, at foranstaltningerne bliver af organisationsmæssig art.

⁽¹⁾ EFT L 95 af 10.4.1997.

(98/C 304/33)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0052/98
af Hartmut Nassauer (PPE) til Kommissionen
(29. januar 1998)

Om: Bestemmelser for arbejdsgivere inden for byggeindustrien, der som led i udveksling af tjenesteydelser udstationerer arbejdstagere i et andet land

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EØF ⁽¹⁾ af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser, præciseret ved Rådets og Kommissionens erklæring nr. 7 (protokol fra Rådets samling den 24. september 1996, CODEC 550) vedrører bidrag til nationale sociale sikringsordninger samt ydelser fra disse, i den udstrækning disse ikke er en del af den generelle sociale sikringsordning.

Der rejser sig en række spørgsmål om disse bestemmelser præcise rækkevidde og om anvendelsen af dem inden for byggeindustrien.

Der er navnlig tale om princippet og om modaliteterne for bidragsbetalinger til en social sikringsordning i værtslandet, der reguleres af en overenskomst eller en retsforskrift, og dette uanset om der findes en tilsvarende ordning i hjemlandet eller ej.

På denne baggrund og under henvisning til, at de europæiske arbejdsmarkedsparter inden for byggesektoren, byggeindustriens internationale, europæiske sammenslutning (FIEC) og den europæiske sammenslutning af bygge- og træarbejdere (EFBH), for nylig har undertegnet en fælles udtalelse om dette område, der åbner vej for indgåelse af bilaterale aftaler på nationalt plan, der både sigter mod sikring af arbejdstagernes rettigheder og mod hindring af dobbelt betaling af bidrag fra arbejdsgivernes side, under henvisning til, at de belgiske og nederlandske arbejdsmarkedsparter inden for byggeindustrien har indgået en bilateral aftale om alle deres sektormæssige sociale sikringsordninger, under henvisning til, at de franske og tyske sektorkasser har indgået en aftale om betalt ferie i begge lande,

anmodes Kommissionen om at oplyse, hvad dens holdning er til den fælles udtalelse og de anførte aftaler, samt hvilke hensigter Kommissionen har, for så vidt angår de problemer, der fortsat findes på dette område?

(¹) EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(13. marts 1998)

Kommissionen er betænkelig ved, at virksomheder, der yder tjenesteydelser på en anden medlemsstats territorium, både beskattes i den medlemsstat, hvor de er etableret, og i den medlemsstat, hvor de udstationerer arbejdstagere, når beskatningen i de to tilfælde er af identisk karakter. Sådanne forhold findes først og fremmest i byggesektoren, hvor der i visse medlemsstater findes sociale sikringsordninger, som skal sikre arbejdstagerne bestemte ydelser, herunder betalt ferie, til gengæld for arbejdsgivernes bidrag. En sådan dobbelt betaling opkrævet hos arbejdsgiverne er i modstrid med den frie udveksling af tjenesteydelser og opfylder ikke bestemmelserne i direktiv 96/71/EF, som senest skal være omsat i national lovgivning den 16. december 1999. Ved på en præcis måde at fastlægge, hvilke regler virksomheder, der yder tjenesteydelser, skal følge, tager direktiv 96/71/EF netop sigte på at forhindre, at der skal betales dobbelt.

Alle løsninger, der kan tænkes at råde bod på en sådan situation, må tages i betragtning. Kommissionen har opfordret medlemsstaternes repræsentanter i den gruppe, den har nedsat med henblik på omsætning af direktivet, til at samarbejde aktivt om at finde en løsning på disse spørgsmål.

Kommissionen glæder sig over den fælles holdning, arbejdsmarkedets parter i byggesektoren for nylig har indgået på fællesskabsplan, og de bilaterale kollektive aftaler, der er indgået på det nationale plan med henblik på at sikre arbejdstagernes rettigheder og hindre dobbelt betaling af bidrag fra arbejdsgivernes side.

Kommissionen tilskynder i høj grad til, at der findes de bedst mulige løsninger på de ofte meget komplekse problemer, der findes i den pågældende sektor.

(98/C 304/34)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0054/98

af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen

(29. januar 1998)

Om: Dramatisk nedgang i fællesskabsstøtten til olivenolie

Beslutningen om at nedsætte Fællesskabets støttepris fra 457 drachmer pr. kilo til 301 drachmer pr. kilo har bragt de græske olivenproducenter i en meget vanskelig økonomisk situation.

Denne beslutning har gjort producenterne fortvivlede, fordi de vil miste i alt ca. 180 mia drachmer i 1998, et tab, som de må lide på et tidspunkt, hvor deres indtægt konstant formindskes som følge af de mange spareprogrammer, den græske regering har iværksat i de seneste år. Da der ikke er mulighed for at erstatte olivenolieproduktionen med et andet produkt, er situationen blevet helt uoverskuelig, og producenterne føler i stadig højere grad, at deres produkt ikke får behørig støtte fra EU.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke præcise foranstaltninger den har til hensigt at iværksætte med henblik på at støtte de hårdt ramte græske olivenproducenter, som vil have vanskeligt ved at overleve, hvis beslutningen om nedsættelse af Fællesskabets prisstøtte til olivenolie bliver gennemført?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(26. februar 1998)

Den fælles markedsordning for olivenolie omfatter en produktionsstøtteordning for olivenolie. Denne støtte har følgende egenskaber:

- for så vidt angår producenter, hvis produktion i gennemsnit overstiger 500 kg olivenolie pr. produktionsår, svarer støtten til 142,20 ECU/100 kg og er underkastet virkningerne af en eventuel overskridelse af den maksimale garantimængde (MGM) på 1 350 000 tons

- for så vidt angår producenter, hvis gennemsnitlige produktion er på mindre end 500 kg olivenolie pr. produktionsår, svarer støtten til 151,48 ECU/100 kg plus en supplerende produktionsstøtte på 3,574 ECU/100 kg. Denne støtte er ikke underkastet virkningerne af en eventuel overskridelse af MGM.

De to typer produktionsstøtte er pålagt tilbageholdelser med henblik på udarbejdelsen af fortegnelsen over olivendyrkningsarealerne (2,4 %), forbedringen af olivenoliekvaliteten (1,4 %) og de aktiviteter, som udføres af de anerkendte producentorganisationer og foreninger af sådanne (0,8 %).

Den nedgang i produktionsstøtten, som det ærede medlem henviser til, vedrører den støtte, som de store producenter har modtaget for deres produktion i produktionsåret 1996/1997. Disse producenter repræsenterer efter Kommissionen oplysninger ca. 25 % af alle olivendyrkere i Grækenland.

Det skal endvidere nævnes, at olivendyrkernes indkomster kun delvis skyldes nævnte støtte, idet de aflønnes gennem salget af den producerede olivenolie.

(98/C 304/35)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0063/98

af Jan Mulder (ELDR) til Kommissionen

(29. januar 1998)

Om: Lavere omkostninger end antaget i forbindelse med svinepestkrisen i Nederlandene

I den nederlandske presse er der for nylig fremkommet oplysninger om, at omkostningerne ved svinepestkrisen var blevet lavere end først antaget.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvor store omkostningerne på EF-budgettet var til svinepestkrisen i Nederlandene og andre EU-medlemsstater, hvor sygdommen forekom, og hvad omkostningerne var på medlemsstaternes nationale budgetter?
2. Mener Kommissionen, at der fremover er nogen årsag til at handle anderledes i forbindelse med svinepestudbrud, når de såkaldte »marker«-vacciner kommer på markedet?
3. Mener Kommissionen, at der på baggrund af de seneste års udbrud af kvægsygdomme som BSE og svinepest er anledning til at ændre bestemmelserne om erstatninger over EF-budgettet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(12. marts 1998)

1. Frem til den 31. december 1997 er der betalt følgende beløb:

Medlemsstat	Veterinærudgifter (Artikel 3 i Rådets beslutning 90/424/EØF (1))	Udryddelses- og overvågningsprogrammer (1997+1998)	Særlige markedsstøtte- foranstaltninger
Belgien	2	—	3,49
Tyskland	5	2,3	14,40
Spanien	4	—	48,30
Italien	—	1,6 (inkl. afrikansk svinepest)	—
Nederlandene	31,3	—	431,40
I alt	42,3	3,9	497,59

Disse tal vedrører beslutninger eller forordninger, som Kommissionen allerede har vedtaget på grundlag af oplysninger fra de berørte medlemsstater, de disponible midler og sygdomsudviklingen. De kan derfor ikke betragtes som endelige. Omkostningerne i forbindelse med de seneste udbrud af klassisk svinepest i Tyskland og de veterinærudgifter, der ikke kunne være taget i betragtning som følge af manglende bevillinger (anslået 100 mio. ECU), er heller ikke medregnet.

Omkostningerne for medlemsstaternes nationale budgetter kan anslås groft ud fra, at Kommissionen yder støtte til ca. 50% af veterinæruddgifterne og ca. 70% af omkostningerne ved de særlige markedsstøtteforanstaltninger i medlemsstaterne.

2. Kommissionen er klar over, at der er ved at blive udviklet »marker«-vacciner mod klassisk svinepest. Der er imidlertid ikke indsendt nogen ansøgninger om registrering af »marker«-vacciner til Det Europæiske Lægemiddelagentur i London. Det synes derfor usandsynligt, at der skulle komme en sådan vaccine på markedet inden for de næste 12-15 måneder.

Hvad angår den potentielle anvendelse af sådanne vacciner i en nødsituation, mangler der desuden data, der er nødvendige for at ændre den nuværende fællesskabslovgivning om klassisk svinepest og undgå negative virkninger for handelen med svin og svinekød i forbindelse med anvendelsen af »marker«-vacciner.

I overensstemmelse med den nylige udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité om dette spørgsmål undersøger Kommissionen derfor muligheden for at støtte et laboratorieforsøg med henblik på at vurdere den potentielle anvendelse af sådanne vacciner under feltbetingelser.

3. Kommissionen vil overveje den eksisterende ordning vedrørende finansielle bidrag med henblik på en mulig ændring af den.

(¹) EFT L 224 af 18.8.1990.

(98/C 304/36)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0064/98

af Gijs de Vries (ELDR) til Kommissionen

(15. januar 1998)

Om: Begrænsninger i direkte salg

Den 7. april 1994 blev der indgivet en klage til Kommissionen over restriktioner i forbindelse med oprettelse af en pladepostordreforretning i Tyskland (sag nr. 94/4337, SG(94)A/10269, PolyGram). Det tog Kommissionen mere end to år (indtil november 1996), før den indledte en artikel 169-procedure. I december 1997 havde Kommissionen endnu ikke afgivet en begrundet udtalelse i sagen.

1. Kommissionen bedes redegøre for, hvorfor den ikke har taget denne klage mere alvorligt?
2. Er Kommissionen enig i, at disse forsinkelser skader den direkte salgssektors konkurrencestilling, idet denne sektor er en af vækstsektorerne inden for den elektroniske handel?
3. Vil Kommissionen nu være rede til at prioritere behandlingen af denne klage?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(24. februar 1998)

1. Kommissionen vil gerne forsikre det ærede medlem om, at den har taget den omhandlede klage meget alvorligt. For det første skal det nævnes, at Kommissionen før den sendte en åbningsskrivelse i oktober 1996 havde en brevveksling med de tyske myndigheder. Siden da har den lange behandlingstid afspejlet sagens særdeles komplekse juridiske karakter. I det foreliggende tilfælde vil en kortlægning af de tjenesteydelser, som berøres, karakteren af de pågældende restriktioner, de mål, der forfølges med den pågældende bestemmelse, og restriktionens proportionalitet i forhold til det tilsigtede mål, der er at varetage almene interesser, nødvendiggøre en indgående undersøgelse af såvel EF-Domstolens retspraksis som de karakteristika, der gør sig gældende på det tyske marked for fjernsalg. Kommissionen bestræber sig på at gennemføre denne detaljerede analyse så hurtigt som muligt.

2. og 3. Der er ingen tal, som lader formode, at de restriktioner, som klagerne er stødt på som følge af den tyske lovgivning vedrørende præmier, berører hele sektoren for direkte salg inden for Fællesskabet. Postordresektoren har i perioden fra 1991 til 1996 haft en vækst på omkring 22%, og det tyske marked som sådant repræsenterer kun halvdelen af den samlede omsætning fra dette salg (¹). Det er imidlertid rigtigt, at hovedparten af postordresalget stadig er rent nationalt. De problemer, som sektoren støder på ved grænseover-

skridende salg, er ofte knyttet til logistiske vanskeligheder, ligesom der også ganske rigtigt er vanskeligheder mellem de nationale lovgivninger vedrørende handelspraksis. Stillet over for disse vanskeligheder og i betragtning af, at der ikke findes harmoniserende direktiver, vil Kommissionen gøre sit yderste for at anvende EF-retten og navnlig proportionalitetsprincippet hver gang en national lov begrænser den fri udveksling af tjenesteydelser.

(¹) Kilde: European mail order traders association (EMOTA).

(98/C 304/37)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0066/98

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(29. januar 1998)

Om: Leonardo-programmet

I forbindelse med den nye udgave af Leonardo-programmet er støtten til virksomheder blevet øget samtidig med, at støtten til ikke-statslige organisationer er blevet strøget.

Hvad var årsagerne til denne afgørelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson

(17. februar 1998)

Eftersom Kommissionen p.t. fører interne drøftelser om Fællesskabets nye erhvervsuddannelsesprogrammer, kan den ikke på nuværende tidspunkt udtale sig om støttepolitikken fremover.

I det gældende Leonardo da Vinci-program lægges der stor vægt på støtten til virksomheder, især til de små og mellemstore virksomheder. Dette skyldes, at den europæiske uddannelsespolitik er arbejdsmarkeds- og beskæftigelsesorienteret, hvilket det Europæiske Råd i Luxembourg bekræftede i november 1997. På EU's arbejdsministerrådsmøde og i EF's retningslinjer for beskæftigelsen understregedes det, at de små og mellemstore virksomheders spiller en stor rolle i forbindelse med jobskabelse og stabilisering af jobsituationen.

Inden for rammerne af det aktuelle Leonardo-program, er der ingen politik, som sigter mod at reducere eller fjerne støtten til NGO'er. Et af målene for erhvervsuddannelsespolitikken på EU-plan er i øvrigt at iværksætte eller støtte tværnationalt samarbejde og partnerskabsstrukturer mellem så mange aktører som muligt. Der ydes blandt andet støtte til NGO'er og samarbejdsstrukturer, fordi disse formodes at spille en stor rolle på arbejdsmarkedet.

(98/C 304/38)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0069/98

af Gerhard Botz (PSE) til Kommissionen

(30. januar 1998)

Om: Eventuelle undersøgelser i forbindelse med anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler og disses indvirkninger på menneskets frugtbarhed

I forbindelse med det drastiske fald i bestandene af småvildt i de regioner, hvor der drives intensivt landbrug, retter medlemmer af jagtforeninger og naturfredningskonsulenter i de seneste år oftere og oftere henvendelse til mig og henviser til de seneste videnskabelige undersøgelser.

Ud over nedbrydningsprodukter fra herbicider og fungicider, drejer det sig også om kemiske substanser, som f.eks. også har negative følger for østrogener i vilde harer og tydeligt sænker deres frugtbarhed. Da de dicarboximider, som ofte findes i plantebeskyttelsesmidler, herunder virkestoffet vinclozolin, med stor sandsynlighed har negative følger for varmblodede dyr, dukker naturligvis også spørgsmålet op, om hvilke risici der er for »den endelige forbruger« – mennesket.

Kommissionen bedes oplyse, om den har kendskab til sådanne undersøgelser? Har den selv hhv. foretaget sig noget for at fastslå den eventuelle risiko for forbrugerne, eller har den eventuelt allerede truffet foranstaltninger herimod?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(25. marts 1998)

Vinclozolin som et aktivt stof, der anvendes i plantebeskyttelsesmidler, underkastes for øjeblikket en detaljeret videnskabelig evaluering inden for rammerne af Rådets forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992⁽¹⁾ om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i rådsdirektiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽²⁾. Evalueringsrapporten fra den medlemsstat, der er rapportør, er modtaget i Kommissionen og vil blive gjort til genstand for en kritisk gennemgang af en række specialiserede eksperter (»peer review«) fra marts til juli 1998.

De gennemgår undersøgelser vedrørende mutagenitet, carcinogenitet, reproduktionstoksicitet og neurotoksicitet samt andre toksikologiske og økotoxikologiske data.

Efter eksperternes gennemgang (»peer review«) vil undersøgelsen blive afsluttet i Den Stående Komité for Plantesundhed. På grundlag af evalueringen vil der blive truffet en afgørelse. Skulle konklusionen heraf blive, at de risici, som dette stof frembyder, er uacceptable for mennesker, dyr eller miljøet, vil brugen blive indskrænket eller forbudt.

Kommissionen har været aktivt part i en omfattende forskning med hensyn til identifikation og vurdering af endokrinafbrydende stoffer. Den er ligeledes involveret i en vis koordinering af forskning med Fællesskabets medlemsstater og en række forskellige tredjelande som for eksempel USA og Japan.

Desuden er både Kommissionen og medlemsstaterne aktive med hensyn til at udvikle nye afprøvningsstrategier og nye forsøgsmetoder på internationalt plan. Resultaterne af disse aktiviteter vil blive offentliggjort i internationalt tilgængelige databaser samt om nødvendigt blive benyttet i forbindelse med en ændring af de datamæssige krav med hensyn til plantebeskyttelsesmidler, som fastlagt i Rådets direktiv 91/414/EØF.

⁽¹⁾ EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

(98/C 304/39)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0072/98

af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen

(30. januar 1998)

Om: Forurening af drikkevandskilder i Ioannina

Situationen med hensyn til drikkevandet fra Tuba-kilderne i Ioannina er yderst alvorlig. Lige ovenfor kilderne, nærmere betegnet i landsbyen Perivleptos, ligger der et træimprægneringsanlæg, ELVIEX. I anlægget imprægneres træ med det farlige, giftige stof kreosotolie. Fenoler og andre kulbrinter, som dette stof indeholder, forurenar jorden, luften og de vandførende lag i området. Disse stoffer er kendte for at være kræftfremkaldende.

Det pågældende selskab overtræder ved sin virksomhed de internationale miljøkonventioner samt EU's miljøbestemmelser.

Hvad vil Kommissionen gøre for at få standset den fortsatte forurening af miljøet, som dette selskab forårsager?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(5. marts 1998)*

Kommissionen vil etablere de kontakter, der er nødvendige for at indsamle nærmere oplysninger om de nævnte forhold, og skal, hvis det viser sig påkrævet, behandle sagen inden for rammerne af proceduren i EF-traktatens artikel 169.

(98/C 304/40)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0078/98**af Patricia McKenna (V) til Kommissionen***(30. januar 1998)**Om:* Drivgarn

Selv om den italienske regering har lovet at støtte et fuldstændigt forbud mod anvendelsen af drivgarn, holdt det italienske fiskeriforbund »La Pesca« for nylig møde med Kommissionen, hvor det forsøgte at opnå en undtagelsesordning for drivgarn på indtil 8 km.

Hvilke drøftelser førte Kommissionen med den italienske regering efter det pågældende møde? Hvilke skridt har Kommissionen taget for at sikre, at Italien opfylder sin pligt til at udstede forbud mod anvendelsen af drivgarn?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(9. marts 1998)*

Kommissionen har ikke holdt møde med det italienske fiskeriforbund for nylig om den tilladte længde af drivgarn. Kommissionen forudser ingen undtagelse fra de nugældende EF-regler om længden af drivgarn.

Kommissionen følger udviklingen, hvad angår den italienske plan for omstrukturering af garnflåden. Forhåbentlig vil denne plan blive bakket op af de italienske fiskere og redere.

(98/C 304/41)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0080/98**af Patricia McKenna (V) til Kommissionen***(30. januar 1998)**Om:* Forbrænding af husholdningsaffald

Hvornår vil Kommissionen offentliggøre forslaget til direktiv om dioxinmissioner i forbindelse med forbrænding af husholdningsaffald?

Kan Kommissionen give detaljerede oplysninger om de vigtigste forslag, som forslaget til direktiv vil indeholde?

Agter Kommissionen at fremsætte forslag til fremme af mere miljøvenlige former for affaldsforvaltning end forbrænding og deponering af affald, især genvinding, knusning og udnyttelse af affald?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(13. marts 1998)*

Kommissionen har sammen med eksperter fra medlemsstaterne drøftet et arbejdsdokument om affaldsforbrænding to gange sidste år og den 26. februar i år. Vedtagelsen af et forslag til Rådets direktiv om affaldsforbrænding forventes at ske til efteråret 1998.

Målet med det planlagte direktiv om forbrænding af affald er at fastsætte strenge emissionsgrænseværdier og driftsbetingelser for anlæg, hvori affaldet afbrændes i forbrændingsovne, som er særligt indrettet hertil, eller anlæg, hvor affald anvendes som supplerende brændsel til energifremstilling eller fremstilling af produkter.

Generelt set vil forslaget indeholde de samme krav som Rådets direktiv 94/67/EF af 16. december 1994 om forbrænding af farligt affald ⁽¹⁾, såsom for eksempel en emissionsgrænseværdi for dioxiner på 0,1 nanogram (ng) toksisk ækvivalent (toxic equivalent — TEQ) pr. m³ og 0,05 mg pr. m³ for kviksølvs vedkommende. Desuden vil forslaget bygge på princippet om integreret bekæmpelse, så emissionerne ikke flyttes fra ét medie til et andet. Der vil derfor fastsættes strenge emissionsgrænseværdier for spildevand.

Kommissionens politik er, at kun affald, der ikke kan forhindres eller genanvendes ved genbrug eller genvinding, bør afbrændes. Når affald forbrændes, bør der sikres et højt miljøbeskyttelsesniveau.

I Kommissionens meddelelse om revisionen af Fællesskabets strategi for affaldshåndtering ⁽²⁾ blev hierarkiet af principperne for affaldshåndtering som fastsat i strategien fra 1989 på ny bekræftet. I denne hierarkiske orden gives der førstehedsrang til forebyggelse af, at der overhovedet opstår affald, fulgt af genanvendelse af affald samt til slut betryggende deponering af affaldet. I alle Kommissionens initiativer på affaldspolitikens område tages der hensyn til dette hierarki.

⁽¹⁾ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 34.

⁽²⁾ KOM(96) 399, endelig udg.

(98/C 304/42)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0082/98

af Carlos Robles Piquer (PPE) til Rådet

(30. januar 1998)

Om: Informationsteknologi fra NATO

Rådet besvarede min skriftlige forespørgsel (E-1133/97) ⁽¹⁾ om opfølgning af rapporter om teknologisk koordinering fra NATO og om forskning i luftfartsteknologi med »at der ikke findes noget forum under Rådet — og at der heller ikke er planer om at oprette et sådant forum — til udveksling af synspunkter med NATO-organer om dette emne«. Svaret indeholder følgende konklusion: «Det forventes derfor ikke, at Rådet vil gennemgå eller følge de rapporter, som omtales i forespørgslen.»

Som Rådet vil vide, har Kommissionen forelagt en meddelelse om Den Europæiske Unions strategi vedrørende Europas forsvarsrelaterede industri og en handlingsplan. Rådet har for nylig behandlet den såkaldte »Bangemann-rapport« om rum- og luftfartsindustriens fremtid. I Europa-bulletinen af 11. december 1997 fremgår det endvidere, at Bangemann støtter initiativet fra Bonn, Paris og London som led i en øget integrering af luftfartsindustrien.

Vil Rådet oplyse, om det stadig er indifferent over for tekniske oplysninger fra NATO?

⁽¹⁾ EFT C 82 af 17.3.1998, s. 82.

Svar

(8. juni 1998)

Rådet bekræfter, at det ikke er blevet gjort bekendt med NATO-rapporter om teknologi, og at der ikke findes noget forum for udveksling af synspunkter med NATO om dette emne. Medlemsstater, som er medlemmer både af EU og af NATO, kan dog, hvis de ønsker det, trække på disse rapporter for at udtrække elementer, som kunne være relevante for drøftelserne i Rådet vedrørende Kommissionens meddelelse om den forsvarsrelaterede industri.

(98/C 304/43)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0106/98**af Marjo Matikainen-Kallström (PPE) til Kommissionen***(30. januar 1998)*

Om: Edb-problemer i forbindelse med årtusindskiftet

Mange edb-eksperter har advaret om, at der i forbindelse med årtusindskiftet kan opstå problemer i hele verden, fordi edb-programmerne er mangelfulde.

Hvad har Kommissionen gjort for at beskytte sine egne databaser mod problemerne i forbindelse med årtusindskiftet og for f.eks. at forhindre, at der opstår nye virus?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(25. marts 1998)*

Det er absolut med rette, at det ærede medlem understreger alvoren i dette problem, hvad angår såvel konsekvenserne som omfanget heraf. Emnet er i løbet af de seneste to år blevet analyseret indgående af sagkyndige og har fået megen omtale i medierne.

Eksperterundersøgelser har vist, at årsagen til problemet er, at de første brugere og leverandører af edb-systemer naturligt nok ønskede at spare på den dengang meget dyre lagerkapacitet og regnekraft. Dette opnåede de ved kun at anvende to cifre til at angive årstallet i datoen. Denne praksis er siden hen blevet videreført i flere generationer af systemer for at sikre kompatibilitet mellem gamle og nye systemer samt for at beskytte brugerdata og programaktiver. Flere eksperter hævder, at de besparelser, der er opnået på denne måde, mere end opvejer de enorme omkostninger, der vil være forbundet med den forestående omstilling. Nu, hvor tiden er inde til at betale regningen, er det imidlertid som sædvanlig omkostningerne frem for besparelserne, der fokuseres på.

Det skal i øvrigt nævnes, at brugerne af informationsteknologi (IT) programmerer langt mere end IT-industrien selv. Som følge heraf må brugere og leverandører i fællesskab foretage de ændringer, der er nødvendige for at sikre, at deres systemer fortsat vil kunne fungere tilfredsstillende. Denne store opgave må forsøges løst på grundlag af et nært samarbejde og en vis tillid mellem brugere og leverandører.

Kommissionen er betænkelig ved virksomheders, infrastrukturers og offentlige administrationers sårbarhed over for år 2000-problemet og ved de mulige konsekvenser for forbrugerne. Kommissionen vedtog den 25. februar 1998 en meddelelse (1) med det formål at højne oplysningsniveauet og planlægge foranstaltninger til behandling af år 2000-spørgsmålene. Som supplement til de aktiviteter, der iværksættes af den private sektor og medlemsstaterne, er Kommissionen begyndt at gennemføre en række initiativer på dette område. Disse initiativer er snævert koordineret med aktiviteterne vedrørende de informationsteknologiske konsekvenser af euroens indførelse.

Der er internt i Kommissionen etableret en tværtjenstlig taskforce til håndtering af konsekvenserne for de interne systemer af såvel år 2000-problemet som indførelsen af euroen, og arbejdet er i fuld gang i gruppen. På grund af emnets store betydning vil denne blive ledet af en styringsgruppe med deltagelse fra allerhøjeste plan i Kommissionen.

Med henblik på generel oplysning og mobilisering afholdtes der i 1997 omfattende høringer af repræsentanter for den offentlige og den private sektor for at fastlægge, hvilke opgaver der skal prioriteres, samt hvilken rolle henholdsvis virksomheder, sammenslutninger, administrationer og EU som sådan skal spille.

Kommissionen vil tilskynde til og lette udvekslingen af oplysninger om og erfaring med initiativer til løsning af år 2000-problemet, der er gennemført af medlemsstaterne og europæiske sammenslutninger, med henblik på at fastlægge, hvordan initiativerne kan koordineres, så man undgår dobbeltarbejde og øger den samlede virkning.

Kommissionen vil etablere kontakt med de europæiske og internationale organisationer, der har ansvaret for at regulere eller føre tilsyn med infrastrukturer af stor grænseoverskridende betydning (finansvæsen, telekommunikation, energi, transport), med henblik på at udveksle oplysninger om aktiviteterne i de forskellige sektorer og fastlægge, hvor samarbejde kan være påkrævet.

Kommissionen opretholder et websted vedrørende år 2000-problemet og de informationsteknologiske følger af euroens indførelse (<http://www.ispo.cec.be/y2keuro>). Dette websted giver adgang til oplysninger om aktiviteterne i forskellige økonomiske sektorer og medlemsstater, henviser til kilder med råd om specifikke aspekter af problemet og indeholder links til andre websteder samt til alle de rapporter og andre dokumenter, Kommissionen har udarbejdet om dette emne.

Kommissionen vil drøfte problemerne i forbindelse med årtusindskiftet med alle relevante kontakter i industrien og medlemsstaterne. Der vil først og fremmest blive fokuseret på konsekvenserne og beredskabet på infrastrukturområdet, følgerne for forbrugerne og for de små og mellemstore virksomheder (SMV'erne) samt de potentielle konsekvenser for det indre marked, herunder Den Økonomiske og Monetære Union.

Sammen med medlemsstaterne vil Kommissionen overvåge opnåede resultater, udveksle oplysninger og foretage benchmarking af bedste praksis samt løbende holde Rådet orienteret om de fremskridt, der gøres på EU-plan i forbindelse med år 2000-beredskabet og de dermed forbundne opgaver.

Kommissionen vil inden for rammerne af sine politikker vedrørende blandt andet industri, SMV'er, forbrugere og uddannelse undersøge, om der kan bidrages yderligere til at oplyse om og finde løsninger på problemerne i forbindelse med årtusindskiftet.

Internt i Kommissionen behandles år 2000-problemet af Edb-direktoratet, for så vidt angår de centrale aspekter, og af de enkelte generaldirektorater, for så vidt angår disses respektive informationssystemer.

Edb-direktoratet har siden midten af 1996 internt i Kommissionen arbejdet på at oplyse om år 2000-problemet. I starten af 1997 blev der nedsat en række arbejdsgrupper, som havde til opgave at bidrage til gennemførelsen af analyser og løsning af specifikke problemer, og i slutningen af 1997 blev der nedsat en kontaktgruppe med ansvar for forbindelserne mellem de forskellige institutioners edb-afdelinger.

Rammerne for projektet blev fastlagt i 1997, og de nødvendige ressourcer blev afsat. 1998 er året, hvor der skal findes løsninger på de forskellige problemer, medens 1999 vil være det kritiske år, hvor løsningsmodellerne skal afprøves og gennemføres. Kommissionens interne år 2000-projekt følger en faseindeltd model, som i vid udstrækning anvendes i den private og den offentlige sektor, og som blandt andet omfatter risikostyring.

Hvad angår kampen mod udbredelsen af nye vira, opgraderer Kommissionen hele tiden det anti-virus-software, der bruges efter virusangreb. Beskyttelsen mod computervira forudsætter, at der gøres en vedvarende indsats for at oplyse IT-medarbejdere og -brugere om problemet. Det er samtidig nødvendigt løbende at opdatere den teknologi, der anvendes til sporing og udryddelse af computervira. Internt i Kommissionen gennemfører Sikkerhedskontoret og Edb-direktoratet med jævne mellemrum oplysningskampagner i samarbejde med alle de øvrige generaldirektorater. Det anvendte anti-virus-software videreudvikles til stadighed, ligesom det løbende evalueres, opdateres og opgraderes. Der udarbejdes passende retningslinjer for anvendelsen af dette software for alle IT-systemer.

(¹) KOM(98) 102.

(98/C 304/44)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0114/98

af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen

(30. januar 1998)

Om: Bypolitik

Hvilke planer har Kommissionen hidtil lagt for det Byforum, der er fastsat til november 1998? Har man allerede fastlagt dato, sted og deltagerliste, og vil Europa-Parlamentet blive indbudt til at deltage?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(26. februar 1998)

Kommissionen har til hensigt at arrangere Byforum'et i Wien den 26.-27. november 1998 med støtte fra denne by. Deltagerlisten fastlægges inden for den nærmeste fremtid. Kommissionen håber, at der bliver stor deltagelse fra Parlamentet.

(98/C 304/45)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0115/98**af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen***(30. januar 1998)**Om:* Burhøns

Hvornår agter Kommissionen at forelægge sine forslag med henblik på en ajourføring af direktivet om burhøns?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(13. marts 1998)*

Den 11. marts 1998 vedtog Kommissionen sin rapport ⁽¹⁾ til Rådet og Parlamentet som fastsat i artikel 9 i Rådets direktiv 88/166/EØF af 7. marts 1988 om fastlæggelse af mindstekrav vedrørende beskyttelse af burhøns ⁽²⁾ sammen med de forslag, der er relevante for rapportens konklusioner.

⁽¹⁾ KOM(98) 135 endelig udg.

⁽²⁾ EFT L 74 af 19.3.1988.

(98/C 304/46)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0124/98**af Marjo Matikainen-Kallström (PPE) til Kommissionen***(30. januar 1998)**Om:* Følgespørgsmål til skolemælksprogrammet

Svaret fra kommissionsmedlem, Franz Fischler, på vegne af Kommissionen af 17.12.1997 (E-3130/97 ⁽¹⁾) på spørgsmålet om skolemælksordningen er ulogisk. Kommissionsmedlem Fischler påpeger i sit svar, at Kommissionen med sin nuværende ordning, der favoriserer fedtrige mælkeprodukter, »ikke ønsker at påvirke støttemodtagernes valg til fordel for det ene eller det andet mælkeprodukt«.

For at logikken bag kommissionsmedlem Fischlers svar ville være klarere for mig, stilles et yderligere spørgsmål.

Hvordan argumenterer Kommissionen for sin påstand om, at støtten til fedtrige mælkeprodukter på bekostning af fedtfattige ikke vil påvirke støttemodtagernes valg til fordel for fedtrige mælkeprodukter?

⁽¹⁾ EFT C 158 af 25.5.1998, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(27. februar 1998)*

Størrelsen af støtten til de forskellige mejeriprodukter, der uddeles under EF's skolemælksprogram, fastlægges ud fra mælkeindholdet i de pågældende produkter. Det medfører, at der ydes lavere støtte til letmælk end sødmælk. Da detailprisen er højere for sødmælk end letmælk, bliver den nettopris, som eleverne skal betale, nogenlunde den samme for de to typer mælk, og skulle derfor ikke påvirke valget af det ene eller det andet produkt.

(98/C 304/47)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0125/98**af Petrus Cornelissen (PPE) til Kommissionen***(30. januar 1998)**Om:* Undersøgelse af flyvehændelser inden for civil luftfart

1. Kan Kommissionen give en oversigt over antallet af alvorlige flyvehændelser inden for den civile luftfart, som er blevet undersøgt i EU's forskellige medlemsstater siden ikrafttrædelsen af direktiv 94/56 ⁽¹⁾ af 21. november 1994?

2. Hvilke myndigheder og organer har modtaget undersøgelsesrapporterne, og hvilke sikkerhedsfremmende og andre foranstaltninger har dette bevirket?
3. Hvornår agter Kommissionen at fremsætte forslag om undersøgelse af de øvrige flyvehændelser inden for civil luftfart, således som det blev lovet under Parlamentets behandling af ovennævnte direktiv?
4. Agter Kommissionen under forberedelsen af sine forslag at tage hensyn til Europa-Parlamentets tidligere ønske om ikke kun at offentliggøre rapporter om flyvehavarier men også rapporter om flyvehændelser?

(¹) EFT L 319 af 12.12.1994, s. 14.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(23. marts 1998)

Nogle medlemsstater, Belgien, Østrig, Luxemborg og Italien, har endnu ikke gennemført bestemmelserne i Rådets direktiv 94/56/EF af 21. november 1994 om fastlæggelse af de grundlæggende principper for undersøgelse af flyvehavarier og flyvehændelser inden for civil luftfart. Kommissionen sendte en begrundet udtalelse til de medlemsstater, som ikke havde svaret tilfredsstillende på Kommissionens åbningskrivelse, som blev udsendt i maj 1997. Selv når den juridiske gennemførelse har fundet sted, er der stadig praktiske problemer ved undersøgelser af alvorlige flyvehændelser, grundet forskellige undersøgelsesmetoder. Kommissionen har således kun modtaget få undersøgelsesrapporter om alvorlige flyvehændelser, og det har derfor ikke været muligt at træffe yderligere foranstaltninger.

Pilotprojektet om et europæisk koordinationscenter for rapporteringssystemer af flyvehændelser (European co-ordination center for aviation incidents reporting systems (ECCAIRS)), som Kommissionen har udarbejdet, menes nu at være så langt fremme, at det kan sættes igang. En formel præsentation af systemet vil ske i marts og Kommissionens forslag, der vil tage hensyn til de kommentarer som denne præsentation vil medføre, vil blive fremsat i 1998.

Rådets direktiv 94/56/EF fastsætter en offentliggørelse af havarirapporter og en mere begrænset offentliggørelse af flyvehændelsesrapporter, således at der tages hensyn til hændelsernes meget forskellige karakter. Kommissionen har ikke til hensigt at ændre disse krav i den nærmeste fremtid. Kommissionen vil dog indledningsvis undersøge spørgsmålet om indsamling og videregivelse af sikkerhedsoplysninger før den overvejer et eventuelt forslag om offentliggørelse af sikkerhedsoplysninger. Borgernes interesse vil altid blive taget i betragtning.

(98/C 304/48)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0128/98

af John Iversen (PSE) til Kommissionen

(22. januar 1998)

Om: Kalvetransporter og vægtgrænser

I Kommissionens svar P-3757/97 (¹) anføres det uden dokumentation, at de bedste slagtekalve med en levende vægt på 300 kg kan give et så højt slagteudbytte, at den slagtede vægt kommer op på over 160 kg slagtet vægt.

Selvom dette antages at være rigtigt, er det stadig matematisk umuligt at få et gennemsnit på 162 kg for alle kalve med en levende vægt under 300 kg.

I rapporten KOM(97)0165 vises på side 12 en fordeling af de slagtede kalve i Nederlandene for perioden december 1996 til uge 12 1997. I kolonne II anføres de kalve, der uanset tidlig markedsføringspræmie ville være leveret i disse vægtgrupper, det vil sige fordelingen for 1995. Disse 84.464 kalve har en gennemsnitlig vægt på 118,7 kg.

Hvis kolonne II videreføres med vægtgrupperne op til 165 kg, er det matematisk umuligt at placere de resterende 284.150 kalve, der leveres i en 16 ugers periode i Nederlandene, på en sådan måde i disse vægtgrupper, at gennemsnittet for de i alt 368.614 kalve får en vejet gennemsnitlig vægt på 162 kg. Selvom de resterende 284.150 kalve antages alle at have en vægt på 162 kg, bliver det vejede gennemsnit kun 154 kg.

Da alle andre kalve naturligvis ikke er leveret ved 300 kg levende vægt med en »god til udmærket kropsbygning« må der være en fejl i de nederlandske og belgiske indberetninger til Eurostat.

1. Kommissionen bedes dokumentere det gennemsnitlige slagteudbytte for kalve med en levende vægt på under 300 kg?
2. Kommissionen bedes oplyse fordelingen af de slagtede kalve i 1995 i Nederlandene og Belgien fordelt på vægtgrupper?
3. Hvis dette hævdes ikke at være muligt, bedes Kommissionen anføre den skønnede fordeling på vægtgrupper for Nederlandene og Belgien af slagtede kalve, der giver en gennemsnitlig vægt på 162 kg?

(¹) EFT C 174 af 8.6.1998, s. 120.

**Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler**

(27. februar 1998)

I forlængelse af svaret af 13. februar 1998 (¹) råder Kommissionen nu over følgende supplerende oplysninger.

Kommissionen tager det ærede medlems analyse vedrørende vægtreferencer for kalve til efterretning.

Siden Rådet valgte Eurostat-referencer i forbindelse med udformningen af de generelle regler for præmien for tidlig markedsføring, har Kommissionen måttet bygge på oplysninger fra medlemsstaterne til dens Statistiske Kontor. For kategorien kalve, dvs. dyr med en levende vægt på op til 300 kg, gives der oplysning om det samlede antal slagtede mælkekalve og den samlede slagtede vægt af disse kalve.

De indsendte 1995-tal for Nederlandene var 1 198 000 kalve svarende til 193 900 t, og de tilsvarende tal for Belgien var 336 000 kalve og 53 800 t. Dette giver gennemsnit på henholdsvis 162 kg og 160 kg.

Hvad angår de to sidste spørgsmål, modtager Kommissionen ikke statistiske detaljer fra medlemsstaterne, som sætter den i stand til at beregne de ønskede vægtfordelinger.

(¹) EFT C 223 af 17.7.1998, s. 120.

(98/C 304/49)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0130/98
af Kirsten Jensen (PSE) til Kommissionen**

(30. januar 1998)

Om: GMO

Kan Kommissionen bekræfte, at en gensplejset tomat, der skal have opnået længere holdbarhed og dermed rådner langsommere end naturlige tomater, er på vej til at blive godkendt i EU?

Mener Kommissionen, at det er forsvarligt at lade dette produkt komme på markedet set i lyset af, at tomaten indeholder et antibiotika-resistensgen, der muligvis kan overføres til mennesker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(18. marts 1998)

I slutningen af november 1997 modtog Kommissionen en ansøgning vedrørende genetisk modificerede tomater fra de spanske myndigheder i medfør af artikel 12, stk. 2, i Rådets direktiv 90/220 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer (GMO) ⁽¹⁾. Proceduren i direktivets artikel 13 er sat i gang. Tomaten indeholder et gen for antibiotikaresistens, der anvendes som et markør-gen, og et delvis endogent polygalacturonase-gen (PG), som hæmmer forrådnelse.

I direktiv 90/220/EØF hedder det, at der inden markedsføring af et GMO-produkt skal der foretages en vurdering af potentielle risici for menneskers sundhed og miljøet. Alle notifikationer af GMO-produkter vurderes derfor fra sag til sag, også med hensyn til de gener, der er indsat i den pågældende organisme.

Kommissionen har ikke til dato modtaget oplysninger om markedsføring af genetisk modificerede tomater som nye levnedsmidler eller nye levnedsmiddelingredienser i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning EF nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 117 af 8.5.1990.

⁽²⁾ EFT L 43 af 14.2.1997.

(98/C 304/50)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0134/98

af Georg Jarzembowski (PPE) til Kommissionen

(23. januar 1998)

Om: Skibsbygningsindustrien

Den europæiske skibsbygningsindustri må kæmpe mod en hård konkurrence. Som følge af omfattende støtteforanstaltninger, der virker konkurrencefordrejende på det internationale marked, er der på globalt plan blevet skabt en overkapacitet. OECD-aftalen fra 1994, hvis mål er ensartede konkurrencebetingelser, er endnu ikke blevet ratificeret af USA. Selv om støtteforanstaltningerne til fordel for skibsbygningsindustrien i EU dog omstruktureres hensigtsmæssigt — især skal støtten i forbindelse med ordreafgivelser falde helt bort — ydes der som hidtil først og fremmest massiv støtte til værfter i det fjerne Østen, hvilket virker konkurrencefordrejende. Efter de østasiatiske finansmarkeders sammenbrud fører dette nu til, at IMF stiller milliarder af midler til rådighed, hvilket har den risiko, at overkapaciteten og de dermed forbundne konkurrencefordrejninger fortsætter. Kommissionen bedes på baggrund heraf oplyse følgende:

1. Har Kommissionen undersøgt, i hvilket omfang de finansielle midler, som allerede er blevet stillet til rådighed af IMF, også kommer den statsstøttede skibsbygningsindustri i Sydkorea til gode, som er førende på verdensmarkedet? I bekræftende fald med hvilket resultat? I benægtende fald hvorfor ikke, og agter den at gøre dette?

2. Har Kommissionen iværksat drøftelser med medlemsstaterne for at skabe garanti for, at medlemsstaterne ikke igennem deres indirekte støtte via IMF-betalinger og den dermed gennemførte støtte til de sydkoreanske værfter saboterer den europæiske skibsbygningspolitik, hvis mål må være at skabe en konkurrencedygtig europæisk skibsbygningsindustri?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan

(23. februar 1998)

På Rådets opfordring har Kommissionen — ud fra den antagelse, at der er tale om en forsinkelse eller at det ikke har været muligt at iværksætte den aftale, der er indgået inden for rammerne af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) som følge af USA's manglende ratificering — fremlagt et forslag til en ny støtteordning for skibsbygningssektoren, der skal gøre det muligt at sikre den europæiske industris konkurrenceevne i tiden fremover og forberede den på udfordringerne efter år 2000.

Sideløbende hermed viderefører Kommissionen sine bestræbelser for at overbevise De Forenede Stater om nødvendigheden af at undertegne OECD-aftalen, hvis iværksættelse fortsat er et vigtigt mål for Fællesskabet.

For så vidt angår den asiatiske finanskriser og dens mulige følger for skibsbygningssektoren i Sydkorea, deler Kommissionen det ærede medlems bekymring, og den følger opmærksomt sammen med medlemsstaterne de eventuelle virkninger heraf for Fællesskabets skibsbygningsindustri.

Den Internationale Valutafonds (IMF's) plan, der er godkendt af Sydkorea, går alene ud på en finansiel indgriben, der skal forhindre finans- og banksystemets sammenbrud, og den går på ingen måde ud på at bevilge midler til diverse industrisektorer. Tværtimod har IMF's myndigheder gjort opmærksom på, at hjælpen ikke i noget tilfælde bør kunne tjene til at redde virksomheder, der er kommet i vanskeligheder. De strukturreformer, som IMF kræver gennemført, samt de drastiske betingelser, der er stillet med hensyn til diverse forsigtighedsregler for de koreanske bankers långivning, vil helt sikkert gøre det muligt at undgå en gentagelse af de fejlslån, der fik de koreanske værfter til at investere i en helt uoverlagt skibsbygningskapacitet, og som har fået visse af værfterne til at gå konkurs.

Under drøftelserne i Rådet om den fremtidige støtteordning har spørgsmålet vedrørende Sydkorea været grundigt drøftet, ligesom man gentagne gange har peget på de risici for Fællesskabets industri, der følger af devalueringen af den koreanske won. De medlemsstater, der er medlem af Den Internationale Valutafond, og som dermed kan øve indflydelse på dens beslutninger, er helt klar over, at de har pligt til at udvise agtpågivenhed på dette område.

Kommissionen selv — der jo ikke har sæde i IMF — følger med stor opmærksomhed situationens udvikling. Den vil ikke undlade om nødvendigt at gøre Rådet opmærksom på de risici, der er forbundet med ydelse af støtte, der vil være i modstrid med Fællesskabets interesser, især inden for skibsbygningssektoren. Hvis det skulle blive nødvendigt, vil den eventuelt foreslå medlemsstaterne at vedtage en fælles holdning vedrørende dette spørgsmål, der vil blive fremsendt til de ansvarlige i IMF med henblik på at forebygge sådanne risici.

(98/C 304/51)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0137/98

af Ilona Graenitz (PSE) til Kommissionen

(23. januar 1998)

Om: Anerkendelse af tegnsprog i medlemslandene

Under henvisning til EP's beslutning af 18.7.1988 (EFT C 187, s. 236), hvori medlemsstaterne blev opfordret til officielt at anerkende de nationale tegnsprog og i betragtning af, at anerkendelsen af dette ikke-etniske lingvistiske mindretal er en grundlæggende og vigtig forudsætning for døve menneskers bevarelse af deres kultur, livskvalitet og navnlig deres uddannelsesmuligheder, stiller jeg følgende spørgsmål:

1. I hvilke medlemsstater har man hidtil de facto officielt anerkendt det nationale tegnsprog eller iværksat andre lignende foranstaltninger?
2. Understøttes de lande, hvor dette endnu ikke er sket, i deres bestræbelser herpå, og på hvilken måde?
3. Er Kommissionen klar over, at der i de døves tilfælde ikke alene er tale om »handicappedes« interesser, men at det her drejer sig om et lingvistisk mindretal, som siden EP's beslutning for ti år siden endnu ikke er blevet anerkendt i mange lande?
4. Agter Kommissionen at forelægge Rådet de tvingende nødvendige forslag herom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pdraig Flynn

(5. marts 1998)

Der henvises til Kommissionens svar på det ærede medlems mundtlige forespørgsel nr. H-42/98 i spørgetiden under Parlamentets møde den februar 1998 (1).

(1) Forhandlinger i Parlamentet (februar 1998).

(98/C 304/52)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0139/98**af Michl Ebner (PPE) til Kommissionen***(30. januar 1998)**Om:* Aktion mod rygning

Kommissionen vedtog den 21.4.1995 en beslutning fra Europa-Parlamentet og Rådet om en handlingsplan 1995-1999 til bekæmpelse af kræften, hvor navnlig rygningen blev nævnt som den største risikofaktor for kræft, og hvori man opfordres til i forbindelse med kræftens bekæmpelse at bekæmpe rygningen.

Nyere oplysninger sætter en betydelig procentsats af kræftsygdomme og mange af kræft forårsagede dødsfald i forbindelse med levemåden, og 30% af kræftsygdommene skyldes tobakskonsum, selv om forordning nr. 2075/92 om den fælles markedsordning for råtbak fastsætter oprettelsen af en fælles forsknings- og informationsfond for tobak; rygning er således den hyppigste undgåelige dødsårsag i Unionen.

Ifølge EU-traktaten skal sundhedsbeskyttelseskrav være bestanddel i alle Fællesskabets øvrige politikker, inklusive den fælles landbrugspolitik.

Udgifterne til støtte af tobaksmarkedet udgør stadig 817 mio ecu. Under henvisning til ovenstående stilles følgende spørgsmål:

1. Vil Kommissionen ikke foreslå Parlamentet og Rådet at afskaffe støtteforanstaltninger for råtbak og foreslå, at disse fonds anvendes til sundhedsforebyggende foranstaltninger?
2. Anser Kommissionen det ikke for hensigtsmæssigt, at der pålægges tobaksproducenterne en ny superafgift, hvis indtægter skal gå til kræftforskningen? Denne bør også delvis betragtes som erstatning for den store nationale økonomiske skade, som skyldes tobakskonsum. Desuden ville en sådan foranstaltning være forenelig med den af Parlamentet foreslåede reelle prisforhøjelse for tobak og med fastsættelsen af et minimumsniveau for tobaksafgifter i forbindelse med deres harmonisering. Som Parlamentet har indset, kan prisen få stor indflydelse på tobakskonsum og er et vigtigt instrument i politikken vedrørende tobakskonsum.
3. Hvilke aktioner til bekæmpelse af kræftsygdommens årsager og hvilke projekter til fremme af ikke-rygning er der planer om til konkretisering af kræftens bekæmpelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(1. april 1998)*

1. Kommissionen vedtog den 22. januar 1998 et forslag til ændring af den fælles markedsordning for råtbak ⁽¹⁾. Forslaget er oversendt til Europa-Parlamentet og Rådet.

I overensstemmelse med den rapport, Kommissionen fremlagde i begyndelsen af 1997, og hvis konklusioner Rådet og Europa-Parlamentet var positive over for, foreslår den i det forslag, der blev vedtaget i januar 1998, at fortsætte fællesskabsstøtten til tobaksdyrkning og at foretage en gennemgribende ændring af den måde, hvorpå ordningen fungerer for derved at forbedre kvaliteten. Kommissionen foreslår også, at der i højere grad tages hensyn til kravene på folkesundheds- og miljøområdet. Den understreger, at den med henblik herpå foreslår at fordoble budgettet for fællesskabsfonden for forskning i og informering om tobak.

2. Det er korrekt, at priserne kan påvirke tobaksforbruget. Ved at vedtage en ordning med minimumsafgifter på tobaksvarer i det indre marked gik Rådet ind for en ordning med fri prisfastsættelse på tobaksvarer.

I overensstemmelse med Rådets direktiv 95/59/EF af 27. november 1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift ⁽²⁾ kan tobaksfabrikanterne frit fastsætte den højeste detailpris for alle deres produkter i hver medlemsstat, hvor disse markedsføres. Myndighederne kan frit fastsætte størrelsen af den indirekte beskatning under forudsætning af, at de overholder de minimumssatser, der er fastsat for tobaksvarer i Rådets direktiv 92/79/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af cigaretafgifterne og Rådets direktiv 92/80/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af afgifterne på andre former for forarbejdet tobak end cigaretter ⁽³⁾. Følgelig er det op til medlemsstaterne at tage hensyn til den særlige situation i deres land, de sundhedsmæssige overvejelser og andre faktorer såsom svindel, når de fastsætter deres satser.

På nuværende tidspunkt har Kommissionen ikke til hensigt at fremsætte forslag om supplerende afgifter på tobaksvarer. Medlemsstaterne kan dog frit pålægge tobaksvarer andre indirekte skatter til særlige formål under forudsætning af, at disse er i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder for punktafgifter og moms for så vidt angår fastsættelse af afgiftsgrundlaget, beregning af afgiften, afgiftens forfald og afgiftskontrollen.

3. Fællesskabets indsats for at bekæmpe kræft sker inden for rammerne af »Europa mod Kræft«-programmet, som omfatter en række initiativer med henblik på at informere og lære offentligheden om farerne ved at ryge. Der er via dette program blevet finansieret en række projekter vedrørende kræftforebyggelse. Der vil blive sendt nærmere oplysninger om projekter, der blev finansieret i 1996 og 1997, og informationsprojekter, der finansieres gennem fællesskabsfonden for forskning i og informering om tobak, direkte til det ærede parlamentsmedlem og til Europa-Parlamentets sekretariat.

(¹) KOM(98) 19 endelig udg.

(²) EFT L 291 af 6.12.1995.

(³) EFT L 316 af 31.10.1992.

(98/C 304/53)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0140/98
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(2. februar 1998)

Om: Det operationelle program »Fiskeri« for Grækenland

Det operationelle program »Fiskeri« for Grækenland omfatter fire underprogrammer samt et femte vedrørende teknisk bistand. Der er fastlagt en tidsplan for hver enkelt af de fire underprogrammer 1-4. Kommissionen bedes derfor oplyse følgende:

1. Hvor langt er man nået med underprogrammerne på indeværende tidspunkt, og hvilke foranstaltninger er der blevet truffet inden for de enkelte underprogrammer?
2. Er der sket forsinkelser i forbindelse med anvendelsen af midlerne? I bekræftende fald, hvad er hovedårsagerne til denne forsinkelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(13. marts 1998)

1. Kommissionen kan konstatere, at der i Grækenland for hvert af de fire delprogrammer under fiskeriprogrammet har været nedenstående procenter for udnyttelsen af de finansielle forpligtelser og betalingsgennemførelsen på medlemsstatsniveau:

— fiskerflåden:

finansielle forpligtelser: 72% af delprogrammet
betalinger: 36% (idem)

— akvakultur:

finansielle forpligtelser: 90,6% af delprogrammet
betalinger: 12,6% (idem)

— forarbejdning eller afsætning:

finansielle forpligtelser: 64,1% af delprogrammet
betalinger: 11,6% (idem)

— infrastruktur:

finansielle forpligtelser: 63,8% af delprogrammet
betalinger: 3,6% (idem)

2. Bevillingsudnyttelsen, således som den fremgår af ovennævnte oplysninger, viser, at der er væsentlige forsinkelser for infrastrukturdelprogrammet. Disse forsinkelser skyldes bl.a den tid, der nødvendigvis går til at gennemføre investeringerne (ofte to år) i forhold til det tidspunkt, hvor forpligtelserne for disse blev indgået.

(98/C 304/54)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0151/98**af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen***(2. februar 1998)*

Om: Den italienske regerings optræden i forbindelse med liberaliseringen af telekommunikationssektoren

I kommissær Van Mierts svar af 24. april 1996 på forespørgsel 0801/96 ⁽¹⁾ hed det, at den italienske regering ville sikre, at der blev givet licens til en tredje mobiltelefonoperatør inden for DCS 1800-teknologi senest den 1. januar 1998.

Der er imidlertid stadig ikke blevet bekendtgjort nogen udbudsprocedure for opnåelse af denne licens.

Den italienske regering overdrog først afprøvningen af DCS 1800-teknologien til grupperne Wind og Picienne, efter at de havde gjort indsigelse hos EU-organerne.

Den italienske regering havde forsikret Kommissionen om, at den ikke ville udstede licenser for anvendelse af DCS 1800-teknologien, før udbudsproceduren for udvælgelsen af den tredje mobiltelefonoperatør (forespørgsel 2120/96 af 20. marts 1996) var gennemført.

Midt i december 1997 gav det italienske postministerium imidlertid Telecom Italia licens til at markedsføre en DECT-tjeneste ved navn Fido, uden at der var afholdt udbudsprocedure.

Kommissionen bedes på denne baggrund oplyse følgende:

1. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at beskytte konkurrencen i mobiltelefoni-sektoren og for at sikre, at der for det første gives licens til en tredje operatør og for det andet går et passende tidsrum, inden de to nuværende leverandører TIM og OPI indleder markedsføringen af DCS 1800-tjenester?
2. Hvorledes vil Kommissionen reagere på den italienske regerings forsinkede gennemførelse af fællesskabsdirektiverne?
3. Deler Kommissionen den opfattelse, at konkurrence- og markedsreglerne er blevet overtrådt, når et offentligt selskab, der stadig har monopolstatus, få dage efter den fuldstændige liberalisering af markedet for telekommunikationstjenester tildeles licens, og mener Kommissionen, at der således er tale om favorisering og styrkelse af en dominerende markedsposition?

⁽¹⁾ EFT C 217 af 26.7.1996, s. 115.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(16. marts 1998)*

Som det ærede medlem nævner, havde den italienske regering rent faktisk annonceret, at den ville give en tredje mobiltelefonoperatør en licens på anvendelsen af DCS 1800-teknologi i løbet af 1996, dvs. inden 1. januar 1998, der er den frist, der er fastsat i Kommissionens direktiv 96/2/EF af 16. januar 1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF hvad angår mobilkommunikation og personlig kommunikation ⁽¹⁾. Den italienske regering havde ligeledes lovet, at den ville give denne operatør ret til at etablere sig på markedet, før den gav to GSM-operatører tilladelse til også at udnytte denne teknologi.

Den italienske regering har imidlertid ikke overholdt den tidsplan, der var oplyst for udvælgelsen af den tredje mobiltelefonoperatør. I henhold til artikel 2, stk. 4, i direktiv 96/2/EF skal medlemsstaterne i givet fald vedtage foranstaltninger, der sikrer en effektiv konkurrence mellem operatørerne på det pågældende marked. Kommissionen vil derfor undersøge de betingelser, som den italienske regering har fastsat i udbuddet, hvor den tredje operatør var indkaldt i lyset af denne forpligtelse.

Hvad angår den forsinkede lancering af proceduren med henblik på at udvælge en tredje operatør, erindrede Kommissionen den 24. november 1997 den italienske regering om dens forpligtelser og understregede, at den vil indlede en overtrædelsesprocedure efter EF-traktatens artikel 169, hvis Italien ikke overholder direktiv 96/2/EF.

Telecom Italias lancering af DECT (europæisk trådløs digital telekommunikation) forud for den fuldstændige liberalisering af det italienske marked kan ikke siges at være en overtrædelse af EF-traktatens konkurrenceregler. De betingelser, hvorunder den italienske regering har tilladt denne lancering, og herunder navnlig den manglende juridiske adskillelse mellem Telecom og den afdeling, der udbyder DECT, giver imidlertid ikke mulighed for at sikre sig, at den dominerende operatør ikke anvender konkurrencebegrænsende betingelser over

for eventuelle konkurrenter, der også vil tilbyde en sådan service. Kommissionen har derfor besluttet at indlede en procedure for at sikre sig en større gennemsigtighed i de betingelser, hvorunder Telecoms DECT-service udbydes.

(¹) EFT L 20 af 26.1.1996.

(98/C 304/55)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0156/98

af Klaus Lukas (NI) til Kommissionen

(2. februar 1998)

Om: Hjemkaldelse af delegationslederen i Bratislava (fortsættelse)

Under henvisning til svar på skriftlig forespørgsel 3153/97 (¹) anmodes om besvarelse af følgende spørgsmål:

Ifølge forlydender er der allerede af enheden for undersøgelse af bedragerisager (UCLAF) blevet indledt undersøgelser mod Georgios Zavvos. Til hvilket resultat nåede disse UCLAF-undersøgelser?

Hvornår vil Europa-Parlamentet blive underrettet om resultatet af disse undersøgelser?

Hvordan må derfor Kommissionens konstatering af, at forflyttelsen af Georgios Zavvos skete i tjenestens interesser, forstås?

Hvilke konkrete opgaver har Georgios Zavvos i øjeblikket?

Hvordan sikrer Kommissionen, at Georgios Zavvos ikke fortsat udøver de aktiviteter, som ifølge forlydender bevirkede hans forflyttelse (i tjenestens interesse)?

(¹) EFT C 117 af 16.4.1998, s. 157.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans van den Broek

(1. april 1998)

Den tidligere leder af Kommissionens delegation i Bratislava er blevet udnævnt til konsulent i Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser: Europa og De Nye Uafhængige Stater, Den Fælles Udenrigs- og Sikkerhedspolitik og Kommissionens Delegationer og arbejder for øjeblikket med spørgsmål vedrørende institutionsopbygning.

Kommissionens Direktorat for Koordinering af Svigbekæmpelse (UCLAF) har endnu ikke afsluttet sine undersøgelser vedrørende forvaltningen af Phare i Slovakiet, men har hidtil ikke fundet noget bevis på, at den tidligere leder af Kommissionens delegation i Bratislava skulle have gjort sig skyldig i bedrageri eller korruption.

Kommissionen vil holde Parlamentet underrettet.

(98/C 304/56)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0159/98

af Katerina Daskalaki (UPE) til Kommissionen

(2. februar 1998)

Om: Bankernes udlånsrenter og hotelvirksomheder i Grækenland

Det er almindeligt kendt, at Den Europæiske Union som et led i den frie markedsøkonomi yder støtte til de små og mellemstore virksomheder, som den anser for en af støttepillerne i den økonomiske udvikling i Europa, hvorfor den yder omfattende støtte til modernisering heraf. I Grækenland er banksystemets monopolistiske struktur en trussel for de små og mellemstore virksomheder. Bl.a. yder de græske banker kun lån til virksomheder til særdeles høje renter (som er mere end 4 gange så høje som inflationstakten). De græske små og mellemstore virksomheder og først og fremmest hotelvirksomhederne er tyngt af de ekstreme låneudgifter, som har akkumuleret sig som følge af den uforholdsvis høje rente, som de græske banker har pålagt ensidigt og til deres egen fordel med det resultat, at de nævnte virksomheder ikke er i stand til at konkurrere inden for rammerne af den frie markedsøkonomi.

Kommissionen bedes oplyse, om den agter at tage skridt over for den græske regering, således at der skabes en sund konkurrencesituation, som vil sikre de små og mellemstore virksomheder i Grækenland mod at blive drænet for midler som følge af de høje udlånsrenter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(30. marts 1998)

Reguleringen af det græske banksystem hører under de græske myndigheders kompetence, ikke Kommissionens. Kommissionen forventer, at renterne vil blive sænket inden for en overskuelig fremtid, sådan som det er sket i de andre medlemsstater, som tidligere har været gennem en tilsvarende udvikling.

Det skal dog nævnes, at låneomkostningerne også dækker udlånsrisikoen, og bankerne opererer normalt ud fra den betragtning, at SMV'erne udgør en større risiko end de store virksomheder. Kommissionen vil tage dette spørgsmål op under den tredje rundbordskonference for banker og SMV'er, som vil blive afholdt om kort tid, og som først og fremmest har til formål at skabe en større gensidig forståelse mellem de to parter i deres indbyrdes forretninger.

Den Europæiske Investeringsbank (EIB) har i øvrigt med sine låneaktiviteter på Marathon-markedet (siden EIB åbnede dette marked i 1994, er der ydet seks lån på i alt 135 mia. GRD, hvilket til omregningskursen pr. 23.2.1998 svarer til 432,13 mio. ECU) samt ved at yde individuelle lån og globallån (2,77 mia. ECU i løbet af de seneste fem år) bidraget til at fremme konkurrencen og skabe fornyelse i den græske banksektor.

EIB har i løbet af de seneste fem år ydet globallån til en halv snes finansielle formidlere i den græske banksektor, og 265 investeringsprojekter er blevet finansieret med disse midler. EIB er indstillet på at udvide denne udlånsvirksomhed i det omfang, de pågældende finansielle institutioner kan godtgøre, at de er i stand til hurtigt og effektivt at formidle disse midler til SMV'er.

(98/C 304/57)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0160/98

af Mary Banotti (PPE) til Rådet

(3. februar 1998)

Om: Det europæiske hospital i Gaza

Kan Rådet oplyse, hvor meget EU i alt har investeret i det europæiske hospital i Gaza?

Kan Rådet oplyse, hvornår det internationale forvaltningsteam vil ankomme i regionen?

Hvornår vil hospitalet være fuldt funktionsdygtigt, og hvad er Rådets politik med hensyn til at afholde de stående udgifter til store infrastrukturprojekter i udviklingslande?

Svar

(8. juni 1998)

Som det ærede parlamentsmedlem sikkert ved, er Kommissionen ansvarlig for gennemførelsen af aktioner, der finansieres inden for rammerne af MEDA-forordningen, hvilket er tilfældet med den, der er nævnt i spørgsmålet.

Det anbefales derfor det ærede parlamentsmedlem at stille spørgsmålet til Kommissionen.

(98/C 304/58)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0162/98

af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen

(2. februar 1998)

Om: Kombineret rejse med cykel og tog

Agter Kommissionen i forsøget på at bremse benyttelsen af privatbiler at anmode togselskaber om, at de tilbyder at transportere cykler i togene og ikke at opkræve ekstra betaling herfor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(12. marts 1998)*

Af hensyn til nærhedsprincippet og fordi Kommissionen ønsker at fremme en kommerciel betinget fremgangsmåde hos jernbanevirksomheder, har den ingen planer for øjeblikket om at foreslå krav af den art, som det ærede medlem taler om.

Som Kommissionen siger i grønbogen om Borgernes Net ⁽¹⁾, så agter den at tilskynde til anvendelse af offentlig transport, til at cykle eller til at gå mere. En måde at gøre dette på er selvfølgelig at kombinere anvendelsen af cykler og tog, og transport af cykler på tog spiller en rolle sammen med foranstaltninger med henblik på at forbedre henstilling af cykler ved stationer.

Kommissionen mener, at der er to passende måder til at tilskynde til transport af cykler på tog. For det første kan de offentlige myndigheder inkludere krav herom, når de specificerer offentlig tjeneste, som skal ydes af virksomhederne. Men det er medlemsstaternes myndigheder der skal definere de tjenesteydelser, de ønsker, i henhold til Fællesskabets generelle indstilling til offentlige tjenesteydelser. Kravene skal klart defineres og virksomhederne skal kompenseres, hvis opfyldelse af kravene bevirker nettoomkostninger.

Kommissionen ønsker også at tilskynde jernbanevirksomhederne til at befordre cykler, da det ofte kunne være i disse virksomheders egen interesse, da cyklisternes behov for at kunne tage deres cykler med sig kan vise sig at være ganske betydelig. Kommissionen sigter gennem sin politik om at fremme borgernes net på at gøre sådanne ordninger mere almindelige. Som et konkret eksempel herpå tjener Kommissionens nylige beslutning om at give støtte (der ikke skal tilbagebetales) til planlægningsfasen for Eurovelo's projekt om internationale cykelruter, som er sponsoreret af European Cyclist Federation. Et af hovedformålene med dette projekt er at fremme cykelturisme, hvilket skulle medføre øget efterspørgsel for transport af cykler med tog til nøglepunkter på hver enkelt cykelrute, og dette er en faktor, som man vil tage særlig hensyn til ved planlægning af nettet.

Et obligatorisk krav i hele Europa om at jernbanevirksomheder skal transportere cykler kunne betyde store omkostninger for virksomhederne, hvis togenes udformning eller stort slid gør det upraktisk at transportere cykler. Et krav om at transportere cykler gratis, således som det ærede medlem foreslår det, kunne nedskære nogle virksomheders fortjeneste. Hvis målene med borgernes net skal nås, må man fremme en forretningsmæssig fremgangsmåde hos jernbanevirksomhederne og et krav udefra af denne art uden compensation vil være i modstrid til denne fremgangsmåde, hvor ønskeligt det end kunne være i sig selv.

Kommissionen leder for øjeblikket et forskningsprojekt om samarbejde vedrørende passagerers adgang til fragttogsystemer (COST 335) med henblik på at udvikle EF-normer for design og drift af tog, stationer og informationstjenester. Der fokuseres hovedsagelig på behovene for folk med nedsat mobilitet, men det er sandsynligt at de togdesign, der bliver undersøgt, også vil være til fordel for folk med cykler.

⁽¹⁾ KOM(95) 601 endelig udg.

(98/C 304/59)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0163/98**af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen***(2. februar 1998)*

Om: Burhøns

Vil Kommissionen iværksætte undersøgelser m.h.t. de økonomiske virkninger af ophør med produktion af æg fra burhøns for de gårde eller de virksomheder, som i øjeblikket anvender disse metoder, således at man kan iværksætte foranstaltninger til at sikre, at disse gårde eller virksomheder fremover får hjælp til at gå over til mindre intensive metoder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(13. marts 1998)*

Kommissionen henviser til svaret på det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-115/98 ⁽¹⁾. Meddelelsen til Parlamentet og Rådet viser de foreslåede foranstaltningers økonomiske virkninger, herunder skøn over følgerne af afviklingen af de nuværende batterisystemer.

⁽¹⁾ Se side 33.

(98/C 304/60)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0166/98
af James Fitzsimons (UPE) til Kommissionen
(2. februar 1998)

Om: Lovgivningen i EU's medlemsstater om cykler

Kan Kommissionen oplyse, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der gælder for cykler i hver af medlemsstaterne med henblik på at forbedre cyklisternes og de øvrige vejbenytteres sikkerhed?

Kan Kommissionen oplyse, om forsikring for cyklister i nogle medlemsstater er påkrævet og, i bekræftende fald, vil den oplyse nærmere enkeltheder?

Har nogle medlemsstater indført afgifter på cykler?

Kan Kommissionen give nærmere oplysninger om antallet af cykler, der er involveret i uheld i medlemsstater og årsagerne til disse uheld?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(12. marts 1998)

I alle medlemsstaternes vejkodekser er cyklister trafikanter på lige fod med førere af motorkøretøjer. Alle trafikanter forventes at bruge vejen uden at sætter andre i fare.

Følgende medlemsstater har særlige bestemmelser for cyklister: Belgien, Danmark, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Nederlandene, Østrig, Sverige, Det Forenede Kongerige.

Følgende medlemsstater har specielle bestemmelser om, at førere af motorkøretøjer skal tage hensyn til cyklisternes sikkerhed: Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Østrig, Sverige, Det Forenede Kongerige.

Kommissionen er ikke klar over, om nogle af medlemsstaterne kræver forsikring for cyklister.

Kommissionen er heller ikke klar over, om nogle af medlemsstaterne pålægger cyklister afgifter, men selvfølgelig er køb af cykler normalt pålagt moms.

De seneste tilgængelige data findes i »Statistical Report on Road Accidents in 1992«. Disse statistikker blev forelagt af transportministrenes europæiske konference. Her gives antallet af dræbte, men ikke grundene til ulykkerne.

På grund af denne og lignende mangler er Kommissionen ved at udvikle en database om ulykkesstatistikker omfattende hele Europa.

Kommissionen har offentliggjort en rapport om »Progress with the project and its future prospects — CARE — Community Database on Road Traffic Accidents«. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ KOM(97) 238 endelig udg.

(98/C 304/61)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0174/98
af David Bowe (PSE) til Kommissionen
(5. februar 1998)

Om: Kontrol med importerede levnedsmidler

I øjeblikket er alle levnedsmidler af animalsk oprindelse, som importeres i Den Europæiske Union fra tredjelande, omfattet af strenge kontrolforanstaltninger. Sådanne levnedsmidler kan kun komme ind i EU via særligt designerede grænseinspektionssteder, importøren skal give besked om produkternes ankomst med 24 timers varsel, forsendelsen skal gennemgå en veterinærkontrolprocedure, som omfatter certificeret inspektion, og importøren skal betale for veterinærinspektionen, inden forsendelsen kan gives toldklarering. For levnedsmidler af ikke-animalsk oprindelse er der imidlertid ikke noget krav om forudgående importvarsel, der findes ikke noget certificeret kontrolsystem, og inspektionsudgifterne skal afholdes af den håndhævende myndighed.

Agter Kommissionen — under henvisning til, at mange levnedsmidler af ikke-animalsk oprindelse kan udgøre en betydelig risiko for folkesundheden, f.eks. kan mange af dem indeholde svampegifte — at bringe EU's inspektion af levnedsmidler af ikke-animalsk oprindelse op på samme niveau som for levnedsmidler af animalsk oprindelse. Hvis ikke, hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emman Bonino

(17. april 1998)

Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en grundig undersøgelse af det af det ærede medlem nævnte problem og skal snarest muligt meddele ham udfaldet.

(98/C 304/62)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0176/98

af Mark Watts (PSE) til Kommissionen

(5. februar 1998)

Om: Udledning af kloak- og spildevand

Er praksis med at udlede rensset spildevand i havet bæredygtig i miljømæssig henseende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(6. marts 1998)

Sigtet med Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand ⁽¹⁾ er miljøbeskyttelse, herunder navnlig beskyttelse af havvandet mod en forurening på grund af udledninger af sådant spildevand.

Direktivets bestemmelser, bl.a. forskrifterne vedrørende udledning i kystnære farvande, sigter mod en effektiv og varig beskyttelse af havmiljøet.

⁽¹⁾ EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40.

(98/C 304/63)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0179/98

af Mark Watts (PSE) til Kommissionen

(5. februar 1998)

Om: Udledning af kloak- og spildevand

Kan Kommissionen i forbindelse med mål 2-programmet for Thanet oplyse, om forslaget om at opføre et stort rensningsanlæg på toppen af klipperne ved Foreness Point i et af de sidste offentligt tilgængelige naturskønne områder i denne del af Det Forenede Kongerige er foreneligt med de politikker, der føres for at få økonomien på fode igen, bl.a. gennem beskyttelse og forbedring af miljøet, ikke mindst kystmiljøet? Kan Kommissionen forsikre mig om, at der ikke vil blive brugt EU-midler til finansiering af et sådant projekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(13. marts 1998)

Ifølge de foreliggende oplysninger skal der bygges et spildevandsanlæg i Foreness Point, som der er givet byggetilladelse til. Selv om anlægget kommer til at ligge i det område, der er omfattet af det enkelte programmeringsdokument 1997-1999 for Thanet mål 2, er det dog ikke et støtteberettiget projekt under dette program.

(98/C 304/64)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0181/98**af María Sornosa Martínez (GUE/NGL) til Kommissionen***(5. februar 1998)*

Om: Eventuel krænkelse af miljøbestemmelserne i Marjal de Massamagrell

Vådorrådet Marjal de Massamagrells eksistens er alvorligt truet af de byanlægs- og dræningsprojekter, som er ved at blive gennemført, og som også berører Rafael- og Vistabella-sumpområdet, der er et fredet område.

Marjal Massamagrell-området er efter al sandsynlighed opført i regionen Valencias katalog over vådområder, idet området har det samme økosystem som i Rafael- og Vistellasumpområdet, der har status som et fredet område i PGOU (den overordnede byplanlægningsplan). Offentliggørelsen af kataloget forsinkes af uforklarlige grunde, medens mange af de vådområder, der er opført heri, og som efter al sandsynlighed vil blive fredet, ødelægges.

I et andet spørgsmål, som jeg for nylig har stillet til Kommissionen, informerede jeg om den kritiske situation og de miljømæssige risici, som den uberettede forsinkelse af katalogets offentliggørelse indebærer. Der må gribes ind i dette spørgsmål, da det er ved at udvikle sig til en miljøkatastrofe, som der bør reageres på så hurtigt som muligt.

Den ødelæggelse af miljøet, som den autonome regering i Valencia er i færd med at tillade, er en trussel mod borgernes kulturarv i form af vådzoner og er en overtrædelse af direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter. Kysten i Valencia-regionen, der er rig på vådområder, udgør et samlet økosystem, hvis helhed ikke bør brydes på grund af byplanlægningsinteresser.

1. Vil Kommissionen rette henvendelse til regeringen i den autonome region Valencia med anmodning om, at kataloget omgående offentliggøres, da det allerede er udarbejdet, og fordi tilbageholdelsen af det skaber alvorlige miljømæssige problemer?
2. Hvilke foranstaltninger kan Kommissionen træffe for at sikre, at autonome nationale og europæiske bestemmelser ikke får forrang over og dermed krænker fællesskabsdirektiverne?
3. Vil Kommissionen nedsætte en teknisk gruppe, som skal vurdere betydningen af, at hele strækningen af vådområder på den spanske middelhavskyst bevares som ubrudt miljø, der bør fredes?

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(12. marts 1998)*

1. Kommissionen har ikke beføjelse til at rette henvendelse til den regionale regering for regionen Valencia og anmode den om at offentliggøre listen over vådområderne i denne region, eftersom offentliggørelse heraf er et anliggende, der alene sorterer under denne autonome delstats kompetence.

Den nævnte lokalitet er ikke blevet udpeget som særligt beskyttet område for fugle i henhold til Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle ⁽¹⁾. Den er heller ikke medtaget i nogen videnskabelig oversigt som et område af vigtighed for bevarelse af fugle.

Denne lokalitet er fra spansk side ikke blevet foreslået medtaget i »Natura 2000«-nettet i medfør af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽²⁾. Kommissionen kender heller intet til, at denne lokalitet skulle rumme nogen naturtype eller en særligt højt prioriteret art, som på grundlag af relevante og pålidelige videnskabelige oplysninger skulle gøre denne lokalitet uomgængeligt nødvendig for opretholdelsen af denne prioriterede naturtype eller denne prioriterede art. Lokalitetens naturlige betydning synes altså dermed nærmere at være national end vedrørende hele Fællesskabet.

Hvis sådanne oplysninger som dokumenterer, at lokaliteten er uomgængeligt nødvendig for opretholdelsen af en bestemt, højt prioriteret naturtype eller overlevelsen af en prioriteret art, imidlertid skulle komme til Kommissionens kendskab, vil der kunne forventes en procedure i medfør af artikel 5 i Rådets direktiv 92/43/EØF.

2. Kommissionen overvåger, at medlemsstaterne behørigt overholder de europæiske direktiver. For så vidt angår Rådets direktiv 92/43/EØF med henblik på forsinkelsen i indgivelsen af de spanske lister, har Kommissionen indledt en overtrædelses-procedure mod Spanien. Som følge af fremsendelsen af en begrundet udtalelse i november 1997 har Spanien fremsendt en fortegnelse over lokaliteter. Kommissionen er på indeværende tidspunkt i fuld gang med at gennemgå de dokumenter, der er forelagt af de spanske myndigheder, med det formål at verificere, hvorvidt der her er grundlag for yderligere at følge sagen op.

3. Kommissionen vurderer sammen med medlemsstaterne og en række uvildige eksperter under specifikke biogeografiske møderækker de lister over steder, der af medlemsstaterne er foreslået optaget i »Natura 2000«-nettet. I betragtning af det store antal foreslåede steder (tusindvis) er det ikke muligt konkret »i marken« at verificere værdien af hver enkelt lokalitet.

(¹) EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

(²) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

(98/C 304/65)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0185/98

af Mark Watts (PSE) til Kommissionen

(5. februar 1998)

Om: Invalideydelse i EU-medlemslandene

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange penge hvert enkelt medlemsland bruger?

(98/C 304/66)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0186/98

af Mark Watts (PSE) til Kommissionen

(5. februar 1998)

Om: Invalideydelser i EU-medlemslandene

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange penge hvert enkelt medlemsland bruger som en procentdel af de samlede statsudgifter?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn
på skriftlige forespørgsler E-0185/98 og E-0186/98**

(30. marts 1998)

De ønskede oplysninger sendes direkte til det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat.

(98/C 304/67)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0193/98

af Paul Lannoye (V) til Kommissionen

(28. januar 1998)

Om: Zoonoser

Med Rådets direktiv 97/22/EF (¹) om ændring af direktiv 92/117/EØF (²) om beskyttelsesforanstaltninger over for specifikke zoonoser, indføjes der i sidstnævnte en artikel 15 a, hvori det hedder, at Kommissionen inden den 1. november 1997 skal forelægge en rapport om de foranstaltninger, der skal iværksættes til bekæmpelse og forebyggelse af zoonoser.

Kan Kommissionen gøre rede for indholdet af denne rapport?

Hvilke medlemsstater havde pr. 1. januar 1998 endnu ikke gennemført de minimumsforanstaltninger over for salmonella, som er omtalt i bilag III, afsnit I (direktiv 92/117/EØF, artikel 10, stk. 1, og direktiv 97/22/EF, artikel 1, stk. 4)?

Hvor mange salmonellatilfælde er der siden 1992 årligt blevet registreret i fjerkræbestande i de enkelte medlemsstater? Hvor mange tilfælde er der i samme periode blevet konstateret hos mennesker?

Direktiv 92/117/EØF indeholder desuden en hel række obligatoriske foranstaltninger i forbindelse med fire typer af zoonoser, som er defineret i bilag I, punkt 1. Imidlertid omhandler de konkrete planer (artikel 8 og 10, bilag II og III i direktiv 92/117/EØF) kun salmonella. Udgør de tre øvrige zoonoser ikke noget problem? Hvis det er tilfældet, hvorfor optræder de så fortsat i bilag I, punkt 1?

Ifølge WHO forekommer der flere tilfælde af infektioner, som er forårsaget af campylobacter. Burde campylobacteriose ikke klassificeres i punkt 1 i bilag I til direktiv 92/92/117/EØF i betragtning af, at denne bakterie er resistent over for en lang række antibiotika?

(¹) EFT L 113 af 30.4.1997, s. 9.

(²) EFT L 62 af 15.3.1993, s. 38.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(25. februar 1998)

I henhold til artikel 15a i Rådets Direktiv 92/117/EØF, som ændret ved Rådets direktiv 97/22/EF, om beskyttelsesforanstaltninger over for specifikke zoonoser og specifikke zoonotiske agenser hos dyr og i animalske produkter for at forhindre levnedsmiddelbårne infektioner og forgiftninger skal Kommissionen forelægge Rådet en rapport om foranstaltninger, der skal gennemføres med henblik på at føre kontrol med og forebygge zoonoser. Desværre har Kommissionen ikke været i stand til overholde fristen, 1. november 1997, for fremlæggelse af denne rapport på grund af de højere prioriterede problemer i forbindelse med bovin spongiform encephalopati (BSE) og den efterfølgende gennemgribende omstrukturering af Kommissionens tjenestegrene. Kommissionen har imidlertid nu taget initiativ til udarbejdelse af denne rapport. Kommissionen kan på nuværende tidspunkt ikke fremlægge konklusioner herfra.

I henhold til artikel 10, stk. 1, i direktiv 92/117/EØF skal medlemsstaterne pr. 1. januar 1998 have gennemført de minimumsbestemmelser for salmonella, der er fastsat i bilag III, afsnit I. Indtil nu har Kommissionen modtaget underretninger, som omhandlet i artikel 2 i Rådets direktiv 97/22/EF, fra Tyskland, Luxembourg, Østrig, Sverige og Det Forenede Kongerige. Der er indledt overtrædelsesprocedure over for de medlemsstater, der endnu ikke har meddelt deres nationale bestemmelser. Der er blevet godkendt salmonellakontrolplaner, som er i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i direktiv 92/117/EØF, for Danmark, Irland, Finland og Sverige (Kommissionens beslutning 94/507/EF, 96/389/EF, 96/390/EF og 96/502/EF). Denne godkendelse er en forudsætning for finansiel støtte fra Fællesskabet til kontrol med salmonella hos fjerkræ. Indtil videre er der kun ydet finansiel støtte til Danmark.

I henhold til artikel 5 i direktiv 92/117/EØF skal medlemsstaterne årligt underrette Kommissionen om zoonotiske infektionstendenser og -kilder. Kommissionen vurderer medlemsstaternes oplysninger og informerer Den Stående Veterinærkomité herom. Dette skete første gang for året 1994 og har siden fundet sted årligt. Kommissionen er i øjeblikket ved at evaluere oplysningerne for 1996 og underretter om kort tid Den Stående Veterinærkomité herom. 1995-rapporten fremsendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

Bilag I, punkt I, i direktiv 92/117/EØF vedrører tuberkulose forårsaget af Mycobacterium Bovis, brucellose, salmonellose og trichinose. Kommissionen har over flere årtier udviklet foranstaltninger til at føre kontrol med og endog til at udrydde bovin tuberkulose, bovin brucellose og brucellose hos får og geder. Disse zoonoser er enten udryddet i Fællesskabet, stærkt på vej til at blive det eller omfattet af overvågningsprogrammer. Foranstaltningerne er fastsat i forskellige handelsdirektiver (herunder Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin). De medlemsstater, der ikke har udryddet disse zoonoser, kan ansøge om finansiel bistand fra Fællesskabet til udryddelses- og overvågningsprogrammer. Kontrol- og overvågningsforanstaltningerne for trichinose er fastlagt i de relevante kødhygiejnedirektiver (f.eks. Rådets direktiv 64/433/EØF om sundhedsmæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fællesskabet). Eftersom trichinose er udryddet i de fleste medlemsstater, er Kommissionen i øjeblikket i gang med at overveje en regionalisering, baseret på videnskabelige kriterier, således at det bliver muligt at undgå den omfattende udtagning af svinekødsprøver i områder, hvor der ikke findes trichinose. Der er fastsat bestemmelser om hygiejne i almindelighed og visse specifikke foranstaltninger for salmonella i forskellige direktiver vedrørende hygiejne for produkter af animalsk oprindelse (f.eks. Rådets direktiv 71/118/EØF om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fersk fjerkrækød). På grund af det øgede antal tilfælde af salmonellose hos mennesker, der er forårsaget af fjerkræprodukter, blev der indføjet visse specifikke foranstaltninger til kontrol med salmonella i fjerkrækød i direktiv 92/117/EØF.

Kommissionen er fuldt ud klar over omfanget af visse levnedsmiddelbårne sygdomme (f.eks. campylobacteriose og E.-coli-infektioner). Som det er tilfældet for salmonella, findes disse zoonotiske agenser overalt i det naturlige miljø og kan derfor isoleres på flere forskellige niveauer fra klinisk raske husdyr og fra den vilde fauna. Der må også tages hensyn til risikoen for menneskelige smittebærere og infektion via andre kilder (grøntsager, vand, kæledyr m.m.). Kendskabet til deres patogenicitet, virulens og epidemiologi er meget begrænset, og der er mangel på tilfredsstillende rutineundersøgelsesmetoder. Der er behov for udvidet overvågning og forskning for at tilvejebringe epidemiologiske oplysninger og passende undersøgelsesmetoder. Kun når der foreligger sådanne redskaber, kan der gennemføres velegnede foranstaltninger til identificering af dyr, der frembyder en stor potentiel risiko, og med sikkerhed anbefales aktioner til begrænsning af forekomsten af disse zoonotiske agenser i besætningerne. Indtil da overvejer Kommissionen, hvorledes slagterier og forarbejdningsvirksomheder kan begrænse kontaminering og krydskontaminering af mad og undgå rekontaminering af varmebehandlede produkter (hazard analysis critical control point system — HACCP). Kommissionen påtænker også at foreslå visse konkrete foranstaltninger til forbedring af slagtehygiejne gennem udarbejdelse af passende forslag til ændring af de eksisterende direktiver om kødhygiejne.

(98/C 304/68)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0194/98

af Antoni Gutiérrez Díaz (GUE/NGL) til Kommissionen

(28. januar 1998)

Om: Ulovlige EU-finansierede anlægsarbejder

Det spanske miljøministerium tillod med beslutning af 19. februar 1997 den autonome region Catalonien at anvende de offentlige områder ned til kystlinjen i Llançà kommune beliggende i distriktet Alt Empordà til opførelse af anlægsarbejder til strandpromenaden i Grifeu. I forbindelse med tilladelsen var der fastsat erstatninger ved ekspropriering af private grundstykker og rettigheder, som berørtes af anlægsarbejderne.

Havne- og Kyststyrelsen under det catalanske Departement for Fysisk Planlægning og Offentlige Arbejder iværksatte anlægsarbejderne til strandpromenaden før endelig godkendelse af kommuneplanen for Llançà og uden udarbejdelse af det lovpligtige bebyggelsesprojekt, som skal foreligge inden påbegyndelsen af anlægsarbejder.

Byrettens afdeling 8 i Girona har senere afsagt dom nr. 247/97 af 12. december 1997, ifølge hvilken Havne- og Kyststyrelsens anvendelse af områderne var at betragte som »de facto-anvendelse«, bebyggelsen erklæredes for ulovlig, og styrelsen pålagdes at tilbagegive ejendommene til ejerne.

Fuldbyrdelsen af denne dom betyder nedrivning af anlægsarbejderne til strandpromenaden og bebyggelsen, som har kostet ca. 75 mio pesetas, hvoraf 50% hidrører fra det catalanske regionalstyre, 25% fra Llançà kommune og 25% fra EU's budget, nærmere betegnet fra EF-initiativet Interreg.

Har Kommissionen kendskab til denne investering, og til at disse EU-finansierede anlægsarbejder er udført ulovligt og nu er dømt til nedrivning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(26. februar 1998)

Kommissionen vil forhøre sig hos de spanske myndigheder om konsekvenserne af de vanskeligheder, som det ærede parlamentsmedlem omtaler, og den formoder (med forbehold af en verificering), at hvis der er tale om Interreg IIA-programmet, må det være projekt nr. 48 (vejanlæg og adgang til stranden — 2. fase: Llançà-Catalonien), der på basis af en medfinansiering på 50% nyder godt af et EF-tilskud på 150 000 ECU.

Hvis Kommissionen officielt får bekræftet, at den nuværende domstolsafgørelse er uigenkaldelig og endelig, vil den træffe alle de foranstaltninger, som en sådan situation kræver.

Den vil især se sig nødsaget til at trække sin medfinansiering tilbage, hvis projektet således ikke længere eksisterer, og foreslå overvågningsudvalget, at de tidligere bevilgede midler anvendes til et andet formål.

(98/C 304/69)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0196/98
af Karin Riis-Jørgensen (ELDR) til Kommissionen
(30. januar 1998)

Om: EU's eksport af stålto til Polen

Siden november 1996 har det ikke været muligt for EU's ståltovsbranche at eksportere stålto til Polen som følge af ikke-toldmæssige hindringer. Jeg er også bekendt med, at Polen for nylig har afvist af sænke importafgiften som krævet af Den Europæiske Union.

Jeg kan yderligere oplyse, at der i forbindelse med udbud om leverancer til den polske mineindustri gives præference til polske leverandører, og at de administrative og finansielle byrder for øjeblikket umuliggør enhver eksport fra EF. Herudover hindres leverancerne af det polske godkendelsessystem, som finder anvendelse på importeret stålto fra EU.

Da de toldmæssige hindringer er i strid med de forpligtelser, som Polen har indgået ved undertegnelsen af Europaftalen, vil jeg gerne vide, hvad Kommissionen har til hensigt at foretage for at få fjernet disse hindringer snarest muligt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans van den Broek
(25. februar 1998)

Problemerne med adgang til det polske marked for EU's ståltovsbranche har været drøftet med de polske myndigheder ved flere lejligheder i 1997, også på højeste niveau. Blandt andet tog den ansvarlige næstformand for Kommissionen dette emne op under sit besøg i Polen i februar 1997. Men eftersom der ikke blev givet noget konkret svar af de polske myndigheder, og at der efter hvad virksomheder i EU har oplyst stadig sker forskelsbehandling på bekostning af eksportører fra EU, blev emnet igen taget op på et møde i EF/Polen-underudvalget for handel og industri i december 1997.

På mødet anførte de polske myndigheder, at de var rede til at gå videre med sagen, hvis EU kunne komme med eksempler på forskelsbehandling. Kommissionen har derfor bedt virksomheder i Den Europæiske Union om at indsende sådanne oplysninger, så der snarest kan findes en løsning på problemet.

(98/C 304/70)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0199/98
af Hilde Hawlicek (PSE) til Kommissionen
(11. februar 1998)

Om: Bevarelse af bogen som kulturgode

I en tale på Bogmessen i Frankfurt i oktober 1997 gav Kommissionens formand, Jacques Santer, udtryk for den opfattelse, at »for os er bogen både et kulturgode og en økonomisk faktor«. Nu har kommissær Karel van Miert imidlertid den 14. januar 1998 indledt en klageprocedure mod de faste bogpriser endnu inden den af Kulturministerrådet krævede forelæggelse af en udtalelse om de faste bogprisers eventuelle berettigelse i henhold til artikel 128 i TEU.

Hvorledes beskyttes bogen som kulturgode nu af Kommissionen ifølge kommissionsformanden?

Har Kommissionen også kendskab til en undersøgelse foretaget af en tidligere dommer ved Domstolen, Ulrich Everling, der kommer til det resultat, at de faste bogpriser i den form, der praktiseres i Tyskland og Østrig, ikke kan anses for uforenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 85, stk. 1, i TEU, såfremt reimport af bøger, som oprindeligt var underkastet faste priser, fra andre end de nævnte medlemsstater, og som ikke er transaktioner til

omgåelse af loven, ikke på ny underkastes faste priser? Hvis denne vurdering ikke følges, så er forudsætningerne for en fritagelse i henhold til artikel 85, stk. 3, i TEU, i hvert fald opfyldt. Dette følger af den konkurrenceretlige vurdering, der tager hensyn til de kulturelle aspekter ved faste bogpriser.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(24. marts 1998)

Kommissionen har altid henvist til, at Rådets initiativ om at anmode Kommissionen om gennemførelse af en undersøgelse i henhold til EF-traktatens artikel 152 er en procedure, der skal ses uafhængigt af proceduren om den tysk-østrigske aftale om prisbindinger på bøger, fordi den berørte procedure ikke må forlænges på grund af en sådan undersøgelse. I det foreliggende tilfælde, hvor udgiverne allerede i foråret 1993 havde indgivet anmeldelsen, der udelukkende hørte under Kommissionen, skulle den indlede den formelle procedure, efter at den på baggrund af en indgående gennemgang af udgivernes argumenter var kommet til den foreløbige konklusion, at argumenterne ikke berettigede til en fritagelse.

Undersøgelsen blev inddraget i proceduren af anmelderne. I undersøgelsen kommer man til det resultat, at artikel 85, stk. 1, ikke længere finder anvendelse på den tysk-østrigske aftale om prisbindinger på bøger, fordi EF-traktaten er blevet suppleret med artikel 128, stk. 4, ved EU-traktaten. Dette er i strid med Domstolens faste retspraksis, hvilket den ansvarlige for undersøgelsen anerkender (idet han siger, at hans synspunkter er mere vidtgående end Domstolens og Kommissionens hidtidige praksis). I 1995, dvs. længe efter tilføjelsen af artikel 128, stk. 4, er Domstolen gået ud fra som en selvfølge, at artikel 85, stk. 1 finder anvendelse på den grænseoverskridende aftale om irsk-britiske prisbindinger. De mulige fordele ved prisbindinger er altid først blevet undersøgt på grundlag af artikel 85, stk. 3.

Det fremgår ikke klart af det ærede medlems forespørgsel, hvorfor hun går ud fra, at betingelserne for en fritagelse er til stede. Kommissionen er som nævnt kommet til det modsatte resultat i sin foreløbige vurdering, der er baseret på en indgående gennemgang af alle fremførte argumenter og dokumenterede oplysninger.

(98/C 304/71)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0202/98

af Gerhard Hager (NI) til Kommissionen

(11. februar 1998)

Om: Budgetpost til fordel for familien

Kan Kommissionen meddele de foranstaltninger, der er finansieret over budgetpost B3-4108, foranstaltninger til fordel for familien, solidaritet mellem og på tværs af generationerne, og nævne det pågældende primærretlige retsgrundlag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(3. april 1998)

I 1997 finansierede Kommissionen flere aktioner over bevillingerne til budgetkonto B3-4108 »Solidaritet mellem og på tværs af generationerne«. De anvendte midler (næsten 2,5 mio. ECU) var beregnet til at dække finansieringen af analyse og forskning på det familiepolitiske område, udveksling af erfaringer og oplysninger mellem medlemsstaterne på det samme område og herunder også vedrørende mulighederne for at forene familie- og arbejdslivet, aktioner til fordel for beskyttelse af børn eller på det demografiske område.

Udnyttelsen af dette budget er sket i overensstemmelse med reglerne herom i Kommissionens meddelelse af 6. juli 1994 ⁽¹⁾ om retsgrundlaget.

⁽¹⁾ Dokument SEK(94) 1106 endelig udg.

(98/C 304/72)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0205/98
af Rainer Wieland (PPE) til Kommissionen***(11. februar 1998)*

Om: Finansiering af modernmålsundervisning i udlandet — Modernmålsundervisning i konsulatområdet Stuttgart (Tyskland)

I konsulatområdet Stuttgart (Tyskland) planlægger den italienske regering at overdrage undervisningen af 9.600 italienske børn fra det italienske kulturinstitut til private foreninger («Esslinger Zeitung» af 4.12.1997, skrivelse fra hr. Virga, Stuttgart, til delstaten Baden-Württembergs minister for kultur, ungdom og sport).

Med hvilke midler finansieres modernmålsundervisningen for unionsborgere, der lever i udlandet?

Hvis denne undervisning støttes af unionsmidler, hvor store beløb er der så tale om, og hvad er tildelings- og anvendelseskriterierne?

Hvis denne undervisning også kun til dels støttes af unionsmidler, er det så lovligt at overdrage tilrettelæggelsen (og selve undervisningen) til en privat institution, f.eks. en forening?

Er denne fremgangsmåde i overensstemmelse med Kommissionens politiske vilje?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson*(24. marts 1998)*

Kommissionen forstår det ærede parlamentsmedlems bekymring over italienskundervisningen i konsulatområdet Stuttgart, men den har ingen kompetence til at stille spørgsmålstejn herved.

I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 126 hører spørgsmål om undervisningsindhold og uddannelses-systemet samt kulturel og sproglig mangfoldighed under medlemsstaternes ansvarsområde.

Endvidere fremgår det af artikel 3 i Rådets direktiv 77/486/EØF af 25. juli 1977 om skolegang for børn af migrantarbejdstagere ⁽¹⁾, at medlemsstaterne på grundlag af de nationale forhold og love og i samråd med migrantarbejdstagernes oprindelsesland skal træffe passende foranstaltninger til at fremme modersmålsundervisning i samarbejde med de normale uddannelsesinstitutioner.

⁽¹⁾ EFT L 199 af 6.8.1977.

(98/C 304/73)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0207/98
af Konstantinos Hatzidakis (PPE) til Kommissionen***(11. februar 1998)*

Om: Forskelsbehandling af den græske centralorganisation for landbrugskooperativer SY.DA.SE

Har det ansvarlige medlem af Kommissionen for landbrugspolitik kendskab til, at den græske centralorganisation for landbrugskooperativer »Sammenslutningen af demokratiske landbrugskooperativer i Grækenland« (SY.DA.SE), der ifølge pålidelig kilde repræsenterer omkring 40% af de græske landmænd, ikke er repræsenteret i COPA (Sammenslutningen af landbrugsorganisationer i Det Europæiske Fællesskab), hvor andre græske centralorganisationer for landbruget, som f.eks. PASEGES og GESASE er repræsenteret? Kommissionsmedlemmet vil sikkert være enig i, at denne tilstand er i modstrid med principperne om demokrati, pluralisme og repræsentation, som udgør de grundlæggende principper for Den Europæiske Union.

Kommissionsmedlemmet bedes på grundlag heraf oplyse, om han agter at gribe ind for at bringe denne uacceptable tilstand til ophør og sørge for, at også de omkring 40% af de græske landmænd, som er sluttet sammen i SY.DA.SE, bliver repræsenteret i COPA?

Overvejer Kommissionen ligeledes at træffe foranstaltninger, således at repræsentanter fra SY.DA.SE også kan sende repræsentanter til de rådgivende landbrugsudvalg, samt til Det Økonomiske og Sociale Udvalg?

Kommissionen bedes til slut oplyse, hvilke græske ikke-statslige organisationer der i årene 1994, 1995, 1996 og 1997 har modtaget støtte over budgettet (tidligere fra budgetkonti 512 og nu fra B2-5122) og i hvilket omfang?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(16. marts 1998)

Det ærede medlem gøres opmærksomt på, at Komitéen for Landbrugserhvervsorganisationer i Den Europæiske Union (COPA) er en organisation, der er helt uafhængig af Kommissionen, og forvaltes efter sine egne vedtægter og af sine egne styrende instanser. Kommissionen kan derfor ikke tage stilling til en organisations optagelse eller ej i COPA.

Med hensyn til de rådgivende komitéer udpeges deres medlemmer på forslag fra de europæiske landbrugsorganisationer og ikke fra de nationale myndigheder.

Med hensyn til Det Økonomiske og Sociale Udvalg erindres det ærede medlem om, at beskikkelsen af dets medlemmer henhører under Rådets kompetence (artikel 194, stk. 2, i EF-traktaten) og ikke under Kommissionens kompetence.

Kommissionen holder sig for sin del i regelmæssig kontakt med alle de landbrugsorganisationer, der ønsker det.

Til oplysning finder det ærede medlem nedenfor en fordeling af støtten siden 1994 til de græske ikke-statslige organisationer over bevillingerne først i konto B2-514 og derpå i konto B2-5122:

1994	GESASE	24 000 ECU
	SYDASE	10 000 ECU
1995	Ktinotrofiki	12 000 ECU
	Institute of Cooperation	10 000 ECU
	De græske opdrætteres koop.	8 200 ECU
	Passeges	29 800 ECU
1996	SYDASE	15 000 ECU
	Athen Universitet	9 114 ECU
	Passeges	30 000 ECU
1997	SYDASE	12 000 ECU
	GESASE	28 000 ECU
	Passeges	15 000 ECU
	GESASE (besøg)	10 000 ECU
	SYDASE (besøg)	12 000 ECU

For 1998 gør Kommissionen det ærede medlem opmærksomt på, at i kommentaren til budgetkonto B2-5122 afsatte Europa-Parlamentet på forhånd 98% af bevillingerne til de store europæiske landbrugsorganisationer og efterlod kun 100 000 ECU til finansiering af organisationer, der forfølger mål i de problematiske sektorer, samt landene i Central- og Østeuropa.

(98/C 304/74)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0208/98
af Katerina Daskalaki (UPE) til Kommissionen
 (11. februar 1998)

Om: Problemerne for olivenolie markedet

Olivenolie markedet befinder sig i alvorlige vanskeligheder, fordi der både i Fællesskabet og på verdensplan er tale om en overproduktion, således at produktet ikke kan afsættes på markedet, og priserne falder.

Der er risiko for, at den seneste beslutning på privat plan om at oplagre 30.000 tons græsk olivenolie måske ikke vil have de forventede virkninger, fordi den skal gennemføres af producentgrupper, som ikke er tilstrækkeligt organiseret til at kunne gennemføre en sådan foranstaltning. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe på baggrund heraf for at aflaste markedet og holde priserne på et niveau, som er acceptabelt for både producenter og forbrugere? Agter Kommissionen at fremrykke tidspunktet for fællesskabsinterventionens begyndelse, der som en sikkerhedsventil giver garanti for landmændenes indtægter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(5. marts 1998)

Kommissionen følger meget opmærksomt udviklingen i den vanskelige situation, der i øjeblikket præger markedet for olivenolie. For at aflaste markedet efter de indtrådte prisfald har den allerede foreslået foranstaltninger, der går ud på at yde støtte til privat oplagring af olivenolie, ved forordning (EF) nr. 94/98 af 14. januar 1998 om oplagringskontrakter for olivenolie for produktionsåret 1997/98⁽¹⁾. Af de 180.000 tons, foranstaltningen omfatter, har Grækenland fået tildelt 30.000 tons. I Grækenland synes anvendelsen af denne foranstaltning at give anledning til visse vanskeligheder som følge af det begrænsede antal producentorganisationer, der har bemyndigelse til at indgå oplagringskontrakter. Kommissionen søger derfor gennem retlige midler at hjælpe de græske myndigheder med at overvinde disse vanskeligheder og med at anvende foranstaltningen.

Hvad angår en eventuel fremskyndet påbegyndelse af interventionsopkøbene, vil Kommissionen først evaluere resultaterne af den private oplagring i de enkelte medlemsstater, inden den planlægger andre foranstaltninger til aflastning af markedet.

⁽¹⁾ EFT L 9 af 15.1.1998.

(98/C 304/75)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0213/98

af Bryan Cassidy (PPE) til Kommissionen

(11. februar 1998)

Om: The International Group of P&I Clubs

Der henvises til tidligere forespørgsler E-0164/96, E-0165/96 og E-0166/96 og svarene herpå fra Van Miert af 26. februar 1996⁽¹⁾ og til, at the Greek Maritime Co-operation Committee i London og the International Group of P&I Clubs (IG P&I Clubs) på grundlag af Kommissionens konklusioner om det velfunderede i førstnævntes klage over sidstnævnte i spørgsmålet om fornyelse af undtagelsen af IG P&I Clubs fra EF's konkurrencebestemmelser indgav yderligere anbringender.

Selv om der er gået lang tid, har Kommissionen stadig ikke afgivet sin endelige kendelse.

Kommissionen bedes redegøre for årsagerne til denne forsinkelse?

⁽¹⁾ EFT C 122 af 25.4.1996, s. 32.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(24. marts 1998)

Som følge af den klage, Greek Shipping Cooperation Committee indgav over nogle aspekter i de aftaler, den internationale gruppe af P&I-klubber (IG) har indgået, indledte Kommissionen en omfattende undersøgelse af P&I-forsikringsmarkedet. Denne undersøgelse førte til en klagepunktsmeddelelse, som blev sendt til IG i juli 1997. På grundlag af klagepunktsmeddelelsen vedtog IG i juli 1997 nogle ændringer til aftalerne, som klubberne ratificerede senere samme år. Det mindskede først og fremmest den tilbudte dækning fra omkring 18 300 mio. ECU til 3 900 mio. ECU, og gjorde det muligt for medlemmerne at tilbyde højere dækning. Kommissionen er af den opfattelse, at disse ændringer vil imødekomme de betænkeligheder, det ærede medlem gav udtryk for i skriftlig forespørgsel E-0164/96, E-0165/96 og E-0166/96. IG forelagde i november 1997 yderligere ændringsforslag til deres aftaler, som for øjeblikket undersøges.

(98/C 304/76)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0214/98
af Allan Macartney (ARE) til Kommissionen
(11. februar 1998)

Om: Kompensation i forbindelse med udskiftning af renserimaskiner

Har Kommissionen kendskab til, om der foretages noget for at mindske udgifterne for de renserier, som har været nødt til at udskifte deres maskiner, som anvender 113-væske? 113-maskinerne er ved at blive/er blevet gradvist udskiftet, og tilsyneladende anvender man destilleret væske, indtil det er brugt op, hvorefter man konverterer de eksisterende maskiner eller køber nye?

Omkostningerne både til konvertering og nyindkøb er betydelige, navnlig for små firmaer. Det forekommer derfor rimeligt, at der indføres en eller anden form for kompensation eller tilskud for at forhindre, at mindre renserier går fallit. Da denne omstilling sker efter krav fra EF, bedes Kommissionen snarest oplyse, om der vil blive stillet kompensation til rådighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Riit Bjerregaard
(den 24. marts 1998)

Kommissionen har ikke kendskab til nogen form for kompensation eller tilskudsordning, der skulle hjælpe renserierne med at afholde udgifter til omstilling eller udskiftning af renserimaskiner, hvor der benyttes chlorflourcarbon (CFC) 113.

CFC 113 er et ozonlagsnedbrydende stof og derfor underlagt en gradvis afvikling i henhold til Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget. Montreal-protokollen er blevet undertegnet af 165 parter, som dermed hver især har forpligtet sig til at afvikle produktion og forbrug af alle ozonlagsnedbrydende stoffer. Under protokollen skulle industrilandene afvikle deres produktion og forbrug af CFC'er senest den 1. januar 1996, bortset fra i nogle få tilfælde til essentiel anvendelse i inhalatorer til behandling af astma. I overensstemmelse med forordning (EF) nr. 3093/94 om stoffer, der nedbryder ozonlaget⁽¹⁾, indtrådte afviklingen et år tidligere i Fællesskabet.

Derfor er det ikke Kommissionen, der kræver omstilling af renserimaskiner, hvor der benyttes CFC 113, men parterne i Montreal-protokollen, herunder Fællesskabet og alle medlemsstaterne, der som led i de forpligtelser, de har indgået med henblik på at beskytte ozonlaget, sammen har besluttet, at CFC'er ikke længere skulle produceres og markedsføres til denne anvendelse.

Beslutningen om at afvikle produktionen af CFC'er blev truffet af parterne i Montreal-protokollen på deres andet møde i 1990. Fristen blev derefter rykket frem på det fjerde møde i 1992 på baggrund af den hurtigere nedbrydning af ozonlaget og den øgede rådighed af alternativer. For renserivirksomhed udtalte det tekniske udvalg under protokollen, at det mest anvendte opløsningsmiddel, perchlorethylen, har været benyttet i over 30 år med tilfredsstillende resultat og udgør derfor et rimeligt alternativ til CFC 113.

Selv om der findes alternative muligheder, er der intet hverken i Montreal-protokollen eller i forordning (EF) nr. 3093/94, der er til hinder for, at renserier bliver ved med at benytte genvundne eller reservebeholdninger af CFC'er, som er fremstillet forud for afviklingen. Derved har mange brugere i hele Fællesskabet kunnet planlægge deres overgang fra CFC'er til andre stoffer på en måde, så tekniske og økonomiske problemer, inklusive fallit, kan undgås.

⁽¹⁾ EFT L 333 af 22.12.1994.

(98/C 304/77)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0221/98
af John Iversen (PSE) til Kommissionen
(11. februar 1998)

Om: Affaldsmedicin

En ny undersøgelse, som er omtalt i Dansk Sygeplejeråds fagblad, Sygeplejerske, viser at to tredjedele af den medicin, som blev doneret til eks-Jugoslavien var forældet eller ubrugelig. Undersøgelsen, som er lavet af Den Europæiske Organisation for Sundhed og Udvikling, konkluderer, at medicin hjælpen har skadet mere end gavnnet.

Europæiske firmaer har under dække af en humanitær indsats dumpet store mængder nytteløs medicin. Ved at donere medicinaffaldet som nødhjælp har de opnået skattefordele, gratis reklame, og ikke mindst har de undgået udgifterne til destruktionen af den ofte forældede medicin.

1. Har Kommissionen sikret sig, at der ikke indgik ubrugelig og forældet medicin i de nødhjælpsforsyninger, der blev sendt til eks-Jugoslavien af EU's egen nødhjælpsorganisation ECHO, og sikrer Kommissionen sig, at ECHO ikke benytter sig af den praksis i dag.
2. Hvordan vil Kommissionen sikre, at europæiske firmaer overholder WHO's retningslinjer i forbindelse med nødhjælpsforsendelser i fremtiden? Er der nogle europæiske lovinitiativer på vej?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(1. april 1998)

Forskellige kilder, herunder Verdenssundhedsorganisationen (WHO), har konstateret, at den ubrugelige medicin, der samlet blev leveret til det tidligere Jugoslavien, hovedsagelig bestod af små og ikke-professionelle forsendelser af usortet eller halvbrugt medicin indsamlet fra private hjem og velgørende institutioner eller store donationer af ubrugelig eller uanvendelig medicin, hovedsagelig fra militærlagre, som enten var forældet eller irrelevant (spedalskhed etc.).

Kommissionen har for sin part konsekvent anmodet sine samarbejdspartnere om at følge WHO's interne retningslinjer for medicindonationer. Samlet skønner WHO, at kun 5% af den medicin fra diverse kilder, der blev leveret i henhold til disse retningslinjer, var ubrugelig.

Endvidere har Kommissionen i snævert samarbejde med WHO og gennem sin samarbejdspartner »Pharmaciens sans Frontières« taget initiativ til et omfattende program for destruktion af ubrugelig medicin. Kommissionen har således gjort sig betydelige anstrengelser for at løse problemet med ubrugelige donationer, der stammer fra andre donorer.

(98/C 304/78)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0224/98

af Christine Crawley (PSE) til Kommissionen

(13. februar 1998)

Om: Virkningen af ændrede arbejdsmønstre

Vil Kommissionen oplyse, om den er i færd med at behandle følgerne af de ændrede arbejdsmønstre?

Er Kommissionen overbevist om, at koordineringen inden for Kommissionens tjenestegrene af aspekter af de ændrede arbejdsmønstre såsom uddannelse og efteruddannelse, betydningen for socialsikringen og den aldrende befolkning giver et sammenhængende overblik over borgernes fremtidige arbejdsmønstre?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(9. marts 1998)

Med vedtagelsen af grønbogen »Partnerskab — Vejen til en ny tilrettelæggelse af arbejdet«⁽¹⁾ indledte Kommissionen en drøftelse af virkningerne af de vekslende mønstre i arbejdets tilrettelæggelse. Grønbogen har fundet stor udbredelse, og der har været afholdt en række konferencer og rundbordsamtaler i medlemsstaterne under deltagelse af repræsentanter for arbejdsmarkedets organisationer og for forsknings-, uddannelses- og erhvervsuddannelsesorganer. Denne vidtspændende europæiske debat vil blive afsluttet på en europæisk konference, der skal afholdes den 28. — 30. april 1998 i Glasgow under ledelse af Det Forenede Kongeriges formandskab og Kommissionen i fællesskab.

Kommissionen er fuldt ud klar over betydningen af koordinering tværs over de relevante politiske områder og den udfordring, der ligger heri, og det nødvendige samarbejde mellem dens tjenestegrene er allerede etableret for at lette et sammenhængende overblik og en hensigtsmæssig arbejdsmetode.

(¹) KOM(97) 128 endel. udg.

(98/C 304/79)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0229/98

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(5. februar 1998)

Om: Babygåstole

Produkter, der benyttes af småbørn, bør ikke udsætte dem for yderligere farer. Ofte fører babygåstole imidlertid til alvorlige ulykker. Med disse apparater er det muligt for de små at nå en hastighed på op til 10 km/h. Alle forsøg har vist, at ingen af disse køretøjer støtter bevægelser, som er forbundet med en normal udvikling af babyers gang.

1. Finder Kommissionen det nødvendigt at gribe ind på dette område på baggrund af, at gåstolen ikke frembyder nogen fordele, men tværtimod udgør en meget stor risiko, som allerede har ført til en lang række ulykker?
2. Er Kommissionen bekendt med, at ingen af de babygåstole, som forbrugerorganisationerne har testet, er i overensstemmelse med udkastet til europæiske sikkerhedsnormer (pr en 1273), og at de heller ikke opfylder kravene til produktinformation?
3. Er Kommissionen enig i, at farlige og aldeles meningsløse produkter — især til babyer — ikke bør godkendes på markedet?
4. Hvordan stiller Kommissionen sig til et totalt forbud mod disse gåstole?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(9. marts 1998)

Kommissionen deler det ærede medlems bekymring over de forhold, hun henviser til, og som i øvrigt blev konstateret i forbindelse med en forskning, der blev muliggjort gennem Kommissionens samfinansiering.

Direktiv 52/59/EØF om produktsikkerhed i almindelighed (¹) tager blandt andet sigte på at garantere forbrugernes sikkerhed generelt og børns sikkerhed i særdeleshed. Med henblik herpå pålægger direktivet medlemsstaterne at vedtage de nødvendige foranstaltninger for at garantere, at kun sikre produkter markedsføres i Fællesskabet (artikel 2b).

Det er således i første række medlemsstaterne, der skal gribe ind over for produkter, der udgør en fare for forbrugernes sundhed og sikkerhed, ved at vedtage de nødvendige foranstaltninger, herunder eventuelt tilbagetrækning af produktet fra markedet, under forudsætning af, at sådanne foranstaltninger er forenelig med fællesskabsretten, herunder især med artikel 30 ff. i EF-traktaten.

I det nu givne tilfælde har Kommissionen, efter at have indhentet medlemsstaternes tilslutning hertil, allerede oversendt et mandat til Det Europæiske Standardiseringsorgan (CEN) for at få udarbejdet en standard, der imødegår de forskellige risici, der er forbundet med babygåstole. Disse risici er blandt andet kommet for dagen gennem den nævnte undersøgelse.

Endelig støtter Kommissionen, for at forbrugernes synspunkt skal blive gjort gældende i den europæiske standardiseringsproces, ANEC, den europæiske sammenslutning, som er etableret for at koordinere og repræsentere forbrugerne i de europæiske (og internationale) standardiseringsorganer.

(¹) EFT L 228 af 11.8.1992.

(98/C 304/80)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0230/98
af Panayotis Lambrias (PPE) til Kommissionen*(13. februar 1998)*

Om: Manglende kapacitetsudnyttelse i den nationale skole for offentlig forvaltning i Grækenland

Ifølge klager, som studenterforeningen ved den nationale skole for offentlig administration (ESDD) i Grækenland har fremsat, forfalder ESDD's kapacitet og bygningens tilstand mere og mere. I betragtning af, at ESDD får tilskud fra Den Europæiske Union, og at midlerne dækker opførelsen af en bygning (75%) og driften heraf (90% af Klisthenis-programmet), bedes Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at fremme en effektiv drift af ESDD, således at de bevillinger, som Den Europæiske Union allerede har stillet til rådighed til dette formål og også vil stille til rådighed i fremtiden, udnyttes hensigtsmæssigt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(2. april 1998)*

Den nationale skole for offentlig forvaltning modtager, som det ærede medlem nævner, støtte fra strukturfondene gennem det operationelle program »modernisering af den offentlige forvaltning« (Kleisthenis). Mere konkret har Den Europæiske Socialfond (ESF) for Fællesskabets strukturfondes anden programmeringsperiode 1994-1999 bevilget 8,3 mio. ECU til indledende uddannelse af offentligt ansatte tjenestemænd, samtidig med at Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) har afsat 0,95 mio. ECU til udvikling af databaser og netværksinfrastrukturer for den nævnte skole. Der er ikke bevilget midler til denne skoles bygninger.

Gennem sin deltagelse i programmets tilsynsudvalg forsøger Kommissionen at få indflydelse på kvaliteten af den uddannelse, Den nationale skole for offentlig forvaltning tilbyder. Det fortjener at nævnes, at tilsynsudvalget har besluttet at påbegynde undersøgelser vedrørende modernisering og opnormering af skolen samt evaluering af den uddannelse, der tilbydes tjenestemændene. På grundlag af undersøgelsesernes konklusioner er det tanken, at der skal gennemføres forbedringer af skolens drift og af kvaliteten af de tjenesteydelser, den tilbyder. Undersøgelsesernes gennemførelse plages dog af betydelige forsinkelser.

Som det ærede medlem ved, henhører gennemførelsen af operationer, der modtager støtte fra strukturfondene, under de nationale myndigheders kompetence. Kommissionen vil for sit vedkommende fortsat bestræbe sig på at få opnormeret Den nationale skole for offentlig forvaltning og vil i forbindelse med den midtvejsevaluering, der allerede er i gang, være særlig opmærksom på den allerede aftalte aktions kvalitet.

(98/C 304/81)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0231/98
af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen*(13. februar 1998)*

Om: Dæmningen ved floden Arachtos

Der er planer om at opføre en dæmning med et hydroelektrisk kraftværk ved floden Arachtos i regionen Agios Nikolaos i kommunen Dafnoti. Denne dæmning vil skabe en kunstig sø med en overflade på 5 km².

Ifølge klager fremsat af miljøsamslutninger og indbyggere i regionen er det ikke nødvendigt med dette projekt for at dække energibehovene, eftersom der findes mere økonomiske alternative løsninger (kombinerede gasturbine-dampturbinekraftværker, der anvender naturgas som brændstof). Dæmningen og søen vil forhøje grundvandsspejlet og øge faren for jordskred, som kan forårsage store katastrofer. Søen vil lukke sig omkring to regionale historiske og kulturelle mindesmærker, Plaka-broen og toldbygningen. Den særlige undersøgelse af projektets indvirkning på miljøet, som blev foretaget for Epirus-regionens regering, går imod projektet, og det foreslås, at flodsengen erklæres for et naturfredningsområde, og at alle indgreb heri forbydes.

På baggrund af ovennævnte bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Har den kendskab til disse klager?
2. Er der blevet foretaget en undersøgelse af projektets indvirkning på miljøet, og har man overvejet alternative løsninger?
3. Findes der et integreret forslag til beskyttelse af regionen, som allerede er belastet af lignende projekter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(18. marts 1998)*

1. Kommissionen har intet kendskab til den planlagte dæmning med tilhørende vandkraftanlæg over Arachthos-floden i Epiros, eftersom det pågældende projekt ikke er blevet indgivet med henblik på finansiering fra Fællesskabets side.
2. I henhold til de foreløbige oplysninger er der ved at blive foretaget en undersøgelse af projektets virkninger for miljøet i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾. Den ansvarlige har allerede afsluttet en miljørisikovurdering, som i løbet af kort tid vil blive forelagt for de kompetente myndigheder i det græske miljøbeskyttelsesministerium med henblik på godkendelse, hvilket i henhold til den græske lovgivning vil ske i form af en ministeriel afgørelse med visse vilkår og nærmere betingelser, som skal opfyldes. Myndighederne vurderer herunder samtlige elementer, herunder også alternative løsninger i påkommende tilfælde, inden de giver deres officielle godkendelse heraf. Desuden må det påpeges, at munden af Arachthos-floden indgår som led i et særligt beskyttet område (Amvrakikos Kolpos), der er fredet i medfør af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle ⁽²⁾, og Kommissionen vil derfor henlede de græske myndigheders opmærksomhed på behovet for en fyldestgørende forhåndsvurdering af den formodede økologiske indvirkning som følge af dæmningen på det pågældende sted.
3. Kommissionen kender intet til noget altomfattende forslag vedrørende beskyttelse af den pågældende region, for så vidt angår eksistensen af andre projekter af samme art.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

(98/C 304/82)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0244/98**af Karla Peijs (PPE) til Rådet***(17. februar 1998)*

Om: Nedlægning af European Business Information Centre

1. Kan Rådet begrunde sin beslutning om at nedlægge European Business Information Centre (EBIC) i Syd- og Sydøstasien, trods disse centres succes?
2. Har Rådet overvejet følgerne af denne beslutning for
 - a. asiatiske små og mellemstore virksomheders deltagelse i fremtidige Euro-partnerskabsaftaler,
 - b. de lokale asiatiske økonomier,
 - c. Asia-Invest, Asia Enterprise og Asia Partnership,eller mener Rådet, at lukningen ikke har nogen indflydelse på disse?
3. Hvordan får Rådet lukningen af EBIC's til at stemme overens med den styrkelse af EU's handelsinteresser i Asien, som medlemsstaterne gik ind for i Essen i december 1994?

Svar*(28. maj 1998)*

Europa-Kommissionen har fremsat forslag om at finansiere de tre europæiske erhvervsinformationscentre (EBIC), der er virksomme i Bangkok, Kuala Lumpur og Bombay, i yderligere fem år. Forslagene behandles i Asien-Latinamerika-Udvalget (sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne under forsæde af Kommissionens repræsentant) efter procedurerne i Rådets forordning nr. 443/92.

Rådet har derfor ikke skullet tage stilling til dette forslag.

(98/C 304/83)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0248/98
af Allan Macartney (ARE) til Kommissionen
(13. februar 1998)

Om: Børns velfærd i EU

Hvilke fremskridt har Kommissionen gjort med hensyn til fremme og overvågning af gennemførelsen i medlemsstaterne af en børnevelfærdspolitik, som er i overensstemmelse med den, der er fastlagt i FN-konventionen om barnets rettigheder? Hvilke yderligere ressourcer er der blevet allokeret på EU-plan til at bistå medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne konvention?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn
(3. april 1998)

Kommissionen har gennem budgetkonto B3-4108, foranstaltninger til fordel for familien og børn, medfinansieret et begrænset antal aktiviteter siden 1989 inden for området børnevelfærd og børns rettigheder. Inden for de seneste år har der været en stigning i bevillingerne til projekter af denne karakter. Blandt disse projekter er der seminarer om nye instrumenter til sikring af børn såsom børneombudsmand, eller hvorledes man kan give børn mulighed for at give udtryk for deres mening, et multidisciplinært kursus om børns rettigheder for personer, der arbejder med børn eller sidder i regeringen, eller hvordan man skaber et mere børnevenligt samfund.

Bevillingerne til budgetkonto B3-4108 er på 4 mio. ECU i år. Bortset fra sociale og demografiske undersøgelser, der står for ca. 10% af budgettet, deles dette beløb ligeligt mellem aktioner for familier og aktioner for børn. Nogle af de sidstnævnte er direkte forbundet med foranstaltninger vedrørende børns rettigheder og FN-konventionen.

Kommissionen lancerede som opfølgning til Rådets konklusioner af 22. september 1997 om sikkerhed i skolen ⁽¹⁾ et initiativ i uddannelsessektoren, som skulle styrke samarbejdet på EU-niveau vedrørende spørgsmål om vold i skoler og sikkerheden i skoler. I forbindelse med dette blev der givet et beløb på 558 300 ECU fra budgetkonto B3-1000 (generelle foranstaltninger for samarbejdet på uddannelsesområdet) til støtteprojekter for gennemførelse af forebyggende planer med anvendelse af en multidimensional fremgangsmåde, hvor forskellige parter (lærere, elever, forældre, lokale myndigheder, politi, retsvæsenet) inddrages i arbejdet på konkrete løsninger. Dette initiativ koordineres af en gruppe eksperter, som udpeges af medlemsstaterne og som har Kommissionen som formand. Endvidere skal man undersøge skolens rolle, når det gælder om at forebygge misbrug af børn i og uden for skolen.

⁽¹⁾ EFT C 303 af 4.10.1997.

(98/C 304/84)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0250/98
af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen
(13. februar 1998)

Om: Mangelen på et EU-støjdirektiv

På baggrund af EU's bekymring for EU-borgernes sundhed og trivsel og de klare mål i miljødirektiverne vil Kommissionen da oplyse, hvorfor disse mål ikke er blevet samlet i et direktiv om støjforurening?

Erkender Kommissionen, at dette længe har været påkrævet, og at det bør gøres som en sag af ret presserende art?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard
(18. marts 1998)

Kommissionen arbejder allerede på effektive støjreduceringsforanstaltninger, som annonceret i grønbogen om fremtidens støjpolitik ⁽¹⁾ fra 1996.

Den 18. februar 1998 vedtog Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjemission fra maskiner til udendørs brug ⁽¹⁾. I begyndelsen af 1999 forventer Kommissionen at fremsætte forslag til et rammedirektiv om støj i miljøet. Dette vil kræve harmonisering af bl.a. støjopfattelse, matematisk beregning, overvågning og måling, indsamling af støjdata og støjbekæmpelsesplaner.

Der er planlagt en konference i maj 1998 i København, hvor Parlamentet er blevet inviteret. Forslag til arbejdsgrupper er allerede blevet udsendt til en stor kreds.

⁽¹⁾ KOM(96) 540 endelig udg.

⁽²⁾ KOM(98) 46.

(98/C 304/85)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0251/98

af Marco Cellai (NI) til Kommissionen

(13. februar 1998)

Om: Afgift på virksomheders nettoaktiver

Artikel 1 i Rådets direktiv nr. 69/335/EØF ⁽¹⁾ af 17. juli 1969 omhandler under hensyn til princippet om, at anvendelse af kapitaltilførselsafgiften kun kan finde sted én gang i EU, således at der ikke stilles hindringer i vejen for frie kapitalbevægelser, en harmoniseret afgift på kapitaltilførsel til kapitalselskaber. Med henblik herpå forpligter ovennævnte direktiv medlemsstaterne til i forbindelse med transaktioner vedrørende kapitalindskud, der er foretaget af de pågældende selskaber, ikke at anvende andre afgifter end kapitaltilførselsafgiften, hvis sats i henhold til den ændring, som indførtes med artikel 1 i direktiv 73/80/EØF ⁽²⁾ af 18. april 1973, ikke må overstige 1% (artikel 10 i direktiv 69/335/EØF).

Kapitaltilførselsafgiften (som er den eneste form for afgift, der er tilladt i henhold til den omtalte EU-retsakt), repræsenteres i den italienske retsorden af stempelafgiften på andre kapitaltilførsler end tilførsler af tinglige rettigheder i forbindelse med fast ejendom: og satsen for denne afgift svarer til 1%. Afgiften på virksomheders nettoaktiver kommer derfor ud over den lige omtalte stempelafgift og belaster år efter år uden at have karakter af en undtagelsesforanstaltning eller en midlertidig foranstaltning den eksisterende aktiekapital ved regnskabsårets afslutning med en sats på over 0,75%.

Anvendt på denne måde har den pågældende afgift en virkning svarende til den almindelige kapitaltilførselsafgifts og er som sådan i modstrid med forbuddet i artikel 10 i direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969.

På baggrund af denne uoverensstemmelse kræver både national retspraksis og EU-retspraksis, at man straks og med tilbagevirkende kraft, uden at der er behov for en særlig indgriben fra den lovgivende myndigheds side, ophører med at anvende den bestemmelse, hvori er fastsat denne afgift på virksomheders nettoaktiver. Mange italienske selskaber har allerede med ovennævnte begrundelser indgivet anmodning til finansministeren om tilbagebetaling af de ikke skyldige beløb, som de har indbetalt i forbindelse med afgiften på virksomheders nettoaktiver med påløbne renter.

Finder Kommissionen det ikke påkrævet, at den italienske regering bliver gjort opmærksom på sin forpligtelse til at tilpasse sin egen lovgivning på dette område og til i løbet af kort tid at indføre nye bestemmelser?

⁽¹⁾ EFT L 249 af 3.10.1969 — den danske specialudgave 69 (II), s. 405.

⁽²⁾ EFT L 103 af 18.4.1973, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(8. april 1998)

Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en grundig undersøgelse af det af det ærede medlem nævnte problem og skal snarest muligt meddele ham udfaldet.

(98/C 304/86)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0252/98**af Peter Skinner (PSE) til Kommissionen***(5. februar 1998)**Om:* Landbrug

Kan Kommissionen bekræfte, at den har gennemført den fornyede overvejelse af karantænesituationen i medlemsstaterne som krævet i henhold til artikel 10 i direktiv 92/65/EØF ⁽¹⁾, og oplyse, om den vil offentliggøre resultaterne?

⁽¹⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 54.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(4. marts 1998)*

Karantænesituationen for rabies er blevet gennemgået og ajourført af Den Videnskabelige Veterinærkomité, og en rapport blev fremlagt i september 1997. Et eksemplar er blevet sendt direkte til det ærede medlem og Parlamentets sekretariat.

I rapporten blev det konkluderet, at et alternativt system til karantæne for rabies for hunde og katte er en brugbar løsning, der giver tilsvarende garanti for sikkerhed. Det foreslåede alternative system omfatter kort sagt vaccination, mikrochips og blodprøver. Kommissionen vil fremsætte passende forslag på et passende tidspunkt.

(98/C 304/87)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0253/98**af Karla Peijs (PPE) til Kommissionen***(5. februar 1998)**Om:* Tvungen accept af to valutaer i forbindelse med én enkelt transaktion

1. Findes der nogen lovfæstet pligt for forretningsdrivende til at acceptere to forskellige valutaer (den gamle nationale valuta og euroen) i forbindelse med én enkelt transaktion i perioden mellem 1. januar og 1. juli 2002? Hvor er en sådan pligt i givet fald nedfældet?
2. Ville det være en acceptabel løsning at oprette et stort antal vekselkontorer for den gamle nationale valuta, f.eks. i forretningsbankerne, så denne pligt til at acceptere to valutaer kan bortfalde?
3. Vil Kommissionen være rede til at udarbejde en henstilling med henblik herpå?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy*(2. marts 1998)*

Forretningsdrivendes forpligtelse til at acceptere en betaling er et spørgsmål om lovlige betalingsmidler, hvilket er et privilegium der er forbeholdt pengesedler og med visse begrænsninger mønter. Ingen kan i dag i nogen medlemsstat blive tvunget til at acceptere en betaling ved hjælp af check eller et elektronisk betalingsmiddel, selv i den nationale valuta. Det vil fortsat være tilfældet med euroen.

Europengesedler og mønter vil blive indført i alle de deltagende medlemsstater fra og med 1. januar 2002. I henhold til artikel 10 og 11 i forslaget til forordning om indførelse af euroen ⁽¹⁾ vil disse europengesedler og mønter være et lovligt betalingsmiddel i alle de deltagende medlemsstater og skal derfor principielt accepteres af de handlende som betalingsmiddel.

I henhold til artikel 15 i forslaget til Rådets forordning skal pengesedler og mønter denomineret i den nationale valutaenhed vedblive at være lovlige betalingsmidler i højst seks måneder efter overgangsperiodens udløb, dvs. senest indtil 30. juni 2002. Denne periode kan forkortes ved national lov. Medlemsstaterne kan frit forkorte eller helt afskaffe den periode, hvor der gælder to lovlige betalingsmidler samtidig. Mellem 1. januar og 1. juli 2002 kan en medlemsstat desuden fastsætte regler for anvendelse af pengesedler og mønter denomineret i den nationale valutaenhed og træffe de nødvendige foranstaltninger for at fremme tilbagekaldelsen af disse. I disse første seks måneder vil det derfor i første omgang afhænge af de nationale bestemmelser, hvilke pengesedler og mønter de forretningsdrivende vil være forpligtet til at acceptere som betalingsmiddel.

Siden december 1995, da Det Europæiske Råd fastlagde programmet for indførelsen af euroen, har de fleste medlemsstater tilkendegivet, at de vil fastsætte en betydeligt kortere periode med to valutaer i omløb end seks måneder for at reducere byrden for detailhandlerne og undgå at skabe forvirring hos forbrugerne. De indledende runder i drøftelserne om den optimale længde og den generelle tilrettelæggelse af fase C med henblik på at holde omkostningerne og ulemperne på et minimum har fundet sted i alle medlemsstater, bortset fra Danmark.

Kommissionen har ikke ændret sit standpunkt om, at perioden med to valutaer i omløb samtidig bør være så kort, som det er teknisk muligt. Den har ikke på dette stadium til hensigt at udstede en formel henstilling, men vil opfordre medlemsstaterne til at fremskynde deres beslutningsproces for at give brugerne tilstrækkelig tid til at forberede overgangen.

(¹) EFT C 369 af 7.12.1996.

(98/C 304/88)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0258/98

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(13. februar 1998)

Om: Arbejds- og erhvervsudygtighed

Bevarelsen af bruttonationalindkomsten må dog være et vigtigt anliggende for alle EU's medlemsstater. Men det kan kun opnås, hvis der på området sundheds-, forbruger- og arbejdstagerbeskyttelse træffes relevante forebyggende foranstaltninger.

1. Har Kommissionen kendskab til, om arbejds- og erhvervsudygtigheden stiger i de enkelte medlemsstater?
2. Hvis det er tilfældet, hvilke foranstaltninger vil Kommissionen da træffe for at modvirke denne udvikling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(17. april 1998)

Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en grundig undersøgelse af det af det ærede medlem nævnte problem og skal snarest muligt meddele hende udfaldet.

(98/C 304/89)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0259/98

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(13. februar 1998)

Om: Vuggedød

1. Ifølge oplysninger fra det amerikanske Environmental Protection Agency hænger vuggedød sammen med sundhedsskadelige fine støvpartikler i boligen. Har Kommissionen oplysninger herom, hhv. agter den at støtte forskning og forskningsprojekter vedrørende spørgsmålet?
2. Er der i EU's medlemsstater konstateret en forøgelse af tilfældene af vuggedød?
3. I bekræftende fald, i hvilke medlemsstater og her i hvilke regioner? Er der tale om industriområder eller landområder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(17. marts 1998)*

1. Kommissionen har ikke kendskab til undersøgelser, der skulle vise en sammenhæng mellem vuggedød og husstøvpartikler. Som led i dens forskningsvirksomhed inden for biomedicin og sundhed har Kommissionen finansieret et projekt med titlen »ECAS, European Concerted Action on Sudden Infant Death« (fælles europæisk indsats mod vuggedød) hvormed man ønskede at finde frem til metoder til forebyggelse. Den endelige rapport vedrørende projektet er i øjeblikket ved at blive færdiggjort. Endvidere foregår der som led i miljø- og klimaforskningsprogrammet et større forskningsarbejde vedrørende luftkvalitet, der spænder fra forureningskilder og forureningsprocesser til disses indvirkning på menneskers sundhed, herunder både sygeligheds- og dødelighedsaspektet.

2. og 3. Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger om forekomsten af vuggedød i medlemsstaterne.

(98/C 304/90)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0263/98**af Yiannis Roubatis (PSE) til Rådet***(17. februar 1998)*

Om: Den tyrkiske regerings systematiske og provokerende spændingspolitik

Den tyrkiske regerings systematiske og provokerende politik med at skabe spændinger i forholdet til Grækenland truer freden i dette vigtige område af Den Europæiske Union. For anden gang i de seneste måneder har tyrkiske fly forsøgt at chikanere et fly, der havde den græske forsvarsminister som passager.

I selve Tyrkiet fremmer regeringens politik yderst kriminelle elementer, der for to dage siden brændte en ortodoks kirke i Istanbul og myrdede dens kirketjener. Rådet bedes besvare følgende:

1. Agter Rådet at rette en klar henstilling til de ansvarlige myndigheder i Tyrkiet om, at denne adfærd fjerner landet endnu mere fra Den Europæiske Union og udelukker Tyrkiet fra optagelse blandt de lande, der deltager i Europakonferencen?
2. Agter Rådet at træffe foranstaltninger med henblik på at beskytte de ortodokse kirker i Tyrkiet og borgernes ytringsfrihed og religionsfrihed?

Svar*(18. maj 1998)*

For så vidt angår forbindelserne mellem EU og Tyrkiet bekræftede Det Europæiske Råd på samlingen den 12.-13. december 1997 i Luxembourg, at Tyrkiet vil kunne tiltræde Den Europæiske Union, men mindede på linje med den holdning Rådet indtog på samlingen i Associeringsrådet med Tyrkiet den 29. april 1997, på ny om, at styrkelsen af Tyrkiets forbindelser med Den Europæiske Union også afhænger af fortsættelsen af de politiske og økonomiske reformer, som landet har indledt. Dette indebærer, at normer og praksis på menneskerettighedsområdet bringes på linje med Den Europæiske Unions normer og praksis, at mindretal respekteres og beskyttes, at der etableres tilfredsstillende og stabile forbindelser mellem Grækenland og Tyrkiet, at tvister bilægges, navnlig ad rettens vej, især via Den Internationale Domstol, samt at der ydes støtte til forhandlingerne i FN's regi med henblik på at nå til en politisk løsning for Cypern på grundlag af resolutionerne fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd om spørgsmålet.

På samlingen i Luxembourg opfordrede Det Europæiske Råd endvidere Tyrkiet til at deltage på Europakonferencen, som blev indledt den 12. marts 1998 i London. Tyrkiet er fuldstændig klar over, at konferencens medlemmer skal være fælles om en gensidig forpligtelse til fremme af fred, sikkerhed og godt naboskab og respekt for andre landes suverænitet, de grundlæggende principper for Den Europæiske Union, de ydre grænsers integritet og ukrænkelighed og principperne i folkeretten samt om en fast beslutning om at bilægge territoriale tvister ved fredelige midler, navnlig via Den Internationale Domstol.

Med hensyn til de hændelser, det ærede parlamentsmedlem omtaler, noterer Rådet sig, at den tyrkiske regering i den fredstraktat, der blev undertegnet i juli 1923 i Lausanne, påtog sig at yde kirker, synagoger, kirkegårde og andre ikke-muhamedanske minoriteters religiøse faciliteter fuld beskyttelse. Situationen med hensyn til demokrati og menneskerettigheder i Tyrkiet, som også omfatter ytringsfrihed med hensyn til religion, står stadig øverst på Rådets dagsorden. Disse spørgsmål tages praktisk talt op på samtlige møder med de tyrkiske myndigheder.

(98/C 304/91)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0264/98
af Yiannis Roubatis (PSE) til Kommissionen*(13. februar 1998)*

Om: Den tyrkiske regerings systematiske og provokerende spændingspolitik

Den tyrkiske regerings systematiske og provokerende politik med at skabe spændinger i forholdet til Grækenland truer freden i dette vigtige område af Den Europæiske Union. For anden gang i de seneste måneder har tyrkiske fly forsøgt at chikanere et fly, der havde den græske forsvarsminister som passager. I selve Tyrkiet fremmer regeringens politik yderst kriminelle elementer, der for to dage siden brændte en ortodoks kirke i Istanbul og myrdede dens kirketjener.

Kommissionen bedes besvare følgende:

1. Agter Kommissionen at rette en klar henstilling til de ansvarlige myndigheder i Tyrkiet om, at denne adfærd fjerner landet endnu mere fra Den Europæiske Union og udelukker Tyrkiet fra optagelse blandt de lande, der deltager i Europakonferencen?
2. Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger med henblik på at beskytte de ortodokse kirker i Tyrkiet og borgernes ytringsfrihed og religionsfrihed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(10. marts 1998)*

Kommissionen har i sine kontakter med de tyrkiske myndigheder lagt stor vægt på en forbedring af forholdet mellem Grækenland og Tyrkiet, hvis dette ønsker at udvikle forholdet mellem Fællesskabet og Tyrkiet. Kommissionen tilslutter sig fuldt ud konklusionerne fra det Europæiske Råd i Luxembourg i december 1997, som erindrer Tyrkiet om, at en styrkelse af forholdet til Fællesskabet også afhænger af respekten for og beskyttelsen af minoriteterne samt udbygningen af tilfredsstillende og stabile forhold mellem Grækenland og Tyrkiet. Til trods for den nylige beslutning i Ankara om at suspendere enhver politisk dialog med Fællesskabet, vil Kommissionen fortsat bestræbe sig på at gøre de tyrkiske repræsentanter opmærksom på Fællesskabets bekymring over disse spørgsmål.

Kommissionen beklager den alvorlige hændelse vedrørende den græskortodokse kirke Saint Therapontos i Istanbul i januar 1998. De tyrkiske myndigheder har indledt en undersøgelse og, ifølge de første oplysninger synes der at være tale om en kriminel handling med tyveri af værdifulde genstande som hovedformål.

Hvad angår attentatet mod det ortodokse patriarkat i Istanbul i december 1997 og de sikkerhedsforanstaltninger, der dengang blev truffet, henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-4004/97 af hr. Kaklamani⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 197 af 22.6.1998, s. 53

(98/C 304/92)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0265/98
af Yiannis Roubatis (PSE) til Rådet*(17. februar 1998)*

Om: Tudjman-styrets taktik i Kroatien

Ifølge en offentliggørelse i avisen »International Herald Tribune« forfølger Tudjman-styret i Kroatien organisationen »Croatian Helsinki Committee« og den uafhængige avis »Feral Tribune« samtidig med, at den prøver at få kontrol over eller endog at nedlægge kroatiske og udenlandske institutioner, datterselskaber af udenlandske virksomheder samt humanitære og andre ikke-statslige organisationer, som styret ikke bryder sig om, og som arbejder for mediernes uafhængighed, demokratiet og menneskerettighederne i Kroatien.

Tudjman-styret begrundet forfølgelserne med, at alle disse organisationer indfører en »farlig udenlandsk ideologi« i Kroatien.

Rådet bedes besvare følgende:

1. Har Rådet kendskab til denne taktik, der følges af Tudjman-styret?
2. Agter det at finansiere og yde enhver mulig støtte til disse forfulgte organisationer i Kroatien?
3. Agter Rådet at anmode den kroatiske præsident om at standse forfølgelsen af disse organisationer, som støtter mediernes uafhængighed, menneskerettighederne og demokratiet?

Svar

(8. juni 1998)

Rådet følger nøje begivenhederne i Kroatien og er bekymret over, at de demokratiske regler ikke altid respekteres på en række områder, blandt andet mediefriheden.

EU yder allerede bistand til fremme af demokratiet og til udviklingen af uafhængige medier, herunder til avisen Feral Tribune.

EU's forbindelser med Kroatien er fastlagt i den »regionale strategi«, der blev vedtaget i februar 1996, og i de generelle betingelser i Rådets konklusioner af 29. april 1997. Disse betingelser omfatter navnlig respekt for de demokratiske principper og retsstatsprincippet. Rådet vil fortsat benytte sig af enhver passende lejlighed til at udtrykke sit ønske om, at Kroatien handler i overensstemmelse med internationalt anerkendte regler. På mødet i marts 1998 i London gav Den Europæiske Unions ministertrojka udenrigsminister Granic en detaljeret fremstilling af, hvad Den Europæiske Union forventer af Kroatien, navnlig med hensyn til medierne. I konklusionerne af 27. april 1998 udtrykte Rådet (almindelige anliggender) ligeledes Den Europæiske Unions bekymring over mediernes situation i Kroatien.

(98/C 304/93)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0269/98

af Yiannis Roubatis (PSE) til Kommissionen

(13. februar 1998)

Om: Ødelæggelsen af det arkæologiske område Vouthrotos

Ifølge UNESCO's Komité for Verdens Kulturarv rummer det arkæologiske område Vouthrotos i det sydlige Albanien nogle af verdens betydeligste kulturelle mindesmærker. Området trues nu af ødelæggelse. Det arkæologiske område Vouthrotos på Eksamilio-halvøen er i fare på grund af de plyndringer, der fandt sted i området og museet under de nylige uroligheder.

Agter Kommissionen at støtte den albanske stat og de arkæologiske tjenester i byen Ioannina (Ipiros, Grækenland) i bestræbelserne på at bevare det arkæologiske område i Vouthrotos og andre byzantinske mindesmærker og arkæologiske skatte, som umiddelbart er i fare i det sydlige Albanien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(6. april 1998)

Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed på dens svar om samme emne på mundtlig forespørgsel H-350/97 fra Alexandros Alavanos i Parlamentets spørgetid i mødeperioden maj I 1997 ⁽¹⁾ og på skriftlig forespørgsel E-1439/97 fra Katerina Daskalaki ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Parlamentets forhandlinger (maj I 1997).

⁽²⁾ EFT C 21 af 22.1.1998.

(98/C 304/94)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0272/98**af Danielle Darras (PSE) til Kommissionen***(5. februar 1998)*

Om: Afskaffelse af det afgiftsfrie salg ved rejser inden for Fællesskabet fra den 1. juli 1999

Kommissionen bedes oplyse, om den har til hensigt snarest at gennemføre en undersøgelse af de økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser af afskaffelsen af det afgiftsfrie salg?

Jeg er valgt i Nord-Pas-de-Calais og vil gerne gøre Kommissionen opmærksom på, at min region er direkte berørt af dette problem, da færgesektoren vil blive én af de hårdest ramte sektorer. Man må ikke glemme, at det afgiftsfrie salg udgør næsten 60% af visse rederiers omsætning (f.eks. Sea-France).

Desuden kan Kommissionen ikke være uvidende om, at ca. halvdelen af korttidsturisterne i kystområdet tilbringer 1 eller 2 dage her på grund af de lave billetpriser. Afskaffelsen af det afgiftsfrie salg vil medføre en forhøjelse af taksterne på mellem 25 og 30% og en nedgang i antallet af sejladsere.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(9. marts 1998)*

I Rådets beslutning fra 1991 om afskaffelse af det afgiftsfrie salg inden for Fællesskabet i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked er det fastsat, at denne form for salg bevares indtil den 30. juni 1999. De berørte økonomiske sektorer har således igennem hele denne overgangsperiode på mere end syv år mulighed for gradvist at tilpasse sig den nye situation.

Kommissionen er af den opfattelse, at Rådet har vedtaget ovennævnte beslutning, fordi afgiftsfrie salg er en afvigelse i det indre marked. Disse salg forårsager konkurrencefordrejning på transport- og detailhandelsområdet. Endvidere udgør de en urimelig fordel for de passagerer, der sædvanligvis benytter sig af fly- eller færgeforbindelser. Disse passagerer bliver således støttet på bekostning af alle skatteydere. Da jernbanetransporten og andre trafikale forbindelser desuden er i udvikling, vil disse afvigelser have en mere og mere skadelig virkning på disse transportsektorer. Kommissionen drager ikke Rådets beslutning i tvivl og overvejer heller ikke at indlede en undersøgelse af de samfundsmæssige og økonomiske konsekvenser heraf.

(98/C 304/95)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0275/98**af Gary Titley (PSE) til Kommissionen***(5. februar 1998)*

Om: Forstyrrelse af satellitsignaler og EF-bestemmelserne om handelshindringer

Fra den 1.-23. juli 1997 blev udsendelser fra MED-TV via Eutelsat-satellitten konstant udsat for frekvensforstyrrelser (jamming). Dette tv-selskab sender på kurdisk fra London under licens fra ITC (Det Forenede Kongeriges kommission for uafhængige tv-selskaber).

I november 1997 stillede jeg et spørgsmål til Kommissionen, hvori jeg anmodede den om at bekræfte, at denne form for jamming af MED-TV var en krænkelse af EF-bestemmelserne om handelshindringer, og jeg fik oplyst, at Kommissionen havde brug for yderligere oplysninger for at kunne foretage den nødvendige vurdering af sagen.

Agter Kommissionen at undersøge denne mulige krænkelse af EF-bestemmelserne om handelshindringer?

Vil den i benægtende fald oplyse hvorfor?

Vil Kommissionen oplyse, hvor lang tid det vil tage at foretage en sådan vurdering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(13. marts 1998)*

Som det fremgik af det tidligere svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-3670/97 ⁽¹⁾ samt af svaret på skriftlig forespørgsel E-3449/97 fra Mr de Vries ⁽²⁾, er det fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 (»Fjernsyn uden grænser«) om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed ⁽³⁾, at medlemsstaterne skal sikre modtagefrihed for fjernsynsudsendelser, som udsendes fra andre medlemsstater (artikel 2, stk. 2).

Denne forpligtelse er baseret på en af de fire friheder, som er nedfældet i EF-traktaten (retten til frit at levere tjenesteydelser inden for Fællesskabet, artikel 59).

I betragtning af sagens særlige omstændigheder svarede Kommissionen, at den behøvede nærmere oplysninger for at vurdere, om EU-retten er overtrådt. I sin rolle som traktaternes vogter er Kommissionen forpligtet til at vurdere mulige overtrædelser af EU's lovgivning. Tidsrammen for en sådan undersøgelse vil afhænge af, hvor komplekse sagsforholdene er fakta er under forudsætning af, at de nødvendige oplysninger er tilgængelige.

⁽¹⁾ EFT C 174 af 8.6.1998, s. 95.

⁽²⁾ EFT C 174 af 8.6.1998, s. 60.

⁽³⁾ EFT L 202 af 30.7.1997.

(98/C 304/96)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0278/98
af Panayotis Lambrias (PPE) til Kommissionen***(13. februar 1998)*

Om: Det nye Leader-program

Ifølge nylige erklæringer fra kommissær Fischler planlægges en udvidelse af Leader-programmet i samtlige landdistrikter i Europa. Eftersom EU's landbrugspolitik befinder sig i en overgangsfase, bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger for at forhindre, at der sker en forringelse af det, der allerede er opnået i mål 1-områder og mål 5b-områder, og sørge for, at den vigtige og behovssvarende økonomiske støtte, der ydes til disse områder gennem Leader-programmet, fortsættes?
2. Agter Kommissionen at øge midlerne til det nye Leader-program væsentligt, og at efterkomme disse regioners øgede behov samt nødvendigheden af at støtte de mindre gunstigt stillede områder i Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(24. marts 1998)*

1. Kommissionen foreslår for de områder, der for tiden falder ind under mål 1 og 5b, og som ikke længere vil gøre det efter udvælgelseskriterierne for den nye periode, at disse områder i en overgangsperiode modtager finansiel støtte via regionale programmer, som Kommissionen skal udarbejde efter aftale med den pågældende medlemsstat.

Det nye initiativ for udvikling af landdistrikter – benævnt som »ny LEADER« – kan udgøre en supplerende støtte for disse områder i forbindelse med retningslinjerne for dets målsætninger og interventionsfelt, som Kommissionen vil udstikke.

2. Kommissionen foreslår, at 5% af strukturfondenes midler tildeles tre EF-initiativer, hvoraf et er initiativet for udvikling af landdistrikter, men den har endnu ikke fordelt midlerne mellem initiativerne. Koncentreringen af bevillingerne på tre EF-initiativer (i stedet for 14 for tiden) vil gøre det muligt at øge indsatsen i de valgte sektorer.

(98/C 304/97)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0283/98**af Mark Watts (PSE) til Kommissionen***(17. februar 1998)*

Om: Overholdelse af forordning (EF) nr. 3051/95 om sikkerhedsledelse af ro-ro-passagerfærger (ISM-koden)

Hvor mange kvalificerede skibsinspektører har ansvaret for at sikre overholdelse af forordning (EF) nr. 3051/95 om sikkerhedsledelse af ro-ro-passagerfærger (ISM-koden) ⁽¹⁾ i de enkelte medlemsstater?

⁽¹⁾ EFT L 320 af 30.12.1995, s. 14.

(98/C 304/98)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0284/98**af Mark Watts (PSE) til Kommissionen***(17. februar 1998)*

Om: Overholdelse af forordning (EF) nr. 3051/95 om sikkerhedsledelse af ro-ro-passagerfærger (ISM-koden)

Er ISM-koden (forordning (EF) nr. 3051/95) ⁽¹⁾ fuldstændig gennemført og håndhæves den i alle medlemsstater?

I benægtende fald hvorfor ikke, og vil Kommissionen anføre alle de klager, den har modtaget, og andre overtrædelser, der er ved at blive undersøgt?

⁽¹⁾ EFT L 320 af 30.12.1995, s. 14.

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock
på skriftlige forespørgsler E-0283/98 og E-0284/98

(25. marts 1998)

Eftersom Rådets forordning (EF) nr. 3051/95 af 8. december 1995 om sikkerhedsledelse af ro-ro-passagerfærger ikke kræver, at medlemsstaterne meddeler Kommissionen hvor mange skibsinspektører, der har ansvaret for at sikre overholdelsen af forordningen i de enkelte medlemsstater, kan Kommissionen ikke give et detaljeret svar på det ærede medlems forespørgsel.

Kommissionen kan dog oplyse om overensstemmelsesdokumenter og certifikater til sikker skibsdrift, som udstedes til selskaber, der driver ro-ro passagerfærger i fast rutefart til eller fra havne i medlemsstaterne pr. 1. juli 1997. På baggrund af dette ser det ud til, at Rådets forordning (EF) nr. 3051/95 bliver gennemført og overholdt af medlemsstaterne. Dette underbygges af resultatet af de bilaterale drøftelser, som Kommissionen fører med medlemsstaternes administrationer. Disse drøftelser er endnu igang og man skal huske, at overvågningen af gennemførelsen og overholdelsen af forordningen er en løbende proces, som ifølge forordningens artikel 8 indebærer, at Kommissionen undersøger gennemførelsen af forordningen og kommer med forslag til hensigtsmæssige foranstaltninger i 1999.

(98/C 304/99)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0285/98**af Glenys Kinnock (PSE) til Kommissionen***(17. februar 1998)*

Om: Transport af brevduer

Kan Kommissionen oplyse, hvilke eventuelle lovrestriktioner der gælder for transport af brevduer til startstederne for væddeløb i medlemsstaterne? Gælder restriktionerne både i weekenden og på hverdage?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(13. marts 1998)*

Direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport ⁽¹⁾, ændret ved kapitel II i bilaget til direktiv 95/29/EF ⁽²⁾ vedrører de krav, der stilles, når det gælder transport af tamfugle, herunder brevduer.

Disse forskrifter gælder både for weekender og hverdage.

⁽¹⁾ EFT L 340 af 11.12.1991.

⁽²⁾ EFT L 148 af 30.6.1995.

(98/C 304/100)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0287/98**af Mirja Ryyänen (ELDR) til Kommissionen***(17. februar 1998)*

Om: Status for ESIB (The National Unions of Students in Europe) som sagkyndig i forbindelse med uddannelsesspørgsmål i EU

Når Kommissionen forbereder foranstaltninger som f.eks. nye undervisnings- og udvekslingsprogrammer, bestræber den sig på både at inddrage de relevante myndigheder i medlemsstaterne samt de folkelige organisationer, der repræsenterer målgrupperne for de påtænkte foranstaltninger. De studerende ved de videregående uddannelser i medlemsstaterne er repræsenteret gennem nationale studenterforbund (National Union of Students), der i de fleste tilfælde repræsenterer samtlige studerende, og hvis rolle hviler på et nationalt lovgrundlag. De nationale studenterforbund i Europa er samlet i paraplyorganisationen The National Unions of Students in Europe, der repræsenterer 27 nationale studenterforbund og mere end 1 million studerende i Europa. Organisationen og derigennem de nationale forbund burde på grund af den status og repræsentativitet, de har opnået på nationalt plan, tilkendes en særlig rolle i udformningen af EU's undervisningspolitik og -programmer.

Kommissionen har gennem sine afdelinger og i forbindelse med høringer anmodet forskellige studenterorganisationer om deres holdning. Paraplyorganisationen for de studenterforbund, der på nationalt plan har opnået officiel status, er imidlertid blevet forbigået.

1. Hvilken status vil Kommissionen i forbindelse med sit forberedende arbejde tildele paraplyorganisationen ESIB, der repræsenterer de studenterforbund, der på nationalt plan har opnået officiel status?
2. Hvad vil Kommissionen gøre for at få indført regler om, at studenternes paraplyorganisation skal inddrages i forberedelsen af EU- foranstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson*(8. april 1998)*

Under forberedelsen af Fællesskabets fremtidige aktioner på uddannelsesområdet er Kommissionen altid meget interesseret i de berørte befolkningsgruppers synspunkter.

I denne ånd vedtog Kommissionen i november 1997 meddelelsen »For et kundskabernes Europa« ⁽¹⁾, hvori retningslinjerne for dens fremtidige aktioner i perioden 2000-2006 beskrives, og som tager sigte på at stimulere drøftelserne på alle niveauer med organisationer, der repræsenterer lærere, studenter, universiteter og arbejdsmarkedets parter. Disse drøftelser vil hjælpe Kommissionen med at udarbejde dens forslag om den næste generation af fællesskabsprogrammer på områderne uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom.

Kommissionen har fra starten af været klar over, hvilken betydelig rolle studenterorganisationerne kan spille ved gennemførelsen af fællesskabsprogrammerne på uddannelsesområdet, og den har i de første ti år af ERASMUS-programmet tilskyndet til etablering af studentersammenslutninger efter sektorer (med deltagelse af studenter fra bestemte fag i hele Europa) og samarbejde mellem europæiske sammenslutninger og universiteter omkring aktiviteter som f.eks. det at integrere ERASMUS-studenter fra andre medlemsstater.

Kommissionen hører endvidere i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentet og Rådets afgørelse nr. 819/95/EF af 14. marts 1995 ⁽¹⁾ om iværksættelse af Fællesskabets handlingsprogram Socrates »arbejdsmarkedets parter og de kompetente uddannelsessammenslutninger på europæisk niveau og orienterer udvalget om deres synspunkter«. Alle ikke-statslige organisationer med en europæisk dimension, der beskæftiger sig med uddannelse, herunder de europæiske studenters informationsbureau (ESIB), deltog i den seneste høring den 9. – 10. februar 1998.

Det er Kommissionens hensigt fortsat at styrke studenternes deltagelse i programmerne og dialogen med studentersammenslutningerne. Kommissionen har dog ikke i øjeblikket til hensigt at tildele nogen ikke-statslig organisation på uddannelsesområdet eller studentorganisation en formel status. Den vil fortsat høre alle relevante sammenslutninger på lige fod i henhold til artikel 5 i ovennævnte afgørelse.

I betragtning af de europæiske studenters informationsbureaus ledende rolle vil dens bemærkninger til nuværende og fremtidige fællesskabsprogrammer til enhver tid blive hilst velkommen af Kommissionen.

⁽¹⁾ KOM(97) 563.

⁽²⁾ EFT L 87 af 20.4.1995.

(98/C 304/101)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0288/98

af Blaise Aldo (UPE) til Kommissionen

(17. februar 1998)

Om: Revisionsrettens særberetning

Revisionsretten påpeger i særberetning 5/97 (EFT C 159 af 26. maj 1997), at der bør foretages en fornyet vurdering af støtten til kornforsyning til regioner i Fællesskabets ydre periferi og at beregningsmetoden herfor bør ændres: »POSEI-regionernes forsyningsproblemer kan måske afhjælpes ved, at der indføres en årlig støtte på et niveau, der udligner de ekstra omkostninger ved transporten mellem regionerne og de øvrige områder i Den Europæiske Union«.

Kan Kommissionen nærmere redegøre for sine retningslinjer og afgørelser på området efter de sidste to års anmodninger om at ændre beregningsmetoden for denne støtte?

(98/C 304/102)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0289/98

af Blaise Aldo (UPE) til Kommissionen

(17. februar 1998)

Om: Omkostninger ved transport mellem de forskellige øer

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor fællesskabsstøtteordningen for kornforsyning til regioner i Fællesskabets ydre periferi ikke tager hensyn til transportomkostningerne ved distribution af disse produkter mellem de forskellige øer inden for samme region, f.eks. Azorerne, De Kanariske Øer eller Guadeloupe eller inden for samme geografiske område, f.eks. de franske Antiller?

(98/C 304/103)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0324/98

af Bernard Castagnède (ARE) til Kommissionen

(17. februar 1998)

Om: Kornforsyninger i Fællesskabets yderste randområder

Kommissionen har i de seneste to år fået forelagt forespørgsler vedrørende den betydelige nedskæring i støtten til forsyninger, særlig med korn. Hvad agter den at gøre for at genoprette et tilstrækkeligt støtteniveau, der kan imødekomme de mål, der er fastlagt i POSEICAN, POSEIDOM og POSEIMA, og særlig sikre forsyningerne i disse regioner med produkter til lave priser?

(98/C 304/104)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0400/98
af Dominique Souchet (I-EDN) til Kommissionen***(24. februar 1998)*

Om: EU-støtte til forsyningen i randområder — opdræt

I de sidste to år er EU-støtten til forsyning af randområder med korn faldet meget kraftigt. Dette forhold medfører en mærkbar fordyring af dyrefoder og en svækkelse af hele opdrætsindustrien.

Vil Kommissionen oplyse, hvorledes det er muligt, at man inden for ét og samme program, POSEIDOM, finansielt støtter udviklingen og struktureringen af opdrætsindustriene, samtidig med, at man forhøjer driftsudgifterne ved at reducere støtten til korn beregnet til forarbejdning til dyrefoder?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer
på skriftlige forespørgsler E-0288/98, E-0289/98, E-0324/98 og E-0400/98***(17. marts 1998)*

De ærede parlamentsmedlemmer henvises til Kommissionens svar på skriftlig spørgsmål P-327/98 fra Dominique Souchet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 78.

(98/C 304/105)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0290/98
af Jan Bertens (ELDR) til Kommissionen***(5. februar 1998)*

Om: EU's diplomatiske repræsentation i Malaysia

1. Er Kommissionen klar over, at den eksterne handel mellem Malaysia og EU stort set er af samme størrelsesorden som handelen mellem Mexico, Rusland eller Brasilien og EU?
2. Er Kommissionen klar over, at Malaysia ud fra et politisk synspunkt er et af nøglelandene i Sydøstasien?
3. Er Kommissionen klar over, at en stor del af de resterende regnskove befinder sig i Malaysia og at der er store problemer med at bevare disse skove?
4. Er Kommissionen klar over, at alle EU'S 15 medlemsstater har en ambassade i Malaysia, hvilket er udtryk for den betydning, som de tillægger landet, og at Kommissionen i henhold til Maastricht-traktaten har en samordnende rolle i forhold til disse ambassader?
5. Mener Kommissionen ikke, at Malaysia er et lige så vigtigt land for EU som f.eks. De Kapverdiske Øer, Sri Lanka og Fiji, hvor EU har en fast repræsentation?
6. Er det korrekt, at ambassadørgruppen i Malaysia skriftligt har anmodet om åbning af en EU-delegation i Malaysia?
7. Kan Kommissionen på baggrund af svarene på ovennævnte spørgsmål forklare, hvorfor EU ikke har nogen delegation i Malaysia?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans van den Broek*(27. februar 1998)*

1. Kommissionen er klar over, at Malaysia er en vigtig handelspartner for Fællesskabet.
2. Kommissionen er også klar over, at Malaysia spiller en vigtig politisk rolle i Sydøstasien, og erkender, at Malaysia indtager en nøgleposition i samarbejdet mellem landene i Sæmmenslutningen af Sydøstasiatiske Lande (ASEAN) og i regionen som helhed.

3. Kommissionen er helt klar over, at en stor del af de resterende regnskove ligger i Malaysia, og at bevarelsen af disse skove, navnlig i provinserne Sarawak og Sabah, er en stor udfordring. Fællesskabet er aktivt på dette område med projekter, der finansieres over bugetposten for regnskove.
4. Kommissionen er fuldstændig klar over, hvor stor en rolle den har at spille i Malaysia i samarbejde med Fællesskabets medlemsstater. Lederen af Kommissionens delegation i Bangkok er også akkrediteret ved regeringen i Malaysia og spiller en ligeværdig rolle på de møder, som medlemstaterne afholder i Kuala Lumpur.
5. Kommissionen er klar over betydningen af et land som Malaysia. I lande som Kap Verde, Sri Lanka og Fiji har Kommissionen i flere år gennemført vigtigere udviklingsprogrammer, der har nødvendiggjort en nøje og permanent overvågning.
6. Det er korrekt, at medlemsstaternes ambassadører i Malaysia har udtrykt ønske om, at Kommissionen ville åbne en delegation.
7. Kommissionen undersøger for øjeblikket, hvilken prioritering der skal lægges til grund ved udbygningen af netværket for dens udlandsrepræsentation, hvilket kunne give anledning til åbning af nye delegationer og omdannelse eller lukning af bestående delegationer inden for de snævre rammer, der er fastlagt af budgetmyndighederne. Det vil i denne forbindelse blive overvejet, om der eventuelt skal åbnes en delegation i Malaysia.

(98/C 304/106)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0300/98**af Leonie van Bladel (UPE) til Rådet***(17. februar 1998)**Om:* Klarhed for så vidt angår Tyrkiets medlemskab

1. Kan Rådet garantere, at Tyrkiets medlemskab af EU ikke vil blive gjort afhængigt af Cypren-spørgsmålet, og at det indbyrdes forhold mellem EU og Tyrkiet ikke vil være afhængigt af dette spørgsmål?
2. Er Rådet rede til at yde al nødvendig bistand med henblik på at ophæve blokeringen af de lovede europæiske midler til Tyrkiet?
3. Er Rådet rede til at give Tyrkiet total klarhed om landets muligheder for at opnå fuldt medlemskab af Den Europæiske Union, hvis landet viser klar beredvillighed til at opfylde de kriterier, der er opstillet i denne forbindelse?
4. Mener Rådet ikke, at Tyrkiets medlemskab bør behandles på grundlag af samme kriterier som dem, der i forbindelse med tiltrædelse af EU gælder for andre lande, navnlig da situationen i fængslerne og behandlingen af varetægtsfængslede i visse ansøgerlande i endnu mindre grad opfylder de kriterier om overholdelse af menneskerettighederne og den respekt for retsstatsprincippet, der gælder i EU-landene?

Svar*(18. maj 1998)*

Det Europæiske Råd i Luxembourg den 12.-13. december 1997 fastlagde Rådets strategi over for Tyrkiet. Ved den lejlighed bekræftede Rådet, at Tyrkiet vil kunne tiltræde Den Europæiske Union. Tyrkiet vil blive bedømt på grundlag af samme kriterier som de øvrige ansøgerlande. Tyrkiets deltagelse i Europakonferencen vil gøre det muligt for Den Europæiske Unions medlemsstater og Tyrkiet at udbygge dialogen og samarbejdet på områder af fælles interesse. Rådet håber, at Tyrkiet vil ændre sin afgørelse om ikke at deltage i Europakonferencen, hvis åbningsmøde finder sted den 12. marts 1998, og gør sit yderste herfor.

Det Europæiske Råd mindede om, at styrkelsen af Tyrkiets forbindelser med Den Europæiske Union også afhænger af fortsættelsen af de politiske og økonomiske reformer, som landet har indledt. Dette indebærer, at normer og praksis på menneskerettighedsområdet bringes på linje med Den Europæiske Unions normer og praksis, at mindretal respekteres og beskyttes, at der etableres tilfredsstillende og stabile forbindelser mellem Grækenland og Tyrkiet, at tvister bilægges, navnlig ad rettens vej, især via Den Internationale Domstol, samt at der ydes støtte til forhandlingerne i FN's regi med henblik på at nå til en politisk løsning for Cypern på grundlag af resolutionerne fra Sikkerhedsrådet om spørgsmålet.

Endelig mente Det Europæiske Råd, at det er vigtigt at få fastlagt en strategi for at forberede Tyrkiet på tiltrædelse ved at tilnærme Tyrkiet til Den Europæiske Union på alle områder. Denne strategi bør bestå i udvikling af mulighederne i Ankara-aftalen, udbygning af toldunionen, gennemførelse af det finansielle samarbejde, indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne og overtagelse af gældende EU-ret samt deltagelse, efter afgørelser, der træffes i hvert enkelt tilfælde, i visse programmer og agenturer i analogi med det, der er planlagt for de øvrige ansøgerlande. Strategien tages op til fornyet overvejelse af Associeringsrådet, især på grundlag af artikel 28 i associeringsaftalen, på baggrund af Københavnskriterierne og Rådets fælles holdning af 29. april 1997. For så vidt angår det finansielle samarbejde gør formandskabet sit yderste for at bringe finansforordningen i anvendelse til fordel for Tyrkiet og skabe betingelser for en fuldstændig iværksættelse af det vejledende bilaterale program for Tyrkiet inden for rammerne af MEDA.

(98/C 304/107)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0307/98

af Luis Campoy Zueco (PPE) til Kommissionen

(5. februar 1998)

Om: Musikstøtte

Kommissionens GD X har for nylig lanceret et kulturstøtteprogram, som også omfatter en afdeling for musik. Dette er et glædeligt initiativ. Kommissionen bedes oplyse, om der findes andre kulturstøtteprogrammer, som der kan ydes støtte til musikprojekter under?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(17. marts 1998)

Kommissionen er ligesom det ærede medlem af den opfattelse, at både skabelsen og udbredelsen af musik er og bør vedblive at være en uundværlig del af Fællesskabets indsats på kulturområdet. I kulturrammeprogrammet for 2000-2005 vil der blive sat speciel fokus på musik, som det bl.a. fremgår af Rådets konklusioner af 18. december 1997 om musikkens rolle i Europa⁽¹⁾. Kommissionen minder i øvrigt det ærede medlem om, at et af EU-institutionernes nyere tiltag på musikområdet var en høring om emnet som Parlamentet afholdt den 18. juni 1997. Ved denne lejlighed uddelte Kommissionen til orientering en opgørelse over EU-støtte på musikområdet, hvoraf det fremgik, at ud over de eksisterende kulturprogrammer har et stort antal andre EU-programmer i den ene eller den anden forbindelse støttet musiklivet. Det skal dog understreges, at målsætningen for disse andre programmer ikke primært var kulturen. Af opgørelsen fremgik det, at størstedelen af støtten til musikområdet stammede fra strukturfondene. Som eksempel kan nævnes, at Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) fra 1989 til 1997 har bevilget ca. 38,33 MECUS. Den EU-støtte, som er bevilget som kulturstøtte, har fra 1991 til 1996 beløbet sig til 13,22 MECUS. Inden for kulturprogrammer er det først og fremmest gennem Kalejdoskop-programmet (beslutning nr. 719/96/EF)⁽²⁾, at samarbejdsprojekter på musikområdet hvert år har kunnet støttes. Dertil kommer, at der i 1998 har kunnet søges støtte i forbindelse med Kommissionens indkaldelse af forslag med titlen »EU-støtte til kulturelle udviklingsprojekter⁽³⁾«, hvor der i aktion I vil blive lagt særlig vægt på musikken. Disse elementer finder man ligeledes, for den samlede kultursektor, i den første »Rapport om hensyn til de kulturelle aspekter i Det Europæiske Fællesskabs virksomhed«⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT C 1 af 3.1.1998.

⁽²⁾ EFT L 99 af 20.4.1996.

⁽³⁾ EFT C 6 af 10.1.1998.

⁽⁴⁾ KOM(96) 160 endelig udg.

(98/C 304/108)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0309/98**af Doeke Eisma (ELDR) til Kommissionen***(10. februar 1998)*

Om: Afgift på flybrændstof

På Rådets samling (transport) den 11. Marts 1997 blev Kommissionen anmodet om at foretage en undersøgelse af konsekvenserne af en eventuel indførelse af afgifter på flybrændstof.

Kan Kommissionen oplyse, hvornår resultaterne af denne undersøgelse kan forventes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(10. marts 1998)*

På baggrund af den rapport ⁽¹⁾ Kommissionen har fremlagt i henhold til artikel 8, stk. 6, i direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier ⁽²⁾, vedtog Rådet (økonomi og finans) i maj 1997 en resolution, som pålægger Kommissionen at tilvejebringe yderligere oplysninger om samtlige aspekter vedrørende indførelsen af afgifter på motorbrændstof til luftfartøjer. Kommissionen har i denne henseende iværksat en undersøgelse af de forskellige virkninger af indførelsen af sådanne afgifter i EU. Den gruppe af virksomheder, som udfører undersøgelsen, skal forelægge en endelig rapport inden sommerens afslutning 1998.

⁽¹⁾ KOM(96) 549 endelig udg.

⁽²⁾ EFT L 316 af 31.10.1992.

(98/C 304/109)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0313/98**af Luis Campoy Zueco (PPE) til Kommissionen***(10. februar 1998)*

Om: Urban-programmet

Kommissionen bedes redegøre for de spanske projekter, der er udvalgt i henhold til Urban-programmet i 1997, og oplyse, om nogen af dem vedrører Navarra-regionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(4. marts 1998)*

I forbindelse med udvidelsen af URBAN-initiativet har de nationale myndigheder til godkendelse forelagt Kommissionen et udkast til operationelt program URBAN II — Spanien — 1997-1999, der omfatter projekter for kommunerne Córdoba, Avilés-Corvera, Santander, Albacete, León, Castellón, Pontevedra, Telde, Murcia, Zaragoza, Santa Coloma de Gramenet og Palma de Mallorca.

Ingen af disse projekter vedrører regionen Navarra.

(98/C 304/110)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0316/98**af Wilmya Zimmermann (PSE) til Kommissionen***(17. februar 1998)*

Om: Fælles europæisk festdag: 9. maj

Kommissionen har ikke mindst gennem programmet »Borgernes Europa« gjort det klart, at der må gøres en øget indsats for, at Den Europæiske Unions borgere også kan identificere sig med denne.

Indførelsen af den fælles valuta vil sikkert yde et væsentligt bidrag hertil. En særlig god måde at identificere sig med Den Europæiske Union på kan imidlertid også nås ved at indføre en fælles festdag som et yderligere samlende symbol, foruden Europaflaget og Europahymnen, som ville være til gavn for alle Europas borgere.

Den 9. maj ville være særdeles velegnet til dette formål (en dag efter årsdagen for afslutningen af Anden Verdenskrig og dagen for Robert Schumanns erklæring (1950), der førte til oprettelsen af Kul- og Stålfællesskabet).

1. Har Kommissionen allerede udarbejdet forslag herom?
2. Hvordan stiller den sig til forslaget om at indføre den europæiske festdag gennem fællesaktioner i medlemsstaterne den 9. maj 2000?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(14. april 1998)

Kommissionen støtter og fremmer i tæt samarbejde med Parlamentet, repræsentationerne og lokalafdelingerne i medlemsstaterne de arrangementer, som afholdes for at fejre den 9. maj.

I 1997 støttede Kommissionen 4 500 arrangementer, herunder også i visse tilfælde økonomisk.

Den 9. maj vil igen i år blive fejret i alle medlemsstaterne med forskellige arrangementer som udstillinger, uddeling af materiale til skoler, taler, konkurrencer, reklame for dagen i offentlige transportmidler, kulturelle arrangementer osv.

Kommissionen lægger særlig vægt på at fremme og opmuntre initiativer, hvor unge og lærere deltager i afholdelsen af 9. maj, særlig inden for skolens rammer.

Visse medlemsstater vil kæde arrangementerne på dagen sammen med euroen ved at arrangere offentlige udstillinger, foredrag, debatter osv.

Kommissionen overvejer, om det er hensigtsmæssigt at gøre den 9. maj til en fælles fridag i Europa i betragtning af det store antal fridage, som allerede findes i medlemsstaterne. Et forslag herom ville sandsynligvis gøre det nødvendigt at ændre de nationale kalendere for at undgå et for stort antal fridage. Dette er grunden til at Kommissionen kræver, at spørgsmålet først overvejes grundigt, og at alle parter høres i sagen.

(98/C 304/111)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0317/98

af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Rådet

(17. februar 1998)

Om: Kommissionens forslag om tredjelandes statsborgere

Kommissær Gradin forelagde i juli 1997 forslag til en ny konvention vedrørende indvandring af tredjelandes statsborgere i EU (»Draft Proposals on a Draft Convention for Rules of Admission for Third Countries Nationals«).

Der findes på det europæiske kontinent 18 millioner arbejdsløse, og Gradins forslag indeholder et mindstemål af det, der bør gøres for at fritage de europæiske borgere fra den vedvarende bekymring, som manglen på beskæftigelse er årsag til. Disse forslag er dog endnu ikke vedtaget, selvom de dog er blevet forelagt for Rådet til behandling og omgående afgørelse.

Kan Rådet oplyse, hvad der er årsagerne til denne forsinkelse? Hvornår agter Rådet at træffe en afgørelse i dette spørgsmål, som beskæftiger samtlige borgere i Europa?

Svar

(28. maj 1998)

Det ærede medlem henviser til Kommissionens forslag til Rådets retsakt om udarbejdelse af konventionen om reglerne for tredjelandes statsborgeres tilladelse til indrejse i medlemsstaterne ⁽¹⁾. Rådet modtog forslaget den 29. september 1997. Det er for tiden til behandling i Rådets instanser.

Kommissionen har valgt en samlet strategi i migrationsspørgsmålet og foreslår en bred vifte af løsninger, der vil medføre grundlæggende ændringer af de gældende nationale bestemmelser, som er meget forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, og hvoraf nogle først lige er blevet vedtaget. Derfor forventes arbejdet med forslaget at medføre langvarige drøftelser.

Der gøres endvidere opmærksom på, at det luxembourgske formandskab for Rådet i overensstemmelse med artikel K.6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union har forelagt forslaget for Europa-Parlamentet til udtalelse.

(¹) EFT C 337 af 7.11.1997, s. 9.

(98/C 304/112)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0322/98

af Riitta Myller (PSE) til Kommissionen

(17. februar 1998)

Om: EU's nye folkesundhedsprogram

EU er i færd med at udarbejde et nyt folkesundhedsprogram, som der er et indiskutabelt og påtrængende behov for.

Det ansvarlige medlem af Kommissionen anmodes i denne forbindelse om at svare på, om det er hensigten at holde sig inden for den fremherskende sygdomscentrerede indfaldsvinkel, eller om man vil udvikle en ny strategi, hvor der tages udgangspunkt i en bredere, holistisk betragtningsmåde, der bygger på sundhedsfremme, og som vil inddrage emner som fremme af ligestilling, bekæmpelse af social marginalisering og hensyntagen til demografiske forandringer?

Hvornår forventes det nye sundhedsprogram vedtaget, vil kriterierne for det og EU's sundhedspolitiske retning blive drøftet åbent med medlemsstaterne, og på hvilken måde vil der blive taget højde for medlemsstaternes reaktioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(13. marts 1998)

Kommissionen er helt enig med det ærede medlem i, at der bør udarbejdes en ny folkesundhedspolitik, som svarer til udviklingen på en række områder, herunder nye trusler mod sundheden som følge af nye eller genopståede sygdomme, et forøget pres på sundhedsordningerne, Fællesskabets udvidelse og de nye bestemmelser om folkesundhed i Amsterdam-traktaten. Da endvidere de fleste af de løbende folkesundhedsprogrammer udløber omkring år 2000, vil det være nødvendigt at planlægge en ny politik, som kan være klar til den tid.

Der kan imidlertid ikke foreslås en detaljeret politik, før EF-traktaten er blevet ratificeret, eftersom den indeholder betydelige ændringer af den eksisterende lovgivningsmæssige kompetence på folkesundhedsområdet. I mellemtiden er det Kommissionens hensigt om kort tid at forelægge en forberedende meddelelse, som vil indeholde de mulige retningslinjer for en ny politik. En sådan ny politik bør være bred og fleksibel nok til både at kunne indeholde aktioner rettet mod bestemte sygdomme og initiativer rettet mod socioøkonomiske faktorer af betydning for folkesundheden, herunder de meget betydningsfulde områder manglende ligestilling, social marginalisering og demografiske forandringer, som det ærede medlem nævner.

Formålet med denne kommende meddelelse vil være at give stødet til en bred debat om Fællesskabets fremtidige folkesundhedspolitik. Reaktionen på de tanker, der forelægges i meddelelsen, vil indgå i alle Kommissionens overvejelser, når den derefter udarbejder sine detaljerede politiske forslag.

(98/C 304/113)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0326/98

af David Hallam (PSE) til Kommissionen

(10. februar 1998)

Om: Forskelsbehandling på grund af højde

Er Kommissionen enig i, at EU i forbindelse med fastsættelse af pladsnormer for passagerer i biler, fly, osv. burde overveje, om den fortsat bør følge CEN's anvendelse af historiske antropometriske data, hvor disse ikke nødvendigvis er i overensstemmelse med nuværende og fremtidige behov?

Er Kommissionen ligeledes enig i, at EU i betragtning af, at der er væsentlige forskelle i den gennemsnitlige højde blandt Europas befolkninger, bør bestrebe sig på at fastsætte en række hensigtsmæssige normer i stedet for én enkelt utilfredsstillende norm?

Vil Kommissionen overveje at henstille til CEN at samarbejde med grupper, som repræsenterer høje og små mennesker, når organisationen fastlægges sine normer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(2. marts 1998)

Der henvises til Kommissionens svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel P-1916/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 21 af 22.1.1998.

(98/C 304/114)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0327/98
af Dominique Souchet (I-EDN) til Kommissionen**

(10. februar 1998)

Om: Fællesskabsstøtte til forsyningerne i regioner i Fællesskabets yderste periferi og indvirkningen på beskæftigelsen

Fællesskabsstøtten til kornforsyning i regionerne i den yderste periferi er gået kraftigt tilbage i de seneste to år. Denne situation medfører en svækkelse af de produktionssektorer, der er afhængige af disse produkter (melfabrikker, foderproducenter) og skaber yderligere risici for beskæftigelsen i de regioner, der allerede er blandt de hårdest ramte i Fællesskabet, hvad angår arbejdsløshed og underbeskæftigelse.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at genindføre denne støtte og således redde en lang række arbejdspladser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(17. marts 1998)

Kommissionen er bekendt med de vanskeligheder, der er med den særlige forsyningspolitik, som den fungerer på nuværende tidspunkt. Den særlige forsyningspolitik blev fastlagt ved Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer ⁽¹⁾, Rådets forordning (EØF) Nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira ⁽²⁾ samt Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer ⁽²⁾. Reformen af den fælles landsbrugspolitik og afslutningen af Uruguay runden har betydet en gradvis indsnævring af forskellene mellem verdensmarkedspriserne og priserne inden for Fællesskabet. Dette har videre ført til et fald i støtten til varer, som produceres i EU og leveres til Fællesskabets yderste periferi inden for rammerne af den særlige forsyningspolitik. Kommissionen er klar over, at de uundgåelige problemer i forbindelse med denne ordning kan skade den økonomiske situation i regionerne i den yderste periferi. Kommissionen undersøger derfor, inden for rammerne af den gældende lovgivning denne beregningsmetode for at finde en løsning, som kan afhjælpe de strukturproblemer, der først og fremmest skyldes disse regioners geografisk fjerne beliggenhed, og derved fremme udviklingen af produktionssektorene.

⁽¹⁾ EFT L 356 af 24.12.1991.

⁽²⁾ EFT L 173 af 27.6.1992.

(98/C 304/115)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0335/98**af Graham Mather (PPE) til Kommissionen***(17. februar 1998)**Om:* Erhvervskonsekvensanalyse

Den 24. april 1997 vedtog Europa-Parlamentet en betænkning om styrkelse af erhvervskonsekvensanalysesystemet (A4-0413/96). Under mødeperiode II i april 1997 kommenterede Papoutsis, medlem af Kommissionen, at han generelt var enig i tankegangen bag betænkningen og Europa-Parlamentets beslutning, og at det var hans hensigt at støtte en styrkelse af erhvervskonsekvensanalysesystemet. (PE 222.596).

I et ændringsforslag til beslutningens punkt 1 opfordres Kommissionen til »at undersøge, hvordan den kunne udarbejde en hensigtsmæssig og rationel metode til en konsekvensanalyse,... samt til at forelægge en relevant rapport for Rådet og Europa-Parlamentet.

Hvilke skridt har Kommissionen taget hertil; vil der blive udarbejdet en rapport; og hvornår har Kommissionen i givet fald planlagt at udgive den?

(98/C 304/116)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0336/98**af Graham Mather (PPE) til Kommissionen***(17. februar 1998)**Om:* Erhvervskonsekvensanalyse

Den 24. april 1997 vedtog Europa-Parlamentet en betænkning om styrkelse af erhvervskonsekvensanalysesystemet (A4-0413/96). Under mødeperiode II i april 1997 kommenterede Papoutsis, medlem af Kommissionen, at han generelt var enig i tankegangen bag betænkningen og Europa-Parlamentets beslutning, og at det var hans hensigt at støtte en styrkelse af erhvervskonsekvensanalysesystemet. (PE 222.596).

I beslutningens punkt 2 opfordres Kommissionen til at »give erhvervskonsekvensanalysesystemet en officiel og retlig status inden for rammerne af fællesskabslovgivningen«.

Er Kommissionens nuværende gennemgang af erhvervskonsekvensanalyseprocedurerne rettet mod dette mål, og hvordan ser tidsplanen ud?

(98/C 304/117)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0337/98**af Graham Mather (PPE) til Kommissionen***(17. februar 1998)**Om:* Erhvervskonsekvensanalyse

Den 24. april 1997 vedtog Europa-Parlamentet en betænkning om styrkelse af erhvervskonsekvensanalysesystemet (A4-0413/96). Under mødeperiode II i april 1997 kommenterede Papoutsis, medlem af Kommissionen, at han generelt var enig i tankegangen bag betænkningen og Europa-Parlamentets beslutning, og at det var hans hensigt at støtte en styrkelse af erhvervskonsekvensanalysesystemet. (PE 222.596).

I beslutningens punkt 4 foreslås det, at »erhvervskonsekvensanalysen skal anbringes i slutningen af alle forslag til fællesskabslovgivning, der skønnes at have store virkninger for erhvervslivet«, samt at den offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Har Kommissionen overvejet dette punkt yderligere; hvordan stiller Kommissionen sig til det; med hvilken begrundelse; og vil der blive refereret til det i en rapport fra Kommissionen om emnet?

(98/C 304/118)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0338/98
af Graham Mather (PPE) til Kommissionen*(17. februar 1998)**Om:* Erhvervskonsekvensanalyse

Den 24. april 1997 vedtog Europa-Parlamentet en betænkning om styrkelse af erhvervskonsekvensanalyzesystemet (A4-0413/96). Under mødeperiode II i april 1997 kommenterede Papoutsis, medlem af Kommissionen, at han generelt var enig i tankegangen bag betænkningen og Europa-Parlamentets beslutning, og at det var hans hensigt at støtte en styrkelse af erhvervskonsekvensanalyzesystemet. (PE 222.596).

I maj 1997 tilsluttede OECD-ministrene sig henstillingerne i OECD-rapporten om retsreformer. Disse henstillinger omfattede en integrering fra regeringernes side af retskonsekvensanalysen i udarbejdelsen, gennemgangen og reformen af retsforskrifter. Der blev ligeledes afdækket ti former for »bedste praksis« på dette område: maksimering af den politiske vilje til gennemførelse af retskonsekvensanalyser; omhyggelig fordeling af ansvaret for retskonsekvensanalyseprogrammets forskellige elementer; efteruddannelse af beslutningstagerne på området; anvendelse af en konsekvent men dog fleksibel analysemetode; udarbejdelse og gennemførelse af dataindsamlingsstrategier; målretning af retskonsekvensanalyseindsatsen; integrering af retskonsekvensanalysen i planlægningen på et så tidligt stadium som muligt; kommunikering af resultaterne; udbredt inddragelse af offentligheden; anvendelse af retskonsekvensanalysen på nuværende og nye retsforskrifter.

Har Kommissionen taget højde for OECDs henstillinger vedrørende bedste praksis i sin igangværende gennemgang; og hvordan bedømmer Kommissionen sine egne præstationer på de ti områder?

(98/C 304/119)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0339/98
af Graham Mather (PPE) til Kommissionen*(17. februar 1998)**Om:* Erhvervskonsekvensanalyse

Den 24. april 1997 vedtog Europa-Parlamentet en betænkning om styrkelse af erhvervskonsekvensanalyzesystemet (A4-0413/96). Under mødeperiode II i april 1997 kommenterede Papoutsis, medlem af Kommissionen, at han generelt var enig i tankegangen bag betænkningen og Europa-Parlamentets beslutning, og at det var hans hensigt at støtte en styrkelse af erhvervskonsekvensanalyzesystemet. (PE 222.596).

Et problem, der ofte er blevet nævnt i forbindelse med gennemførelsen af bedste praksis for erhvervskonsekvensanalyser i medlemsstaterne, er, at der på mange EU-sprog er skrevet meget lidt om dette emne og særlig om erfaringerne fra lande, der har den bedste praksis.

Har Kommissionen undersøgt, i hvilken udstrækning sprogbarrierer er en hindring for udbredelsen af den bedste praksis på dette område; og mener Kommissionen, at der er behov for en indsats på dette område?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis
på skriftlige forespørgsler E-0335/98, E-0336/98, E-0337/98, E-0338/98 og E-0339/98*(21. april 1998)*

Kommissionen bestræber sig på at forbedre og styrke sit erhvervskonsekvensanalyzesystem, som den anvender ved behandlingen af forslag til retsakter. Disse interne arbejdsprocedurer i Kommissionen er sammen med omfattende høringer af berørte tredjeparter en del af den åbne og gennemskuelige politik, Kommissionen lagde sig fast på i de retningslinjer for lovgivningspolitikken, som den vedtog i januar 1996.

Kommissionen har ikke planer om at forelægge en rapport for Rådet og Europa-Parlamentet, men den offentliggjorde for nylig en rapport om erhvervskonsekvensanalyzesystemets historie og udvikling sammen med en omfattende samling erhvervskonsekvensanalyser fra de seneste år. Rapporten vil blive sendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets sekretariat. Der er efter Kommissionens overbevisning behov for at foretage de nødvendige analyser af, hvordan forslag til retsakter vil indvirke på virksomhedernes råderum. Hvor forslag kan formodes at ville få betydelige konsekvenser for virksomhederne, vil denne konsekvensanalyse af

lovgivningen kunne omfatte cost-benefit-analyser eller cost-effectiveness-analyser afhængig af, hvor komplekst et forslag der er tale om. Dette betyder efter Kommissionens opfattelse ikke, at der i EF-lovgivningen nødvendigvis må etableres lovmæssige rammer for erhvervskonsekvensanalyse-systemet.

Erhvervskonsekvensanalyser indgår som en del af det skriftlige materiale, der vedlægges ethvert forslag til retsakt, som kan formodes at ville få betydelige konsekvenser for virksomhederne. Dette offentliggøres som en del af det dokument (KOM), der fremsendes til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg. Disse dokumenter udgives af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer og er derfor frit tilgængelige for offentligheden. Kommissionen vil i forbindelse med den forestående revision af sine interne arbejdsprocedurer overveje, om erhvervskonsekvensanalyserne bør offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende. I bekræftende fald vil erhvervskonsekvensanalyserne komme til at foreligge på alle de officielle sprog.

Kommissionen har i høj grad taget hensyn til rapporten fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) om lovgivningsreformer, og Kommissionen deltog i drøftelserne med medlemsstaterne på det OECD-møde, hvor det blev vedtaget at udarbejde nævnte rapport. Såvel i dette forum som inden for det koordineringsarbejde, Kommissionen udfører i forbindelse med medlemsstaternes samarbejde om forbedring og forenkling af erhvervsklimaet, sker der en udveksling af oplysninger om konsekvensanalyser af lovgivningen. Det er vigtigt, at konsekvenserne for virksomhederne af forslag til retsakter og administrative bestemmelser behandles såvel på EU-plan som blandt de nationale og lokale myndigheder.

Kommissionen mener selv, at den har opnået gode resultater, hvad angår størstedelen af de ti elementer, der i henhold til OECD-rapporten udgør bedste praksis. Dette gælder navnlig målsætningen om tidlige og mere omfattende høringer, bedre og mere tilbunds gående konsekvensanalyser af lovgivningen samt større åbenhed og gennemskuelig gennem formidling af resultater og inddragelse af berørte tredjeparter. Der er dog stadig plads til forbedringer.

Både OECD og Kommissionen er i besiddelse af oplysninger om bedste praksis i medlemsstaterne, for så vidt angår de nationale systemer til konsekvensanalyser af lovgivningen. Kommissionen vil fortsætte sit arbejde med at koordinere medlemsstaternes udveksling af erfaringer med bedste praksis inden for erhvervskonsekvensanalyse-systemer. I Kommissionens henstilling 97/344/EF af 22. april 1997 om forbedring og forenkling af erhvervsklimaet i forbindelse med virksomhedsetablering⁽¹⁾, som henvender sig til medlemsstaterne og foreligger på alle de officielle sprog, anføres det i artikel 3 specifikt, at medlemsstaterne bør overveje at indføre systematiske evalueringsprocedurer til vurdering af virkningen på erhvervslivet af forslag til love og bestemmelser. Bilag II indeholder oplysninger om de erhvervskonsekvensanalyse-systemer, der er etableret i medlemsstaterne.

Trods de fremskridt, der er gjort, er Kommissionen fast besluttet på at forbedre erhvervskonsekvensanalyse-systemet yderligere. Såvel Parlamentets betænkning fra april 1997 som den løbende kontakt med medlemsstaterne og de europæiske erhvervsorganisationer danner grundlag for ideer og oplysninger til gavn for Kommissionens interne arbejdsprocedurer. Når disse drøftelser er afsluttet, vil Kommissionen overveje at udarbejde nye og mere detaljerede interne retningslinjer for, hvordan man gennemfører erhvervskonsekvensanalyser og afholder de nødvendige høringer med alle berørte parter.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 5.6.1997.

(98/C 304/120)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0340/98
af Luis Campoy Zueco (PPE) til Kommissionen
(17. februar 1998)

Om: Mål nr. 2

Vil Kommissionen oplyse, hvilke kriterier der vil blive opstillet for det nye mål nr. 2, samt hvilke spanske regioner der vil komme til at høre under det nye mål nr. 2?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies
(25. marts 1998)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel P-0329/98 fra Luisa Todini⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 223 af 17.7.1998, s. 167.

(98/C 304/121)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0343/98**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(17. februar 1998)*

Om: Krise på olivenolie markedet

Krisen på olivenolie markedet i Italien og faldet i efterspørgslen efter emballeret olie på 7,2% inden for det seneste år har forårsaget fyringer i virksomhederne ASSITOL OLIVA og FEDEROLIO. Denne udvikling ser ikke ud til at standse og vækker derfor i stadig højere grad anledning til bekymring. Vil Kommissionen oplyse følgende:

1. Er disse bestemmelser ikke kommet i utide, i betragtning af at den nye fælles markedsordning for olie endnu ikke er vedtaget på fællesskabsplan, og at det derfor er uhensigtsmæssigt at foretage fyringer, inden der er fastlagt nye regler?
2. Anser den det ikke for hensigtsmæssigt i en nødsituation at hæve den maksimale garanterede produktion og fastlægge nationale produktionslofter?
3. Vil Kommissionen sørge for en effektiv mærkning for at beskytte kvaliteten af den meget fine olivenolie (jomfruolie), hvorved kvaliteten fastslås med sikkerhed, hvilket er mere betydningsfuldt end andre initiativer, der har til formål at sørge for, at råolier med beskyttet oprindelsesbetegnelse kan klare sig i konkurrencen på de europæiske markeder og verdensmarkedet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(11. marts 1998)*

Kommissionen har kendskab til, at den mængde olivenolie, der pakkes i Italien med forbrugsstøtte, er faldende, især som følge af det nuværende forholdsvis lave støttebeløb (12 ECU pr. 100 kg).

Denne situation analyseres som led i de overvejelser, der skal resultere i et forslag til reform af den nuværende fælles markedsordning for olivenolie. Kommissionen undersøger i denne forbindelse, om det er muligt at ophæve forbrugsstøtteordningen, en mulighed som Parlamentet i øvrigt tilsyneladende går ind for.

Det er derfor normalt, at de to største italienske emballeringssammenslutninger, som det ærede parlamentsmedlem omtaler, har tilpasset deres struktur til den nye situation, idet de især har reduceret det personale, der skal indsende og kontrollere deres medlemmers ansøgninger om forbrugsstøtte.

I forbindelse med forberedelsen af reformen af den fælles markedsordning for olivenolie vil Kommissionen særlig opmærksomt undersøge det ærede parlamentsmedlems forslag. Det vil bl.a. blive undersøgt, om det er hensigtsmæssigt at hæve den garanterede maksimale mængde, at fastsætte den maksimale mængde for hver producentmedlemsstat samt fastlægge nye markedsføringsnormer med det formål mere effektivt at beskytte jomfruolie.

(98/C 304/122)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0344/98**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(17. februar 1998)*

Om: Rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger

Der henvises til forslag til Rådets direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (KOM(97)0049 — 97/0067 SYN) ⁽¹⁾. Vil Kommissionen indføje en ny artikel vedrørende borgernes og samfundets deltagelse i forvaltningen af vandressourcerne, hvori der henvises til:

1. Nødvendigheden af at oprette rådgivende organer under de kompetente myndigheder, der har til opgave at undersøge fastlæggelsen af forvaltningsplanerne for afvandingsområderne og kontrollen med disses gennemførelse samt udarbejde supplerende aktioner vedrørende orientering og bevidstgørelse af borgerne?
2. Oprettelse af obligatoriske offentlige registre vedrørende afvandingsområder, for så vidt angår kontrollen af vandkvaliteten, udledninger, koncessioner og andre oplysninger, der er af betydning for gennemførelsen af bestemmelserne i rammedirektivets artikler.

⁽¹⁾ EFT C 184 af 17.6.1997, s. 20.

(98/C 304/123)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0345/98**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(17. februar 1998)*

Om: Rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger

Der henvises til forslag til Rådets direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (KOM(97)0049 — 97/0067 SYN) ⁽¹⁾. For så vidt angår artikel 12, vil Kommissionen give en fuldstændig klar redegørelse for ordningerne vedrørende fastsættelse af prisen for anvendelse af vand, der skal vedtages af medlemsstaterne, eftersom den foreliggende formulering af forslaget ikke definerer vigtige begrebet som f.eks. omkostningsdækning, prisfastsættelse osv.?

⁽¹⁾ EFT C 184 af 17.6.1997, s. 20.

(98/C 304/124)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0346/98**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(17. februar 1998)*

Om: Rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger

Der henvises til forslag til Rådets direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (KOM(97)0049 — 97/0067 SYN) ⁽¹⁾. For så vidt angår artikel 13 og 21, vil Kommissionen da sørge for, at rammedirektivet indeholder en ensartet metode, der skal følges, når der fastsættes bestemmelser vedrørende de nødvendige miljømålsætninger i kampen mod vandforurening på alle niveauer (EU, medlemsstat, osv.)?

⁽¹⁾ EFT C 184 af 17.6.1997, s. 20.

(98/C 304/125)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0347/98**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(17. februar 1998)*

Om: Rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger

Der henvises til forslag til Rådets direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (KOM(97)0049 — 97/0067 SYN) ⁽¹⁾. Med henblik på at udarbejde de eventuelle betingelser for gennemførelsen af målene i de tværnationale vandplaner, når disse omfatter lande, som ikke er medlem af Den Europæiske Union, vil Kommissionen da tage initiativ til følgende:

1. Afholde internationale konferencer inden for rammerne af institutionerne om, hvilke mål og politikker en plan, der omfatter tredjelændene, bør indeholde?
2. Gennemføre foranstaltninger vedrørende mere specifikke forureningsproblemer ved at styrke de frivillige aftaler i tredjelændene med produktionssektorerne, institutionelle organer, brugere osv.?

⁽¹⁾ EFT C 184 af 17.6.1997, s. 20.

(98/C 304/126)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0348/98**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(17. februar 1998)*

Om: Rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger

Der henvises til forslag til Rådets direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (KOM(97)0049 — 97/0067 SYN) ⁽¹⁾. For så vidt angår artikel 6, vil Kommissionen sørge for, at der obligatorisk udarbejdes miljøindvirkningsundersøgelser i forbindelse med vandingsanlæg og erhvervsaktiviteter, der anvender og berører vand?

⁽¹⁾ EFT C 184 af 17.6.1997, s. 20.

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard
på skriftlige forespørgsler E-0344/98, E-0345/98, E-0346/98, E-0347/98 og E-0348/98

(18. marts 1998)

Europa-Parlamentet har fastsat tidsplanen for sine drøftelser vedrørende Kommissionens forslag til Rådets direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽¹⁾ under miljøudvalgets møder i hhv. marts 1998 og april 1998. Kommissionen vil under disse møder tage de spørgsmål op, som det ærede medlem har bragt på bane.

⁽¹⁾ KOM(97) 47.
KOM(97) 614.
KOM(98) 76.

(98/C 304/127)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0352/98
af Ernesto Caccavale (UPE) til Kommissionen

(6. februar 1998)

Om: Støtteberettigede omkostninger i forbindelse med uddannelsesaktiviteter, der medfinansieres af ESF

Lokale udviklingsorganer i form af konsortier eller selskaber, der omfatter institutioner, små og mellemstore virksomheder, universiteter og faglige sammenslutninger, får stadig større betydning som initiativtagere til og ansvarlige for gennemførelsen af regionaludviklingsforanstaltninger bl.a. på grund af deres evne til at inddrage offentlige myndigheder og udpege indsatsområder samt til gennem en effektiv forvaltning af midlerne at tilvejebringe synergi. Blandt aktiviteterne spiller uddannelsesforanstaltninger en betydelig rolle.

De omtalte konsortier eller selskaber er både i juridisk forstand og med hensyn til den daglige drift selvstændige enheder, der er adskilt fra de deltagende parter, idet de både har deres eget momsregnskab, selvstændig administration og selvstændigt regnskab samt egne strukturer.

Til Kommissionens beslutning 97/322/EF ⁽¹⁾ er vedføjet et faktablad nr. 4 med overskriften »Redegørelse for begrebet faktisk påløbne omkostninger«, og det italienske Arbejdsministerium har desuden udstedt et cirkulære nr. 130/95 af 25. oktober 1995 om overdragelse af uddannelsesaktiviteter. Formålet hermed er at undgå unødigt bureaukrati og sikre projekternes kvalitative niveau.

Kommissionen anmodes om under henvisning til ovenstående at besvare følgende spørgsmål:

1. Bør de omtalte lokale udviklingsorganer nyde særlig bevågenhed i forbindelse med iværksættelse og ledelse af udviklingsaktioner bl.a. inden for uddannelse?
2. Foretrækkes det, at disse udviklingsorganer i forbindelse med et uddannelsesprojekt, som de har ansvaret for, overdrager en eller flere faser af projektet til en part i det pågældende konsortium eller selskab, der måtte opfylde kravene, frem for til et eksternt firma på grund af den forventede synergivirkning?
3. Er det — i betragtning af, at udviklingsorganer, der er ansvarlige for uddannelsesprojekter, ikke bør have gevinst for øje, og såfremt svaret på spørgsmål 2 er bekræftende — rimeligt, at ydelser, der leveres af en part i et konsortium eller i et selskab, opgøres til markedsprisen, når der ellers udvises behørig respekt for det vedtagne budget og de opstillede parametre?
4. Har udviklingsorganerne således kun til opgave at dække de omkostninger, som parter i konsortier eller selskaber afholder i forbindelse med de pågældende ydelser?
5. Agter Kommissionen at støtte aktiviteter og projekter, der udvikles af disse organer?

⁽¹⁾ EFT L 146 af 5.6.1997, s. 11.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(10. marts 1998)

1. Kommissionen foretrækker ikke det ene eller det andet organ, eftersom den ikke blander sig i udvælgelsesproceduren eller evalueringen forud for aktionerne. Den indskrænker sig til generelt set inden for rammerne af partnerskabet med medlemsstaten at fastsætte de kriterier og retningslinjer, de endelige modtagere skal følge under gennemførelsen af de aktioner, der samfinansieres af Den Europæiske Socialfond (ESF).

2. Når aktionerne ikke gennemføres (helt eller delvis) direkte af den endelige modtager, men udliciteres på et lavere plan, forbliver det offentlige eller private organ, som tildeler underleverancen, stadig den endelige modtager og har således ansvaret for alle udgifter ved aktionens gennemførelse. Derudover er det vigtigt at præcisere, at det organ, som har fået tildelt en aktion i underentreprise, under ingen omstændigheder kan give det videre i en ny underentreprise (helt eller delvis).

3. & 4. Hverken de udviklingsorganer, det ærede medlem nævner, eller noget andet uddannelsesorgan, kan under nogen omstændigheder arbejde med henblik på indtjening. Kun omkostninger, der har direkte tilknytning til et projekts forberedelse og gennemførelse, er således støtteberettigede ved samfinansieringen, og de afholdte udgifter skal svare til stedfundne betalinger, der bevises ved regninger eller regnskabsbilag, der har en tilsvarende værdi som bevisførelse.

5. Alle spørgsmål vedrørende udvælgelse, gennemførelse og opfølgning af specifikke projekter henhører under de nationale myndigheders kompetence.

(98/C 304/128)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0358/98

af Herbert Bösch (PSE) til Kommissionen

(17. februar 1998)

Om: Budgetkonto A-7001: Midlertidigt personale

I budgettet 1998 er der under budgetkonto A-7001: Midlertidigt personale afsat 12,2 mio ecu. Gennemsnitligt har virksomheder, der formidler midlertidigt personale, dårligere arbejdsforhold og yder kvindelige ansatte utilstrækkelig socialbeskyttelse. Derfor ønsker jeg at spørge om følgende:

1. Inden for hvilke områder benyttes midlertidigt personale?
2. Hvor mange personer er der tale om inden for de enkelte områder?
3. Med hvilke virksomheder er der indgået arbejdskontrakter vedrørende midlertidigt personale?
4. Hvem tager sig af disse arbejdstageres sociale rettigheder og socialsikring?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(2. april 1998)

1. Det midlertidigt ansatte personale i Kommissionen (i Bruxelles og i Luxembourg) arbejder først og fremmest med administrative opgaver. Det drejer sig om sekretærer, maskinskrivere og sekretærer med stenografi/maskinskrivning og sprog, regnskabsassistenter, kontorister, IT-medarbejdere, personale til telefonomstillingen, indkodere, konferencemedarbejdere, korrekturlæsere. Et mindre antal arbejder inden for sundhedsområdet (sygeplejersker og laboranter), eller undervisning (vuggestue- eller børnehavepædagoger). Endelig er der også midlertidigt ansatte, der arbejder som chauffører, vagter, lagermedarbejdere og køkkenpersonale.

2. Antallet af midlertidigt ansatte, som arbejder i Kommissionens tjenestegrene, ligger konstant på omkring 700 personer i Bruxelles og Luxembourg (heraf 75% sekretærer med sprog, 20% med andre administrative opgaver og 5% inden for andre fagområder).

3. Efter vedtagelsen af de sidste udbudsbekendtgørelser (offentligt udbud nr. 97/15/IX.C.1, offentliggjort den 24. juli 1997 for tjenestegrene i Bruxelles, og offentligt udbud nr. 14/97/IX PIM, offentliggjort den 8. august 1997, for tjenestegrene i Luxembourg), har Kommissionen underskrevet en rammeaftale med følgende vikarbureauer for de tre kommende år (1998, 1999 og 2000) med mulighed for fornyelse:

For Bruxelles:

- Vedior Gregg
- Interlabor
- Unique Intérim

For Luxembourg:

- Manpower
- Lux-Conseil International
- Rowlands
- Adecco

4. Disse virksomheder er ansvarlige for betaling og dækning af faglige og sociale rettigheder for det personale, som de stiller til rådighed for Kommissionen. Kommissionen, vikarbureauerne og de midlertidigt ansatte personer er underlagt gældende national lovgivning, særlig loven af 24. juli 1987 om midlertidigt arbejde, vikararbejde og formidling af arbejdskraft (offentliggjort den 20. august 1987 i det belgiske lovtidende *Moniteur Belge*), og loven af 19. maj 1994 om regler for vikararbejde og midlertidig brug af arbejdskraft (offentliggjort den 31. maj 1994 i det Luxembourgiske lovtidende *le Mémorial*). Disse to medlemsstater har det mest komplette regelsæt i Europa på dette område.

(98/C 304/129)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0359/98
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(24. februar 1998)

Om: Forlængelse af fristen for at stille forslag i forbindelse med programmet for bosniske flygtninges hjemvendelse

Under den workshop, der blev afholdt i Bruxelles den 23. januar 1998 om programmet for flygtninges hjemvendelse til Bosnien-Hercegovina i 1998, anmodede Kommissionen ngo'erne om at indgive deres forslag senest den 19. februar 1998.

Eftersom forslagene vil omfatte genopbygning eller nyopførelse af boliger, lokale vandforsyningsnet, elforsyning m.m. samt de dermed forbundne socioøkonomiske aktiviteter, bedes Kommissionen oplyse følgende: Overvejer Kommissionen at forlænge fristen, idet forelæggelsen af pålidelige programmer kræver et vist tidsrum til forberedelse og undersøgelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans van den Broek

(18. marts 1998)

Kommissionen overvejer ikke muligheden for at forlænge fristen for indgivelse af ansøgninger om projekter vedrørende bistandsprogrammet til fordel for flygtninges og fordrevne personers hjemvenden til Bosnien og Hercegovina.

Det informationsdokument på 600 sider, der blev udsendt til deltagerne i workshoppen vedrørende ovennævnte program (der blev afholdt i Bruxelles den 23. januar 1998), indeholdt materiale om forberedelsen af projekterne samt et skønsomt udvalg af projekter, og på de opfølgende seminarer blev der givet yderligere vejledning. For dem, der allerede har erfaring med genopbygnings- og hjemsendelsesprogrammer, skulle denne frist ikke rejse noget problem.

På baggrund af behovet for at indlede genopbygningen ved byggeperiodens start i de første dage i april måned 1998 kan Kommissionen ikke gå med til en længere forberedelsestid. De mellemliggende uger inden april måned skal bruges til udvælgelse af de bedst egnede projekter og indgåelse af kontrakter samt de uundgåelige administrative procedurer med henblik på at opnå medlemsstaternes (og Kommissionens) godkendelse af programmet.

Der vil dog blive lagt visse ekstra midler til side til opfølgning af eventuelle politiske gennembrud i dette spørgsmål, således som De Forenede Nationers Høje Repræsentant har ytret ønske om.

(98/C 304/130)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0363/98
af María Sornosa Martínez (GUE/NGL) til Kommissionen

(24. februar 1998)

Om: Aguamarga-saltmarsken i Alicante

I en skriftlig forespørgsel til Kommissionen af 3. december 1997 gjorde jeg opmærksom på den fare, som byggeaktiviteter til stadighed udgør for vådområdet Aguamarga i Alicante.

For øjeblikket er Kelme-gruppen ved at realisere et projekt, som indebærer opførelse af et idrætscenter, en kunstig sø og 500 boliger i Aguamarga.

Området figurerer på den selvstyrende region Valencias fortegnelse over vådområder, og for at projektet kan blive ført ud livet, skal der ske en ændring af den overordnede byplan, ligesom der skal ske en omklassificering af mindst en fjerdedel af arealet til område med spredt bebyggelse.

Miljøforeninger og oppositionspartierne vender sig på det skarpeste mod projektet, hvorimod regeringspartiet er indstillet på at støtte det, og det vil således kunne blive realiseret.

Kan Kommissionen i betragtning af, at denne saltmarsk er af så stor kulturel, videnskabelig og rekreativ værdi, oplyse følgende:

1. Kan Kommissionen gribe ind for at sikre, at vådområdet bevares i sin nuværende tilstand?
2. Kan den tage de spørgsmål, som jeg fremsatte i den tidligere forespørgsel, op til fornyet overvejelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(13. marts 1998)

Denne lokalitet er ikke blevet udpeget som særligt fuglebeskyttelsesområde i henhold til direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle ⁽¹⁾. Den er heller ikke medtaget i nogen videnskabelig oversigt som vigtigt fuglebeskyttelsesområde.

Denne lokalitet er ikke fra spansk side blevet foreslået medtaget i Natura 2000-nettet i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽²⁾. Kommissionen kender heller intet til, hvorvidt den skulle rumme en naturtype eller en særlig højt prioriteret art, som på grundlag af videnskabeligt relevante og pålidelige oplysninger skulle gøre det uomgængeligt nødvendigt at bevare denne højt prioriterede naturtype eller sikre denne prioriterede arts overlevelse. Denne lokalitets naturmæssige interesse forekommer derfor snarere at være af national interesse end af fællesskabsbetydning. Kommissionen ser derfor ingen særlig grund til at rette henvendelse til de spanske myndigheder.

Kommissionens indstilling hertil har ikke ændret sig i forhold til den holdning, den gav udtryk for i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. E-4039/97 fra det ærede medlem ⁽³⁾. Spanien fremsendte i januar 1998 listen over de lokaliteter, man fra spansk side foreslår medtaget i Natura 2000-nettet for den mediterrane biogeografiske regions vedkommende. Dette vådområde var ikke medtaget på denne liste.

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

⁽³⁾ EFT C 196 af 22.6.1998, s. 66.

(98/C 304/131)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0366/98 af Stefano De Luca (ELDR) til Kommissionen

(24. februar 1998)

Om: Fællesskabsstøtte til restaureringen af Petruzzelli-teateret

Den 27. oktober 1991 blev Petruzzelli-teateret i Bari ødelagt af en voldsom brand. Det blev opført mellem 1898 og 1903, og det er det eneste teater i Europa, der er i privat eje.

I 1996 blev et andet fornemt italiensk teater, nemlig »La Fenice« i Venedig, fuldstændig ødelagt.

Mens »La Fenice« har modtaget betydelig fællesskabsstøtte med henblik på genopbygning, har Petruzzelli-teateret i Bari kun modtaget 80.000 ecu til genopbygning af forhallen.

1. Mener Kommissionen, at denne besynderlige forskelsbehandling skyldes, at Petruzzelli-teateret i modsætning til de andre europæiske teatre er i privat eje?
2. Mener Kommissionen ikke, at det i betragtning af den store historiske og kunstneriske betydning af Petruzzelli-teateret i Bari er nødvendigt at fuldføre restaureringsarbejdet ved at yde en større fællesskabsstøtte, eftersom familien Messeni Nemegna, som ejer teateret, ikke disponerer over det beløb, der er brug for til at fuldføre restaureringsarbejdet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(8. april 1998)*

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-4189/97 fra Guido Viceconte og Aolo Parodi ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 196 af 22.6.1998, s. 96.

(98/C 304/132)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0371/98**af Nuala Ahern (V) til Kommissionen***(24. februar 1998)*

Om: Radioaktivt affald og artikel 18 i direktiv 92/3/Euratom

Vil Kommissionen angive de respektive datoer for medlemslandenes fremsendelse af data til Kommissionen om overførsel af radioaktivt affald, jf. artikel 18 i direktiv 92/3/Euratom ⁽¹⁾ om overførsel af radioaktivt affald mellem medlemsstaterne? Og hvornår forventer Kommissionen at offentliggøre sin anden halvårige beretning om overførsel af radioaktivt affald?

⁽¹⁾ EFT L 35 af 12.2.1992, s. 24.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(13. marts 1998)*

Kommissionen offentliggjorde i 1995 ⁽¹⁾ sin første beretning om gennemførelsen i medlemsstaterne af Rådets direktiv 92/3/Euratom om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald mellem medlemsstaterne samt ind i og ud af Fællesskabet.

Den anden beretning herom, som omfatter tidsrummet 1994-1995, er nu ved at blive udarbejdet. Kommissionen venter, at udarbejdelsen af beretningen vil blive afsluttet på et møde i det rådgivende udvalg, som er nedsat i medfør af artikel 19 i direktivet, i løbet af juni måned 1998.

De tidspunkter, hvor medlemsstaterne tilstillede Kommissionen de oplysninger, der henvises til i artikel 18 i direktivet med hensyn til tidsrummet 1994-1995, er som følger:

Belgien	den 15. marts 1996
Danmark	den 1. april 1996
Tyskland	den 23. januar 1996
Grækenland	
Spanien	den 23. juni 1997
Frankrig	den 30. oktober 1996
Irland	den 19. august 1996
Italien	den 27. november 1996
Luxembourg	den 12. november 1996
Nederlandene	den 25. november 1996
Østrig	den 3. oktober 1996
Portugal	den 31. oktober 1996
Finland	den 31. oktober 1996
Sverige	den 30. oktober 1996
Det Forenede Kongerige	den 29. oktober 1996.

⁽¹⁾ KOM(95) 192 endel.

(98/C 304/133)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0372/98**af Nuala Ahern (V) til Rådet***(19. februar 1998)*

Om: Overførsel af højradioaktivt affald fra COGEMA-anlægget i La Hague.

Har formandskabet modtaget henvendelser, hvori der gives udtryk for foruroligelse med hensyn til sikkerheden ved den overførsel af højradioaktivt affald fra COGEMA-anlægget i La Hague til Japan, som siden januar 1998 har foregået fra Cherbourg og gennem Panamakanalen?

Svar*(18. maj 1998)*

1. Rådet har ikke kendskab til specifikke henvendelser, hvori der gives udtryk for foruroligelse med hensyn til sikkerheden ved overførsel af radioaktivt affald fra atomkraftværket i La Hague.
2. Rådet ønsker at minde det ærede parlamentsmedlem om, at sikkerhedsproblemer i forbindelse med overførsel af radioaktivt affald er behandlet i forskellige fællesskabsretsakter.
3. Direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling ⁽¹⁾, udgør en bindende retlig ramme for sundhedsbeskyttelse, idet der heri fastsættes strenge bestemmelser om maksimalt tilladte niveauer for bestråling for hele befolkningen.
4. Direktiv 92/3/Euratom af 3. februar 1992 om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald mellem medlemsstaterne samt ind i og ud af Fællesskabet ⁽²⁾ vedrører specielt overførsel af radioaktivt affald og indfører en streng overvågningsordning.
5. Endvidere skal den berørte medlemsstat anvende de bestemmelser vedrørende transport af nukleare materialer, der er vedtaget inden for rammerne af Den Internationale Atomenergiorganisation.

⁽¹⁾ EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 35 af 12.2.1992, s. 24.

(98/C 304/134)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0373/98**af Nuala Ahern (V) til Rådet***(19. februar 1998)*

Om: Handlingsplan vedrørende truslen fra Sellafield-anlægget.

Hvad vil det britiske formandskab gøre for at stille sig imødekommende over for de betænkeligheder, der blev ytret under forhandlingen efter formandens redegørelse i Parlamentet den 14. januar 1998? Og hvilke konsultationer planlægger formandskabet med den irske regering vedrørende Sellafield i løbet af formandskabsperioden?

Svar*(18. maj 1998)*

1. Rådet er fuldstændig klar over betydningen af miljø-, sundheds- og sikkerhedsmæssige spørgsmål i forbindelse med atomkraftværker.
2. I den henseende skal Rådet minde det ærede parlamentsmedlem om, at kapitel 3 i Euratom-traktaten fastsætter den retlige ramme for sundhedsbeskyttelse i hele Fællesskabet. I denne forbindelse omhandler artikel 37 specielt forbindelserne med andre medlemsstater.

3. Et rådsdirektiv, der tager hensyn til de seneste videnskabelige og teknologiske data blev endvidere vedtaget i 1996; det drejer sig om direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling ⁽¹⁾.

4. Atomkraftværker, der er beliggende på medlemsstaternes område, herunder det atomkraftværk, som der henvises til i forespørgslen, er derfor genstand for EF-retsforskrifter, der har til formål at sikre deres drift på et så lavt risikoniveau som muligt. Gennemførelsen af disse bestemmelser hører under den pågældende medlemsstats ansvar.

⁽¹⁾ EFT L 159 af 29.6.1996, s.1.

(98/C 304/135)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0391/98

af Leoluca Orlando (V) til Kommissionen

(16. februar 1998)

Om: Italiens manglende gennemførelse af direktiv 93/42/EØF

Selv om der næsten er gået fem år siden vedtagelsen, har Italien stadig ikke gennemført direktiv 93/42/EØF ⁽¹⁾, der indeholder definitioner af den faglige profil for tandteknikere og af udøvelsen af dette erhverv. Den manglende gennemførelse af direktivet har skabt et lovgivningsmæssigt tomrum, der fastholder de italienske tandteknikere i en højst utilfredsstillende situationer, hvor man opretholder forældede bestemmelser med utilstrækkelige standarder for sundhedsbeskyttelse, teknologi og virksomhedsorganisering.

Agter Kommissionen på denne baggrund at gøre de italienske myndigheder opmærksom på, at de stadig mangler at efterkomme direktiv 93/42 og at udarbejde den lovgivning, der skal sikre dets gennemførelse?

⁽¹⁾ EFT L 169 af 12.7.1993, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(9. marts 1998)

Italien har gennemført Rådets direktiv 93/42/EØF om medicinske anordninger ved »decreto legislativo« af 24. februar 1997, hvilket er to og et halvt år senere end den i direktivet fastsatte frist.

Kommissionen er nu i gang med at undersøge de italienske gennemførelsesbestemmelers overensstemmelse med fællesskabsretten.

Ethvert spørgsmål i forbindelse med en eventuel skade forvoldt som følge af forsinkelsen i gennemførelsen bør rettes til det pågældende lands retsvæsen.

(98/C 304/136)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0393/98

af Daniela Raschhofer (NI) til Kommissionen

(24. februar 1998)

Om: Hensyntagen til bjergområderne i forbindelse med strukturfondsreformen

Bjergområderne og navnlig Alperne hører til de mest følsomme regioner i EU. I forbindelse med strukturfondsreformen er der allerede adskillige gange blevet gjort opmærksom på de økonomiske, strukturelle, sociale og kulturelle problemer i denne region og på nødvendigheden af at føre en koordineret og på lang sigt effektiv regionaludviklingspolitik.

Er der planer om efter strukturfondsreformen at indføre et selvstændigt målområde for bjergområderne?

Efter hvilke kriterier skal støtten i givet fald ydes, og hvem skal modtage støtte?

Hvilke andre foranstaltninger er der planlagt til fordel for bjergområderne for at tage højde for denne regions særegenheder?

Er der foretaget undersøgelser af, hvordan en vedvarende affolkning af landområderne påvirker ikke kun den økologiske, men også den økonomiske situation i bjergområderne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(31. marts 1998)

Kommissionen er klar over betydningen af bjergområderne, men også over de specifikke problemer i disse områder som nævnt af det ærede medlem. Dette kommer til udtryk i den særlige støtte til disse områder i forbindelse med den fælles landbrugspolitik og udvikling af landdistrikterne. Kommissionens forslag til den fremtidige politik for udvikling af landdistrikterne tager ikke sigte på at indføre et særligt målområde for bjergområder eller Alperne. Programmer for udvikling af landdistrikterne vil dog gøre det muligt at yde en øget og decentraliseret støtte til landbrugets og bjergområdernes talrige opgaver og bedre tilpasse og målrette foranstaltningerne efter landbrugssektorens særlige behov i Fællesskabets forskellige områder. Bjergområderne skulle især drage fordel heraf på grund af deres særlige forhold.

Med hensyn til det ærede medlems spørgsmål om der er foretaget undersøgelser af, hvordan en vedvarende affolkning af landdistrikterne påvirker den økonomiske og den økologiske situation i bjergområderne, foreligger der ikke nogen undersøgelse på EF-niveau. Kommissionen har dog indledt en undersøgelse af miljøaspekternes inddragelse i diskussionen om bjerglandbruget. Dette berører også disse områders socioøkonomiske situation.

(98/C 304/137)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0395/98

af Daniela Raschhofer (NI) til Kommissionen

(24. februar 1998)

Om: Agenda 2000s konsekvenser for det eksisterende Fællesskab og dets 15 medlemsstater

I forbindelse med præsentationen af Agenda 2000 er fordele og ulemper ved Fællesskabets udvidelse mod øst med de nye ansøgerlande blevet behandlet indgående. Der er i den forbindelse blevet lagt for lidt vægt på de konsekvenser, udvidelsen mod øst vil få for det eksisterende Fællesskab og dets 15 medlemsstater.

Foreligger der forskningsrapporter, der behandler konsekvenserne af udvidelsen mod øst for det eksisterende Fællesskab og dets 15 medlemsstater?

Hvor kan man i givet fald få adgang til disse rapporter, og hvem har foretaget undersøgelserne?

Er der blevet foretaget undersøgelser, der tager hensyn til Østrigs særlige situation som det land, der har den længste grænse til de kommende medlemsstater?

Er det blevet undersøgt, hvordan udvidelsen mod øst påvirker arbejdsmarkedssituationen i det eksisterende Fællesskab og i Østrig, navnlig i grænseområderne, og hvor kan man i givet fald få adgang til undersøgelsesresultaterne?

Er det blevet undersøgt, hvordan udvidelsen mod øst vil påvirke lønudviklingen i det eksisterende Fællesskab og i Østrig, specielt i grænseområderne, og hvor kan man i givet fald få adgang til undersøgelsesresultaterne?

Er det blevet undersøgt, hvilke konsekvenser udvidelsen mod øst vil få for strømmen af indvandrere til det eksisterende Fællesskab, og hvor kan man i givet fald få adgang til undersøgelsesresultaterne?

Er det blevet undersøgt, hvor mange borgere fra de nye medlemsstater, der vil søge arbejde i det eksisterende Fællesskab, i Østrig, og navnlig i grænseområderne, og hvor mange af disse, der vil slå sig ned, og hvor kan man i givet fald få adgang til undersøgelsesresultaterne?

Er det blevet undersøgt, hvilke konsekvenser udvidelsen mod øst vil få for de enkelte økonomiske sektorer i det nuværende Fællesskab, i Østrig og navnlig i grænseområderne, og hvor kan man i givet fald få adgang til undersøgelsesresultaterne?

Er det blevet undersøgt, hvilke konsekvenser udvidelsen mod øst vil få for Fællesskabets og Østrigs indre sikkerhed, og hvor kan man i givet fald få adgang til undersøgelsesresultaterne?

Såfremt nogle af de nævnte undersøgelser ikke er foretaget, hvad er da grunden hertil?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans van den Broek

(19. marts 1998)

I forbindelse med Kommissionens forberedelse af forslagene i Agenda 2000 ⁽¹⁾ og under dens nuværende arbejde med at forberede udvidelsen har den omhyggeligt gennemgået en lang række undersøgelser, der omhandler de forskellige sandsynlige følger af udvidelsen for Fællesskabet. Disse undersøgelser indbefatter den forskning, der er udført af velrenommerede østrigske institutter såsom WIFO, WIIW og IHS, som alle er enige om de langsigtede positive virkninger for den østrigske økonomi som følge af optagelsen af en række lande, hvor man er nået temmelig langt med gennemførelsen af reformer.

Kommissionens analyse af indvirkningen af udvidelsen på Fællesskabet og dets politikker er blevet offentliggjort og forelagt Europa-Parlamentet og Rådet som en integreret del af Agenda 2000 (bind II).

Kommissionens ovennævnte meddelelse rummer detaljerede oplysninger om indvirkningerne på de regionale strukturer, arbejdsmarkedet og de forskellige økonomiske sektorer, som nævnt af det ærede medlem.

For så vidt angår Østrigs grænseområder, henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel P-293/98 fra hr. Swoboda ⁽²⁾.

⁽¹⁾ KOM(97) 2000 endelig udg.

⁽²⁾ EFT C 223 af 17.7.1998, s. 159.

(98/C 304/138)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0396/98

af Daniela Raschhofer (NI) til Kommissionen

(24. februar 1998)

Om: Støtte til grænseområder

I forbindelse med udvidelsen mod øst må Østrig, som det land, der har den længste grænse til de kommende medlemsstater, kæmpe med de særlige nye forhold i et udvidet Europa. Dette er en af grundene til, at kravet om særlig støtte til grænseområderne til udligning af de forventede ulemper fremsættes med stadig højere røst i Østrig.

Har Østrig allerede officielt præsenteret kravet om særlig støtte til grænseområderne i Østrig for Den Europæiske Union?

Hvilke forestillinger og hvilken opfattelse har Kommissionen i denne forbindelse?

Hvordan kunne en sådan støtte til grænseområderne efter Kommissionens opfattelse se ud?

Hvor stor skulle støtterammen være?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(18. marts 1998)

De østrigske myndigheder har forelagt et forslag for Kommissionen til et særligt program for støtte til de områder af Fællesskabet, der grænser op til de central- og østeuropæiske lande.

De områder, der grænser op til de central- og østeuropæiske lande, vil måske mærke virkningerne af åbningen af markederne og udvidelsen hurtigere og mere end andre områder, men de vil også få udbytte af at være tæt på nye markeder, der giver dem nye muligheder. Disse nye markeder store betydning for Fællesskabets producenter ses af den hurtige fremgang i handelen mellem Fællesskabet og de central- og østeuropæiske lande og det voksende overskud på Fællesskabets handelsbalance i forhold til dem. Selv om lønningerne i de central- og østeuropæiske lande er betydeligt lavere end i Østrig, kommer det ikke direkte til udtryk i produktomkostningerne, eftersom østrigske arbejdstagere formentlig er mere produktive. Desuden vil virkningerne af udvidelsen, især på følsomme områder, blive afbødet af overgangsordninger.

Mange af grænseområderne får allerede støtte fra strukturfondene. De nye tyske delstater og Burgenland er i øjeblikket, og vil sandsynligvis blive ved med at være, mål 1-områder. Størsteparten af de øvrige grænseområder i Tyskland, Østrig og Italien modtager støtte under mål 5b. Da medlemsstaterne i henhold til det nye mål 2 kan anvende nationale kriterier til afgrænsning af en betydelig del af deres støtteberettigede områder, kan de heri inkludere grænseområder, hvis de mener, at disse har særlige problemer.

Kommissionen foreslår endvidere, at man viderefører EF-initiativet Interreg, der sammen med det grænseoverskridende samarbejdsprogram under Phare er et passende instrument til håndtering af problemerne i de områder, der grænser op til de central- og østeuropæiske lande. Man har ikke lagt sig fast på Interregs præcise udformning i den nye programmeringsperiode, men der vil være tilstrækkeligt spillerum til at imødekomme grænseområdernes behov, i og med at medlemsstaterne kan foreslå, hvilke områder der skal medtages, og hvilke projekter der skal støttes.

Grænseområder vil således blive særligt berørt af udvidelsen af Fællesskabet, men de strukturpolitiske instrumenter, der er foreslået i forbindelse med »Agenda 2000«⁽¹⁾, er tilstrækkeligt rummelige og smidige til at håndtere disse spørgsmål.

⁽¹⁾ KOM(97) 2000.

(98/C 304/139)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0397/98
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(24. februar 1998)

Om: Hvidvaskning af ulovlige penge i Nordcypern

Det tyrkisk besatte Nordcypern er blevet forvandlet til et center for international økonomisk kriminalitet. Af oplysninger og anklager mod navngivne personer, som er offentliggjort i den europæiske presse, fremgår det, at den besatte del af Cypern udgør et paradis for smuglere af narkotika, kemisk affald, våben og illegale indvandrere. Alene i de sidste halvandet år er der åbnet 18 nye kasinoer i det nordlige Cypern. Desuden er der i løbet af de sidste 3-4 år blevet grundlagt 36 offshorebanker og 29 filialer af almindelige banker. Gennem disse banker hvidvaskes det udbytte, der indtjenes ved smugling af heroin, våben, kemisk affald og illegal indvandring i Europa.

Hvorledes agter Kommissionen at reagere på grundlag af de fremkomne oplysninger med henblik på at ændre denne situation, som i realiteten er skabt af en stat, der er toldmæssigt forbundet med EU, nemlig Tyrkiet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek
(6. april 1998)

Kommissionen har ingen specifikke oplysninger om de påståede ulovlige aktiviteter, som det ærede medlem henviser til.

Kommissionen skal erindre om, at den støtter bestræbelserne for at finde en retfærdig og levedygtig løsning på Cypern-problemet og Cyperns tiltrædelse af Fællesskabet, og den har tillid til, at dette vil hjælpe til at skabe grundlaget for en effektiv behandling af sådanne spørgsmål.

(98/C 304/140)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0401/98**af Gianni Tamino (V) til Kommissionen***(24. februar 1998)*

Om: »Consorzio Venezia Nuova« (Konsortiet for et Nyt Venedig)

Artikel 3 i italiensk lov nr. 798/84 tillader i forbindelse med afholdelse af udgifter, gennemførelse af projekter og interventioner, som er nødvendige for bevarelsen af Venedig og dens lagune, ministeren for offentlige arbejder med hensyn til projekteringen og arbejderne, »som der skal opnås enighed om i en ensartet form ved private forhandlinger, også ved fravigelse af de gældende bestemmelser«, at give koncession til selskaber og/eller deres konsortier. »Consorzio Venezia Nuova« er blevet udpeget som den, der skal have koncession på projekteringen og gennemførelsen af samtlige arbejder, som er omtalt i ovennævnte lov. Denne enkeltkoncession er i årenes løb, også takket være nye love og dekretter, rent faktisk blevet et monopol for enhver slags arbejde (territorial, miljømæssig og bymæssig vedligeholdelse), som i årtier har kunnet og er blevet gennemført af virksomheder på grundlag af normale udbud. Opretholdelsen af denne monopolistiske koncession er også sket efter offentliggørelsen af den særlige italienske lov (206/95) om Venedig, som forbyder enkeltkoncessioner undtagen i tilfælde af retlige forpligtelser, som hidrører fra tidligere retsakter og disses virkninger, og efter offentliggørelse af de forskellige EU-direktiver om offentlige indkøb og selv efter offentliggørelsen af italienske bestemmelser om gennemførelse i italiensk ret af disse direktiver indtil 1997. For ikke at anvende eller omgå disse EU-bestemmelser har man sandsynligvis betragtet konventionerne og de til de oprindelige konventioner knyttede retsakter som retsakter, der allerede indgik i de tidligere, og har man betragtet de nye konventioner som gennemførelseskonventioner, der hidrører fra den oprindelige konvention eller fra efterfølgende konventioner, men som ligger forud for EU-bestemmelsernes ikrafttræden (som f.eks. den 9. og 10. koncession fra 1996, den 11., 12. og 13. koncession fra 1997).

Mener Kommissionen, at denne koncessionsprocedure med successive konventioner, som ikke fastsætter tidsmæssige frister, og som derfor med forskellige kunstgreb kunne være i en uendelighed, er forenelig med bogstav og ånd i EU-direktiverne (således som f.eks. forklaret i grønbogen om offentlige indkøb af 27. november 1996)?

Er det endvidere legitimt at tildele det samme konsortium både projekteringen og gennemførelsen af arbejderne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(27. april 1998)*

Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en grundig undersøgelse af det af det ærede medlem nævnte problem og skal snarest muligt meddele ham udfaldet.

(98/C 304/141)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0402/98**af Honório Novo (GUE/NGL) til Kommissionen***(24. februar 1998)*

Om: Klage fra EU til WTO over Helms-Burton-loven

Den 13. april udløber Kommissionens frist for at klage over den afgørelse, som Verdenshandelsorganisationens (WTO) panel har truffet om Helms-Burton-loven — om gennemførelse af blokaden over for Cuba — og den eksterritoriale virkninger.

Kan Kommissionen bekræfte, at den rettidigt vil klage til Verdenshandelsorganisationen over denne afgørelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan*(13. marts 1998)*

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på mundtlige forespørgsler nr. H-106/98 af Rinaldo Bontempi, H-107/98 af Pedro Marset Campos, H-108/98 af Lucio Manisco, H-115/98 af Arthur Newens og H-117/98 af Carlos Carnero Gonzalez fremsat henholdsvis af i spørgetiden under Parlamentets møde den februar ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Parlamentet (februar 1998).

(98/C 304/142)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0403/98**af Lis Jensen (I-EDN) til Kommissionen***(24. februar 1998)*

Om: Antallet af henstillinger fra Rådet siden 1986

I tilfælde af, at der findes statistiske oplysninger om mængden af henstillinger, Rådet har fremsat, vil jeg gerne have oplyst antallet siden 1986, samt i hvor høj grad de er blevet fulgt af de enkelte medlemslande.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(24. marts 1998)*

Fra 1986 til 1997 blev der i Rådet vedtaget 37 henstillinger til medlemsstaterne.

Kommissionen råder ikke over statistikker over medlemsstaternes opfølgning af disse henstillinger.

(98/C 304/143)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0409/98**af Carmen Fraga Estévez (PPE) til Kommissionen***(24. februar 1998)*

Om: Samordning af udviklingsbistanden til fiskerisektoren i AVS-landene

EU er overordentlig interesseret i at udvikle AVS-landenes fiskerisektorer. Selv om projekterne administreres af GD VIII, er det GD XIV, som er kompetent med hensyn til fiskeripolitikken. Imidlertid er der en voksende tendens til, at mange af disse udviklingsforanstaltninger i tredjelande føres ud i livet som led i de protokoller, der ledsager fiskeriaftalerne. På baggrund af det fælles svar, som kommissionsmedlemmet Deus Pinheiro den 23. april 1997 afgav på de skriftlige forespørgsler af Arias Cañete, nr. E-0923/97-0934/97 ⁽¹⁾, bedes Kommissionen besvare følgende:

Kan den på baggrund af ovenstående oplyse, om der mellem de to generaldirektorater sker en reel koordinering af behandlingen af udviklingsprojekterne på fiskeriområdet, og hvordan de i bekræftende fald gennemfører deres fælles aktiviteter for at undgå, at der forekommer spild af EU's udviklingsmidler?

Hvad er henholdsvis GD VIII's og GD XIV's præcise rolle i forbindelse med de afgørelser, som EU træffer om fiskeriprogrammer for AVS-landene?

⁽¹⁾ EFT C 319 af 18.10.1997, s. 197.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af João de Deus Pinheiro*(11. marts 1998)*

Som det ærede medlem fremhæver det, er generaldirektorat XIV i Kommissionen ansvarlig for den fælles fiskeripolitik, herunder også den eksterne del, og generaldirektorat VIII ansvarlig for udviklingspolitikken, bl.a. i forbindelse med de lande, som Fællesskabet har indgået fiskeriaftaler med.

Kommissionen har flere gange mindet om, at det er nødvendigt at styrke sammenhængen mellem fiskeriaftalerne og udviklingspolitikken, dvs. i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 130 U og 130 V sikre, at der er kohærens mellem indgåelsen og gennemførelsen af fiskeriaftaler og de strategier, der fastlægges i de nationale og regionale samarbejdsprogrammer for udvikling af fiskeri, som Fællesskabet måtte bidrage til. Dette ønske om kohærens og komplementaritet blev understreget af Rådet (udvikling) den 5. juli 1997 (resolution om kohærens), af Rådet (fiskeri) den 30. oktober 1997 og af Parlamentet selv i dens beslutning om internationale fiskeriaftaler af 15. maj 1997 (A4-0149/97).

For at styrke samordningen på dette område mellem de berørte tjenestegrene i Kommissionen blev der i oktober 1997 nedsat en tværtjenstlig gruppe vedrørende fiskeri og udvikling. Denne gruppe træder regelmæssigt sammen og består af repræsentanter for generaldirektorat XIV og VIII. Dens mål er ikke alene at undgå uoverensstemmelser, men også at sikre synergi mellem Fællesskabets fiskeri- og udviklingspolitik gennem formidling af oplysninger mellem de to generaldirektorater og indgående udveksling af synspunkter vedrørende relevante fiskerispørgsmål. Hvert generaldirektorat forvalter således de spørgsmål, som det er ansvarligt for, under hensyntagen til disse mekanismer og retsgrundlagene for de forskellige fællesskabspolitiske instrumenter.

Som eksempel herpå kan nævnes det praktiske samarbejde, der finder sted mellem generaldirektorat XII, XIV og VIII vedrørende organisationen af tre konferencer om fiskeriforskningsinitiativet mellem AVS-landene (landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet) og Fællesskabet, som skal afholdes i forbindelse med EXPO'98 og tager sigte på dels at fremme en samordnet forskningsmetode mellem videnskabsfolk fra Europa og udviklingslandene, herunder udforskning af nye koncepter for sektorens fremtid, dels at skabe berøringsflader mellem videnskabsfolk og beslutningstagere.

(98/C 304/144)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0413/98

af Jan Andersson (PSE) til Kommissionen

(24. februar 1998)

Om: EU-støtte til organisationer, der arbejder med narkotikapolitik

Ifølge oplysninger, som undertegnede er i besiddelse af, blev der både i 1996 og 1997 udbetalt EU-støtte til organisationer som f.eks. European Cities on Drugs Policy (ECDP), der bl.a. arbejder for en legalisering af narkotika, indretning af såkaldte coffee-shops og lovlig uddeling af heroin på recept. Derimod har European Cities Against Drugs (ECAD), der er en sammenslutning af 180 europæiske byer, som modsætter sig en liberal narkotikapolitik, overhovedet ikke modtaget nogen støtte.

Kommissionen bedes oplyse, hvilken støtte der er blevet udbetalt til organisationer, der arbejder med narkotikapolitik, hvorfor disse organisationers ansøgninger er blevet imødekommet, og hvorfor ECAD ikke har fået støtte, og desuden redegøre for den narkotikapolitiske strategi, der ligger til grund for fordelingen af støttemidlerne og udbetaling af støtte til organisationer, der modarbejder medlemsstaternes muligheder for at leve op til gældende FN-konventioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(3. april 1998)

Fællesskabets handlingsplan til bekæmpelse af narkotikamisbrug (1995-1999) ⁽¹⁾ skal forstås som en referenceramme for aktiviteter, Fællesskabet og dets medlemsstater gennemfører på dette område, og denne handlingsplan indeholder ingen skævhed til fordel for en legalisering af ulovlige stoffer.

Kommissionen vil gerne understrege, at Fællesskabets handlingsprogram om forebyggelse af afhængighed af narkotika også omfatter det formål at hindre dermed forbundne risici. De aktiviteter, der blev foreslået på dette område af netværket »European Cities on Drug Policy«, blev evalueret i overensstemmelse med de ordninger, kriterier og procedurer, der er gældende for udvælgelse og finansiering af projekter, og modtog støtte efter høring af det udvalg, der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 102/97/EF af 16. december 1996 om et EF-handlingsprogram vedrørende forebyggelse af narkotikamisbrug som led i indsatsen inden for folkesundhed (1996-2000) ⁽²⁾, som godkendte programmet under henvisning til dets relevans for en række prioriterede foranstaltninger under Fællesskabets program.

Kommissionen opfordrer alle organisationer, der beskæftiger sig med begrænsning af efterspørgslen efter narkotika, til at indsende projekter af interesse for Fællesskabet, som så evalueres på grundlag af deres bidrag til fællesskabsprogrammets mål og prioriteter.

Kommissionen kan oplyse det ærede medlem om, at der ikke har været indsendt nogen ansøgning om finansiel støtte fra netværket »European Cities Against Drugs«.

Kommissionen er ikke af den opfattelse, at de projekter, der i øjeblikket modtager støtte, er i modstrid med De Forenede Nationers konventioner. I øvrigt understreges det, at lovgivningen om narkotika henhører under medlemsstaternes kompetence.

(¹) KOM(94) 234 endel. udg.

(²) EFT L 19 af 22.1.1997.

(98/C 304/145)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0414/98

af John Cushnahan (PPE) til Rådet

(17. februar 1998)

Om: Oksekødsblokade

I forbindelse med min tidligere forespørgsel (H-1020/97) (¹) og Rådets svar herpå vil jeg af hensyn til gennemskueligheden formelt bede Rådet besvare det spørgsmål, jeg stillede, nemlig: hvornår blev denne anmodning fremsat?

(¹) Europa-Parlamentets forhandlinger (januar 1998).

Svar

(8. juni 1998)

Irland anmodede på mødet den 8.-9. december 1997 i Specialkomitéen for Landbrug om at måtte tage spørgsmålet om handlingshindringer i engelske havne op på ministerplan. Som allerede anført i det mundtlige svar, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, blev dette spørgsmål efterfølgende drøftet af Rådet på samlingen den 15. og 16. december 1997. Ved den lejlighed anerkendte Kommissionen, at Det Forenede Kongerige traf de nødvendige foranstaltninger til at sikre den fri vareomsætning.

(98/C 304/146)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0416/98

af Freddy Blak (PSE) til Rådet

(25. februar 1998)

Om: SAFE-direktivet

Har formandskabet planer om at få SAFE-direktivet, som har ligget syltet i så lang tid, vedtaget i dets formandsperiode?

Svar

(18. maj 1998)

Kommissionen forelagde i 1995 Rådet et forslag til afgørelse om vedtagelse af et EF-handlingsprogram med henblik på at forbedre sikkerheden, hygiejnen og sundheden på arbejdspladsen (Safe-programmet). Forslaget blev ændret i marts 1997, og arbejdet er fortsat i indværende år i Rådets organer. Det må dog konstateres, at der hidtil ikke har kunnet opnås enstemmighed, hvilket er nødvendigt for at vedtage afgørelsen (hvis retsgrundlag er artikel 235 i TEF).

Da der ikke foreligger noget nyt i sagen, har det britiske formandskab ikke til hensigt at optage spørgsmålet på dagsordenen for samlingen i Rådet (arbejds- og socialministrene) i dette halvår.

(98/C 304/147)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0418/98**af Paul Rübzig (PPE) til Kommissionen***(24. februar 1998)*

Om: Den faste EU-repræsentation i ASEAN-landene

Under en rejse til Malaysia og Indonesien kunne en delegation fra Europa-Parlamentet danne sig et omfattende billede af den økonomiske krise i Asien.

Til trods for EU's og dets medlemsstaters mange aktiviteter og ikke mindst Det Europæiske Monetære Instituts initiativer samt de mulige virkninger af denne krise for Europa er det nødvendigt, at EU fra officielt hold gennem såvel konkrete initiativer som via medierne bidrager til at løse disse problemer. Det ville især være ønskværdigt, om Den Europæiske Union oprettede faste repræsentationer som i Kuala Lumpur og Singapore. Dette blev også gentaget under plenarmødet i Europa-Parlamentet i slutningen af januar.

Er Kommissionen enig i, at en større tilstedeværelse i medierne samt udvidet repræsentation i ASEAN-landene vil indvirke positivt på EU's optræden og dets muligheder for at gøre sig gældende i hele området?

Har Kommissionen planer om at tage konkrete initiativer og oprette delegationer i ASEAN-området?

Kan Kommissionen i så fald allerede forelægge en tidsplan for disse initiativers gennemførelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(17. marts 1998)*

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel P-290/98 fra Jan Bertens ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 72.

(98/C 304/148)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0422/98**af Graham Watson (ELDR) til Kommissionen***(24. februar 1998)*

Om: Computerproblemet år 2000

Hvilke undersøgelser har Kommissionen gennemført om virkningen af år 2000-problemet i EU's institutioner?

(98/C 304/149)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0425/98**af Graham Watson (ELDR) til Kommissionen***(24. februar 1998)*

Om: Computerproblemet år 2000

Hvor meget anslår Kommissionen, at det vil koste at sikre, at der i alle EU's institutioner tages højde for år 2000-problemet?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen
på skriftlige forespørgsler E-0422/98 og E-0425/98***(3. april 1998)*

Kommissionen er betænkelig ved virksomheders, infrastrukturers og offentlige administrationers sårbarhed over for år 2000-computerproblemet og ved de mulige konsekvenser for forbrugerne. Kommissionen har vedtaget en meddelelse ⁽¹⁾ med det formål at højne oplysningsniveauet og planlægge foranstaltninger til behandling af år 2000-spørgsmålene. Som supplement til de aktiviteter, der iværksættes af den private sektor og medlemsstaterne,

er Kommissionen begyndt at gennemføre en række initiativer på dette område. Disse initiativer er snævert koordineret med aktiviteterne vedrørende de informationsteknologiske konsekvenser af euroens indførelse.

Kommissionen har etableret en tværtjenslig taskforce til håndtering af konsekvenserne for de interne systemer af såvel år 2000-problemet som indførelsen af euroen, og arbejdet er i fuld gang i gruppen. På grund af emnets store betydning vil denne blive ledet af en styringsgruppe med deltagelse fra allerhøjeste plan i Kommissionen.

Med henblik på generel oplysning og mobilisering afholdtes der i 1997 omfattende høringer af repræsentanter for den offentlige og den private sektor for at fastlægge, hvilke opgaver der skal prioriteres, samt hvilken rolle henholdsvis virksomheder, sammenslutninger, administrationer og EU som sådan skal spille.

Kommissionen vil tilskynde til udveksling af oplysninger om og erfaring med initiativer til løsning af år 2000-problemet, der er gennemført af medlemsstaterne og europæiske sammenslutninger, med henblik på at fastlægge, hvordan initiativerne kan koordineres, så man undgår dobbeltarbejde og øger den samlede virkning.

Kommissionen vil koordinere sin indsats med de europæiske og internationale organisationer, der har ansvaret for at regulere eller føre tilsyn med infrastrukturer af stor grænseoverskridende betydning (finansvæsen, telekommunikation, energi, transport), med henblik på at udveksle oplysninger om aktiviteterne i de forskellige sektorer og fastlægge, hvor samarbejde kan være påkrævet.

Kommissionen opretholder et websted vedrørende år 2000-problemet og de informationsteknologiske følger af euroens indførelse (<http://www.ispo.cec.be/y2keuro>). Dette websted giver adgang til oplysninger om aktiviteterne i forskellige økonomiske sektorer og medlemsstater, henviser til kilder med råd om specifikke aspekter af problemet og indeholder links til andre websteder samt til alle de rapporter og andre dokumenter, Kommissionen har udarbejdet om dette emne.

Kommissionen vil drøfte problemerne i forbindelse med årtusindskiftet med alle relevante kontakter i industrien og medlemsstaterne. Der vil først og fremmest blive fokuseret på konsekvenserne og beredskabet på infrastrukturområdet, følgerne for forbrugerne og for de små og mellemstore virksomheder (SMV'erne) samt de potentielle konsekvenser for det indre marked, herunder Den Økonomiske og Monetære Union.

Sammen med medlemsstaterne vil Kommissionen overvåge opnåede resultater, udveksle oplysninger og foretage benchmarking af bedste praksis samt løbende holde Rådet orienteret om de fremskridt, der gøres i forbindelse med år 2000-beredskabet og de dermed forbundne opgaver.

Kommissionen vil inden for rammerne af sine politikker vedrørende blandt andet industri, SMV'er, forbrugere og uddannelse undersøge, om der kan bidrages yderligere til at oplyse om og finde løsninger på problemerne i forbindelse med årtusindskiftet.

Internt i Kommissionen behandles år 2000-problemet af Edb-direktoratet, for så vidt angår de centrale aspekter, og af de enkelte generaldirektorater, for så vidt angår disses respektive informationssystemer. Edb-direktoratet har siden midten af 1996 internt i Kommissionen arbejdet på at oplyse om år 2000-problemet. I starten af 1997 blev der nedsat en række arbejdsgrupper, som havde til opgave at bidrage til gennemførelsen af analyser og løsning af specifikke problemer. Rammerne for projektet blev fastlagt i 1997, og de nødvendige ressourcer blev afsat. 1998 er året, hvor der skal findes løsninger på de forskellige problemer, medens 1999 vil være det kritiske år, hvor løsningsmodellerne skal afprøves og gennemføres. Kommissionens interne år 2000-projekt følger en faseindeltd model, som i vid udstrækning anvendes i den private og den offentlige sektor, og som blandt andet omfatter risikostyring.

Hvad angår samarbejdet på interinstitutionelt plan, blev der i slutningen af 1997 nedsat en kontaktgruppe med ansvar for forbindelserne mellem de forskellige institutioners edb-afdelinger. Denne gruppe følger den samme fremgangsmåde som den, der benyttes internt i Kommissionen, og der er fastlagt en tidsplan for de forskellige faser, der skulle gøre det muligt at finde en passende løsning på problemet for alle institutionerne. De opnåede resultater evalueres løbende i det interinstitutionelle edb-udvalg, og der vil blive truffet de nødvendige foranstaltninger til at løse eventuelle specifikke problemer.

Med hensyn til omkostningerne ved denne store opgave skal det understreges, at år 2000-problemet ikke kun betragtes som en teknisk risiko for computere og informationssystemer, men også som en mulighed for at omstrukturere diverse IT-virkeområder. Problematikken har allerede ført til ændringer (blandt andet i form af modernisering af infrastrukturen og af informationssystemer samt den stigende tendens til at anvende programpakker), som kun i begrænset omfang er omfattet af tidligere planlægning. Dertil kommer, at det er vanskeligt at skelne mellem IT-investeringer, der nødvendigvis af hensholdsvis kompatibilitets-, vedligeholdelses- og fornyelseshensyn. Selvom problemerne i forbindelse med henholdsvis årtusindskiftet og indførelsen af euroen ikke kan sammenlignes, for så vidt angår mulige løsningsmodeller, er det almindeligt, at de ændringer,

der foretages i et informationssystem for at tage højde for de to begivenheder, foretages samtidig og af de samme mennesker. Af samme grund ville det være meget vanskeligt og ikke videre omkostningseffektivt at forsøge at holde udgifterne til de to kategorier af tilpasninger adskilt. Arbejdet med at tilpasse Kommissionens informationssystemer til årtusindskiftet påbegyndtes faktisk allerede i 1996 og er blevet videreført i 1997 og 1998. De i den forbindelse påløbne omkostninger er i vid udstrækning afholdt over budgetterne for generelle omkostninger til vedligeholdelse og modernisering af applikationer, og det er derfor ikke muligt at beregne dem nøjagtigt.

(¹) KOM(98) 102.

(98/C 304/150)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0427/98
af Esko Seppänen (GUE/NGL) til Kommissionen
(24. februar 1998)

Om: Pensionsudgifter til personer ansat i Fællesskabet

I EU's budget er der ikke dækning for de fremtidige pensionsudgifter for personer ansat i Fællesskabet. Medlemslandene skal dog afholde de pågældende udgifter i fremtiden. Hvordan vurderer Kommissionen størrelsen af de pensionsudgifter, som der ikke er dækning for, og hvordan kan der i fremtiden bedre blive taget hensyn til dem i de kommende budgetter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(2. april 1998)

Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed på artikel 83 i Vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber. Af denne artikel fremgår det dels, at det er medlemsstaterne, der kollektivt garanterer for udbetalingen af pensionsydelse, som således udgør en udgift på budgettet, og dels at tjenestemændene og de øvrige ansatte selv bidrager til ordningen med en tredjedel af beløbet (dette bidrag er i øjeblikket fastsat til 8,25% af grundlønnen). De ansattes pensionsbidrag udgør en indtægt på budgettet.

De obligatoriske pensionsudgifters aktuarmæssige indvirkning på Fællesskabets budget har fået Revisionsretten til at opfordre Kommissionen til fremover at opføre disse udgifter på Fællesskabets balance.

Denne ændring, som skal gennemføres fra regnskabsåret 1997 (pr. 31. december 1997), er en særlig tung og vanskelig opgave, eftersom det er første gang det gøres, og fordi løsningen af opgaven forudsætter oplysninger fra alle institutioner og kontorer som er med i Fællesskabernes pensionsordning foruden specialviden på området. Det er baggrunden for, at Kommissionen har bedt en specialiseret virksomhed om at vurdere denne udgift inden for rammerne af en bredere aktuarmæssig undersøgelse, som også vil berøre generelle problemer vedrørende Fællesskabets pensionsordning og dennes mulighed for at hvile i sig selv på lang sigt. Eftersom resultatet af undersøgelsen ikke ventes før i slutningen af september 1998, har Kommissionen forpligtet sig til at anføre et foreløbigt anslået beløb for det regnskabsmæssige underskud på balancen pr. 31. december 1997.

Det ærede medlem finder således de ønskede oplysninger i forvaltningsregnskabet og i den balance vedrørende regnskabsåret 1997, som i øjeblikket er under udarbejdning.

(98/C 304/151)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0428/98
af Spalato Belleré (NI) til Kommissionen
(24. februar 1998)

Om: Kommissionens repræsentationer

I mange lande rundt om i verden og ved de internationale institutioner repræsenteres EU af Kommissionen, som på sin side betror højtstående embedsmænd, der har status af ambassadører, at repræsentere EU.

EU har fortrinsvis politiske, økonomiske og handelsmæssige forbindelser med disse lande, hvortil der i nogle områder skal føjes samarbejds- og støtteaftaler, der har form af flerårige særprogrammer.

Ambassadøren indtager en central rolle i disse forbindelser mellem EU og tredjelande.

Kan Kommissionen oplyse om regler og kriterier for overdragelse af diplomatiske beføjelser?

Kan Kommissionen oplyse, hvilken enhed eller afdeling der fører tilsyn med de aktiviteter, der udfoldes af EU's repræsentationer, og generelt orientere om, hvad de diplomatiske beføjelser omfatter, og hvordan de forvaltes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans van den Broek

(17. marts 1998)

Cheferne for Kommissionens delegationer udvælges i henhold til Kommissionens regler for udnævnelse af ledende tjenestemænd. Endvidere bliver forslagene til sådanne udnævnelser forelagt »Antici-gruppen« (Rådet), hvor medlemsstaterne kan udtale sig. Såfremt der ikke foreligger indsigelser, indgives en anmodning om godkendelse til regeringen i det land, hvor delegationschefen skal gøre tjeneste. Først når der er opnået godkendelse, og akkreditiverne er overrakt statsoverhovedet, kan den nye delegationschef udøve sin funktion fuldt ud.

Der findes flere kontrolinstanser i Kommissionen, herunder direktoratet for forvaltning af delegationerne, der fører tilsyn med, at delegationerne og kontorerne fungerer korrekt i det daglige, de geografisk ansvarlige generaldirektorater, finanskontrollen og endelig kontoret for tilsyn med delegationerne. Endvidere finder der eksternt kontrol sted via Revisionsretten og naturligvis Parlamentet, når det kontrollerer Kommissionens virksomhed i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

(98/C 304/152)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0429/98

af Spalato Belleré (NI) til Kommissionen

(24. februar 1998)

Om: Cuba

Kan Kommissionen oplyse, om der forberedes politiske og handelsmæssige forbindelser mellem EU og Republikken Cuba, eller om der er planer om udviklingsprogrammer?

Er Kommissionen i besiddelse af oplysninger og statistikker eller overvåger den selv menneskerettighedssituationen i Cuba, herunder krænkelse af de grundlæggende rettigheder og de politiske fangers forhold?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(26. marts 1998)

Unionen og Cuba opretholder normale diplomatiske forbindelser. En cubansk ambassadør, der er bosiddende i Bruxelles, er akkrediteret Unionen, og lederen af Kommissionens delegation i Mexico er akkrediteret den cubanske regering.

De to parter opretholder ligeledes normale handelsmæssige forbindelser uden særlige begrænsninger. Cuba nyder godt af den generelle præferenceordning, som Fællesskabet tilbyder udviklingslandene.

På det politiske og udviklingsmæssige område er forbindelserne mellem Unionen og Cuba bestemt af den fælles holdning, som Unionen vedtog den 2. december 1996, og hvis gyldighed blev forlænget henholdsvis den 26. juni og den 8. december 1997. Som væsentlige elementer i Fællesskabets holdning til Cuba nævnes heri:

- fremme af en proces hen imod demokratisk pluralisme, overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt en varig forbedring af det cubanske folks levestandard
- modstand mod at fremkalde ændringer ved brug af tvangsforanstaltninger

- Unionens (medlemsstaternes og Kommissionens) villighed til på særlige betingelser at yde Cuba humanitær bistand og tilbyde landet et økonomisk samarbejde, med det formål at støtte reformer og at give borgerne mere frihed
- en sammenkædning af det cubanske styres fremskridt på vej til demokrati og intensivering af samarbejdet mellem Unionen og Cuba, herunder i givet fald indgåelse af en samarbejdsaftale.

I overensstemmelse med de i den fælles holdning indeholdte retningslinjer yder Fællesskabet hvert år ca. 15 mio. ECU til samarbejdet med Cuba, hvoraf størstedelen går til humanitær bistand, fødevarehjælp og mikroprojekter, der kanaliseres via ikke-statslige europæiske organisationer (ngo'er), medens restbeløbet går til foranstaltninger til fremme af økonomiske reformer og til en styrkelse af den europæiske kulturelle tilstedeværende på Cuba.

Kommissionen følger opmærksomt menneskerettighedssituationens udvikling på Cuba. Denne opgave vil dog gradvis blive overtaget af den arbejdsgruppe vedrørende menneskerettigheder, som de medlemsstater, der er repræsenteret på Cuba, nedsatte i 1997.

(98/C 304/153)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0430/98

af Leonie van Bladel (UPE) til Rådet

(25. februar 1998)

Om: Den antisemitiske radiosender i Polen

1. Er Rådet bekendt med den polske nationale radiosender ved navnet »Maria«, som nyder stor popularitet hos den polske befolkning?
2. Er Rådet bekendt med, at der i disse udsendelser fremsættes heftigt antisemitiske udtalelser?
3. Deler Rådet den opfattelse, at sådanne radioudsendelser tilskynder befolkningen til fremmedhad?
4. Er Rådet rede til som et led i de kommende tiltrædelsesforhandlinger med Polen at undersøge, hvorvidt der i polsk lovgivning indgår en lov, der gør tilskyndelse til fremmedhad til en strafbar handling?
5. Er Rådet i benægtende fald rede til at foreslå den polske regering at overveje en sådan lov?

Svar

(28. maj 1998)

Forhandlingerne om Polens tiltrædelse indledtes den 31. marts 1998. Det er Unionens holdning, at tiltrædelsen indebærer fuld accept og anvendelse af gældende EU-ret. Dette gælder navnlig bestemmelserne om bekæmpelse af racisme og fremmedhad samt andre foranstaltninger i forbindelse hermed, hvoraf de vigtigste anføres i det følgende:

- i) Fælles aktion af 15. juli 1996 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om bekæmpelse af racisme og fremmedhad (EFT L 185 af 24.7.1996, s. 5).

Afsnit I, del A, litra a): For at lette bekæmpelsen af racisme og fremmedhad forpligter hver medlemsstat sig til, efter proceduren i afsnit II, at sikre et effektivt retligt samarbejde vedrørende lovovertrædelser, der bygger på følgende former for adfærd, og om nødvendigt med henblik på dette samarbejde enten at sikre, at denne adfærd er strafsanktioneret, eller i stedet i afventen af, at de nødvendige bestemmelser eventuelt vedtages, at fravige princippet om dobbelt strafbarhed for følgende adfærd:

- a) Offentlig tilskyndelse til diskrimination, vold og racehad over for en gruppe mennesker eller et medlem af en sådan gruppe, der bestemmes ved henvisning til farve, race, religion eller national eller etnisk oprindelse.

- ii) Rådets direktiv af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed (EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23)
- Artikel 12: Fjernsynsreklame må ikke være diskriminerende med hensyn til race, køn eller nationalitet.
- Artikel 22: Medlemsstaterne skal sørge for, at udsendelserne ikke på nogen måde tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet.
- iii) Rådets forordning af 2. juni 1997 om oprettelse af et europæisk observatorium for racisme og fremmedhad (EFT L 151 af 10.6.1997, s. 1).

(98/C 304/154)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0434/98
af Leonie van Bladel (UPE) til Kommissionen
(24. februar 1998)

Om: Pressefrihed i Bosnien, Serbien og Kroatien

I Bosnien fører de offentlige medier tilskyndet af visse myndigheder med jævne mellemrum kampagner mod uafhængige journalister.

I Serbien anvendes de offentlige medier uafbrudt til propaganda for det regerende parti, idet andre meninger afvises uden mulighed for at tage til genmæle, og lokale fjernsyns- og radiostationer bringes stadigt oftere under kontrol af de politiske partier, som er ved magten i de pågældende kommuner, mens de trykte medier regelmæssigt rammes af »papirknaphed«.

I Kroatien er de fleste medier såvel på nationalt som lokalt plan under direkte eller indirekte kontrol fra det regerende parti HDZ og de anvendes til propagandaformål, også her uden mulighed for at tage til genmæle. Uafhængige medier trues med civile retssager, som indledes af prominente HDZ-medlemmer, herunder ofte medlemmer af regeringen og der forlanges i disse sager hver eneste gang store beløb »på grund af fornærmelse«.

Hvilke midler råder Kommissionen over for at kunne bidrage til en forbedring af medieforholdene i de pågældende lande, hvilke midler bliver i øjeblikket anvendt og på hvilke punkter må der udvikles nye instrumenter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(13. marts 1998)

Kommissionen deler opfattelsen af medieforholdene i Bosnien-Herzegovina, Kroatien og Forbundsrepublikken Jugoslavien, og er som det ærede medlem overbevist om at pressefrihed spiller en væsentlig rolle i demokratiseringsprocessen. Det er derfor Kommissionen siden 1994 har iværksat et bistandsprogram for fremme af mediernes uafhængighed i landene i det tidligere Jugoslavien.

Kommissionens program omfatter alle lande i det tidligere Jugoslavien med undtagelse af Slovenien. I 1997 blev der ydet støtte til aviser, radio, fjernsyn, presseagenturer.

De projekter, der støttes af Kommissionen, vedrører navnlig produktion af informationer og programmer, journalistuddannelse, forbedring af distribution og spredning samt retsbeskyttelse af medierne.

I 1997 godkendtes 77 projekter, hvilket svarer til et samlet beløb på 11,24 mio. ECU. Kommissionen planlægger at bevilge et lignende budget som for regnskabsåret 1997 til sin bistandspolitik til uafhængige medier i det tidligere Jugoslavien for budgetåret 1998.

For at tilpasse sig situationen i dette land påtænker Kommissionen at decentralisere styringen af mindre projekter til sine delegationer. En sådan decentralisering har til formål, at gennemførelsen af disse programmer til fremme af mediernes uafhængighed bliver mere fleksibel og hurtigere.

(98/C 304/155)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0435/98**af Leonie van Bladel (UPE) til Kommissionen***(24. februar 1998)*

Om: Støtte til den europæiske sikkerhedspolitik og genoprettelse af den jugoslaviske økonomi

Deler Kommissionen den opfattelse, at opretholdelse af fred og stabilitet i Balkan er vigtig for den europæiske sikkerhed, at Forbundsrepublikken Jugoslavien i den sammenhæng, på trods af at der savnes et demokratisk styre, under alle omstændigheder spiller en vigtig rolle, som ikke kan udføres uden den fornødne støtte fra landets egen befolkning?

Deler Kommissionen den opfattelse, at det internationale samfunds fortsatte opretholdelse af den finansielle og økonomiske isolation, som landet i længere tid har befundet sig i, kombineret med den uhensigtsmæssige interne økonomiske politik, i virkeligheden er ensbetydende med en forarmelsespolitik, hvilket en stor del af befolkningen holder det internationale samfund ansvarlig for, med det resultat at der savnes bred opbakning bag den af EU ønskede politik og myndighederne af indenrigspolitiske årsager kun har begrænset spillerum?

Er Kommissionen ud fra ovennævnte overvejelser rede til at opfordre bl.a. Verdensbanken og IMF til at give Forbundsrepublikken Jugoslavien den nødvendige investeringskapital og om nødvendigt at stille sagkundskab til rådighed med henblik på en rationel anvendelse af denne kapital, eller i fald disse organisationer ikke vil eller kan yde en sådan indsats, på anden vis at fremme en fornyet igangsættelse af økonomien i Forbundsrepublikken Jugoslavien, således at landets befolkning får større tillid til det internationale samfunds hensigter og følgelig også til de politiske tanker, som bygger på den europæiske filosofiske arv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans van den Broek*(24. marts 1998)*

Den nuværende krise i Kosovo og frygten for afsmitning på de omliggende regioner viser klart, hvor vigtig en rolle Forbundsrepublikken Jugoslavien spiller med hensyn til Balkans stabilitet. Krisen viser desværre også, hvor uvillige myndighederne i Beograd er til at påtage sig sit ansvar i denne forbindelse.

Det er ikke det internationale samfund eller »de vedvarende virkninger« af de tidligere sanktioner, der er skyld i forringelsen af Serbiens økonomi. Den er et resultat af at myndighederne i Beograd hverken har formået at gennemføre den nødvendige økonomiske reform eller at overholde de politiske og økonomiske krav der er forudsætningen for finansiel bistand fra de internationale finansieringsinstitutioner og fra Fællesskabet. Den er også en demonstration af den jugoslaviske ledelses opfattelse af at den knap nok behøver opbakning fra sin egen befolkning.

Kommissionen er stadig rede til at fremsætte forslag om reetablering af de autonome samhandelspræferencer og til at udvide PHARE-programmet til også at omfatte Forbundsrepublikken Jugoslavien, så snart de politiske og økonomiske forudsætninger er opfyldt. Disse krav, der også gælder for de øvrige lande der omfattes af denne regionale politik, omfatter overholdelse af demokratiets og menneskerettighedernes grundprincipper, dvs. internationalt anerkendte standarder, hvorom der ikke kan forhandles. Opfyldelse af disse krav er også i den serbiske befolknings interesse, idet landets politiske ledelse ikke i dag udviser det fornødne hensyn over for dennes behov.

(98/C 304/156)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0437/98**af Mark Watts (PSE) til Kommissionen***(16. februar 1998)*

Om: Indrømmelser i forbindelse med afgiftsfrit salg

Vil Kommissionen — eftersom den mange gange har udtalt, at afskaffelsen af afgifter og afgiftsfrit salg i EU vil skride frem som planlagt i midten af 1999 — oplyse, inden for hvilken frist den vil forelægge det nødvendige forslag til direktiv om indførelse af de alternative ordninger for moms- og punktafgifter, der vil skulle gennemføres i samtlige medlemsstater for at muliggøre en problemfri drift af de forskellige færge- og luftruter, der vil blive tilbage efter afskaffelsen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(10. marts 1998)*

Kommissionen vil gerne påpege, at den særlige ordning for afgiftsfrit salg inden for Fællesskabet er en undtagelse fra de normale beskatningsregler. Ved udløbet af overgangsperioden vil salg i lufthavne og om bord på fly blive beskattet normalt efter de gældende moms- og punktafgiftsregler.

Hvad angår moms, betyder dette, at varer, der sælges om bord på fly og færger, vil blive beskattet i afrejslandet, og varer, der sælges i lufthavne i medlemsstaterne, vil blive beskattet dér, hvor lufthavnen er beliggende. Hvad angår punktafgifter, er varer normalt underkastet beskatning i den medlemsstat, hvor forbruget finder sted.

Det skal understreges, at da Rådet besluttede at afskaffe afgiftsfrit salg inden for Fællesskabet, var det ikke af den opfattelse, at det var nødvendigt at tilpasse afgiftsreglerne.

(98/C 304/157)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0439/98**af Niels Sindal (PSE) til Kommissionen***(24. februar 1998)**Om:* Statsstøtte

Hvilke overvejelser gør Kommissionen sig omkring spørgsmålet om at give tilladelse til franske statstilskud, der skal bruges til at få den japanske bilfabrik Toyota til at investere i Frankrig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(13. marts 1998)*

De franske myndigheder har endnu ikke anmeldt nogen påtænkt statsstøtte i tilknytning til Toyotas investering i Valenciennes. Når støtteforanstaltningen er anmeldt, vil den blive undersøgt i henhold til EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til motorkøretøjsindustrien.

Rammebestemmelserne har til formål at sikre gennemsigtigheden i statsstøtteydelse og opstiller strenge regler for ydelse af tilskud for at begrænse konkurrencefordrejningerne i europæisk industri mest muligt. Der tages i rammebestemmelserne hensyn til såvel behovet for regional udvikling som den europæiske motorkøretøjsindustri's betydelige produktionsmæssige overkapacitet.

En oversigt over de rammebestemmelser, der gælder for motorkøretøjsindustrien i 1998 til 2000, vil blive fremsendt direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

(98/C 304/158)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0440/98**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen***(24. februar 1998)**Om:* Oversvømmelser på nogle ægæiske øer

De nylige regnskyl, der har ramt nogle øer i Ægæerhavet, nemlig Lesbos, Santorini m.fl., og som har kostet menneskeliv, har forårsaget store ødelæggelser af vejnettet (både de lokale veje og markvejene), fabrikker, forretninger, huse samt landbrugsbedrifter og infrastruktur. Med henblik på at løse de store problemer, der er opstået, bedes Kommissionen besvare følgende:

1. Agter den at afse midler til direkte støtte fra fællesskabsbudgettet for afhjælpning af naturkatastrofer?
2. Hvilke muligheder er der for gennem fællesskabsstøtterammen at finansiere interventioner for at udbedre skaderne og udføre projekter til forebyggelse af oversvømmelser?

(98/C 304/159)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0441/98**af Anna Karamanou (PSE) til Kommissionen***(27. februar 1998)*

Om: Uvejr i Grækenland — alvorlige følger for Lesbos og Samos

På baggrund af de alvorlige ødelæggelser, som uvejret medførte på øerne Lesbos og Samos, tabet af menneskeliv — to børn og en kvinde — den totale ødelæggelse af landbrugsproduktionen, og eftersom dusinvis af dyr druknede, og der opstod omfattende materielle tab og økonomiske følger, bedes Kommissionen besvare følgende: Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at bidrage med fællesskabsmidler til udbedringen af skaderne i de ramte områder?

Samlet svar**afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer
på skriftlige forespørgsler E-0440/98 og E-0441/98***(27. marts 1998)*

Kommissionen beklager dybt de ødelæggelser, der for nylig er sket på øerne Samos og Lesbos i Grækenland som følge af uvejr, men finder det samtidig nødvendigt at understrege, at strukturfondene ikke har til formål at yde tilskud i tilfælde af naturkatastrofer. Strukturfondenes formål og anvendelsesområde er defineret i de direktiver vedrørende finansiering af investeringer og infrastrukturer i tilbagestående regioner, industriområder i tilbagegang og landbrugsregioner, som blev vedtaget i Rådet i december 1988 og ændret i juli 1993. Fondene kan således kun yde indirekte støtte, hvis de regionale myndigheder selv foreslår at prioritere støtte til opbygning af infrastrukturer, investeringer og økonomisk udvikling i de regioner, hvor der er sket ødelæggelser som følge af regnskylle.

Angående muligheden for nødhjælp til de berørte borgere skal Kommissionen minde om, at denne form for symbolsk hjælp til enkeltpersoner ikke længere kan ydes, eftersom man har fjernet budgetpost B4-3400 fra budgettet fra indeværende regnskabsår.

Med hensyn til Udviklingssektionen under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), er der specielt i henhold til forordning EØF/4256/88 ⁽¹⁾ mulighed for at yde støtte til genopbygnings- og bevaringsprojekter i tilfælde af naturkatastrofer. På grund af den fremskredne iværksættelse af de relevante programmer, er støtten fra EUGFL imidlertid allerede næsten i fuldt omfang afsat til konkrete projekter og foranstaltninger. Der er derfor praktisk taget ingen bevillinger tilbage, som ikke allerede er øremærkede. I betragtning af alvoren af den akutte situation, der er opstået som følge af de nævnte naturkatastrofer, er Kommissionen imidlertid, hvis de ansvarlige myndigheder anmoder om en ændring af prioriteringerne inden for programmerne, indstillet på positivt at overveje en sådan anmodning, under forudsætning af, at støttekriterierne og de øvrige gennemførelsesbestemmelser er opfyldt. Dog skal det gøres klart, at eventuel støtte fra EUGFL, kun kan ydes undtagelsesvis og i begrænset omfang.

⁽¹⁾ EFT L 374 af 31.12.1998.

(98/C 304/160)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0443/98**af Eryl McNally (PSE) til Kommissionen***(27. februar 1998)*

Om: Associeringsaftalen mellem EU og Israel

Kommissionens opmærksomhed henledes på associeringsaftalen mellem EU og Israel fra november 1995. Er Kommissionen bekendt med forlydender om, at Israel i realiteten misligholder aftalens bestemmelser? Har Kommissionen især kendskab til:

- Israels tilsyneladende brud på bestemmelserne om oprindelseslande ved at reeksportere brasiliansk appelsinjuice til EU;
- vildledende mærkning af appelsinjuice fra ulovlige bosættelser i Gaza;
- den af HM Customs & Excise iværksatte undersøgelse af oprindelsesstedet for en bred vifte af produkter, som Israel eksporterer til Det Forenede Kongerige, herunder affaldsprodukter fra tekstilindustrien og telekommunikationsudstyr?

Hvad agter Kommissionen at foreslå for at sikre, at alle parter overholder bestemmelserne i associeringsaftalen mellem EU og Israel på baggrund af den kendsgerning, at en sådan adfærd har en negativ økonomiske indvirkning på og skader fredsprocessen i Mellemøsten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(2. april 1998)

I 1994 anmodede Kommissionen de israelske toldmyndigheder om administrativt samarbejde i henhold til samarbejdsaftalen mellem Fællesskabet og Israel fra 1975 for at afklare tilfælde, hvor ikke-israelsk appelsinjuice skulle være blevet udført til Fællesskabet til præferencesatser. Som det er praksis i sådanne tilfælde anmodede Kommissionen de israelske myndigheder om at kontrollere ægtheden af de EUR.1-certifikater, der var blevet udstedt af Israel for eksport af appelsinjuice i den pågældende periode.

De israelske toldmyndigheder erklærede imidlertid, at de på grund af en række juridiske, administrative og tekniske hindringer var ude af stand til at foretage den ønskede kontrol. Problemet blev drøftet på et møde i Fællesskabets/Israels samarbejdsudvalg i december 1995, der blev afholdt for at finde en løsning. Der blev dog ikke opnået enighed ved denne lejlighed. På grund af de israelske toldmyndigheders manglende samarbejde og de indvendinger, der blev fremsat mod Kommissionens gentagne anmodninger om kontrol af EUR.1-certifikaterne, stillede Kommissionen spørgsmålstejn ved de israelske myndigheders generelle evne til at håndhæve bestemmelserne i Protokollen om Oprindelsesregler.

Medens man ventede på en afklaring af dette spørgsmål, offentliggjorde Kommissionen — ud fra ønsket om at give EF's importører af israelske varer mulighed for at beskytte deres finansielle interesser — en meddelelse ⁽¹⁾ om, at den nærede betænkeligheder med Israels håndhævelse af præferencehandelsordningen.

Dette spørgsmål blev yderligere drøftet på det tolvte møde i Fællesskabets/Israels samarbejdsudvalg, som blev afholdt på initiativ af Kommissionen den 28. november 1997. Ved denne lejlighed iværksatte Israel en række foranstaltninger for at imødekomme Kommissionens tidligere anmodninger.

Kommissionen er tilfreds med den større samarbejdsvilje, som de israelske myndigheder har vist ved at opfylde de løfter, der blev afgivet ved denne lejlighed. De første resultater af kontrollen af de EUR.1 varecertifikater, der blev udstedt i 1995, er blevet forelagt Kommissionen inden for den fastsatte frist sammen med den relevante nationale israelske lovgivning på dette område. De næste resultater, dvs. vedrørende kontrollen af de EUR.1 varecertifikater, der blev udstedt i 1996 og 1997, forventes fremsendt snarest.

Kommissionen er indstillet på at tage standpunktet op til fornyet overvejelse og trække sin meddelelse til fællesskabsimportørerne tilbage, hvis Israel opfylder de forpligtelser, der blev indgået på mødet i samarbejdsudvalget i november 1997.

⁽¹⁾ EFT C 338 af 8.11.1997.

(98/C 304/161)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0446/98

af Concepció Ferrer (PPE) til Kommissionen

(27. februar 1998)

Om: Interreg II-programmet

Formålet med Interreg II-programmet for grænseoverskridende samarbejde er at få indført effektive redskaber til fremme af samarbejdet mellem grænseregionerne. Kan Kommissionen oplyse hvilke projekter inden for rammerne af hver af de fire foranstaltninger, som omfatter Spanien under Interreg II-programmet, der er blevet godkendt for perioden 1994-1999, støttebeløbets størrelse, geografiske målområde, og procentdelen af det samlede beløb til hver af de pågældende projekter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(31. marts 1998)*

Som det er tilfældet med strukturfondene i almindelighed iværksættes EF-initiativet Interreg II ⁽¹⁾ under overholdelse af nærhedsprincippet. Kommissionen godkendte derfor flerårige operationelle programmer, mens udvælgelsen og godkendelsen af projekterne påhviler de nationale, regionale og lokale myndigheder.

I forbindelse med Interreg II tildelte Kommissionen Spanien 484,7 mio. ECU (i 1994-priser) til Interreg IIA (udvikling af grænseområder og grænseoverskridende samarbejde), 80 mio. ECU (i 1995-priser) til Interreg IIB (oprettelse af forbindelser mellem transmissionsnettene for gas i Portugal og Spanien) og 116,1 mio. ECU (i 1996-priser) til Interreg IIC (fysisk planlægning), hvoraf ca. 10 mio. ECU vedrører overnationalt samarbejde og 106 mio. ECU bekæmpelse af tørke.

I forbindelse med EF's finansielle støtte deltager Spanien for tiden i flere grænseoverskridende eller overnationale operationelle programmer (OP), nemlig:

- OP Spanien-Frankrig, samlede omkostninger på ca. 140 mio. ECU med et samlet EF-tilskud på 61,6 mio. ECU
- OP Spanien-Portugal, samlede omkostninger på ca. 755 mio. ECU med et samlet EF-tilskud på 552,0 mio. ECU
- OP Spanien i grænseområderne op til Marokko, samlede omkostninger på ca. 185 mio. ECU med et samlet EF-tilskud på 100,0 mio. ECU
- OP Middelhavsområdet og Vestalperne, samlede omkostninger på ca. 23 mio. ECU med et samlet EF-tilskud på 13,3 mio. ECU
- OP Sydvesteuropa, samlede omkostninger på ca. 10 mio. ECU med et samlet EF-tilskud på 5,2 mio. ECU

⁽¹⁾ EFT C 180 af 1.7.1994.

(98/C 304/162)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0448/98**af Gerardo Bianco (PPE), Michl Ebner (PPE) og Pierluigi Castagnetti (PPE) til Rådet***(27. februar 1998)*

Om: Tragedien i Cavalese (TN) i Italien

Den 3. februar 1998 ramte et amerikansk militærfly kablet til svævebanen på Monte Cermis i Cavalese (TN) og knækkede det, hvorved 20 mennesker af seks forskellige nationaliteter mistede livet. Flyet var ude på en øvelsesflyvning i lav højde, men mistænkes for at have krænket de sikkerhedsregler, der gælder for sådanne militæroperationer.

Agter formandskabet at henvende sig til kommandoerne for alle de luftstyrker, der opererer på europæisk område, for at sikre, at de træffer alle fornødne foranstaltninger med henblik på overholdelse af sikkerhedsreglerne i luftfartsregulativerne?

Svar*(4. juni 1998)*

De ærede medlemmer er uden tvivl klar over, at Rådet tillægger spørgsmål vedrørende luftfartssikkerhed stor betydning.

Med henblik på at forbedre standarderne forbereder Det Europæiske Fællesskab sig for øjeblikket på at ansøge om medlemskab af Eurocontrol for således at kunne iværksætte og gennemføre en mekanisme for den multilaterale udvikling og harmonisering af sikkerhedsbestemmelserne inden for lufttrafikregulering. Samtidig undersøger Det Europæiske Fællesskab, om det er muligt at oprette en myndighed for luftfartssikkerhed i Europa.

Med hensyn til de erfaringer man har kunnet drage af den ulykke, de ærede medlemmer henviser til, har Rådet ikke modtaget nogen forslag fra Kommissionen.

(98/C 304/163)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0452/98**af Luigi Florio (PPE), Claudio Azzolini (PPE), Giacomo Santini (PPE),
Alessandro Danesin (PPE), Livio Filippi (PPE) og Alessandro Fontana (PPE) til Kommissionen***(27. februar 1998)**Om: Mælkekvoter i Italien og beløb holdt tilbage af opkøberne*

Kan Kommissionen under henvisning til, at forvaltningen af mælkekvoterne i Italien notorisk har været mildt sagt kaotisk, at det særlige undersøgelsesudvalg, der sidste år nedsattes af den italienske regering, hidtil blandt andet har afsløret, at den offentlige forvaltning har en meget stor del af ansvaret for denne fejlslagne forvaltning, at de repræsentanter for sammenslutningerne af mælkeproducenter, der den 29. januar 1998 i Bruxelles fik foretræde for kommissionsmedlem Fischlers kontorchef, Corrado Pirzio Biroli, og for vicedirektøren for GD VI, Franco Milano, blandt andet — for at undgå mange landbrugsbedrifters sandsynlige fallit — anmodede om, at de enorme summer, som opkøberne længe har tilbageholdt i afventning af en opklaring af, hvor det virkelige ansvar for overskridelsen af lofterne ligger, overføres til opbevaring hos producenterne, oplyse, om den anser en sådan procedure for mulig, eftersom der ikke er grund til at tro, at opkøberne kan tilbyde bedre solvensgarantier end producenterne, og eftersom forordning (EØF) nr. 3950/92 ⁽¹⁾ ikke forekommer særlig klar på dette punkt?

⁽¹⁾ EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(25. marts 1998)*

Kommissionen kan ikke acceptere det forslag, som repræsentanterne for basiskomiteerne for mælk fremsatte om at overføre de skyldige afgiftsbeløb, som opkøberne tilbageholder, til producenterne. Efter artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter betaler nemlig den opkøber, der skal erlægge afgiften, medlemsstatens kompetente organ det skyldige beløb, som han tilbageholder af den mælkepris, der betales til de afgiftspligtige producenter, og hvis dette ikke er muligt, opkræves det på anden passende måde. Opkøberen er således den centrale figur ved tilbageholdelsen af afgiften og indbetalingen af det skyldige beløb til medlemsstatens kompetente organ.

Opkøberen er desuden også den centrale figur ved fremsendelsen af dataene for indsamling af mælk til den myndighed, der skal kontrollere, om opkøberen har overholdt forpligtelserne i artikel 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 af 9. marts om gennemførelsesbestemmelser for tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾. Hvis opkøberen ikke overholder sine forpligtelser, kan han blive idømt sanktioner.

Kommissionen tillægger såvel overholdelsen af fristen for fremsendelse af dataene for de indsamlede mængder som overholdelsen af fristen for indbetaling af afgiften en særlig betydning. Hvis opkøberen overskrider den ene eller den anden af disse to frister, kan ordningen ikke gennemføres korrekt. Det må ikke glemmes, at valget af opkøberen som referenceperson såvel over for Kommissionen som over for medlemsstaten skyldes det forhold, at antallet af opkøbere er meget mindre end antallet af producenter.

⁽¹⁾ EFT L 57 af 10.3.1993.

(98/C 304/164)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0461/98**af Ilona Graenitz (PSE) til Kommissionen***(16. februar 1998)**Om: Levnedsmiddelkontrol*

1. Er GD 24 klar over, at der i øjeblikket findes et privat initiativ i nogle medlemsstater, »Die Europäische Arbeitsgemeinschaft der Lebensmittelkontrolle und des Verbraucherschutzes (EALV, EWFC«) (Den Europæiske Sammenslutning for Levnedsmiddelkontrol og Forbrugerbeskyttelse), hvis mål bl.a. er at harmonisere kontrolvirksomheden i Europa og dermed bedre sikre forbrugernes beskyttelse?

2. Hidtil er dette initiativ blevet støttet af GD III og siden 1995 subventioneret. Agter det generaldirektorat, hvorunder sagen nu hører, ligeledes fortsat at støtte og subventionere dette private initiativ?
3. Ville Kommissionen anse det for hensigtsmæssigt, hvis dette initiativ udvides til at omfatte alle andre medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(30. marts 1998)

1. Kommissionen har kendskab til det pågældende private initiativ og den støtte, det er blevet tildelt.
2. Kommissionen har udsendt en indkaldelse af projekter, der skal fremme og beskytte forbrugernes interesser i 1998.

»Europäische Arbeitsgemeinschaft der Lebensmittelkontrolle und des Verbraucherschutzes« er en af de organisationer, der har indsendt projektforslag. Udvælgelsesproceduren er endnu ikke afsluttet, og de bydende vil blive underrettet, når udvælgelsen er foretaget.

3. Kommissionen hilser de initiativer, der har til formål at sikre effektiv fødevarekontrol og forbrugerbeskyttelse i Europa, velkommen, og den går ind for at udvide det nævnte initiativ til andre medlemsstater.

(98/C 304/165)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0462/98

af Mark Watts (PSE) til Rådet

(27. februar 1998)

Om: Flysikkerhed i år 2000

Piloter har truet med en verdensomspændende boykot i år 2000, da de er bange for, at år 2000-problemet vil få de computersystemer til at bryde sammen, som holder fly i deres bane og forhindrer sammenstød.

Kan Rådet under henvisning til de omfattende, kostbare og tidsrøvende computeromstillinger og -udskiftninger komme med forslag til foranstaltninger, der har til formål at koordinere og fremme bestræbelser på at afhjælpe denne frygt og garantere, at luftrummet er sikkert?

Svar

(28. maj 1998)

Kommissionen har ikke forelagt Rådet noget forslag angående flysikkerhedsaspektet af det såkaldte »år 2000-problem«. Så vidt vides er Kommissionen dog i færd med at gennemføre en undersøgelse, der skal vise i hvor høj grad transportvirksomhederne er opmærksomme og forberedte på dette problem, og hvorledes de griber det an.

Som bekendt anser erhvervslivet ikke selv dette problem for at være uoverstigeligt. De ansvarlige for GPS-lokaliseringssystemets satellitter og deres kontrolstationer på jorden er i gang med at forbedre det programmel, der kontrollerer systemet på jorden for at afhjælpe dets påståede manglende evne til at klare skiftet til et nyt årtusinde. Disse forbedringer og korrektioner forventes tilendebragt ved udgangen af 1998. Det private erhvervsliv har også taget de nødvendige forholdsregler, og GPS-modtagere, der er købt i de sidste 2-3 år, vil være »årtusindskift-sikrede«.

Det ærede medlem kan være forsikret om, at Rådet tillægger flysikkerheden den allerstørste betydning. Det undersøger i denne forbindelse mulighederne for at oprette en myndighed for luftfartssikkerhed i Europa (EASA).

(98/C 304/166)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0464/98**af Allan Macartney (ARE) til Kommissionen***(27. februar 1998)*

Om: Den Rådgivende Komité for Fiskeri

Kan Kommissionen oplyse navnene på de enkeltpersoner og erhvervsorganisationer, der er repræsenteret i Den Rådgivende Komité for Fiskeri, kort redegøre for komitéens arbejdsprogram for 1998 samt nøje angive sammensætningen af dens formandskab og arbejdsgrupper efter ansvarsområde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(27. marts 1998)*

De ønskede oplysninger sendes direkte til det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat.

(98/C 304/167)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0466/98**af Allan Macartney (ARE) til Kommissionen***(27. februar 1998)*

Om: Konkurrenceregler og fjernsynsrettigheder i forbindelse med Europa-mesterskabet i fodbold i år 2000

Channel 5's erhvervelse af fjernsynsrettighederne til Europa-mesterskabet i fodbold i år 2000 betyder, at mere end 1 million skotter (30% af befolkningen) ikke vil kunne se live-udsendelser af Skotlands fem kvalifikationsskampe. Er Kommissionen bekendt med, at den organisation, der tildelte kontrakterne — den luxembourgske sender CLT-UFA — ejer 29% af aktierne i Channel 5?

Kan Kommissionen bekræfte den procedure, efter hvilken fjernsynsselskaberne fik tildelt rettighederne til at sende live-udsendelser fra Europa-mesterskabet i fodbold i år 2000?

Er Kommissionen endvidere blevet bedt om at tage stilling til, om visse aspekter af konkurrencereglerne blev overtrådt, da det forlyder, at fjernsynssendere i Skotland blev nægtet muligheden for at byde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(25. marts 1998)*

At dømme efter de oplysninger, det ærede medlem råder over, synes rettighedshaveren, tv-selskabet CLT-UFA's tildeling af tv-rettighederne til mesterskaberne til Channel 5, som det ejer en aktieandel på 29% i, og som angiveligt vil betyde, at 30% af Skotlands befolkning ikke vil kunne se Skotlands fem kvalifikationskampe live, ikke at være ulovlig.

Arrangørerne af Europa-mesterskaberne i fodbold er ikke omfattet af reglerne for offentlige indkøb, som kræver, at kontrakter skal udbydes.

Kommissionen har ikke modtaget nogen klager fra skuffede tv-selskaber over, at tildelingen af tv-sendekontrakten bryder konkurrencereglerne i EF-traktaten. Inden der ville kunne drages nogen som helst konklusioner om, hvorvidt enten artikel 85, som omhandler konkurrencebegrænsende aftaler, eller artikel 86, som omhandler misbrug af dominerende stilling, er blevet overtrådt, ville der skulle foretages en vurdering af de retlige og økonomiske forhold. Selv om det kunne fastslås, at CLT-UFA har en dominerende stilling på et afgrænset marked, ville tildelingen af en enelicens til senderrettigheder til et andet selskab formentlig ikke give anledning til problemer i forhold til konkurrencereglerne, medmindre den tildelte eneret var alt for langvarig, eller eneretten omfattede et meget stort antal rettigheder. Derudover kan det tænkes, at kontrakten i det lange løb vil øge konkurrencen inden for tv-spredning i Det Forenede Kongerige, fordi Channel 5 er et forholdsvis nyt selskab på dette marked og er nødt til at erobre seere ved at vise attraktive programmer.

Eneret til tv-rettigbederne til større sportsbegivenheder kan også vurderes ud fra en anden synsvinkel, der ikke vedrører konkurrenceforholdene. Artikel 3a i direktiv 89/552/EØF, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed ⁽¹⁾, giver medlemsstaterne lov til at træffe foranstaltninger til at sikre, at et tv-selskab under deres jurisdiktion »ikke udnytter sin eneret til at udsende begivenheder, der af den pågældende medlemsstat anses for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse, på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen i den pågældende medlemsstat forhindres i at kunne følge sådanne begivenheder via direkte eller tidsforskudt transmission på gratis fjernsyn«. Direktivet (betragtning 21) fastslår klart, at sådanne nationale foranstaltninger kun gælder begivenheder, »som er af interesse for offentligheden i Den Europæiske Union eller i en bestemt medlemsstat eller i en vigtig del af en bestemt medlemsstat«.

De gældende regler i Det Forenede Kongerige (»listed events«, §97 i Broadcasting Act fra 1996) omfatter ikke Skotlands kvalifikationskampe til Europa-mesterskaberne i fodbold. Det er medie-, kultur- og sportsministeriet (Department of media, culture and sport), der har ansvaret for at holde Det Forenede Kongeriges liste over begivenheder ajour.

⁽¹⁾ EFT L 202 af 30.7.1997.

(98/C 304/168)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0467/98
af Allan Macartney (ARE) til Kommissionen
(27. februar 1998)

Om: Definition af tid til søs i henhold til MAGP IV

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der påtænker at opfylde fiskeriindsatsmålsætningerne i henhold til MAGP IV ved at reducere deres aktiviteter (dvs. antallet af dage til søs), samt anføre, hvorvidt definitionerne på tid til søs i hvert enkelt tilfælde stemmer overens med de definitioner, der er fastsat i de flerårige udviklingsprogrammer?

Er Kommissionen enig i, at sådanne definitioner bør være fælles, hvis det skal være muligt at vurdere fiskeriindsatsen i henhold til de flerårige udviklingsprogrammer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(2. april 1998)

De medlemsstater, der har oplyst, at de påtænker at nedskære aktiviteterne under det flerårige udviklingsprogram MAGP IV, er Tyskland, Frankrig, Irland, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige.

I forbindelse med de flerårige udviklingsprogrammer måles fartøjernes aktivitetsniveau ved hjælp af det antal dage, de tilbringer på søen, således som det er defineret i Kommissionens forordning (EF) nr. 109/94 ⁽¹⁾ om Fællesskabets fortegnelse over fiskerfartøjer.

Denne definition gælder for alle medlemsstater. Kommissionen vil i løbet af den periode, hvor MAGP IV gennemføres, for alle medlemsstaters vedkommende sikre sig, at aktiviteten defineres og måles i overensstemmelse med EF-lovgivningen.

⁽¹⁾ EFT L 19 af 22.1.1994.

(98/C 304/169)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0473/98**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(27. februar 1998)**Om: Statsstøtte*

Kan Kommissionen forelægge en sammenlignende oversigt for perioden 1994-1999, som for hver enkelt medlemsstats vedkommende indeholder tal for statsstøttede områder og støtteberettigede områder i henhold til EFRU, herunder både antallet af områder og antallet af berørte personer, og hvoraf det fremgår, i hvilket omfang der er tale om overlapninger mellem de to områder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(27. marts 1998)*

Nedenstående tabeller viser, udtrykt i befolkningsandelen, overensstemmelsen mellem statsstøtteberettigede områder og områder, der er berettiget til strukturfondsstøtte under mål 1, 2, 5b og 6 i programperioden 1994-1999. Der foreligger ikke en angivelse af antallet af berørte områder, hvilket også ville være lidet sigende (områdestørrelser er normalt ikke sammenlignelige).

Tabel 1: Overensstemmelse på fællesskabsniveau mellem områder, der er berettiget til strukturfondsstøtte, og statsstøtteberettigede områder (% af EU-befolkningen).

	Områder, der er berettiget til strukturfondsstøtte	Områder, der ikke er berettiget til strukturfondsstøtte	I alt
Områder, der er berettiget til regionalstøtte i nationalt regi	44,0 %	2,7 %	46,7 %
Områder, der ikke er berettiget til regionalstøtte i nationalt regi	6,6 %	46,7 %	53,3 %
I alt	50,6 %	49,4 %	100,0 %

Tabel 2: Områder, der er berettiget til strukturfondsstøtte – pr. medlemsstat (% af medlemsstatens befolkning)

B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	AT	P	FI	SE	UK
31	15	38	100	84	45,9	100	54	42,6	24	40,6	100	53	25	41

Tabel 3: Områder, der er berettiget til regionalstøtte i nationalt regi – pr. medlemsstat (% af medlemsstatens befolkning)

B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	AT	P	FI	SE	UK
35	20	38,1	100	76	42,4	100	48,9	42,7	17,3	35,1	100	41,6	18,5	38,2

Tabel 4: Områder, der er berettiget til strukturfondsstøtte men ikke berettiget til regionalstøtte i nationalt regi – pr. medlemsstat (% af medlemsstatens befolkning)

B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	AT	P	FI	SE	UK
0	0	5,3	0	8,9	9,6	0	7,5	6,4	10,4	5,9	0	12,6	8,7	9

(98/C 304/170)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0475/98**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(27. februar 1998)**Om:* Genetisk sundhed

Hvornår forventes det arbejde afsluttet og offentliggjort, som GD I B for øjeblikket er i gang med med henblik på udarbejdelse af en politik vedrørende genetisk sundhed? Vil Kommissionen sørge for, at der gives prioritet til én fælles kommissionspolitik til sikring af genetisk sundhed i alle udviklingsprogrammer støttet af GD I, GD I A, GD I B, GD VIII og ECHO? Vil Europa-Parlamentet blive hørt herom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín*(23. marts 1998)*

Kommissionen agter i 1998 som forberedelse til femårsdagen i 1999 for vedtagelsen af ICPD's (De Forenede Nationers Internationale Konference om Befolkningsudvikling) handlingsprogram at fremlægge en ny meddelelse, som vil skitsere Kommissionens politikker og strategier for udviklingssamarbejde i form af støtte til aktiviteter med tilknytning til befolkning og reproduktiv sundhed. Meddelelsen vil blive baseret på eksisterende politikker og programmer inden for sundhed, befolkning, familieplanlægning, modersundhed, human immunodefekt virus/erhvervet immundefekt syndrom (HIV/AIDS), integrering af kønsaspektet og seksuel udnyttelse. Kommissionen vil i fuld udstrækning konsultere Europa-Parlamentet og medlemsstaterne vedrørende indholdet af denne meddelelse.

(98/C 304/171)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0480/98**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(27. februar 1998)**Om:* Respekt for lokale og regionale forskelligheder i strukturfondsprogrammer

Er Kommissionen enig i den kritik, der har været fremme om, at de samlede programmeringsdokumenter, der blev indgået med Det Forenede Kongerige i perioden 1994-1997, i alt for mange tilfælde var identiske for de forskellige regioner, idet man blot ændrede navnet på regionen i de samlede programmeringsdokumenter, der blev forelagt af den daværende britiske regering? Hvad har Kommissionen allerede gjort, og hvad påtænker den at gøre for at fremme forskelligheden på grundlag af en vurdering af behovet herfor foretaget af lokale og regionale myndigheder og arbejdsmarkedets parter i de respektive regioner? Hvilken rolle spiller i denne forbindelse udarbejdelsen af retningslinjer, som vedtaget på det uformelle rådsmøde i Irland i november 1996? Vil det være hensigtsmæssigt at holde fuldstændigt op med at opstille retningslinjer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monica Wulf-Mathies*(31. marts 1998)*

Kommissionen accepterer ikke kritikken af, at de samlede programmeringsdokumenter (SPD), der blev indgået med Det Forenede Kongerige for perioden 1994-1999, var identiske for de forskellige regioner. SPD for mål 1, 2 og 5b-områder blev forhandlet mellem Kommissionen og de regionale partnerskaber på grundlag af individuelle regionale planer. Uundgåeligt krævede samme problemer samme svar, men detaljerne i hvert program afviger betydeligt fra region til region. For den indeværende mål-2-periode 1997-1999 fremlagde hvert regionalt partnerskab radikalt forskellige planer på grundlag af dets egen fornemmelse af lokale behov og lokalt potentiale, og de SPD, der fulgte af forhandlingerne på grundlag af disse planer, er betydeligt anderledes end SPD for 1994-1996. Kommissionen mener derfor, at de SPD, der har været i kraft fra 1994, er helt relevante for hver af de enkelte regioner, en mening, der deles af EF-parlamentet, der i sin drøftelse af regionalpolitik i Det Forenede Kongerige sidste år erkendte, at SPD generelt var de eneste strategiske dokumenter i Det Forenede Kongerige på regionalt plan.

For at fremme alsidighed på grundlag af de lokale partnerskabers vurdering af behovene i de støtteberettigede regioner sørgede Kommissionen for, at de regionale SPD udarbejdes på grundlag af de pågældende partnerskabers ægte regionale planer. Hvert program tjekkes så af dets egen overvågningsudvalg, der omfatter lokale myndigheder og andre relevante økonomiske aktører på regionalt niveau, og hvert overvågningsudvalg udtænkte dets egen forretningsgang og kriterier for udvælgelse af projekter. I denne forbindelse stiller Kommissionen sig velvilligt til Det Forenede Kongeriges beslutning om at udvide programovervågningsudvalgenes medlemskare til også at omfatte arbejdsmarkedets partere. Kommissionen tillægger strukturfondsprogrammernes regionale identitet og deres lokale partnerskab stor betydning. Kommissionen tilskynder, hvor det er muligt, til initiativer nedefra for at finde løsninger på lokale økonomiske problemer og lokale beskæftigelsesproblemer, og i mange tilfælde er udstikning af lokale strategier, f.eks. for erhvervsstøtte, er forudsætning for støtte.

Udarbejdelse af retningslinjer for strukturfondenes anvendelse er et vigtigt redskab til indpejling af europæiske hovedproblemer, når lokale behov skal tilgodeses. Kommissionen er ikke enig i, at retningslinjerne bør opgives. F.eks. blev de prioriteter, som Det Europæiske Råd fastlagde i Madrid i november 1995, senere omformet til retningslinjer, der dannede grundlag for Kommissionens generelle holdning til forhandlingerne om alle mål-2-SPD i 1996-1997. Retningslinjerne var af stor betydning ved udarbejdelsen af regionale rammer, der afstemmer de lokale behov til EF-prioriteterne, og hvert af de nye programmer i Det Forenede Kongerige indeholder et særligt kapitel til påvisning af, hvordan der er taget hensyn til prioriteterne på lokalt niveau.

(98/C 304/172)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0484/98

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(27. februar 1998)

Om: Overgangsordninger for KONVER-områder, der ikke længere er støtteberettigede efter 1999

Overvejer Kommissionen under henvisning til, at 50% af de områder, der var støtteberettigede i henhold til fællesskabsinitiativet KONVER, på EU-plan ikke længere vil være berettiget til støtte i henhold til de egentlige EFRU-programmer, at finansiere overgangsordninger for de områder, som mister retten til støtte i henhold til de nye strukturfondsprogrammer efter 1999? Hvordan kan Kommissionen i benægtende fald forklare forskelsbehandlingen af sådanne områder sammenlignet med mål 2-områder, som ganske vist mister retten til støtte, men som dog vil kunne få gavn af overgangsordninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(31. marts 1998)

Efter Kommissionens retningslinjer for EF-initiativet KONVER, der blev offentliggjort i 1994⁽¹⁾, kan medlemsstaterne rent faktisk foreslå strukturfondsstøtte til ikke-støtteberettigede områder, uden at procentsatsen i disse områder må overstige 50% af EF's samlede tilskud.

Ifølge listen over støtteberettigede områder sådan som offentliggjort⁽²⁾ foreslås det, at der kun ydes strukturfondsstøtte til ca. 35% ikke-støtteberettigede områder.

Ved revisionen af strukturfondene påtænker Kommissionen i øvrigt kun en overgangsperiode for de områder, der som nuværende mål 1 og 2-områder ikke længere ville modtage støtte for perioden 2000-2006. For at et område kan modtage støtte i en overgangsperiode, skal det være et støtteberettiget område. Ikke-støtteberettigede områder kan derfor ikke gøre krav på en sådan overgangsperiode.

Områder uden for mål 1 og 2 kan dog komme ind under foranstaltningerne i det nye mål 3. Dette nye mål tager sigte på modernisering af arbejdsmarkedet i overensstemmelse med de flerårige planer for beskæftigelsen og det nye afsnit om beskæftigelsen i Amsterdam-traktaten. Tilpasning og modernisering af den almindelige uddannelse, den faglige uddannelse og beskæftigelsen vil således blive betonet for at øge EF-økonomiens konkurrencedygtighed og understøtte de økonomiske og sociale ændringer på hele EF's område.

⁽¹⁾ EFT C 180 af 1.7.1994.

⁽²⁾ EFT C 402 af 31.12.1994.

(98/C 304/173)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0487/98**af Honor Funk (PPE) til Kommissionen***(17. februar 1998)*

Om: EU-importforbud for kød af hormonbehandlede dyr (WTO-klagenævnets afgørelse)

Ifølge den afgørelse, WTO-klagenævnet har truffet, har EU ret til på et videnskabeligt grundlag at indføre den grad af forbrugerbeskyttelse, der anses for passende, selv om den eventuelt er højere end krævet i henhold til internationale sundhedsnormer.

1. Hvilke områder skal være dækket af den krævede videnskabelige dokumentation for eventuelle risici?
2. Hvilke forskere har EU pålagt at fremskaffe denne dokumentation?
3. Hvilke midler står der til rådighed for dette videnskabelige arbejde?
4. Deltager også medlemsstaterne heri?
5. Hvornår påbegyndes hvilket videnskabeligt arbejde?

(98/C 304/174)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0568/98**af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen***(4. marts 1998)*

Om: EU-importforbud for kød af hormonbehandlede dyr

Ifølge den afgørelse, WTO-klagenævnet har truffet, har EU ret til på et videnskabeligt grundlag at indføre den grad af forbrugerbeskyttelse, der anses for passende, selv om den eventuelt er højere end krævet i henhold til internationale sundhedsnormer.

1. Hvilke områder skal være dækket af den krævede videnskabelige dokumentation for eventuelle risici?
2. Hvilke forskere har EU pålagt at fremskaffe denne dokumentation?
3. Hvilke midler står der til rådighed for dette videnskabelige arbejde?
4. Deltager også medlemsstaterne heri?
5. Hvornår påbegyndes hvilket videnskabeligt arbejde?
6. Med hvilke midler og i hvilken form støtter den tyske regering den videnskabelige argumentation mod hormonkød?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino
på skriftlige forespørgsler P-0487/98 og E-0568/98

(30. marts 1998)

Verdenshandelsorganisationens klagenævn har bekræftet, at Kommissionens har ret til at indføre en højere grad af forbrugerbeskyttelse end den, der følger af de internationale normer, forudsat at foranstaltningerne hviler på en evaluering af de givne risici. I øvrigt har klagenævnet tilsluttet sig panelets udtalelse om, at forbuddet mod brug af hormoner i Fællesskabet ikke er baseret på en tilstrækkelig specifik evaluering af de givne risici, bl.a. med hensyn til de kræftfremkaldende og genetoksiske aspekter ved hormonrester i kød fra behandlede dyr.

Fællesskabet har meddelt Verdenshandelsorganisationen, hvad den har til hensigt at gøre i forbindelse med iværksættelsen af klagenævnets henstillinger og afgørelser den 13. marts 1998.

Kommissionen undersøger i øjeblikket, hvordan den bedst kan opfylde sine internationale forpligtelser. På indværende tidspunkt er Kommissionen ikke i stand til at svare på så præcise og detaljerede spørgsmål som dem, det ærede parlamentsmedlem stiller.

(98/C 304/175)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0489/98
af Karl Habsburg-Lothringen (PPE) til Kommissionen
(17. februar 1998)

Om: Rapport om tilnærmelsen af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer

Med direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 ⁽¹⁾ blev der med henblik på at tilnærme punktafgiftssatserne indført en ordning med minimumspunktafgiftssatser. I henhold til artikel 8 i dette direktiv skal Rådet hvert andet år, første gang senest den 31. december 1994, gennemgå de i direktivet fastsatte punktafgiftssatser og efter høring af Europa-Parlamentet med enstemmighed træffe de fornødne foranstaltninger.

Gennemgangen sker på grundlag af en rapport samt eventuelt et forslag fra Kommissionen. I rapporten skal der tages hensyn til, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, punktafgiftssatsernes realværdi og traktatens bredere målsætning samt konkurrencen mellem de forskellige former for alkoholholdige drikkevarer.

Det vigtigste forslag i Kommissionens første rapport af 13. september 1995 til Rådet og Europa-Parlamentet gik ud på at udsætte tilpasningen af minimumssatserne for alkoholholdige produkter, indtil der var foretaget yderligere undersøgelser og høringer.

Den næste rapport er endnu ikke blevet forelagt og er således ifølge det nævnte direktiv over ét år forsinket.

Hvornår vil Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet en rapport om tilnærmelsen af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer?

Hvordan forklarer Kommissionen, at denne rapport er over ét år forsinket?

⁽¹⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 29.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti
(10. marts 1998)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-37/98 fra Bill Miller ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 196 af 22.6.1998, s. 110.

(98/C 304/176)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0490/98
af Klaus Lukas (NI) til Rådet
(27. februar 1998)

Om: Afgiftsfrit salg

Da jeg kan konstatere, at Rådet kun kunne give et meget overfladisk svar på skriftlig forespørgsel E-2666/97 ⁽¹⁾, skal jeg hermed gentage forespørgslen.

Rådet har vedtaget, at afgiftsfrit salg skal ophøre i 1999. Til begrundelse blev det anført, at afgiftsfrit salg logisk set ikke er foreneligt med det indre marked. I den forbindelse rejses nedenstående spørgsmål til Rådet:

Hvilket mål ønskede Rådet at nå med denne afgørelse?

Kan det mål nås med mindre drastiske midler?

Hvilke foranstaltninger kan i bekræftende fald betragtes som tilstrækkelige?

Hvorfor er det i benægtende fald ikke tilfældet?

Hvordan hindrer afgiftsfrit salg den forskriftsmæssige funktion af det indre marked?

På hvilket grundlag traf Rådet den nævnte afgørelse?

Hvor mange arbejdspladser i EU er berørt af afgørelsen?

Hvordan vurderede Rådet de beskæftigelsespolitiske følgevirkninger af afgørelsen?

Hvordan vurderer Rådet i dag de beskæftigelsespolitiske følgevirkninger af afgørelsen?

Hvordan retfærdiggør Rådet den rent ideologisk motiverede afskaffelse af tusindvis af arbejdspladser?

Skaber Rådet nye arbejdspladser til de personer, der på grund af denne ideologisk motiverede afgørelse mister deres arbejdsplads?

Hvornår og hvor sker det i bekræftende fald?

Hvordan skal denne jobskabelse finansieres? Hvordan er den slags afgørelser i benægtende fald forenelige med Rådets utallige forsikringer om, at det gør alt for at skabe arbejdspladser?

(¹) EFT C 102 af 3.4.1998, s. 85.

Svar

(18. maj 1998)

Rådet kan intet tilføje til det svar, det gav på skriftlig forespørgsel nr. E-2666/97 fra det ærede medlem.

(98/C 304/177)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0491/98

af Anna Karamanou (PSE) til Kommissionen

(2. marts 1998)

Om: Oversvømmelser i det nordlige Grækenland

Uvejret den 5. februar 1998 ramte hårdt øerne i det nordlige Ægæerhavet, det østlige Makedonien og Thrakien, idet et menneske druknede på Thasos, og der skete omfattende ødelæggelser af vej- og jernbanenettet, landbrugsafgrøderne samt hundrevis af huse og forretninger, der blev oversvømmet under de uhørt kraftige regnskyl. Tabene kan sammenlignes med dem, der skete den 2. februar 1998, hvor tre mennesker mistede livet på Lesbos.

Agter Kommissionen at undersøge mulighederne for at stille EU-midler til rådighed for at erstatte de tab, der er sket på grund af denne naturkatastrofe?

(98/C 304/178)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0740/98

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen

(18. marts 1998)

Om: Oversvømmelser på Lesbos

I anledning af de omfattende ødelæggelser, som skete på grund af de voldsomme regnskyl på Lesbos (januar 1998), bedes Kommissionen oplyse følgende: Hvor mange og hvilke projekter for dræning og forebyggelse af oversvømmelser har den finansieret på Lesbos fra Grækenlands tiltræden af EF? Hvilke beløb drejer det sig om? Hvor mange af disse projekter er hidtil blevet gennemført? Hvor langt er man nået med dem, der endnu ikke er afsluttede?

Agter Kommissionen at bidrage økonomisk i tilfælde af, at de ansvarlige græske myndigheder indgiver ansøgning om strukturstøtte med henblik på at dække de akutte behov for investering i infrastrukturer, herunder hovedsagelig forebyggelse af oversvømmelser og forbindelsesnet til de forskellige landsbyer på Lesbos?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer
på skriftlige forespørgsler E-0491/98 og E-0740/98**

(27. marts 1998)

De ærede medlemmer henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-440/98 fra Alexandros Alavanos ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 105.

(98/C 304/179)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0492/98
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen**

(2. marts 1998)

Om: Støtte til ulovlige afgrøder af fællesskabsmidler

Ifølge offentliggørelser i den europæiske presse synes Kommissionen at være overordentlig oprørt over, at der hersker mistanke om, at en del af den støtte, der ydes til producenterne af farmaceutiske og aromatiske planter, går til finansiering af afgrøder såsom for eksempel marihuana. Af samme offentliggørelser fremgår det, at de nationale regeringers manglende kontrol med måden, hvorpå støtten udnyttes, giver anledning til tvivl vedrørende anvendelsen af støtten.

Hele spørgsmålet er forbundet med en række etiske aspekter, idet det ser ud til, at de europæiske borgeres penge går til støtte af ulovlige afgrøder samtidig med, at EU bestræber sig på at beskytte de unge på kontinentet imod brug af narkotika.

Hvilke oplysninger råder Kommissionen over vedrørende fællesskabsstøtten til indisk cannabis i EU? Hvilke foranstaltninger agter den at træffe for at sikre den korrekte brug af ressourcerne fra fællesskabsbudgettet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(26. marts 1998)

EF-reglerne om ydelse af støtte til hamp indeholder strenge krav i flere henseender. De går rent faktisk ud på at begrænse støtten til kun at omfatte certificeret frø af sorter, hvis indhold af euforiserende stoffer ikke overstiger 0,3% tetrahydrocannabinol. I denne forbindelse er der udarbejdet en EF-liste over sorter, der opfylder dette kriterium, hvilket kan kontrolleres ved en EF-metode for kvantitativ kemisk analyse. Desuden kræves der også fremlæggelse af de officielle etiketter for det anvendte frø samt høst efter dannelsen af frø.

Kommissionen undersøger desuden muligheden for at stramme de nuværende regler for ydelse af støtte op, bl.a. via en ordning med obligatoriske kontrakter mellem producenterne og forarbejdningsindustrien.

Kommissionen har ikke kendskab til hampearealer, der blev udbetalt EF-støtte for, men som i virkeligheden blev anvendt til at dyrke hamp med henblik på fremstilling af narkotika. Kommissionen er dog fortsat foruroliget over kontrolproblemet. Hvis det skulle vise sig umuligt at løse dette problem, forbeholder den sig ret til at foreslå støtteordningen i denne sektor ophævet.

(98/C 304/180)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0494/98
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Rådet
(27. februar 1998)

Om: De tyrkiske myndigheders gennemførelse af Lausanne-traktatens artikel 14

Den krænkelse af kirken Evangelismos tis Theotokou på Imvros, der fandt sted den 3. februar 1998, og hvis gerningsmænd heller ikke denne gang arresteres, er et led i en vedholdende, systematisk politik, der har til formål at terrorisere den græske befolkning på Imvros. Denne politik kan enten ses som et direkte led i proceduren for udarbejdelse af et matrikelkort over Kallipoli-området (forespørgsel E-0375/96 ⁽¹⁾ og E-3973/96 ⁽²⁾), eller også som en indirekte følge af de tyrkiske myndigheders oprørende passivitet og manglende interesse i at arrestere de skyldige i kriminelle handlinger på bekostning af det græske mindretal og den ortodokse kirke.

Lausanne-traktatens artikel 14 fastlægger, at øerne Imvros og Tenedos, der forbliver under tyrkisk overherredømme, skal have deres egen administration, der sammensættes af lokale medlemmer, og den lokale ikke-muslimske befolkning skal garanteres lokal selvforvaltning og beskyttelse af personer og ejendom. Overholdelse af ro og orden skal forestås af et politi, der er udvalgt af øernes egen befolkning og underlagt den lokale administration og dens bestemmelser.

Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe for at tvinge Tyrkiet til at gennemføre disse bestemmelser indeholdt i Lausanne-traktaten, som har til formål at beskytte det græske mindretals menneskerettigheder og religionsfrihed på Imvros og Tenedos?

⁽¹⁾ EFT C 122 af 25.4.1996, s. 39.

⁽²⁾ EFT C 186 af 18.6.1997, s. 146.

Svar

(28. maj 1998)

Rådet beklager den seneste udvikling og er fuldt på det rene med, at den tyrkiske regering i henhold til Lausanne-traktaten af juli 1923, har påtaget sig forpligtelser over for det ikke-muslimske mindretal med hensyn til beskyttelse af personer og ejendom.

Det Europæiske Råd sluttede sig på mødet den 12.-13. december 1997 i Luxembourg til den holdning, som Rådet gav udtryk for i Associeringsrådet EF-Tyrkiet den 29. april 1997, og mindede om, at styrkelsen af Tyrkiets forbindelser med Den Europæiske Union også afhænger af fortsat reformer og navnlig af, at normer og praksis på menneskerettighedsområdet bringes på linje med Den Europæiske Unions normer og praksis, og at mindretal, herunder også religiøse mindretal, respekteres og beskyttes.

Rådet forventer, at alle lande, der ønsker medlemskab af Den Europæiske Union, overholder folkeretten og deres traktatmæssige forpligtelser, samt at de tiltræder Unionens målsætninger.

Demokrati og menneskerettigheder i Tyrkiet er spørgsmål, der står højt på Rådets dagsorden. De bliver rejst med jævne mellemrum under kontakter med de tyrkiske myndigheder.

(98/C 304/181)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0512/98
af Carlos Carnero González (GUE/NGL) til Kommissionen
(17. februar 1998)

Om: Anvendelse af strukturfondsmidler under mål nr. 2 i Madrids autonome samfund

Pressen har i de seneste dage skrevet om den kritik, som Sammenslutningen af Kommuner i Madrid (FMM) er kommet med af det autonome samfunds (CAM) forvaltning af de strukturfondsmidler, som regionen har modtaget under mål nr. 2. I betragtning af sagens betydning ønskes det oplyst:

1. kender Kommissionen begrundelsen for, at CAM i den treårs periode 1994-1996 undlod at anvende strukturfondsmidler af en størrelsesorden på ca. 9.000 mio pesetas, og hvad mener Kommissionen i givet fald om denne situation, som sandsynligvis fører til, at dem, der nyder godt af anvendelsen af disse midler, går glip af væsentlige muligheder?

2. er Kommissionen bekendt med, at CAM i strid med aftalerne med FMM, da kommunernes budgetter for 1998 faktisk taget var færdigbehandlede på grundlag af disse aftaler, meddelte borgmestrene i de pågældende kommuner (23), at næsten 46% af de midler, man forventede at modtage fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (4.700 mio pesetas) for perioden 1997-1999, ville blive tildelt under Den Europæiske Socialfond – uden nogen form for nødplan – med alvorlige følger for de berørte områder og investeringsprojekterne i dem (2.000 mio mindre end planlagt), og mener Kommissionen i givet fald, at regionalforvaltningen har handlet korrekt?
3. mener Kommissionen, at den vanskelige situation, som CAMs beslutning har afstedkommet, vil kunne løses ved hjælp af de forslag, som udvalget for europæiske anliggender under FMM indgav den 2. februar 1998?
4. mener Kommissionen, at den fordeling af midler under mål nr. 2 mellem regional- og lokalforvaltningen, som CAM har fastlagt, og ifølge hvilken kommunerne forvalter omkring 15% af de disponible midler, er rimelig i betragtning af deres prekære økonomiske situation?
5. støtter Kommissionen de forskellige sektorerers bedømmelse af CAMs forvaltning af strukturfonds- og samhørighedsfondsmidlerne som værende lidet gennemsigtig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(23. marts 1998)

Som følge af vanskelighederne med at anvende midlerne inden for den frist, der er angivet af de forskellige forvaltninger, der var involveret i de operationelle programmer for de spanske regioner under mål 2 for perioden 1994-1996, valgte Kommissionen ikke at foreslå Spanien en forlængelse, der ville have medført overlappning af forskellige programmer, men en overførsel af de ubrugte midler til den følgende periode, idet de, som det er fastsat i programmet, strengt skal anvendes til de foranstaltninger, som de var beregnet for, og hvis gennemførelse blev forsinket. De, der nyder godt af disse foranstaltninger, opnår en længere gennemførelsesfrist end ved en simpel forlængelse, og man kan derfor ikke påstå, at de lider skade. Dette vedrører de fleste programmer under mål 2 og ikke kun programmet for Madrid.

Den nominelle overførsel af midler medførte, at Den Europæiske Socialfonds (ESF) andel af det samlede operationelle program for Madrid steg lidt for perioden 1997-1999 i forhold til den foregående periode. I forbindelse med Spaniens og EF's samarbejde og fælles tilsyn med programmet kontrolleres beløbenes anvendelse regelmæssigt pr. fond og aktion, hvilket gør det muligt at træffe de nødvendige foranstaltninger (ændringer og omprogrammeringer), en almindelig praksis i fondenes forvaltning. Under alle omstændigheder er der aldrig tidligere foretaget overførsel fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til ESF i programmerne for mål 2 for Madrid.

Med hensyn til den procentdel, der skal forvaltes af de lokale samfund, pålægges der ingen procentdel i den EU-støtteramme, der er udarbejdet af Kommissionen og de spanske myndigheder. Ved et blik på programmet bemærkes det dog, at den fordeling, der er indbygget i det, ikke afviger mærkbart fra den praksis, der følges i de andre programmer for mål 2 og selv mål 1.

Kommissionen beklager ikke at kunne tage stilling til de øvrige rejste punkter. Det drejer sig nemlig om interne problemer i Spanien.

(98/C 304/182)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0513/98

af Jan Sonneveld (PPE) til Kommissionen

(19. februar 1998)

Om: Europæisk kritik af bekæmpelsen af svinepesten i Nederlandene

Den nederlandske landbrugsminister har i det nederlandske parlaments andetkammer meddelt, at Nederlandene ikke er blevet behandlet korrekt og fair af Kommissionens tjenestegrene ved vurderingen af bekæmpelsen af den nylige svinepest.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den præcist vurderer de nederlandske myndigheders bekæmpelse af svinepesten, og hvorpå den baserer sin vurdering?

Er det korrekt, at Kommissionen vil kæde sin kritik sammen med økonomiske konsekvenser, og hvilke konsekvenser er der i bekræftende fald tale om, og hvorpå er disse konsekvenser baseret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(16. marts 1998)*

Ligesom det har været tilfældet med de øvrige medlemsstater, har Kommissionen ført nøje kontrol med udgifterne til bekæmpelse af svinepest i Nederlandene, som Fællesskabet er blevet anmodet om at godtgøre.

Denne kontrol har været genstand for en rapport, som er blevet sendt til Nederlandene. I forlængelse af fremlæggelsen af denne rapport har Nederlandene i flere omgange kunnet gøre sine synspunkter gældende, både mundtligt og skriftligt.

Kommissionen er bekendt med den særlige situation for svineopdrættet i det område, der er ramt af epidemien. I forbindelse med den kontrol, der er gennemført på stedet, har man imidlertid konstateret mangler ved gennemførelsen af Rådets direktiv 80/217/EØF af 22. januar 1980 om fællesskabsforanstaltninger til kontrol med klassisk svinepest (¹).

Kommissionen træffer sin afgørelse om endelig godtgørelse i forbindelse med sin slutopgørelse, og der tages herunder behørigt hensyn til de konstaterede mangler.

⁽¹⁾ EFT L 47 af 21.2.1980.

(98/C 304/183)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0515/98**af Paul Rübig (PPE) til Rådet***(27. februar 1998)*

Om: Ret til oplysning i forbindelse med forordningen om gruppefritagelse

Den retlige stilling for modtagere af EU-støtte og for interesserede tredjeparter kan yderligere forbedres. I øjeblikket har støttemodtageren ingen mulighed for at kræve en anmeldelse fra fordelingsorganet. Støttemodtageren risikerer derfor stadig tilbagebetalingsforpligtelse. Også tredjeparter, som er ramt af konkurrencefordrejende støtte, kan som regel ikke direkte informere sig i medlemsstaterne om retskonforme tildelinger, men kun ved hjælp af langvarige forespørgsler til Europa-Kommissionen.

Forslag om en forordning for gruppefritagelse ved visse former for horisontal statsstøtte (KOM(97)0396) omfatter nu imidlertid en sådan oplysningsret for støttemodtagere og interesserede tredjeparter, hvilket må bifaldes. Med forslaget reduceres dels administrationen for støtteproceduren i væsentlig grad og dels sikrer man sig et gennemskueligt retsbeskyttelsessystem.

Ifølge forlydender unddrager den ansvarlige arbejdsgruppe i Rådet sig den planlagte oplysningsret. Dermed forbliver retsbeskyttelsen for de pågældende erhvervsgrøner ikke kun på samme niveau, men den bliver faktisk dårligere.

Hvad er Rådets holdning til de aktuelle drøftelser af dette emne? Kan en sådan fremgangsmåde ifølge Rådet virkelig opfylde retsbeskyttelsesbehovene på et europæisk hjemmemarked?

Svar*(18. maj 1998)*

Som det ærede parlamentsmedlem vil vide, har Rådet endnu ikke afsluttet det forberedende arbejde i forbindelse med forslag til forordning om anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 på visse former for horisontal statsstøtte. Før Europa-Parlamentet har afgivet sin udtalelse, kan Rådet ikke fastlægge sin endelige holdning.

Så snart denne udtalelse er modtaget, vil Rådet afslutte sit arbejde så hurtigt som muligt.

(98/C 304/184)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0516/98**af Paul Rübig (PPE) til Rådet***(27. februar 1998)*

Om: Den ottende europæiske udviklingsfond

Inden for rammerne af den fjerde Lomé-aftale skulle den ottende europæiske udviklingsfond begynde at træde i kraft ved udgangen af 1997. Den skal bidrage til det finansielle og tekniske samarbejde for afskaffelse af strukturel uligevægt i Lomé-aftalens mest begunstigede lande. Som vigtige punkter formuleredes fattigdomsbekæmpelse, uddannelse, industrialisering men også sundhedsvæsenet, stigende konkurrenceevne eller landbruget. For første gang skulle nu også Østrig deltage i dette program.

Den ottende europæiske udviklingsfond kunne dog ikke iværksættes til det planlagte tidspunkt og forsinkes yderligere, da ikke alle medlemsstater i Det Europæiske Råd har ratificeret planen.

Kan Rådet gøre rede for årsagen til denne forsinkelse?

Hvornår regner Rådet nu med en endelig ratificering?

Svar*(18. maj 1998)*

I henhold til artikel 360, stk. 1, i den fjerde Lomé-konvention som ændret ved den aftale, der blev undertegnet på Mauritius den 4. november 1995, træder konventionen i kraft på den første dag i den anden måned, efter at medlemsstaternes og mindst to tredjedele af AVS-staternes ratifikationsinstrumenter samt notifikationsakten om Fællesskabets indgåelse af konventionen er blevet deponeret.

Denne betingelse er nu opfyldt for såvel AVS-staternes som de femten medlemsstaters vedkommende. På samlingen den 27. april 1998 vedtog Rådet afgørelsen om indgåelse af aftalen om ændring af den fjerde Lomé-konvention. Den reviderede konvention træder herefter i kraft den 1. juni 1998.

(98/C 304/185)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0517/98**af Paul Rübig (PPE) til Kommissionen***(2. marts 1998)*

Om: Den ottende europæiske udviklingsfond

Inden for rammerne af den fjerde Lomé-aftale skulle den ottende europæiske udviklingsfond begynde at træde i kraft ved udgangen af 1997. Den skal bidrage til det finansielle og tekniske samarbejde for afskaffelse af strukturel uligevægt i Lomé-aftalens mest begunstigede lande. Som vigtige punkter formuleredes fattigdomsbekæmpelse, uddannelse, industrialisering men også sundhedsvæsenet, stigende konkurrenceevne eller landbruget. For første gang skulle nu også Østrig deltage i dette program.

Den ottende europæiske udviklingsfond kunne dog ikke iværksættes til det planlagte tidspunkt og forsinkes yderligere, da ikke alle medlemsstater i Det Europæiske Råd har ratificeret planen.

Kan Kommissionen gøre rede for årsagen til denne forsinkelse?

Hvornår regner Kommissionen nu med en endelig ratificering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af João de Deus Pinheiro*(27. marts 1998)*

Kommissionen deler det ærede medlems betænkeligheder vedrørende den af ham nævnte forsinkelse med ikrafttrædelsen af 8. Europæiske Udviklingsfond (EUF), der er den vigtigste økonomiske faktor i det fortsatte samarbejde mellem Fællesskabet og landene i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet (AVS) i perioden 1995-2000.

Det er en forudsætning for fondens ikrafttrædelse, at den aftale om midtvejsrevision og supplerung af Lomé IV-konventionen, som blev undertegnet den 4. november 1995 på Mauritius, er ratificeret af mindst to tredjedele af AVS-staterne (dvs. 47 stater) og af alle Fællesskabets medlemsstater.

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen ligger inde med, var ratifikationsprocessen pr. 1. marts 1998 afsluttet af 56 AVS-stater og 13 medlemsstater.

Kommissionen er sig fuldt ud bevidst, at de faktorer, som kan forklare den således konstaterede langsomhed, er rent interne anliggender i de pågældende medlemsstater, men har alligevel gentagne gange på de forskellige niveauer, som de enkelte medlemsstater inddrager i de forfatningsmæssige ratificeringsprocedurer, taget skridt til at øge medlemsstaternes agtpågivenhed over for følgerne af denne langsomhed. Kommissionen kan ikke i øjeblikket angive et nøjagtigt tidspunkt for den endelige afslutning af disse procedurer, men har grund til at formode, at dens initiativer, som allerede har båret frugt i henseende til visse medlemsstater, inden for en rimelig frist vil bringe den af det ærede medlem fremhævede blokeringsituation til ophør.

(98/C 304/186)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0519/98

af Ilona Graenitz (PSE) til Kommissionen

(2. marts 1998)

Om: Afgiftsfrie butikker

De europæiske afgiftsfrie butikkers omsætning udgør ca. 60 mia ATS om året. Den interne fællesskabshandel tegner sig for over to tredjedele af omsætningen. Med bortfaldet af forbrugsafgiftsfritagelsen frygtes det, at der alene i Østrig, på trods af de lange overgangsfrister, er 300-500 arbejdspladser i fare.

Findes der fra Kommissionens side en undersøgelse om virkningerne for arbejdsmarkedet, hvis den afgiftsfrie handel afskaffes?

I benægtende fald, agter Kommissionen at lade en sådan undersøgelse udføre?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(6. april 1998)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel P-272/98 fra Danielle Darras (⁽¹⁾).

(⁽¹⁾) Se side 67.

(98/C 304/187)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0520/98

af Thomas Megahy (PSE) til Kommissionen

(2. marts 1998)

Om: Finansiell støtte til producenter af vanedannende stoffer

I betragtning af Kommissionens afgørelse om at fortsætte med at støtte tobaksproduktionen med et beløb på 1 mia ecu om året, kan producenter af forholdsvis harmløse stoffer som heroin (hvoraf kun en lille brøkdel hvert år i forhold til tobak forårsager tab af menneskeliv) forvente lignende støtte? Eller har Kommissionen overvejet at anvende vores penge til noget mere gavnligt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(30. marts 1998)

Nej.

(98/C 304/188)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0522/98**af Shaun Spiers (PSE) til Kommissionen***(2. marts 1998)**Om:* Slagtedyrs velfærd

Hvornår agter Kommissionen at fremsætte forslag om forbedring af slagtedyrs velfærd?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(16. marts 1998)*

Artikel 13 i direktiv 93/119/EF om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet⁽¹⁾ kræver, at Kommissionen forelægger Rådet en rapport, som er udarbejdet på grundlag af en udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité og ledsaget af relevante forslag med hensyn til anvendelse af bl.a. pistoler med skarp ammunition, gasarter eller kombinationer heraf til bedøvelse eller aflivning og andre bedøvelses- eller aflivningsmetoder, der er videnskabeligt godkendte. Det er Kommissionens hensigt at fremlægge rapporten sammen med passende forslag for Rådet i den nærmeste fremtid.

⁽¹⁾ EFT L 340 af 31.12.1993, s. 21.

(98/C 304/189)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0523/98**af Susan Waddington (PSE) til Kommissionen***(2. marts 1998)**Om:* Anvendelsen af landbrugsinterventionslagre — frugt og grønsager

Ifølge pressemeddelelser går millioner kilogram frugt- og grønsagsoverskud til spilde i stedet for at blive uddelt til skoler i hele Unionen, på denne baggrund spørger jeg Kommissionen, hvilke foranstaltninger den træffer for at gøre det offentligt, at frugt- og grønsagsoverskud stilles til rådighed for skoler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(2. april 1998)*

Der er i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 2200/96⁽¹⁾ mulighed for at foretage en gratis uddeling af frugt og grøntsager i skoler. Der kan også uddeles frugt og grøntsager gratis til andre formål såsom velgørende institutioner og bl.a. hospitaler og fængsler.

For at reklamere for dette initiativ underretter medlemsstaterne producentorganisationerne og skolerne eller andre institutioner, der måtte være interesseret i en gratis uddeling af nævnte produkter, og de bidrager også til at formidle kontakt mellem producentorganisationerne og de pågældende institutioner.

På baggrund af produkternes art og de høje transportomkostninger er det nødvendigt, at uddelingen sker lokalt. For at fremme den gratis uddeling af disse produkter, der er trukket tilbage fra markedet, betaler EU flere af omkostningerne, bl.a. udgifterne til transport mellem det sted, hvor produkterne tilbagekøbes, og leveringsstedet, samt sorterings- og emballeringsomkostningerne (for citrusfrugter og æbler).

Der er for produktionsåret 1997/1998 endvidere indført en finansiel støtte til behandling af de produkter, der trækkes tilbage fra markedet, med henblik på producentorganisationernes forsendelse af disse produkter til skoler og institutioner.

De producentorganisationer, der foretager tilbagekøbene, skal foretage en gratis uddeling frem for en biologisk nedbrydning af produkterne.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 28.10.1996.

(98/C 304/190)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0524/98
af Susan Waddington (PSE) til Kommissionen
(2. marts 1998)

Om: Øget anvendelse af visse fødevarer

I nuværende ernæringsforslag opfordres vi til at reducere vores forbrug af kød, mælk, fedt og sukker og øge vores forbrug af frugt. Hvad angår sidstnævnte, er det i presseartikler i Det Forenede Kongerige blevet kritiseret, at en del af den fælles landbrugspolitik budget anvendes til at fremme forbrug af kød og mejeriprodukter og ikke til at fremme forbrug af frisk frugt og grønsager. I disse artikler anføres det, at den fælles landbrugspolitik ikke fremmer en afbalanceret ernæring. Er disse presseartikler sande, og i bekræftende fald, hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at tilskynde til forbrug af frisk frugt og grønsager i fremtiden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
(12. marts 1998)

Kommissionen skal meddele det ærede parlamentsmedlem, at EU-budgettet for forbrugsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter bl.a. benyttes til at fremme forbruget af visse frugter og grøntsager. Rådet har således vedtaget forbrugsfremmende foranstaltninger for æbler, citrusfrugter, rosiner og nødder ved henholdsvis forordning (EØF) nr. 1195/90⁽¹⁾, (EØF) nr. 1201/90⁽²⁾, (EF) nr. 399/94⁽³⁾ og (EF) nr. 2200/96 (artikel 54)⁽⁴⁾. Endvidere har Kommissionen lige siden reformen af frugt- og grøntsagssektoren ved forordning (EF) nr. 2200/96 ydet finansiel støtte til producentorganisationers driftsprogrammer, der også kan omfatte forbrugsfremmende foranstaltninger.

En betydelig del af EU-budgettet til fremme af forbruget af landbrugsprodukter har dermed til formål at fremme forbruget af frugt og grøntsager. Salgsfremstødene omfatter regelmæssigt foranstaltninger, som fremhæver de sundhedsmæssige fordele, der er knyttet til forbruget heraf. Det er også tilfældet med fremstødene for olivenolieforbruget, der også indeholder ernæringsforslag, som er koncentreret om en »middelhavsdiet«, hvori olivenolie – ligesom frugt og grøntsager – spiller en vigtig rolle.

⁽¹⁾ EFT L 119 af 11.5.1990.

⁽²⁾ EFT L 119 af 11.5.1990.

⁽³⁾ EFT L 54 af 25.2.1994.

⁽⁴⁾ EFT L 297 af 21.11.1996.

(98/C 304/191)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0531/98
af Concepció Ferrer (PPE) til Kommissionen
(2. marts 1998)

Om: Raphael-programmet

Kommissionen har udvalgt 92 af de 841 projekter til beskyttelse af kulturarven, som er blevet præsenteret inden for rammerne af Raphael-programmet, og hvortil der er hensat i alt 9,2 mio ecu. I betragtning af at disse 92 projekter er blevet fordelt på fem forskellige aktioner, ønskes det oplyst, om Kommissionen for hver enkelt af disse aktioner vil angive, hvilke projekter der er blevet godkendt til de enkelte medlemsstater, hvilken organisation der har fået støtten, hvor stort et beløb der er tale om, og hvilket formål de pågældende projekter har?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja
(14. april 1998)

Kommissionen gør det ærede medlem opmærksom på, at der i gennemførelsen af Raphaël-programmet for 1997 indgik udvælgelsen af 92 projekter for alle programmets 5 aktioner. Antallet af projekter og budgetbevillingerne pr. aktion er som følger:

- Aktion 1 — Arrangementer og oplysning om initiativer af europæisk dimension til fremme af bevaring og øget bevidsthed om den europæiske kulturarv. Ud af de 511 projekter, som der blev søgt om støtte til, blev der udvalgt 43, hvortil der blev bevilget et beløb på 1,80 mio. ECU.
- Aktion 2 — Samarbejde om at udvikle tematiske netværk mellem europæiske museer. Ud af de 103 projekter, som der blev søgt om støtte til, blev der udvalgt 13 projekter, hvortil der blev bevilget 2,55 mio. ECU.

- Aktion 3 — Videreuddannelse og udveksling af fagfolk inden for bevaring af kulturarven. Ud af de 92 projekter, som der blev søgt om støtte til, blev der udvalgt 14 projekter, hvortil der blev bevilget 742 000 mio. ECU.
- Aktion 4 — Undersøgelse, bevaring og forskønnelse af udsmykkede facader i Europa. Ud af de 65 projekter, som der blev søgt om støtte til, blev der udvalgt 10 projekter, hvortil der blev bevilget 1,74 mio. ECU.
- Aktion 5 — Undersøgelse, bevaring og forskønnelse af Europas præ-industrielle arv. Ud af de 70 projekter, som der blev søgt om støtte til, blev der udvalgt 12, hvortil der blev bevilget 2,66 mio. ECU.

Fællesskabernes økonomiske støtte til de udvalgte projekter fordeles mellem alle de parter, som tager del i gennemførelsen af hvert enkelt projekt via koordinatoren eller lederen af det støttede projekt. I denne sammenhæng, og da den europæiske dimension er indlysende, kan projekterne ikke rubriceres efter land.

Med hensyn til støtten til de enkelte projekter, sender Kommissionen en udførlig liste til det ærede medlem og til Parlamentets sekretariat med angivelse af de partnere, der har deltaget i hvert projekt (koordinatoren vil være angivet først), projekternes målsætninger og de beløb, der er bevilget hertil.

(98/C 304/192)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0533/98
af Marjo Matikainen-Kallström (PPE) til Kommissionen

(2. marts 1998)

Om: Bistand til den mexicanske regering i forbindelse med undersøgelse af masse mordene i Acteal

I den mexicanske landsby Acteal, der ligger i delstaten Chiapas, blev der den 22.12.1997 begået et masse mord, der rystede hele verden. Den mexicanske regering har iværksat omfattende undersøgelser i hele landet for at finde frem til de skyldige og for at klarlægge baggrunden for masse mordet. Der er også planlagt hjælpeforanstaltninger til fordel for indbyggerne i landsbyen Acteal.

Kommissionen bedes oplyse, hvilke foranstaltninger den har truffet for at organisere humanitær bistand til ofrene for katastrofen og for at tilbyde ekspertbistand til den mexicanske regering i forbindelse med efterforskning af forbrydelsen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(31. marts 1998)

Efter de tragiske begivenheder i Acteal i december 1997 og på linje med Parlamentets beslutning om dette spørgsmål i januar 1998 undersøgte Kommissionen mulighederne for at yde humanitær bistand til den befolkning, der er blevet fordrevet ved massakren. Den 19. februar 1998 godkendte Kommissionen et humanitært bistandsprogram til i alt 1,45 mio. ECU.

Hjælpen vil blive kanaliseret gennem det tyske og spanske Røde Kors og NGO'en Medicos del Mundo i samarbejde med lokale NGO'er (det mexicanske Røde Kors og Caritas Mexico). De planlagte foranstaltninger i henhold til denne afgørelse omfatter levnedsmidler og lægelig bistand samt foreløbigt tilflugtssted for den pågældende befolkning.

(98/C 304/193)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0534/98
af Raimo Ilaskivi (PPE) til Kommissionen

(2. marts 1998)

Om: Ensartet prisfastsættelse for posttjenester

Kommissær Bangemann har svaret på min forespørgsel (E-3942/97) ⁽¹⁾ om emnet. I sit svar (af 29.1.1998) konstaterer kommissær Bangemann, at det finske postvæsens praksis ikke er i strid med bestemmelserne i forslaget til direktiv om udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet under forudsætning af, at den opkrævede afgift står i et rimeligt forhold til ekstraomkostningerne.

I Finland opkræver postvæsenet af sommergæster en særlig ugentlig afgift for postudbringning, der ikke opkræves hos de øvrige beboere i området. Den ugentlige afgift er på 25 FIM, dvs. ca. 1 ecu pr. døgn. Eftersom postudbringningen til sommergæstens permanente adresse er afbrudt i ferieperioden, og den normale takst for postudbringning er betalt til postvæsenet, og da sommergæstens postkasse endda er placeret på postvæsenets normale udbringningsrute, bedes Kommissionen oplyse, om det finske postvæsens opkrævning (1 ecu i døgnet) i dette tilfælde er i overensstemmelse med det nævnte direktivs principper, dvs. at den står i et rimeligt forhold til ekstraomkostningerne?

(¹) EFT C 223, 17.7.1998, s. 35.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(20. marts 1998)

Det ærede medlem oplyser i sin supplerende forespørgsel om afgiftsopkrævning i forbindelse med postvæsnets servicevirksomhed oplyst, at den ugentlige afgift, der opkræves hos beboere af fritidsboliger fra det finske postvæsens side, beløber sig til 25 finske mark.

Kommissionen har tilkendegivet sin principielle holdning hertil i sit svar på det ærede medlems foregående skriftlige forespørgsel nr. E-3942/97.

For så vidt angår prisniveauet, er det først og fremmest op til landets egen regulerende instans, på grundlag af de relevante regnskabsmæssige oplysninger at vurdere, om afgiften er i overensstemmelse med de nationale og Fællesskabets krav.

(98/C 304/194)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0538/98

af Michl Ebner (PPE) til Kommissionen

(4. marts 1998)

Om: Omfanget af subventioner til transport af slagtekvæg

På baggrund af, at transport af slagtekvæg, som subventioneres af EU, ofte er forbundet med unødvendige kvaler for dyrene, anmodes Kommissionen om at oplyse,

1. hvor store pengebeløb den hvert år stiller til rådighed som subvention til gennemførelsen af transport af slagtekvæg,
2. om udbetalingen af disse midler er bundet til visse minimumsnormer,
3. om Kommissionen støtter afskaffelsen af støtteforanstaltningerne til transport af slagtekvæg og i stedet foreslår at subventionere transporten af allerede slagtede dyr og frosset kød?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(6. april 1998)

1. Fællesskabet yder ikke tilskud til transport af levende kvæg til slagtning, men det yder eksportrestitutioner for udførsel af kvæg og oksekød. I regnskabsåret 1995 (16.10.1994-15.10.1995) blev der ydet 302,1 mio. ECU til eksportrestitutioner for levende dyr. I regnskabsåret 1996 var de samme udgifter på 296,2 mio. ECU og i 1997 på 134,9 mio. ECU.

2. Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 2634/97 af 18. december 1997 (¹) udbetales der eksportrestitutioner ved udførsel af levende dyr under den forudsætning, at Fællesskabets bestemmelser om dyrevelfærd, herunder især beskyttelse af dyrene under transport, overholdes. Parlamentet støttede i sin udtalelse generelt Kommissionens forslag. Den 17. februar 1998 afgav Forvaltningskomitéen for Handelsmekanismer positiv udtalelse om Kommissionens forordning (²) om særlige gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner, for så vidt angår levende kvægs velfærd under transport.

Direktiv 91/628/EØF, som ændret ved direktiv 95/29/EF om beskyttelse af dyr under transport ⁽¹⁾, indeholder bestemmelser, der skal sikre, at transportvirksomheder, når de transporterer dyr fra Fællesskabet til tredjelande, overholder passende velfærdsbetingelser for dyrene. Myndighederne i den udførende medlemsstat skal især sørge for, at dyr kun transporteres, hvis der er truffet passende forholdsregler for deres pleje under transporten. Dyrene bør transporteres i lastbiler og fartøjer, der er egnet til formålet. Ifølge direktiv 95/29/EF skal der forud fastlægges en transportrute, som sendes til myndighederne. Transportvirksomheden skal sørge for, at transportruten attesteres på det sted, hvor dyrene forlader Fællesskabets område, efter at de er blevet kontrolleret og af embedsdyrlægen fundet egnet til videre transport.

3. Udførslen af levende dyr er et vigtigt afsætningsområde for Fællesskabet og kan næppe erstattes med udførsel af oksekød på grund af forskellige slagteritruer, manglen på kølelagre i importlandene eller den særlige efterspørgsel efter fersk kød af den ønskede kvalitet i disse lande. Hvis udførsel af levende dyr fra Fællesskabet umuliggøres på grund af urealistiske krav eller urimeligt store omkostninger eller blot ved gradvis at afvikle eksportrestitutionerne, vil andre lande overtage disse markeder (Australien udfører i stigende grad levende dyr til de arabiske lande med transporttider, der er væsentlig længere end fra Fællesskabet).

⁽¹⁾ EFT L 356 af 31.12.1997.

⁽²⁾ I skriftlig procedure, skulle snart blive offentliggjort.

⁽³⁾ EFT L 148 af 30.6.1995.

(98/C 304/195)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0559/98

af John McCartin (PPE) til Kommissionen

(4. marts 1998)

Om: Udelukkelse fra landbrugsmarkederne

Kan landbrugere i nogle af medlemsstaterne benytte sig af tilskud og støtte fra Kommissionen, mens de samtidig under trusler udelukker produkter fra landbrugere i andre medlemsstater fra deres markeder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(31. marts 1998)

Der er intet i de nuværende EF-regler, der kan begrunde udelukkelse af landbrugere fra tilskud i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, selv hvis de hengiver sig til de aktiviteter, som det ærede medlem beskriver.

Det ærede medlems opmærksomhed henledes dog på EF-domstolens dom i december 1997 i sag C-265/95 (Kommissionen mod Frankrig). EF-Domstolen fandt, at de begivenheder, der gav anledning til aktionen, og som ikke blev bestredt af den franske regering, helt klart skabte hindringer for landbrugsprodukternes frie bevægelighed fra andre medlemsstater, eftersom alvorlige hændelser såsom tilbageholdelse af lastbiler, destruktion af deres last, vold mod lastbilchauffører, trusler over for grossister og detailhandlere og beskadigelse af varer på hylderne i forretninger fandt sted år efter år — og over en periode på mere end ti år — og at de foranstaltninger, som den franske regering traf, ikke var tilstrækkelige til at, ophavsmændene til de omhandlede ulovlige handlinger blev forhindret i og effektivt afholdt fra at begå og gentage dem. Disse begivenheder skabte også en atmosfære af usikkerhed, der havde en afskrækkende virkning for handelsstrømmen som helhed.

På dette grundlag kræver EF-traktatens bestemmelser om de frie varebevægelser og medlemsstaternes pligt til at samarbejde om opfyldelse af forpligtelserne i EF-traktaten, at de ikke kun selv afstår fra at træffe foranstaltninger, der kan udgøre en hindring for den interne samhandel i EF, men også træffer alle nødvendige og passende foranstaltninger for at forhindre, at handelen hindres på deres område ved privatpersoners aktioner.

Medlemsstaterne er ansvarlige for, hvilke foranstaltninger der er de mest passende for at sikre de frie varebevægelser, og det påhviler EF-Domstolen at afgøre i de sager, der forelægges den, om sådanne foranstaltninger er passende.

Hvis en medlemsstat undlader at træffe sådanne nødvendige og passende foranstaltninger, kan den holdes ansvarlig ved national ret i betragtning af EF-domstolens retspraksis (se forenede sager C-46/93 og C-48/93 Brasserie du Pêcheur).

(98/C 304/196)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0561/98

af Olivier Dupuis (ARE) til Kommissionen

(4. marts 1998)

Om: Personstandslovgivningen i Belgien

EU-tjenestemænd, der af konjunkturbestemte og rent erhvervsmæssige grunde er bosiddende i Belgien, er på det civilretlige område underkastet en anden lovgivning end den, hvorunder de opnåede deres civile status, hvorved de stilles dårligere end deres landsmænd. F.eks. anvendes den belgiske skilsmisselov, som er mere restriktiv end de love, der gælder i andre medlemslande i Den Europæiske Union, på ægteskaber, hvori ægtefællerne ikke har belgisk statsborgerskab, og som blev indgået under andre retsbestemmelser og på andre betingelser, der undertiden var gunstigere end dem, der findes i den belgiske lovgivning.

Kan Kommissionen oplyse, om der findes bestemmelser i denne forbindelse inden for den aftale om hjemstedet, der er indgået mellem Det Europæiske Fællesskab og Belgien?

Såfremt den internationale privatret finder anvendelse mellem de pågældende stater og myndigheder, kan Kommissionen da hos de belgiske myndigheder finde årsagerne til de forhindringer for anvendelsen af denne, som europæiske tjenestemænd, der er bosiddende i Belgien, men som ikke har belgisk statsborgerskab, er udsat for i forbindelse med skilsmisssager?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(23. marts 1998)

Protokollen om privilegier og immuniteter, særlig artikel 12, gælder for EU-tjenestemænd, der handler i embeds medfør.

Hvad angår handlinger, som falder ind under privatretten, hvilket er tilfældet med skilsmisser, fastsættes det i artikel 23 i Vedtægten for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber, at tjenestemændene ikke, medmindre andet er bestemt i protokollen om privilegier og immuniteter, er fritaget for opfyldelse af deres private forpligtelser eller for at overholde gældende love og politiets foreskrifter. EU-tjenestemænd er således ikke i kraft af vedtægten anderledes stillet end andre, som opholder sig i samme medlemsstat.

I skilsmisssager er ikke-belgiske EU-tjenestemænd, som er bosiddende i Belgien, derfor undergivet belgisk lovgivning og international privatret.

(98/C 304/197)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0562/98

af Olivier Dupuis (ARE) til Kommissionen

(4. marts 1998)

Om: Landbrugets indvirkning på den vilde fauna i Cameroun

Omstillingen af naturlige økosystemer til landbrugsområder er uden tvivl det største miljøproblem i Afrika i dag samt den største trussel mod dette kontinents artsrigdom. Der er stadig flere eksperter, som mener, at en større valorisering af de naturlige ressourcer og særlig af den vilde fauna er den eneste løsning på dette alvorlige menneskelige og økologiske problem.

Tilsyneladende har den franske regering i nogle år støttet bomuldsproduktionen i Cameroun, som har negative indvirkninger på de naturlige økosystemer (jordudpining) og på faunaen, men udgør en vigtig indtægtskilde for Camerouns landbrugere.

Har Kommissionen kendskab til dette problem? Vil den tage skridt over for den franske regering med henblik på en analyse af de økologiske, økonomiske og sociale følger på lang sigt af disse strategier? Mener Kommissionen ikke, at erfaringerne fra det sydlige Afrika (større valorisering af faunaen) vil kunne medvirke til at løse problemet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af João de Deus Pinheiro

(26. marts 1998)

De spørgsmål, det ærede medlem rejser vedrørende bomuldsdyrkningens økonomiske, samfundsmæssige og økologiske indvirkninger, beskæftiger også Kommissionen og medlemsstaterne.

Eftersom dette spørgsmål berører det bilaterale franske udviklingssamarbejde, foreslår Kommissionen det ærede medlem at henvende sig direkte til de franske myndigheder, for så vidt angår en undersøgelse af virkningerne af den bomuldsdyrkning, som Frankrig støtter i den nordlige del af Cameroun.

Under alle omstændigheder minder Kommissionen om, at den i de sidste ti år — både i selve Cameroun og i Centralafrika generelt — har været engageret i finansieringen af omfattende programmer vedrørende en rationel udnyttelse af de skovmæssige økosystemer, der bl.a. er gået ud på en bevaring af biodiversiteten og en forbedring af vilkårene for den vilde fauna.

(98/C 304/198)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0565/98

af Karla Peijs (PPE) til Kommissionen

(4. marts 1998)

Om: Effektiv lovgivning mod bekæmpelse af svig i forbindelse med ikke-kontante betalingsmidler

Medlemsstaterne har vidt forskellige love til bekæmpelse af svig i forbindelse med nye betalingsformer. I de fleste EU-lande findes der ingen speciel straffelovgivning for elektroniske penge, lagret i på forhånd betalte kort. I det store og hele adskiller de fremgangsmåder, som de forskellige lande følger, sig meget. Disse uoverensstemmelser og huller i lovgivningen og politikkerne forårsager betydelige vanskeligheder for kampen mod organiseret kriminalitet. Dette kunne påvirke offentlighedens tillid til nye betalingsmåder og hindre det indre markeds funktion. Kommissionen er formelt blevet gjort opmærksom på dette i 1995 af de internationale betalingskortordninger og de tre europæiske kreditsektorsammenslutninger.

Kommissionen har i en række dokumenter erkendt behovet for et initiativ på dette område. Nævnes skal Kommissionens grønbog om de praktiske foranstaltninger i forbindelse med indførelsen af den fælles valuta (maj 1995, artikel 136), Kommissionens politik vedrørende nye betalingsmåder (XV/111/96 af 21. juni 1996, s. 7) og et europæisk initiativ inden for elektronisk handel (KOM(97)0157, artikel 49). I Rådets handlingsplan til bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EFT C 251 af 15.8.1997, s. 1, vedtaget den 28. april 1997) opfordres Rådet og Kommissionen til »at tage spørgsmålet om svig og forfalskning i forbindelse med alle betalingsmidler, herunder elektroniske betalingsmidler op« (politiske retningslinjer pkt. 15, s. 6).

Kan Kommissionen gøre rede for sine hensigter på dette område og underrette Europa-Parlamentet om, hvad der hidtil er gjort?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin

(31. marts 1998)

Det Europæiske Råd har i Amsterdam i juni 1997 med sin vedtagelse af en handlingsplan til bekæmpelse af organiseret kriminalitet vist Fællesskabets vilje til at yde en sammenhængende og koordineret indsats på dette felt (¹). I handlingsplanen opfordres Kommissionen og Rådet til inden udgangen af 1998 at undersøge spørgsmålet om svig og falskneri inden for samtlige betalingsmidler, herunder elektroniske betalingsmidler. Kommissionen vil imødekomme denne opfordring ved at fremlægge en samlet handlingsplan, som skal behandles i de relevante organer med henblik på at skabe et »sikkert miljø« for betalingsmidler.

Kommissionen har med dette for øje indledt drøftelser med alle de berørte parter (betalingssystemindustrien, men også de små og mellemstore virksomheder og forbrugere) for at vurdere problemernes omfang og mulighederne for eventuelle løsninger. Selvom man endnu ikke er nået frem til en formulering af en endelig handlingsplan, har Kommissionen allerede på nuværende tidspunkt nogle foreløbige holdninger.

For det første bør man undgå udelukkende at koncentrere sig om specifikke betalingsmidler eller produkter. Dette kunne føre til en forskydning, hvor svig og falskneri ville brede sig inden for andre betalingsmidler og systemer. Kommissionen er derfor af den mening, at alle betalingmidler bør inddrages, inklusive de elektroniske betalingsmidler, hvis der skal kunne findes en løsning på problemet med svig.

For det andet kræves der for at opnå en forståelse af fænomenet en vurdering af mulige former for ulovlige handlinger. Lovovertrædelser kan være direkte knyttet til betalingsmidler, men svig og falskneri kan også forekomme i forbindelse med den egentlige betalingstransaktion eller forberedelsen af ulovlige aktiviteter. Derfor er Kommissionen af den foreløbige mening, at man i betragtning af den hurtige udvikling af teknologi og tjenesteydelser bør undgå en for præcis kodifikation af lovovertrædelser.

For det tredje er der brug for konsekvens på internationalt niveau for at sikre indsatsens virkning. Fællesskabets indsats bør være sammenhængende og kompatibel. I den forbindelse er det særlig vigtigt, at alle berørte parter (myndigheder, industrien og forbrugergrupper) søger at koordinere deres initiativer i de relevante internationale fora og grupper, så der internationalt opnås den størst mulige overensstemmelse. Derfor vil Kommissionen arbejde for at sikre så meget samarbejde som muligt på alle niveauer og af enhver art.

Endelig er der ingen enkeltstående lovmæssige initiativer der udgør den optimale løsning på problemet. Det er snarere gennemførelsen af et omfattende og sammenhængende sæt af tiltag til forebyggelse af svig og straf for svigagtige handlinger, som vil gøre det muligt at angribe ondets rod. I denne forbindelse vil Kommissionen vurdere, om fraværet af konvergerende love udgør en betydelig svaghed, og hvorledes indsatsen i givet fald bør forløbe.

(¹) Handlingsplan til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, vedtaget af Rådet den 28. april 1997, De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. C 251 af 15.8.1997.

(98/C 304/199)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0567/98

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(3. marts 1998)

Om: EU-importforbud for kød af hormonbehandlede dyr

Ifølge den afgørelse, WTO-klagenævnet har truffet, har EU ret til på et videnskabeligt grundlag at indføre den grad af forbrugerbeskyttelse, der anses for passende, selv om den eventuelt er højere end krævet i henhold til internationale sundhedsnormer.

1. Hvilke områder skal være dækket af den krævede videnskabelige dokumentation for eventuelle risici?
2. Hvilke forskere har EU pålagt at fremskaffe denne dokumentation?
3. Hvilke midler står der til rådighed for dette videnskabelige arbejde?
4. Deltager også medlemsstaterne heri?
5. Hvornår påbegyndes hvilket videnskabeligt arbejde?
6. Med hvilke midler og i hvilken form støtter den tyske regering den videnskabelige argumentation mod hormonkød?

Svar*(8. juni 1998)*

Det er Kommissionen, der i medfør af traktaten har kompetence til at repræsentere Fællesskabet i WTO og som følge heraf i panelet og dets appelinstant.

Det ærede medlem bør derfor rette sine spørgsmål til Kommissionen.

(98/C 304/200)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0575/98**af Gérard Caudron (PSE) til Rådet***(3. marts 1998)*

Om: Motorvejstrafik i tæt tåge

En ny tragedie har ramt et motorvejsafsnit i tåge.

På mindre end to år har der under ekstreme vejrforhold på motorvejen Lille-Gent været to store harmonika-sammenstød med omkring 50 ofre og et endnu større antal tilskadekomne.

Dette eksempel er selvfølgelig ikke enestående i Den Europæiske Union, hvilket statistikken klart viser.

Det skal konstateres, at alle opfordringer til at udvise forsigtighed for at prøve at undgå det værste har været forgæves.

Kan Rådet oplyse, om det vil være muligt midlertidigt at lukke en motorvej for trafik i tilfælde af tæt tåge?

Kan Rådet oplyse, om det agter at træffe foranstaltninger, som kan forhindre sådanne dødsulykker på motorveje i særlig tæt tåge?

Svar*(28. maj 1998)*

Forbedring af færdselssikkerheden er en prioritet i den fælles transportpolitik, jf. traktatens artikel 75, stk. 1, litra c), og ligger Rådet stærkt på sinde.

Rådet vedtog i den forbindelse på samlingen den 17.-18. juni 1997 konklusioner vedrørende Kommissionens meddelelse om »Bedre færdselssikkerhed i EU-Program for 1997-2001«.

Rådet fastlagde i sine konklusioner en række retningslinjer for fremme af færdselssikkerheden på såvel nationalt plan som på fællesskabsplan.

Der gøres imidlertid opmærksom på, at det er Kommissionen, der i henhold til traktaten har beføjelse til at stille forslag, og at de konkrete foranstaltninger, som det ærede parlamentsmedlem nævner, henhører under medlemsstaternes kompetence.

(98/C 304/201)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0576/98**af Gérard Caudron (PSE) til Rådet***(3. marts 1998)*

Om: Dobbeltbeskatning for grænsearbejdere

Kommissionen og Europa-Parlamentet har allerede flere gange udtalt sig om den dobbeltbeskatning, som rammer visse grænsearbejdere.

Van Lanckers lovgivningsarbejde er ved at være færdigt og skulle gøre det muligt at nå et stort skridt videre hen imod løsningen af dette absurde spørgsmål på et tidspunkt, hvor det indre marked er gennemført og indførelsen af Euroen umiddelbart forestående.

Imidlertid har nogle grænsearbejdere fået skattebilletter med tilbagevirkende kraft, som truer med at ødelægge deres familiers økonomi.

Kan Rådet oplyse, om det i betragtning af denne situation agter at træffe hasteforanstaltninger, navnlig ved at kræve en fastfrysning af disse restancer, indtil lovgivningsproceduren vedrørende dette spørgsmål er afsluttet?

Kan Rådet oplyse, om det har til hensigt at gøre disse nye bestemmelser bindende for medlemsstaterne fra det øjeblik, hvor de er godkendt af Europa-Parlamentet?

Svar

(18. maj 1998)

Rådet kan ikke træffe nogen foranstaltninger i den retning, som det ærede parlamentsmedlem beder om, uden at der foreligger et forslag fra Kommissionen.

Rådet har ikke fået forelagt et sådant forslag.

(98/C 304/202)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0590/98

af Sirkka-Liisa Anttila (ELDR) til Kommissionen

(23. februar 1998)

Om: Principielle forskelle i levnedsmiddelkontrollen mellem USA's dekontaminationssystem og EU's princip »fra marken til spisebordet«

Der forhandles mellem De Forenede Stater og EU om betingelserne for undertegnelsen af aftalen om veterinær- og sundhedsbestemmelser. De procedurer, der anvendes i USA og EU for beskyttelse af forbrugerne, er principielt helt forskellige. I USA undersøges kun slutproduktet, mens forbrugeren i EU ydes effektiv beskyttelse ved, at hele produktionskæden kontrolleres »fra marken til spisebordet«. Der anvendes meget antibiotika og mange hormoner i USA's industrielle intensive husdyravl for at øge effektiviteten. Samtidigt satses der i EU på en alsidig landbrugsproduktion, der opfylder målsætningerne for miljøet, dyrebeskyttelsen og den bæredygtige udvikling, samt på en kontrol af hele kæden inden for levnedsmiddelproduktionen, der naturligvis medfører yderligere udgifter.

Ifølge mine oplysninger mener Kommissionen, at det er vigtigt, at »veterinæraftalen« mellem USA og EU godkendes. Hvorfor? Bør EU ikke af hensyn til sine egne forbrugere sørge for, at de importerede levnedsmidler i butikkerne i EU opfylder de samme høje kvalitets-, hygiejne- og veterinærnormer, som vi kræver af vores egne levnedsmiddelproducenter? Kommissær Fischler har på en overbevisende måde talt om levnedsmidlernes høje kvalitet og sikring af forbrugernes sundhed. Har Kommissionen ikke på nuværende tidspunkt til opgave at forsvare de produktionsnormer, som EU har valgt, og EU's egen omfattende kontrol? Det handler om at få EU's principper om forbruger- og miljøbeskyttelse på dagsordenen ved de næste WTO-forhandlinger i 1999. Hvis Kommissionen nu godkender den førnævnte »veterinæraftale«, mister vi vores mulighed for at forsvare EU's kontrolordninger for kvalitetsfyldte levnedsmidler »fra marken til spisebordet«.

Agter Kommissionen at kræve af EU's handelspartnere — som f.eks. af USA — ligeså dækkende ordninger for levnedsmidlers sundhed og kvalitetskontrol, som EU selv har?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(30. marts 1998)

Siden Kommissionen i midten af 1980'erne begyndte at foretage inspektioner af kødeksporterende virksomheder i USA er der flere gange opstået vanskeligheder på grund af de forskellige holdninger til vedtagne sundhedsforanstaltninger i Fællesskabet og i USA. For at løse disse problemer vedrørende samhandelen blev der i begyndelsen af 1990'erne forhandlet en aftale (»the red meat agreement«), som Rådet vedtog i oktober 1992 ved Rådets afgørelse 93/158/EØF (1). Det anerkendtes heri, at de to parterets retsfor skrifter principielt giver en

ensartet beskyttelse mod risici for folkesundheden. I aftalen fastlagdes de tekniske foranstaltninger, der var nødvendige for at muliggøre en fortsættelse af samhandelen, og parterne enedes om snarest muligt at indlede drøftelser om andre problemer på veterinærområdet med hensyn til handel med dyr og produkter af animalsk oprindelse.

En yderligere tilskyndelse til disse drøftelser opstod med ikrafttrædelsen den 1. januar 1995 af Verdenshandelsorganisationens (WTO) aftale om anvendelsen af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger (SPS-aftalen), hvori det i artikel 4 er fastsat, at medlemmerne skal godtage andre medlemmers sundhedsforanstaltninger som ækvivalente, også selv om disse foranstaltninger afviger fra deres egne, hvis det eksporterende medlem over for det importerende medlem objektivt kan påvise, at dets foranstaltninger medfører et passende sundhedsniveau svarende til det importerende medlems niveau. Ifølge denne artikel skal medlemmerne også på anmodning indgå i konsultationer med henblik på at nå frem til bilaterale eller multilaterale aftaler om anerkendelse af sundhedsforanstaltningers ækvivalens.

Det udkast til en aftale mellem USA og Fællesskabet, som Kommissionen har forelagt Rådet ⁽¹⁾, og som det ærede medlem henviser til, omfatter sundhedsforanstaltninger i forbindelse med samhandelen med visse levende dyr og animalske produkter. Foranstaltninger vedrørende restkoncentrationer af veterinærlægemidler (f.eks. hormoner og antibiotika) er i øjeblikket undtaget fra aftaleudkastets anvendelsesområde. Følgen heraf er, at disse forhold fortsat vil være undergivet den enkelte parts retsfor skrifter om samhandel.

Formålet med aftaleudkastet er at lette samhandelen mellem parterne med levende dyr og animalske produkter gennem indførelsen af en ordning for anerkendelse af sundhedsforanstaltningers ækvivalens, hvor dette er muligt, og gennem rammebestemmelser for et samarbejde om at opnå ligestilling på andre områder. For begge parter gælder, at ligestilling kun kan accepteres i de tilfælde, hvor den pågældende part finder det godtgjort, at de aftalte samhandelsbetingelser opfylder dens eget niveau for sundhedsbeskyttelse. Under alle omstændigheder er det den importerende part, der afgør, om den eksporterende parts foranstaltninger er tilstrækkelige til at nå dets eget niveau for sundhedsbeskyttelse. Parternes rettigheder ifølge WTO-aftalen berøres ikke af bestemmelserne i aftaleudkastet, men formålet med dette er at arbejde i retning af gensidigt acceptable løsninger i stedet for at tillade, at der opstår handelstvister med skadelige virkninger.

Udkastet indeholder bestemmelser om udveksling af oplysninger om forhold, der er relevante i forbindelse med aftaleudkastet, herunder specifikke bestemmelser om gensidig underretning i tilfælde af sygdomsudbrud. Det indeholder også en beskyttelses klausul, der giver parterne mulighed for ensidigt at træffe hasteforanstaltninger til beskyttelse af menneskers eller dyrs sundhed.

Det skal understreges, at intet i denne aftale ændrer noget ved de grundlæggende EF-bestemmelser. Enhver sådan ændring ville skulle vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet på grundlag af EF-traktatens artikel 100 A.

På Rådets samling den 16. og 17. marts 1998 blev aftalen enstemmigt vedtaget med et proceduremæssigt forbehold for aftalens undertegnelse.

⁽¹⁾ EFT L 68 af 19.3.1993.

⁽²⁾ KOM(97) 566 endelig udg.

(98/C 304/203)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0593/98
af W.G. van Velzen (PPE) til Kommissionen
(23. februar 1998)

Om: Kommissionens svar på en klage fra EnerTel N.V.

Den 15. juli 1997 indgav det nederlandske telekommunikationskonsortium EnerTel N.V. en klage til Kommission over et lovforslag om udlicitering af de mobile telekommunikationsfrekvenser i Nederlandene. Den 18. december 1997 blev den oprindelige klage udbygget. EnerTel anmodede Kommissionen om at træffe en hurtig afgørelse, inden udgangen af 1997, da virksomheden konkurrerede om at opnå en mobillicens. Blandt andet på grund af den økonomiske usikkerhed, der opstod på grund af den langsomme udvikling i lovgivningsprocessen, og på grund af Kommissionens tavshed så EnerTel sig den 6. januar 1998 nødsaget til at trække sig ud af licitationen om mobillicenserne. Derefter fik EnerTel i Kommissionens svar af 3. februar 1998 oplyst, at »grundlaget for klagen synes at være bortfaldet, da det af presseoplysninger fremgår, at virksomheden har trukket sig ud af licitationen«.

1. Er Kommissionen bekendt med forbindelsen mellem den langsomme behandling af EnerTels klage og virksomhedens beslutning om at trække sig ud af licitationen?
2. Er Kommissionen bekendt med, at denne handlemåde ikke har øget Kommissionens troværdighed som mægler i tvister?
3. Anser Kommissionen det ikke for i det mindste ønskværdigt stadig af behandle EnerTels klage indholdsmæssigt, blandt andet på grund af den generelle relevans, og kan Kommissionen i bekræftende fald offentliggøre dette svar?
4. Er Kommissionen bekendt med, at det på telekommunikationsmarkedet, der er under hastig liberalisering, navnlig for nye telekommunikationsvirksomheder er meget vigtigt hurtigst muligt at få svar på klager, og betragter Kommissionen ikke hurtig besvarelse som ét af dens effektive instrumenter til virkelig at fremme konkurrencen? Hvordan vil Kommissionen i bekræftende fald fremskynde behandlingen af klager?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(19. marts 1998)

1. Kommissionen bestræber sig på at behandle klager inden for en rimelig frist, dvs. enten ved at indlede en overtrædelsesprocedure over for den berørte medlemsstat inden for en frist på et år, efter at klagen er indgivet, eller ved at oplyse klageren om, at Kommissionen ikke kan behandle klagen inden for denne frist. Den klage, som det ærede medlem henviser til, er blevet behandlet inden for denne frist. Det skal ligeledes understreges, at de nationale domstole også er bemyndiget til at anvende EU-lovgivningen. Virksomheder kan, selv om der parallelt hermed er indgivet en klage til Kommissionen, indbringe en sag for den nationale domstol og bede om midlertidige foranstaltninger for at sikre deres rettigheder.
2. I procedurer som denne er klagerne ikke parter i snæver forstand. Kommissionen kan faktisk beslutte, om den vil indlede en overtrædelsesprocedure over for en medlemsstat eller ej, hvilket Domstolen gentagne gange har bekræftet.
3. Siden modtagelsen af den klage, det ærede medlem henviser til, har den nederlandske regering godkendt lovforslaget om udlicitering af mobile telekommunikationsfrekvenser og har ved udlicitering tildelt frekvenserne til de fremtidige DCS 1800-operatører. Nederlandene har således gennemført artikel 2 i Kommissionens direktiv 96/2/EF af 16. januar 1996 om ændring af direktiv 90/338/EØF for så vidt angår mobil- og personkommunikation ⁽¹⁾. Klagerens væsentligste argumenter er derfor blevet taget i betragtning.
4. Som allerede nævnt bestræber Kommissionen sig på at behandle klager inden for en rimelig frist. Samarbejdet med de nationale myndigheder vil endvidere blive skærpet. Dette skulle inden for en nær fremtid føre til en endnu mere effektiv behandling af eventuelle klager over hindringer for konkurrencen i telekommunikationssektoren.

⁽¹⁾ EFT L 20 af 26.1.1996.

(98/C 304/204)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0594/98

af Luigi Florio (PPE) til Kommissionen

(23. februar 1998)

Om: Risiko for nuklear bestråling for europæiske borgere

Den Europæiske Union er ved at gøre sig rede til at deltage i finansiering — 100 mio ecu ud af et samlet beløb på 650 mio ecu — af den nye »Tjernobył-grav«, som skulle give garanti for sikkerhed for menneske og natur, hvilket denne grav ikke gør.

Har Kommissionen nogensinde videnskabeligt forsøgt at konstatere, hvilken forbindelse der er mellem voksende udbredelse af kræft i Europa og atomulykken i Tjernobył?

Finder Kommissionen ikke, at den bør, hvilket også ville være hensigtsmæssigt, foreslå et europæisk program til beskyttelse af borgere for eventuelle farer for smitte fra bestråling fra tidligere og nye anlæg?

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet siden 1986 for at sikre, at den europæiske befolkning er bedre forberedt til at forsvare sig i tilfælde af yderligere atomulykker end det var tilfældet ved Tjernobyl?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(24. marts 1998)

Efter ulykken i Tjernobyl lancerede Kommissionen en epidemiologisk undersøgelse af forekomsten af leukæmi hos børn i Europa med særlig relation til denne ulykke. Undersøgelsen blev indledt i oktober 1988. Der blev også sammenkaldt en ekspertgruppe til at vurdere, om det var sandsynligt, at der ville indtræde helbredsmæssige virkninger af bestråling i Fællesskabet. I den endelige rapport (EUR 12551, 1990) konkluderede gruppen, at leukæmi hos børn var den eneste sundhedsfare, der realistisk set kunne komme i betragtning. En undersøgelse, som allerede eksisterede på daværende tidspunkt og nu er kendt under navnet European childhood leukaemia incidence study (ECLIS) blev udvidet til at omfatte alle medlemsstaterne og de central- og østeuropæiske lande, der havde pålidelige data til rådighed om forekomsten af kræft hos børn. Denne epidemiologiske undersøgelse er stadig i gang.

I begyndelsen af 1990'erne blev der observeret en uventet stigning i skjoldbruskkirtelkræft hos børn i Belarus og Ukraine. Kommissionen sendte en ekspertgruppe til Belarus for at undersøge denne stigning og offentliggjorde i 1993 en rapport, der bekræftede dette (EUR 15248). To samarbejdsprojekter, hvor der medvirker videnskabsmænd fra Belarus, Rusland og Ukraine, som beskæftiger sig med diagnosemetoder og behandling af patienter, blev øjeblikkelig iværksat og pågår stadig. Der er ydet humanitær (Echo) og faglig (Taxis) bistand.

Kommissionen mener ikke, at der kan påvises helbredsmæssige virkninger i Fællesskabet, der årsagsmæssigt kan tilskrives radioaktiv aflejring som følge af ulykken. Men i nogle få offentliggjorte rapporter omtales der stigende forekomst af leukæmi hos børn i bestemte områder. Det meget lille antal, der er tale om, gør det dog umuligt at udlede nogen årsagsforbindelse. Det internationale kræftforskningsagentur (IARC) har meddelt Kommissionen, at der på nuværende tidspunkt vitterlig ikke er noget videnskabeligt bevis for, at der skulle være sket en stigning i kræftforekomsten i Fællesskabet, der kan tilskrives atomulykken i Tjernobyl.

Hvad angår tidligere og ny radioaktiv kontamination af miljøet, har artikel 35 i Euratom-traktaten altid krævet, at medlemsstaterne skulle oprette de nødvendige anlæg til gennemførelse af en permanent kontrol af radioaktivitetsmængden og af kontrol med overholdelse af Fællesskabets grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling. Endvidere har Kommissionen ret til at føre tilsyn med sådanne anlægs funktion og effektivitet. I henhold til Euratom-traktatens artikel 36 skal oplysningerne om kontrolforanstaltningerne med regelmæssige mellemrum meddeles Kommissionen, der regelmæssigt offentliggør rapporter, som viser kontaminationsniveauerne. De grundlæggende sikkerhedsnormer, som disse niveauer skal sammenholdes med, blev vedtaget første gang i 1959 og er siden blevet revideret adskillige gange for at tage hensyn til den nyeste videnskabelige viden. Den seneste revision fandt sted i 1996 (Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996⁽¹⁾). Resultaterne viser, at det nuværende system tjener til at sikre, at befolkningen er beskyttet mod strålingsfare. Disse ordninger vil fortsat blive håndhævet, og der er ingen begrundelse for supplerende europæiske programmer som foreslået.

Desuden er der siden Tjernobyl-ulykken taget væsentlige skridt til at sikre, at der findes passende midler til at beskytte befolkningen i tilfælde af eventuelle nye alvorlige ulykker. Disse inkluderer midler til hurtig udveksling af information mellem medlemsstaterne og Kommissionen (Rådets beslutning 87/600/Euratom af 14. december 1987⁽²⁾), fastlagte grænseværdier for radioaktiv kontamination af levnedsmidler, som hurtigt kan sættes i kraft, hvis det bliver nødvendigt, og derefter revideres for at tage hensyn til den pågældende situation (Rådets forordning (Euratom) 3954/87 af 22. december 1987⁽³⁾) og give information til befolkningen (direktiv 89/618/Euratom af 27. november 1989⁽⁴⁾). Dertil kommer, at det i de grundlæggende sikkerhedsnormer fra 1996 fastlægges endnu mere detaljeret, hvilke foranstaltninger medlemsstaterne skal træffe i tilfælde af en ny ulykke.

Der er også lanceret relevante projekter i forbindelse med forskningsprogrammet om bestrålings beskyttelse. Især er der for tiden ca. 20 øst- og vesteuropæiske lande, som er i gang med at udvikle et on-line beslutningsstøttesystem for ekstern beredskabsstyring (RODOS). Systemet er nu ved at blive implementeret i nukleare beredskabscentre i mange lande til præoperationel brug. Større udbredelse og brug af RODOS vil virke til fremme for en mere harmoniseret og effektiv reaktion ved nye ulykker, der måtte berøre Europa.

En særlig gruppe for ekstern beredskab (OSEP) blev oprettet mellem Kommissionens forskellige tjenestegrene i 1995 med det formål ikke blot at koordinere og sikre bedre beredskab i Østeuropa, men også for at forbedre informationsudvekslingsordningerne i Østeuropa og med Fællesskabet for at gøre det muligt at reagere på alle nye ulykker. Med midler fra Tacis, Phare og Echo er der iværksat ti eller flere projekter til disse formål, og andre er under forberedelse

(¹) EFT L 159 af 29.6.1996.

(²) EFT L 371 af 30.12.1987.

(³) EFT L 371 af 30.12.1987.

(⁴) EFT L 357 af 7.12.1989.

(98/C 304/205)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0596/98

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen

(4. marts 1998)

Om: Projekter i forbindelse med afholdelsen af De Olympiske Lege i 2004

I Kommissionens svar på min forespørgsel E-3097/97 (¹) understreger den, at Kommissionen fremdeles vil overvåge, at direktiv 85/337/EØF (²) overholdes, også hvis det skulle blive aktuelt i forbindelse med projekter vedrørende De Olympiske Lege. De græske myndigheder har i forbindelse med projekterne vedrørende De Olympiske Lege i 2004 planer om at opføre seks idrætsanlæg i kystområdet ved Den Saroniske Bugt. Miljøorganisationer og lokale instanser påstår, at disse installationer vil ødelægge dette område, som Miljøministeriet oven i købet har erklæret, at det vil forskønne (med grønne områder osv.).

Med henblik på forskønnelsen er der foretaget undersøgelser, som delvis er finansieret af Europa-Kommissionen.

Kan Kommissionen oplyse, om den har kendskab til ovenstående, hvorledes den har til hensigt at reagere på dette modsætningsforhold, og om den kan give garanti for, at den vil overvåge de pågældende investeringer og sikre, at fællesskabslovgivningen bliver håndhævet?

(¹) EFT C 117 af 16.4.1998, s. 151.

(²) EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(31. marts 1998)

Kommissionen har ingen yderligere oplysninger om De Olympiske Lege i 2004 siden dens svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel nr. E-3097/97.

Udviklingsplaner for Saronikos-bugtens kystområde sorteres under de græske myndigheder, som træffer afgørelse om særlige anvendelser eller projekter, samt om hvorvidt der skal gøres brug af tidligere planer og undersøgelser, hvoraf nogle meget vel kan være blevet delvis finansieret af Fællesskabet. Selv om det er yderst beklageligt, hvis der er tale om spild af ressourcer, kan nye elementer såsom De Olympiske Lege i 2004 ganske afgjort få myndighederne til at omprioritere deres valg.

Hvorom alting er, så er de græske myndigheder fortsat forpligtet til at overholde Fællesskabets miljølovgivning, hvor denne finder anvendelse. Kommissionen vil tage de eksisterende fremgangsmåder i anvendelse for at sikre sig, at dette bliver tilfældet.

(98/C 304/206)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0606/98**af José Valverde López (PPE) til Rådet***(16. marts 1998)**Om:* Ratificering af Amsterdam-traktaten

Den 2. oktober 1997 blev Amsterdam-traktaten undertegnet på det kongelige palæ. Kan Rådet oplyse, hvilken tidsplan der er fastsat for ratificeringen af traktaten i de forskellige nationale parlamenter, hvilke institutionelle aktiviteter Rådet gennemfører i lyset af traktatens politiske betydning for at skabe en favorabel indstilling i offentligheden, og hvorledes situationen er i de enkelte medlemsstater?

Svar*(28. maj 1998)*

Amsterdam-traktaten — der er resultatet af den konference mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, der blev afholdt fra marts 1996 til juni 1997 — skal ratificeres af signatarstaterne i overensstemmelse med deres respektive konstitutionelle regler. Rådet kan ikke fastsætte nogen tidsplan for en sådan ratifikation og ej heller i forbindelse hermed gennemføre aktioner, der henvender sig til den offentlige mening i medlemsstaterne.

(98/C 304/207)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0611/98**af Bartho Pronk (PPE) til Kommissionen***(9. marts 1998)**Om:* Nederlandenes nettobidrag i 1997

I tilknytning til min forespørgsel af 10. december 1997 (P-4054/97) ⁽¹⁾ og Kommissionens svar af 19. januar 1998 bedes Kommissionen besvare følgende tillægsspørgsmål:

1. Hvis Kommissionen ikke kunne besvare mit spørgsmål, hvorfor varede det da så længe, før der kom et svar? Der var vel at mærke tale om et hastende spørgsmål.
2. Er svaret ikke ekstremt nedsættende, eftersom Kommissionen synes at gå ud fra, at medlemmer af Europa-Parlamentet ikke er klar over, at Kommissionens publikationer findes på Internet?
3. I svaret oplyser Kommissionen, at den ikke råder over data om Nederlandenes nettobidrag for 1997. Men derefter redegøres for Kommissionens holdning. Denne går ud på ikke at give oplysninger om dette spørgsmål. Ifølge traktatens artikel 140 skal Kommissionen give mundtligt eller skriftligt svar på de spørgsmål, Europa-Parlamentet eller dets medlemmer stiller den. Kommissionen skal give oplysning på spørgsmål af Europa-Parlamentets medlemmer.

Handler Kommissionen ikke i modstrid med artikel 140 ved at nægte at give oplysninger, den faktisk råder over?

⁽¹⁾ EFT C 196 af 22.6.1998, s. 69.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(16. marts 1998)*

1. Kommissionen er af den opfattelse, at den gav et fyldestgørende svar på det ærede medlems forespørgsel af 10. december 1997. Svaret blev afgivet inden for den tidsfrist, der var meddelt af Europa-Parlamentet.
2. Kommissionen stiller ikke samtlige dokumenter, som det forelægger for Rådet, til rådighed på internettet. Det tidligere afgivne svar indeholdt ingen kommentarer om medlemmerne af Europa-Parlamentet.
3. Kommissionen lægger stor vægt på at svare fyldestgørende og hurtigt på Europa-Parlamentets forespørgsler, og den afsætter betydelige ressourcer til at opfylde dens forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 140.

(98/C 304/208)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0614/98**af María Izquierdo Rojo (PSE) til Rådet***(16. marts 1998)**Om:* Vold mod kvinder

Europa-Parlamentet opfordrede i sin seneste beslutning om nødvendigheden af at gennemføre en kampagne på EU-plan mod vold mod kvinder ⁽¹⁾ medlemsstaternes regeringer til at tage volden mod kvinder mere alvorligt og at sætte spørgsmålet på deres politiske dagsorden.

Hvilke foranstaltninger og aktioner vedtog og iværksatte Rådet i indeværende år til bekæmpelse af volden mod kvinder på europæisk plan i lyset af, at 61 kvinder alene i Spanien måtte lade livet som ofre for denne form for vold i 1997, hvilket tal overstiger antallet af ofre for terrororganisationen ETA's voldshandlinger?

⁽¹⁾ EFT C 304 af 6.10.1997, s. 25.

Svar*(28. maj 1998)*

EU-medlemsstaterne tager vold mod kvinder overordentlig alvorligt. Under arbejds- og socialministrenes seneste samling i Rådet den 15. december 1997 havde det en debat om opfølgningen af FN's verdenskvindekonference i Beijing i 1995, og et af de tre emner, der blev drøftet, var således vold mod kvinder. Rådet noterede sig de foranstaltninger, de enkelte medlemsstater havde truffet, og understregede det betydningsfulde arbejde, der er gjort via hhv. Stop- og Daphne-programmet for at bekæmpe vold mod kvinder og børn, uanset hvilken form denne vold har.

FN-Kommissionen for Kvinders Status fokuserede i marts 1998 på problemet vold mod kvinder. EU var repræsenteret på denne konference og vedtog en udtalelse, der fordømmer enhver form for vold mod kvinder.

Formandskabet behandler for tiden sammen med Kommissionen muligheden af, at EU i 1999 tager initiativer med hensyn til bekæmpelse af vold mod kvinder.

(98/C 304/209)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0615/98**af Angela Billingham (PSE) til Kommissionen***(25. februar 1998)**Om:* Undersøgelser af kræftrisikoen ved tekstiler og lædervarer

Mener Kommissionen at resultaterne af den undersøgelse, som er blevet gennemført i henhold til udbud nr. III/96/61, af kræftrisikoen i forbindelse med tekstiler og lædervarer, som er farvet med azo-farver, bør foranledige EU's fodtøjsindustri og distributører til at foretage noget?

Mener Kommissionen, at sundhedsrisiciene er alvorlige nok til at nødvendiggøre lovgivning på området, og hvis det ikke er tilfældet, vil den så gribe ind for at få fjernet nationale forbud mod anvendelsen af azo-farver, som er i modstrid med det indre marked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(den 25. marts 1998)*

Den undersøgelse af kræftrisiko i forbindelse med tekstil- og lædervarer, der er farvet med azo-farver, er en del af et program, som Kommissionen lancerede for at undersøge, om der var behov for harmoniserede begrænsninger af markedsføring og brug af kræftfremkaldende azo-farvestoffer, og hvilke økonomiske og andre følger der ville være forbundet med sådanne begrænsninger:

Risikovurderingen er endnu ikke færdigbehandlet, så det er for tidligt at drage endelige konklusioner om, hvor vidt der er behov for indgreb inden for bestemte sektorer. Den endelige rapport skulle dog snart foreligge.

Konklusionerne af risikovurderingen vil sammen med resultaterne af undersøgelsen af fordelene og ulemperne ved et forbud mod anvendelse af bestemte azo-farver og produkter, som er farvet med dem, samt af undersøgelsen af, hvilke virkninger et forbud kan få for leverandører i udviklingslandene, give oplysninger om, der er et proportionelt forsvarligt behov for harmoniserede begrænsninger. Resultaterne af dette undersøgelsesprogram skal danne grundlag for yderligere drøftelser med eksperter fra medlemsstaterne og et eventuelt forslag fra Kommissionen om indførelse af harmoniserede forskrifter.

(98/C 304/210)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0621/98

af Angela Billingham (PSE) til Kommissionen

(9. marts 1998)

Om: Det kurdiske samfund i Diyarbakir

Er Kommissionen bekendt med påstanden om, at det kurdiske samfund i Diyarbakir er ved at blive forgiftet, fordi der pumpes kloakvand ud i vandforsyningerne? Det hævdes, at den tidligere frugtbare dal er ved at dø, og at mange børn bliver syge. Hvis det er sandt, er det så en acceptabel adfærd for et land, der søger om at tiltræde Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(31. marts 1998)

Kommissionen er fuldt ud bekendt med det ringe socio-økonomiske udviklingsniveau i den sydøstlige del af Tyrkiet. Problemet med utætheder i kloaksystemet, der er konstateret i flere byområder, er et eksempel herpå. De utætheder, der er opstået på grund af systemets tilstand, har navnlig indvirkning på sundhedstilstanden i de svageste befolkningsgrupper, herunder børnene. De tyrkiske myndigheder er klar over denne situation. På mødet i Tyrkiets nationale sikkerhedsråd den 26. februar 1998 var dette særlige punkt sat på dagsordenen.

Inden for rammerne af MEDA-programmet har Kommissionen siden 1997 søgt at lægge særlig vægt på den grundlæggende infrastruktur og projekter, der tager sigte på at forbedre den socio-økonomiske udvikling i den sydøstlige del af Tyrkiet. Sidste år godkendtes et drikkevandsprojekt til over 21 mio. ECU til fordel for byen Sanliurfa. Kommissionen har ligeledes ydet midler (næsten 23 mio. ECU) i form af rentegodtgørelser for lån fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) til forbedring af kloaksystemerne i Adana og Izmit.

Hvad navnlig angår byen Diyarbakir, har Kommissionen i 1998 planlagt at yde rentegodtgørelse for et lån fra EIB til »Diyarbakir Water and Sewerage Administration« med henblik på bygning af et vandrensingsanlæg og et kloaksystem.

(98/C 304/211)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0625/98

af Juan Colino Salamanca (PSE) og Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen

(9. marts 1998)

Om: Den fælles markedsordning for råtabak – Udnyttelse af forskningsfond

Det foreliggende forslag til reform af den fælles markedsordning for råtabak indeholder oprettelse af en EF-tobaksfond, som skal finansieres gennem fradrag af et beløb svarende til 2% af præmien. I dag fradrages 1% af præmiebeløbet. Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvad har den samlede præmiefinansiering af fonden beløbet sig til i de seneste tre år?
2. Hvilke forskningsprogrammer eller andre foranstaltninger er gennemført i de foregående år med midler fra denne forskningsfond?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(27. marts 1998)

Kommissionen kan oplyse de ærede parlamentsmedlemmer om, at den i løbet af de seneste tre år (1995, 1996 og 1997) har udbetalt i alt 3,26 mio. ECU under fællesskabsfonden for forskning og oplysning inden for tobak. Disse betalinger svarer til gennemførelsen af første fase af en række projekter, der som oftest er flerårige (og som for forskningsprojekternes vedkommende løber over en femårig periode). Kommissionen har således truffet beslutning om en samlet finansiering på 25,88 mio. ECU af forsknings- og oplysningsprojekter, hvoraf de sidste vil blive afsluttet i 2003.

Listen over de programmer, der efter to indkaldelser af projektforslag er blevet udvalgt til finansiering under fællesskabsfonden for forskning og oplysning inden for tobak, sendes direkte til de ærede medlemmer og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

(98/C 304/212)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0648/98

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(25. februar 1998)

Om: Afskaffelse af medanskaffelsesafgift på olivenolie

Situationen på olivenoliemarkedet i Grækenland er dramatisk. Overskudsproduktionen i EU har ført til en begrænsning på 27% af EF's produktionsstøtte, og markedsprisen er faldet voldsomt på grund af overskuddene.

I lyset af den store betydning olivenproduktionen har for Grækenland, bedes Kommissionen oplyse, om den i indeværende produktionsår vil afskaffe medansvarsafgiften i Grækenland, således at de græske olivenproducenter ikke bliver ramt af den næsten tredoblede spanske produktion?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(12. marts 1998)

Kommissionen følger opmærksomt udviklingen på olivenoliemarkedet i EU og har allerede truffet en række foranstaltninger for at afhjælpe situationen på markedet i form af støtte til privat oplagring af olivenolie.

Kommissionen kan ikke gøre undtagelser fra de regler, der er fastsat i forordning nr. 136/66/EØF om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (¹). Denne forordning hører ind under Rådets kompetenceområde. Kommissionen kan således ikke fjerne den virkning, stabiliseringsforanstaltningerne for produktionsstøtten har for Grækenland i indeværende produktionsår.

Det skal dog erindres, at hvis den maksimale garantimængde overskrides, vil produktionsstøtten kun blive nedsat for de producenter, hvis produktion overstiger 500 kg (de såkaldt »store« producenter). I henhold til Kommissionens oplysninger vil kun omkring 25% af olivenproducenterne i Grækenland blive berørt af denne nedgang.

Og endelig skal det bemærkes, at i produktionsårene 1994/1995 og 1995/1996 var de spanske olivenproducenter ramt af virkningerne af stabiliseringsforanstaltningerne, samtidig med at Spanien var ramt af en alvorlig tørke, og deres produktion slog alle bundrekorder.

⁽¹⁾ EFT 172 af 30.9.1966.

(98/C 304/213)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0660/98**af Leonie van Bladel (UPE) til Rådet***(16. marts 1998)*

Om: Hindringer fra nederlandsk side mod international efterforskning af narkotikakriminalitet

1. Er Rådet klar over, at den nederlandske justitsminister (fra partiet D66) har afskediget Arthur Docters van Leeuwen, som var statsadvokat i Haag?
2. Er Rådet bekendt med en hemmelig og personlig rapport nr. 913 af 21. januar 1982 fra den nederlandske militære efterretningstjeneste, hvori Nederlandenes daværende forsvarsminister og nuværende udenrigsminister van Mierlo (D66) havde planer om at uddanne Surinams daværende diktator Desi Bouterse efterretningstjeneste?
3. Har Rådet gjort sig klart, at en diktators militære efterretningstjeneste ikke bruges til andet end at undertrykke civilbefolkningen?
4. Er det Rådet bekendt, at det nederlandske justitsministerium har anmodet om international eftersøgning af Surinams tidligere diktator Bouterse, som mistænkes for storstilet international kokainhandel?
5. Er Rådet vidende om, at ministrene van Mierlo og Sorgdrager forrige år umuliggjorde anholdelsen af Bouterse i Brasilien?
6. Kender Rådet de nærmere omstændigheder, der gjorde sig gældende, da den offentlige anklager Charles van der Voort, som var ansvarlig for eftersøgningen af Bouterse, blev forflyttet til ikke-aktiv tjeneste?
7. Har Rådet gjort sig klart, at statsadvokaten i Haag, A. Docters van Leeuwen, i virkeligheden var den eneste, som ville fortsætte eftersøgningen og retsforfølgningen af Bouterse?
8. Er det Rådets opfattelse, at der med afskedigelsen af Docters van Leeuwen er taget endnu et skridt til at forpurre retsforfølgningen af Desi Bouterse?
9. Kan Rådet udtrykkeligt anmode Nederlandene om at lade statsadvokat Docters van Leeuwen genoptage sine aktiviteter og fortsætte bestræbelserne på at anholde og retsforfølge Bouterse?

Svar*(25. maj 1998)*

De spørgsmål, som det ærede medlem af Europa-Parlamentet har stillet, vedrører kun interne nederlandske anliggender.

(98/C 304/214)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0662/98**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(2. marts 1998)*

Om: Opførelse af en atomreaktor ved Akköy

Som bekendt vil Tyrkiet i løbet af april 1998 træffe afgørelse om den type atomreaktor, der skal opføres i det meget jordskælvrædede område ved Akköy. I dette område findes bl.a. en biotop, der er hjemsted for den sjældne og fredede delfinart, »Monachus-Monachus«.

Det forlyder, at Tyrkiet vil vælge den canadiske reaktortype »Candu«, hvormed det som bekendt (ved hjælp af en særlig fremgangsmåde) er muligt at forøge den producerede mængde plutonium, hvilket danner grundlag for produktion af atomvåben. Det er ikke tilfældigt, at denne form for reaktorer er blevet opført i meget susceptible områder i lande som f.eks. Nordkorea, Indien, Pakistan og Kina. Visse kredse i USA og Canada har på det voldsomste kritiseret disse reaktoreres kvalitet og sikkerhedsniveau, samtidig med at Canada på miljøtopmødet i Kyoto (i december 1997) forpligtede sig til at lukke syv atomkraftværker af denne type.

Kan Kommissionen derfor oplyse, hvilke foranstaltninger den har til hensigt at iværksætte med henblik på at forhindre, at en reaktor af denne type opføres i et område, der ligger ganske få mil fra grænsen til Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans van den Broek*(23. marts 1998)*

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på hans forespørgsel E-3787/97 ⁽¹⁾.

Hvad angår de referencer, som de tyrkiske myndigheder kræver af de udvalgte ansøgere, skal disse dokumentere, at de har stået for en vellykket planlægning, opførelse og drift af mindst to atomkraftværker, hvoraf mindst ét skal tjene som reference for Akköi-projektet. Ansøgerne skal ligeledes have bevist, at de kan forvalte internationale projekter. Endelig skal buddene afgives af selskaber eller organisationer, der har tilstrækkelig store finansielle midler til, at de kan påtage sig forpligtelserne i forbindelse med projekter af en sådan størrelse.

De tyrkiske myndigheder har desuden indgået kontrakt med en række specialiserede konsulentfirmaer om teknisk evaluering af buddene, forhandlinger om kontrakterne samt juridiske og økonomiske spørgsmål. Blandt disse firmaer kan nævnes Det Koreanske Forskningsinstitut for Kernekraft og det spanske selskab Emresarios Agrupados Internacional.

Det ærede medlem nævner en række forhold, der vedrører anlæg uden for Fællesskabets område, og Kommissionen minder i den forbindelse om, at fællesskabsdirektiverne ikke gælder for disse.

⁽¹⁾ EFT C 223 af 17.7.1998, s. 22.

(98/C 304/215)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0683/98**af Umberto Bossi (NI) til Kommissionen***(2. marts 1998)*

Om: Den italienske nationalbanks guldbeholdning og det offentlige underskud i Italien

Den italienske nationalbanks salg af guld til den italienske valutacentral (UIC) føjer endnu en sag til den lange række af skandaler, hvor Italien har gjort sig uheldigt bemærket i sine fortvivlede forsøg på at nå Maastricht-kriterierne.

Kommissionen har for nylig godkendt et dokument, hvoraf det fremgår, at sagen vil blive forelagt Rådet, og at Eurostat er i færd med en kritisk gennemgang af den. I dokumentet redegøres der for, hvordan den italienske nationalbank for at imødegå spekulatørens mod liren i 1974 opnåede et lån på 2 mia USD hos den tyske Bundesbank. Som garanti for lånet stillede valutacentralen 543 t guld, som den købte af den italienske nationalbank. Lånet blev betalt tilbage i september 1978, men gullet forblev opført på valutacentralens regnskab. Beholdningens værdi blev opskrevet i årenes løb, men værdiforøgelsen blev aldrig beskattet, fordi værdiforøgelser efter de italienske skattebestemmelser først beskattes, når de realiseres. I juli 1997 solgte valutacentralen, der i øvrigt er ved at blive afviklet, gullet tilbage til nationalbanken. Handlen indbragte valutacentralen en fortjeneste på ca. 7.600 mia ITL, hvoraf der blev opkrævet 4.000 mia i skat. Størstedelen af dette beløb (3.400) blev betalt i november 1997. På denne måde fandt man 3.400 mia ITL i statskassen, som på sædvanlig vis blev modregnet i underskuddet, der herved nåede op på 2,7% af BNP ved udgangen af 1997, dvs. under den skæbnesvangre tærskel på 3%, der er et af Maastricht-kriterierne.

Vil Kommissionen klart tilkendegive sin mening om denne transaktion?

Vil Kommissionen klart tilkendegive, om den finder det i sin orden, at denne slags indtægter indregnes i de offentlige underskud?

Deler Kommissionen i benægtende fald den opfattelse, at den aktuelle sag blot endnu en gang beviser, at Italien ikke har ændret sig, og at det forsøger at hægte sig på Europa ved hjælp af ynkeligt sminkede regnskaber?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy*(17. marts 1998)*

Kommissionen har altid i forbindelse med de overvågningsprocedurer, som blev indført ved EF-traktaten, såsom den multilaterale overvågningsprocedure (artikel 103) og proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store offentlige underskud (artikel 104 C), grundigt undersøgt omfanget og karakteren af de budgetmæssige og

makroøkonomiske tilpasninger, som medlemsstaterne har foretaget, og Kommissionen har nøje skelnet mellem midlertidige og strukturelle foranstaltninger. Ved samme lejlighed har Kommissionen forsikret sig om, at samtlige medlemsstaters regnskabssystemer er gennemsigtige og nøjagtige.

Angående netop den transaktion, som nærværende skriftlige forespørgsel omhandler, har Kommissionen allerede analyseret dens karakter og fastsat, at den er bogført korrekt i henhold til det europæiske nationalregnskabssystem (ENS 79). Eurostat har i sin beslutning nr. 5/98 af 27. januar 1998 specielt besluttet at behandle denne betaling som en finansiel transaktion, der ikke påvirker udregningen af det offentlige underskud, som det defineres i proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store offentlige underskud. Denne transaktion vil med andre ord ikke mindske underskuddet i henhold til den definition, som gælder for tiltrædelsen af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU), det vil sige de offentlige myndigheders nettofinansieringsbehov.

I konvergensberetningen, som offentliggøres den 25. marts 1998, vil Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 109 J, stk. 1, give sin vurdering af, om den offentlige budgetstilling i Italien og de andre medlemsstater er holdbar.

(98/C 304/216)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0684/98

af Umberto Bossi (NI) til Rådet

(16. marts 1998)

Om: Den italienske nationalbanks guldbeholdning og det offentlige underskud i Italien

Den italienske nationalbanks salg af guld til den italienske valutacentral (UIC) føjer endnu en sag til den lange række af skandaler, hvor Italien har gjort sig uheldigt bemærket i sine fortvivlede forsøg på at nå Maastricht-kriterierne.

Kommissionen har for nylig godkendt et dokument, hvoraf det fremgår, at sagen vil blive forelagt Rådet, og at Eurostat er i færd med en kritisk gennemgang af den. I dokumentet redegøres der for, hvordan den italienske nationalbank for at imødegå spekulatøren mod liren i 1974 opnåede et lån på 2 mia USD hos den tyske Bundesbank. Som garanti for lånet stillede valutacentralen 543 t guld, som den købte af den italienske nationalbank. Lånet blev betalt tilbage i september 1978, men gullet forblev opført på valutacentralens regnskab. Beholdningens værdi blev opskrevet i årenes løb, men værdiforøgelsen blev aldrig beskattet, fordi værdiforøgelser efter de italienske skattebestemmelser først beskattes, når de realiseres. I juli 1997 solgte valutacentralen, der i øvrigt er ved at blive afviklet, gullet tilbage til nationalbanken. Handlen indbragte valutacentralen en fortjeneste på ca. 7.600 mia ITL, hvoraf der blev opkrævet 4.000 mia i skat. Størstedelen af dette beløb (3.400) blev betalt i november 1997. På denne måde fandt man 3.400 mia ITL i statskassen, som på sædvanlig vis blev modregnet i underskuddet, der herved nåede op på 2,7% af BNP ved udgangen af 1997, dvs. under den skæbnsvangre tærskel på 3%, der er et af Maastricht-kriterierne.

Vil Rådet klart tilkendegive sin mening om denne transaktion?

Vil Rådet klart tilkendegive, om den finder det i sin orden, at denne slags indtægter indregnes i de offentlige underskud?

Deler Rådet i benægtende fald den opfattelse, at den aktuelle sag blot endnu en gang beviser, at Italien ikke har ændret sig, og at det forsøger at hægte sig på Europa ved hjælp af ynkeligt sminkede regnskaber?

Svar

(8. juni 1998)

På grundlag af konvergensberetningerne fra Kommissionen og EMI og under hensyn til Europa-Parlamentets positive udtalelse mente Rådet den 2. maj 1998, i sin sammensætning af stats- og regeringscheferne, at elleve medlemsstater — heriblandt også Italien — opfylder de nødvendige betingelser for at indføre den fælles valuta.

Rådet har i denne vurdering taget hensyn til alle relevante forhold og har navnlig lagt vægt på holdbarheden af den finanspolitik, Italiens regering fører.

(98/C 304/217)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0686/98**af Amedeo Amadeo (NI) og Salvatore Tatarella (NI) til Rådet***(16. marts 1998)**Om:* Beskatning af energiprodukter

Med hensyn til forslag til Rådets direktiv om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter (KOM(97)0030 — 97/0111(CNS))⁽¹⁾ understreges det, at der i det omfang, hvori medlemsstaterne gives en vis manøvreremargin for så vidt angår den tekniske fastlæggelse af afgifter på energiprodukter, ikke må forekomme konkurrencefordrejninger på det indre marked.

Vi beklager, at der ikke er opstillet klare retningslinjer for neutralitet med hensyn til afgiftsindtægter, og understreger, at erfaringen desværre har vist, at nye afgifter på energikilder ikke i beskatningssystemet opvejes af en reduktion i skattebyrden.

Vil Det Europæiske Råd bestræbe sig på i takt med vedtagelsen af direktivet i Rådet at benytte en eventuel forhøjelse af afgiftsindtægterne til at begrænse afgiftsbyrden på arbejdskraft? Eftersom det først og fremmest er familierne, der mærker en eventuel forhøjelse af minimumsafgiftssatserne, ville det være på sin plads at vedtage sociale kompensationsforanstaltninger, især til fordel for de lavestlønnede kategorier.

⁽¹⁾ EFT C 139 af 6.5.1997, s. 14.

Svar*(28. maj 1998)*

Det forslag, som de ærede parlamentsmedlemmer nævner, indeholder følgende bestemmelse i artikel 1, stk. 2:

» Ved gennemførelsen af dette direktiv skal medlemsstaterne bestræbe sig for at undgå enhver forøgelse af den samlede afgiftsbyrde. For at nå dette mål skal medlemsstaterne især bestræbe sig for samtidig at sænke de lovpligtige afgifter på arbejdskraft.«

Dette forslag gennemgås i øjeblikket af Rådets organer. I den forbindelse minder Rådet om, at der på Det Europæiske Råds ekstraordinære møde om beskæftigelse i november 1997 i Luxembourg blev vedtaget følgende konklusioner:

» Medlemsstaterne skal afhængigt af deres behov og under hensyn til det nuværende niveau sætte sig som mål gradvis at nedbringe det samlede skatte- og afgiftstryk samt, hvor det er hensigtsmæssigt, gradvis at nedbringe skattetrykket på arbejde og de indirekte lønomkostninger — navnlig for det dårligst kvalificerede og lavest lønnede arbejde — uden at bringe budgetkonsolideringen og den økonomiske balance i de sociale sikringsordninger i fare. De skal eventuelt undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt at indføre en afgift på energi eller på forurenende emissioner eller at træffe andre fiskale foranstaltninger.«

(98/C 304/218)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0693/98**af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen***(2. marts 1998)**Om:* Gennemførelse af handlingsprogrammet på området for turisme

Kommissionen havde i sit svar på min forespørgsel H-0813/96⁽¹⁾ om gennemførelsen af det græske handlingsprogram for turisme, påpeget den lave udnyttelsesgrad af bevillingerne og krævet, at de nationale myndigheder påtog sig de resterende forpligtelser.

Endvidere manglede de endelige beslutninger og planer fra de nationale myndigheder med hensyn til marinaerne og områderne for integreret udvikling af turismen. Eftersom der nu er gået over et år siden Kommissionens svar, og eftersom handlingsprogrammet udløber den 31. december 1999, bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvad er den nuværende udnyttelsesgrad for handlingsprogrammet for turisme?
2. Er placeringen af områderne for integreret udvikling af turismen blevet fastlagt?

3. Er det blevet vedtaget, hvilke kategorier af omkostninger, der skal finansieres?
4. Vil disse blive finansieret alene for offentlige arealers vedkommende eller også for private?

(¹) EP's fuldstændige forhandlingsreferat 4-489 (oktober 1996).

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(23. marts 1998)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

(98/C 304/219)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0695/98

af Amedeo Amadeo (NI) og Salvatore Tatarella (NI) til Kommissionen

(10. marts 1998)

Om: Forureningsrelaterede sygdomme

Kommissionen har fremsat et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et handlingsprogram 1999-2003 på fællesskabsplan om forureningsrelaterede sygdomme som led i indsatsen på folkesundhedsområdet (KOM(97)0266 — 97/0153(COD)) (¹). Vil Kommissionen for at undgå overflødig dobbeltarbejde sikre, at de foreslåede foranstaltninger er i overensstemmelse med og rækker videre end de aktioner, der er fastsat i fællesskabshandlingsprogrammet vedrørende sundhedsovervågning, og de øvrige fællesskabsforanstaltninger vedrørende forureningsrelaterede sygdomme?

(¹) EFT C 214 af 16.7.1997, s. 7.

(98/C 304/220)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0696/98

af Amedeo Amadeo (NI) og Salvatore Tatarella (NI) til Kommissionen

(18. marts 1998)

Om: Forureningsrelaterede sygdomme

Kommissionen har fremsat et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et handlingsprogram 1999-2003 på fællesskabsplan om forureningsrelaterede sygdomme som led i indsatsen på folkesundhedsområdet (KOM(97)0266 — 97/0153(COD)) (¹). Vil Kommissionen forelægge et overslag over de finansielle behov for perioden 2000-2003, og vil budgetmyndigheden stille de fornødne midler til rådighed?

(¹) EFT C 214 af 16.7.1997, s. 7.

(98/C 304/221)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0697/98

af Amedeo Amadeo (NI) og Salvatore Tatarella (NI) til Kommissionen

(18. marts 1998)

Om: Forureningsrelaterede sygdomme

Kommissionen har fremsat et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et handlingsprogram 1999-2003 på fællesskabsplan om forureningsrelaterede sygdomme som led i indsatsen på folkesundhedsområdet (KOM(97)0266 — 97/0153(COD)) (¹). Vil Kommissionen i tilknytning til det første mål for handlingsprogrammet (bedre oplysninger) påvise behovet for indsamling af videnskabelige data om årsagssammenhængen mellem forurening og sygdom samt behovet for sammenligning og vurdering af de disponible data om årsagssammenhængen i samarbejde med medlemsstaterne?

(¹) EFT C 214 af 16.7.1997, s. 7.

(98/C 304/222)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0698/98**af Amedeo Amadeo (NI) og Salvatore Tatarella (NI) til Kommissionen***(18. marts 1998)**Om:* Forureningsrelaterede sygdomme

Kommissionen har fremsat et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et handlingsprogram 1999-2003 på fællesskabsplan om forureningsrelaterede sygdomme som led i indsatsen på folkesundhedsområdet (KOM(97)0266 — 97/0153(COD)) ⁽¹⁾. I tilknytning til det andet mål for handlingsprogrammet (risikopfattelse og -styring) bør Kommissionen indse, at det slet ikke er tilstrækkeligt blot at udbrede oplysninger, hvis man vil undgå at opskræmme befolkningen uden grund og sikre sig, at borgerne udsætter sig mindst muligt for miljørisici. Befolkningen skal kunne have tillid til de personer, der fremlægger oplysningerne. Desuden bør der lægges vægt på aspekter som det sociale miljø og de involverede personers kompetence. Endelig skal kommunikationen og udbredelsen af oplysninger organiseres systematisk.

⁽¹⁾ EFT C 214 af 16.7.1997, s. 7.

(98/C 304/223)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0699/98**af Amedeo Amadeo (NI) og Salvatore Tatarella (NI) til Kommissionen***(18. marts 1998)**Om:* Forureningsrelaterede sygdomme

Kommissionen har fremsat et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et handlingsprogram 1999-2003 på fællesskabsplan om forureningsrelaterede sygdomme som led i indsatsen på folkesundhedsområdet (KOM(97)0266 — 97/0153(COD)) ⁽¹⁾. Vil Kommissionen i tilknytning til den tredje målsætning for programmet (luftvejssygdomme og allergier) sørge for, at handlingsprogrammet kommer til at omfatte andre alvorlige sygdomme efter de samme generelle kriterier? I denne forbindelse skal det understreges, at det også er vigtigt at forebygge andre allergityper som f.eks. fødevarerallergi.

⁽¹⁾ EFT C 214 af 16.7.1997, s. 7.

Samlet svar**afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn****på skriftlige forespørgsler E-0695/98, e-0696/98, e-0697/98, e-0698/98 og E-0699/98***(16. april 1998)*

Kommissionen har i sin meddelelse om og forslag til et handlingsprogram om forureningsrelaterede sygdomme ⁽¹⁾ fastsat en tredeling af indsatsen imod miljøforureningsrelaterede sygdomme: for det første, bekæmpelse af forureningen ved kilden; for det andet, en indsats mod forureningskoncentrationer og beskyttelse af den befolkning, der udsættes for sådanne koncentrationer. Begge disse aspekter er væsentlige elementer i Fællesskabets miljøpolitik. Det tredje element er et supplement og består af en folkesundhedsaktion rettet mod en nedsættelse af virkningerne af forurening for mennesker, i tilfælde hvor forureningen af tekniske og økonomiske grunde ikke kunne undgås. De foreslåede foranstaltninger er i overensstemmelse med andre aktioner, der er relevante for forureningsrelaterede sygdomme.

Som Kommissionen gjorde opmærksom på under Parlamentets møde i marts 1998, er det ikke muligt under de nuværende finansielle vilkår at nå ud over en støtte til det foreslåede program i hvert af de fem år, det skal vare, på 1,3 mio. ECU, som der er afsat til det første år (1999).

Kommissionen understregede i sin meddelelse videnskabelige datas betydning for erkendelsen af årsagssammenhængen mellem forurening og sygdom og sammenligning og evaluering af eksisterende data om årsagssammenhængen.

Kommissionen foreslog også foranstaltninger med sigte på at øge vor viden og forståelse af forureningsrelaterede sygdomme og vor erkendelse, vurdering og behandling af dem. Disse forslag blev fremsat, fordi risikoen ikke opfattes på samme måde blandt forskere og politikere og i den brede offentlighed, og fordi det er nødvendigt at nå frem til en effektiv kommunikation mellem disse parter.

Endelig er det bevist, at der sker en betydelig stigning i antallet af sygdomme i luftvejene og allergier, som giver anledning til væsentlige sociale og økonomiske vanskeligheder i medlemsstaterne, og befolkningen udsættes i betydeligt omfang, både indendørs og udendørs, for forurenende stoffer, som menes at spille en rolle for disse sygdommes opståen og forværring. Da vigtige sygdomme, ud over sygdomme i luftvejene og allergier, der forbindes med forurening, allerede behandles i andre af Fællesskabets handlingsprogrammer (som f.eks. Europa mod Kræft-programmet), inddrog Kommissionen specifikt aktioner herom i sit forslag. Støtte til aktioner til forebyggelse af allergier i forbindelse med levnedsmidler, herunder også amning, kan overvejes i forbindelse med gennemførelsen af det foreslåede program for at supplere andre foranstaltninger som f.eks. passende mærkning og forbrugeroplysning om ingredienser som led i levnedsmiddelsikkerheden. Fællesskabets politik om levnedsmiddelsikkerhed er meget åben over for disse spørgsmål.

(¹) EFT C 214 af 16.7.1997.

(98/C 304/224)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0704/98

af Amedeo Amadeo (NI) og Salvatore Tatarella (NI) til Kommissionen

(18. marts 1998)

Om: Forebyggelse af personskader

Kommissionen har forelagt et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et handlingsprogram 1999-2003 om forebyggelse af personskader som led i indsatsen på folkesundhedsområdet (KOM(97)0178 – 97/0132(COD)) (¹).

Sundhedsovervågning: Vil Kommissionen tilstræbe en effektiv interaktion mellem et fremtidigt EU-handlingsprogram for sundhedsovervågning og det ovennævnte forslag og sikre, at de foreslåede initiativer ikke kommer til at gentage eller overlape hinanden?

(¹) EFT C 202 af 2.7.1997, s. 20.

(98/C 304/225)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0705/98

af Amedeo Amadeo (NI) og Salvatore Tatarella (NI) til Kommissionen

(18. marts 1998)

Om: Forebyggelse af personskader

Kommissionen har forelagt et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et handlingsprogram 1999-2003 om forebyggelse af personskader som led i indsatsen på folkesundhedsområdet (KOM(97)0178 – 97/0132(COD)) (¹).

Sammenhæng og komplementaritet: Det er af vital betydning, at der sikres sammenhæng og komplementaritet i forholdet til de øvrige fællesskabsaktioner og -programmer om emnet, bl.a. EHLASS (europæisk statistik over ulykker i hjemmet og i fritiden), der muligvis ophører ved udgangen af 1997. Vil Kommissionen sørge for, at EHLASS videreføres, da handlingsprogrammet næppe vil kunne fungere uden bistand herfra? Det er desuden af vital betydning, at Kommissionen offentliggør retningslinjerne for de metoder, der vil blive anvendt til indsamling af data, således at der kan sikres sammenlignelige oplysninger fra medlemsstaterne.

(¹) EFT C 202 af 2.7.1997, s. 20.

(98/C 304/226)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0706/98

af Amedeo Amadeo (NI) og Salvatore Tatarella (NI) til Kommissionen

(18. marts 1998)

Om: Forebyggelse af personskader

Kommissionen har forelagt et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et handlingsprogram 1999-2003 om forebyggelse af personskader som led i indsatsen på folkesundhedsområdet (KOM(97)0178 – 97/0132(COD)) (¹).

Budget: Da der kun er afsat midler frem til 1999, anmodes Kommissionen om lige fra programmets start at sikre, at det kan videreføres til år 2003, dvs. indtil udgangen af den foreslåede periode.

(¹) EFT C 202 af 2.7.1997, s. 20.

(98/C 304/227)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0707/98

af Amedeo Amadeo (NI) og Salvatore Tatarella (NI) til Kommissionen

(18. marts 1998)

Om: Forebyggelse af personskader

Kommissionen har forelagt et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et handlingsprogram 1999-2003 om forebyggelse af personskader som led i indsatsen på folkesundhedsområdet (KOM(97)0178 – 97/0132(COD)) (¹).

Produktsikkerhed: Vil Kommissionen sikre en solid, tværgående koordinering mellem forebyggelse af personskader og direktiv 92/59/EØF om produktsikkerhed i almindelighed (²)?

I denne forbindelse skal de foranstaltninger (jf. spørgsmålet om muligheden for forebyggelse af personskader) understreges, der foreslås med henblik på at udvikle folkesundhedsaspekterne i andre fællesskabspolitikker som f.eks. i det anførte direktiv.

(¹) EFT C 202 af 2.7.1997, s. 20.

(²) EFT L 228 af 11.8.1992, s. 24.

Samlet svar

**afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn
på skriftlige forespørgsler E-0704/98, E-0705/98, E-0706/98 og E-0707/98**

(16. april 1998)

Det foreslåede program om forebyggelse af personskader tager sigte på en systematisk indsamling af til stadighed forbedrede oplysninger om personskader og deres forebyggelse, udveksling af ekspertise ved udvælgelse og tilpasning af de bedste forebyggelsesaktioner og forbedringer i forekomsten af personskader. Som sådan er der ikke tale om en overlapning med sundhedsovervågningsprogrammet, som tager sigte på at etablere sundhedsindikatorer på visse områder som et redskab for en overordnet definition og evaluering af medlemsstaternes og Fællesskabets sundhedspolitik, og det nye program vil tværtimod supplere det foregående, idet der fremskaffes baggrundsmateriale som grundlag for en passende udvælgelse af indikatorer. Desuden vil programmet om forebyggelse af personskader understøtte evalueringen og udbredelsen af den bedste praksis inden for forebyggelse og vil fremme udarbejdelsen af en effektiv politik. I spørgsmålet om den fremtidige udvikling af sundhedspolitikken vil de nuværende aktiviteter, der skønnes at fortjene en prioriteret status, få en fremskudt plads i Kommissionens fremtidige forslag.

Rådet bekræftede den 3. november 1997 sin støtte til fortsættelse og forbedring af det europæiske system til overvågning af ulykker i hjemmet og i fritiden (Ehlass). Kommissionen accepterede den 11. marts 1998 i vidt omfang de ændringsforslag, parlamentet stillede under førstebehandlingen vedrørende integration, udvikling og udvidelse af det tidligere Ehlass-system i forslaget til et program om forebyggelse af personskader. Kommissionens forslag om dette program ændres i overensstemmelse hermed.

I forslaget til afgørelse bestemmes det, at Kommissionen skal sikre den indre sammenhæng mellem aktioner, der skal gennemføres under det foreslåede program og aktioner, der gennemføres under andre relevante fællesskabsprogrammer. Det skal også sikres, at de supplerer hinanden. Der er i den forbindelse allerede etableret en hensigtsmæssig sammenhæng med direktiv 92/59/EØF om produktsikkerhed i almindelighed (¹). Til styrkelse af kapaciteten til forebyggelse af personskader vil Kommissionen endvidere understøtte aktiviteter, der skal forøge offentlige sundhedsorganers mulighed for at anvende andre bestemmelser i Fællesskabets politik vedrørende forebyggelse af personskader.

Der vil blive foreslået et beløb på 14 mio. ECU for fem år til aktioner under programmet mellem 1999 og 2003.

(¹) EFT L 228 af 11.8.1992.

(98/C 304/228)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0732/98**af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen***(2. marts 1998)*

Om: EU-midler til Rheinland-Pfalz og Saarland siden januar 1996

Fra hvilke projekter og fonde har hhv. Rheinland-Pfalz og Saarland siden januar 1995 modtaget hvilke EF-midler, og hvem har de respektive modtagere været

1. til fremme af beskæftigelsen og til bekæmpelse af langtidsarbejdsløsheden fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling? Fra Den Europæiske Socialfond? Fra EUGFL og andre EU-midler?
2. Til fremme af forskning og udvikling? Inden for universiteterne og de højere læreanstalter? Inden for det private erhvervsliv?
3. Til fremme af forbindelserne og handlen med de central- og østeuropæiske lande?
4. Fra programmerne inden for ungdomsområdet?
5. Fra programmerne inden for uddannelsesområdet?
6. Inden for projekter for kvinder?
7. Inden for kulturelle projekter?
8. Hvordan vurderer Kommissionen foranstaltningernes succes?
9. Hvor mange arbejdspladser er der i den forbindelse blevet skabt for hvilke erhvervsgrupper?
10. Har der været tale om tidsbegrænsede eller langsigtede arbejdspladser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(19. marts 1998)*

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

(98/C 304/229)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0733/98**af Joan Colom i Naval (PSE) til Kommissionen***(2. marts 1998)*

Om: Gennemførelse af strukturfondene i 1994-1997

Vil Kommissionen oplyse om følgende:

- gennemførelsen pr. land og pr. mål af EF-støtterammerne i forhold til programmeringen for 1997 samt forelægge et oversigtsskema for perioden 1994-1997 pr. land (jf. svarene på mine spørgsmål 1877/96 og 1991/97),
- gennemførelsen i forhold til programmeringen af EF-initiativerne i perioden 1994-1997?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(13. marts 1998)*

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

(98/C 304/230)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0735/98**af Rinaldo Bontempi (PSE) til Kommissionen***(2. marts 1998)*

Om: Anden opfordring til en aftale mellem EU og Fyrstendømmet Monaco vedrørende social sikring

Som svar på skriftlig forespørgsel E-4012/96 ⁽¹⁾, som opfordrede til en aftale mellem EU og Fyrstendømmet Monaco vedrørende social sikring, havde Kommissionen forpligtet sig til at fremme indgåelsen af en sådan aftale.

Selv om der er gået over et år, er aftalen endnu ikke underskrevet, og de EU-statsborgere, der arbejder i Fyrstendømmet Monaco, støder mod stadig større hindringer. Et særligt problem berører de grænsearbejdere, der har arbejdet såvel i Italien og Frankrig som i fyrstendømmet, og som ikke kan sammenlægge de perioder, hvori de har betalt socialsikringsbidrag, i forbindelse med deres anmodning om pension.

De italienske grænsearbejdere er desuden dårligt stillede, idet en aftale mellem Frankrig og fyrstendømmet sikrer, at de første, der opnår ansættelse efter fyrstendømmets statsborgere, er statsborgere fra de tilgrænsende franske kommuner.

Agter Kommissionen på kort sigt at indgå en samarbejds- eller associeringsaftale mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco, som kan omfatte aftaler inden for den sociale sektor og således gennemføre de EU-samordningsbestemmelser, der findes i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽²⁾? Hvad er årsagerne til denne forsinkelse?

⁽¹⁾ EFT C 138 af 5.5.1997, s. 165.

⁽²⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(2. april 1998)*

Kommissionen er opmærksom på de vanskeligheder, Fællesskabets statsborgere kan komme ud for, når de ansøger om ydelser under den sociale sikring i Monaco, og som skyldes dette lands særlige forhold.

Kommissionen har således undersøgt muligheden for at foreslå en aftale af samme type som den, der er planlagt for San Marino. En sådan aftale ville dog omfatte langt mere end social sikring, og der foreligger endnu ikke et anvendeligt forslag.

(98/C 304/231)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0736/98**af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) til Kommissionen***(2. marts 1998)*

Om: Ansøgning til Samhørighedsfonden i forbindelse med et projekt for forureningsbekæmpelse af afvandingsområdet omkring Lis- og Seiça-floderne i Portugal

Den 6. januar 1998 oplyste Kommissionen i sit svar på mit spørgsmål P-3932/97 ⁽¹⁾ om afvandingsområdet omkring floderne Lis og Seiça i Portugal/Samhørighedsfonden, at den havde modtaget en ansøgning til første fase af projektet for forureningsbekæmpelse og havde indledt behandlingen på grundlag af en teknisk og økonomisk vurdering af projektet, de midler, der kunne stilles til rådighed for Portugal fra Samhørighedsfonden, og de målsætninger, som Kommissionen og medlemsstaten har opstillet.

Jeg vil gerne vende tilbage til denne sag og spørge Kommissionen, hvor langt den er nået med denne evaluering og med opstillingen af målsætningerne, og om der allerede er truffet nogen afgørelse i sagen.

⁽¹⁾ EFT C 187 af 16.6.1998, s. 94.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(30. marts 1998)*

Ansøgningen om medfinansieringsstøtte fra Samhørighedsfonden i forbindelse med et projekt vedrørende integreret forureningsbekæmpelse i afvandingsområdet omkring floderne Lis og Seica er stadig ved at blive evalueret. Det beløb, der er ansøgt om, overstiger imidlertid langt de ressourcer, der er til rådighed fra Samhørighedsfonden til Portugal indtil 1999. Den endelige afgørelse om projektet kommer derfor til at afhænge af, hvilke opgaver der prioriteres højest af Samhørighedsfonden efter aftale med de portugisiske myndigheder.

(98/C 304/232)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0737/98**af Werner Langen (PPE) til Kommissionen***(2. marts 1998)**Om: EU-mærkevaredirektivet*

Med EU- mærkevaredirektivet er der skabt en retlig særbeskyttelse for mærkevareproducenterne, som tillader disse at holde prisniveauet for deres produkter på et kunstigt højt niveau. Denne ordning forekommer yderst betænkelig i handelsretlig henseende, da den stiller beskyttelsen af mærkevareproducenterne over internationale konventioner og aftaler. Herved indskrænkes de frie varebevægelser til skade for forbrugernes interesser, da disse i sidste ende må betale det opskruede prisniveau.

1. Hvordan vurderer Kommissionen de konkurrence- og forbrugerpolitiske følger af indskrænkningen af de frie varebevægelser som følge af det i 1995 gennemførte EU-mærkevaredirektiv, og hvordan begrundes den den faktiske dominans, som mærkevareproducenternes interesser har over den frie verdenshandels og forbrugernes interesser?
2. Hvilke oplysninger råder Kommissionen over med hensyn til, i hvilket omfang EU-mærkevaredirektivet hindrer den mere prisgunstige import af mærkevarer, og hvilke virkninger har dette direktiv siden dets ikrafttrædelse haft for salgprisniveauet for mærkevarer, der handles internationalt?
3. Hvilket kendskab har Kommissionen til den praktiske anvendelse af mærkevaredirektivet i EU-medlemsstaterne, og kan den bekræfte, at der f.eks. i Belgien er afsagt en kendelse, i hvilken anvendelsen af direktivet til at hindre parallelimport betegnes som misbrug?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(8. april 1998)*

Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en grundig undersøgelse af det af det ærede medlem nævnte problem og skal snarest muligt meddele ham udfaldet.

(98/C 304/233)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0743/98**af Richard Corbett (PSE) til Rådet***(16. marts 1998)**Om: Lov og orden blandt turister*

Har Rådet i forbindelse med sit arbejde om retlige og indre anliggender drøftet den egentlige håndhævelse af lov og orden, når der opstår episoder mellem turister, som er på besøg i en anden medlemsstat?

Er Rådet enig i, at episoder som f.eks. en turists voldelige overfald på en anden turist bør tackles ved, at der træffes passende foranstaltninger, herunder retsforfølgning, frem for at man simpelt hen udviser lovovertræderen, uden at der træffes foranstaltninger af nogen art, eller at der så meget som gives rejsearrangørerne mulighed for at flytte lovovertræderne til et andet turistindkvarteringssted?

Svar*(28. maj 1998)*

1. Rådet har til dato ikke modtaget noget forslag baseret på EU-traktatens artikel K.3 om det specifikke problem, som det ærede medlem omtaler.
2. Rådet har dog taget stilling til en række problemer i forbindelse med fodboldhooliganisme i en rådsresolution af 9. juni 1997 ⁽¹⁾ om forebyggelse og bekæmpelse af fodboldvandalisme gennem erfaringsudveksling, stadionforbud og mediepolitik.
3. Det har ligeledes taget spørgsmålet om trusler mod den offentlige orden i forbindelse med andre former for internationale arrangementer op til behandling i Rådets fælles aktion af 26. maj 1997 vedrørende samarbejde om offentlig orden og sikkerhed ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT C 193 af 24.6.1997, s.1.

⁽²⁾ EFT L 147 af 5.6.1997, s. 1

(98/C 304/234)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0744/98**af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen***(18. marts 1998)*

Om: Krænkelser af EU's konkurrencebestemmelser

Både det skotske og det irske fodboldforbund truer med at forhindre Wimbledon og nu Clydebank i at flytte til Dublin. Mener Kommissionen ikke, at en sådan handling fra fodboldforbundenes side er en klar krænkelse af EU's konkurrencebestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(31. marts 1998)*

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på mundtlig forespørgsel nr. H-200/98 fremsat af Brian Crowley i spørgetiden under Parlamentets møde i marts 1998 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Parlamentet (marts 1998).

(98/C 304/235)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0759/98**af Christa Randzio-Plath (PSE) til Kommissionen***(2. marts 1998)*

Om: Oplysninger om omfanget af de EU-midler, Hamburg har modtaget siden 1995

Fra hvilke programmer og fonde har Hamburg siden 1995 modtaget hvilke EF-midler

1. Til fremme af beskæftigelsen i Hamburg
 - a) fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling
 - b) fra Den Europæiske Socialfond
 - c) fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og andre EU-midler
 - d) særlige kvindefremmende initiativer?
2. Til bekæmpelse af langtidsarbejdsløshed?
3. Til fremme af forskning og udvikling
 - a) til Hamburgs Universitet
 - b) til Hamburgs Tekniske Højskole

- c) til Højskolen for Økonomi og Politik
- d) til virksomheder i Hamburg?
- 4. Til fremme af forbindelserne og handlen med de central- og østeuropæiske lande og SNG-republikkerne?
- 5. Fra programmerne inden for energisektoren og miljøsektoren?
- 6. Fra programmerne inden for ungdomsområdet (Youth for Europe og voluntørtjeneste)?
- 7. Fra programmerne inden for uddannelsesområdet (Sokrates, Erasmus, Lingua, Leonardo da Vinci, Tempus m.fl.)?
- 8. Til kvindeprojekter?
- 9. Til fremme af medierne og kulturelle projekter?
- 10. Hvordan vurderer Kommissionen foranstaltningernes succes i Hamburg?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(19. marts 1998)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

(98/C 304/236)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0760/98

af Peter Truscott (PSE) til Kommissionen

(5. marts 1998)

Om: Finansiering af den fælles landbrugspolitik

Vil kommissæren redegøre for den erstatning, der er tilgængelig for en landmand fra min valgkreds i Hertfordshire, der utilsigtet begik en fejl ved udfyldelsen af sine ICAS-formularer? Som følge heraf vil han ifølge Ministeriet for Landbrug, Fiskeri og Fødevarer ikke modtage nogen betaling for de pågældende områder, og han vil stadig blive stillet over for en strafafgift på 20% for de områder, som var korrekt udfyldt ifølge EØF-bestemmelserne. Er der ingen fravigelsesmuligheder i EØF-bestemmelserne i tilfælde af reelle fejl, der kan medføre restindbetaling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(23. marts 1998)

Efter Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger ⁽¹⁾ idømmes der sanktioner i de tilfælde, hvor landmænd ansætter jordarealet for højt for at opnå uretmæssig støtte, eller hvor visse andre regler ikke er overholdt.

Trods dette har Kommissionen accepteret behovet for fleksibilitet i nogle tilfælde. Efter forordning (EØF) nr. 3887/92 og arbejdsdokument VI/646/96 (en kopi sendes direkte til det ærede medlem og til EF-parlamentets sekretariat) kan medlemsstaterne tillade, at ansøgninger justeres uden sanktioner i tilfælde af reelle fejl, som medlemsstaten skal erkende som sådanne. Da ansvaret ligger hos medlemsstaten, kan Kommissionen ikke tage stilling til et særligt tilfælde.

⁽¹⁾ EFT L 391 af 31.12.1992.

(98/C 304/237)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0766/98**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(18. marts 1998)**Om:* Bevillinger til strukturfondene

Ifølge eksisterende oplysninger voksede de uudnyttede bevillinger, RAL («Restant a Liquidier») for strukturfondene i 1997 med 2,8 mio ecu.

I forbindelse med opstillingen af EU's budget for 1997 undervurderede Kommissionen betalingsbevillingerne med 2 mia ecu, og budgetmyndigheden fjernede yderligere 1 mia ecu fra betalingsbevillingerne. Disse skridt medførte, at afviklingen af betalingerne ophørte for tidligt i 1997, på grund af manglende betalingsbevillinger.

I forbindelse med forpligtelsesbevillingerne til strukturfondene for 1998 og 1999 foreligger der nu oplysninger om, at der ikke vil ske nogen udsættelse af gennemførelsen af disse bevillinger i regnskabsåret 1999, og at de bevillinger, der forbliver udbetalte, derfor vil gå tabt, og at den samlede bevillingspakke til strukturfondene følgelig vil blive formindsket tilsvarende.

Problemet er særlig udpræget i de sydlige EU-lande, som har hårdt brug for midlerne fra strukturfondene for at kunne gennemføre de nødvendige infrastrukturprojekter, og Kommissionen bedes derfor besvare de to nedenstående spørgsmål:

1. På hvilken måde bidrog manglen på betalingsbevillinger til forøgelsen af RAL for strukturfondene?
2. Hvad er Kommissionens officielle holdning til overførslen af de ubundne forpligtelsesbevillinger for 1998 og 1999 til kommende budgetter under den nye finansielle ramme for 2000-2006?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(8. april 1998)*

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

(98/C 304/238)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0774/98**af Helena Torres Marques (PSE) til Kommissionen***(5. marts 1998)**Om:* Daphne-projekter

Vil Kommissionen oplyse, hvilke projekter der er godkendt inden for rammerne af Daphne-initiativet, hvor mange portugisiske projekter der er forelagt, og hvorfor ingen af disse projekter er godkendt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin*(24. marts 1998)*

Der blev i 1997 indgivet 428 projektansøgninger i forbindelse med Daphne-initiativet. 47 af disse blev godkendt af Kommissionen til at modtage økonomisk støtte. Kun to af de 428 ansøgninger blev indgivet af portugisiske ikke-statslige organisationer (NGO'er). Det ene projekt var uegnet af tekniske grunde; summen, der blev søgt om, var på 110 ECU, hvor vejledningen af administrative hensyn siger, at det mindste støttebeløb, som kan bevilges, er på 10 000 ECU. Det andet projekt fik afslag efter en evaluering, hvor man vurderede, at projektet ikke ville have merværdi på europæisk niveau og desuden manglede de nødvendige primære samarbejdspartnere.

(98/C 304/239)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0776/98**af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) til Kommissionen***(5. marts 1998)*

Om: Franske lovgivningsforanstaltninger i forbindelse med liberalisering af el-markedet

I forbindelse med liberalisering af el-markedet forbereder flere lande ændringer af den nationale lovgivning om elfremstilling og -distribuering.

1. Er Kommissionen bekendt med, at Frankrig forbereder eller allerede har vedtaget lovændringer, hvori elforsyningsnettet (»réseau d'alimentation générale en énergie électrique«) antages at være ejet af Electricité de France (EDF), eftersom EDF er forsyningsnettets koncessionshaver?
2. Kan Kommissionen undersøge, om det indgik som et led i denne koncession, som den franske stat hidtil har indrømmet EDF, at elnettet ved koncessionens ophør overgår i EDF's eje?
3. Skulle det ikke være tilfældet, mener Kommissionen så, at denne lovændring har til formål at øge EDF's egenkapital ved hjælp af vederlagsfri overdragelse af elnettet og derved at give EDF en god konkurrencemæssig stilling på det liberaliserede el-marked?
4. Er det i bekræftende fald en form for statsstøtte, som er forenelig med EF-traktaten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(26. marts 1998)*

Kommissionen er ikke blevet underrettet om noget udkast til lov om overdragelse af elforsyningsnettet til Electricité de France (EDF) ved koncessionens udløb.

Statens overdragelse af nettet til EDF, uden at der betales en passende overdragelsessum, vil kunne medføre en uberettiget forøgelse af EDF's samlede aktiver og dermed give virksomheden en økonomisk fordel.

Kommissionen vil undersøge forholdene nærmere for at fastslå, om de er forenelige med EF-traktaten.

(98/C 304/240)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0789/98**af Wilmya Zimmermann (PSE) til Rådet***(16. marts 1998)*

Om: Fælles europæisk helligdag den 9. maj

Kommissionen har ikke mindst via programmet »Borger i Europa« gjort det klart, at det er nødvendigt i højere grad at arbejde for, at borgerne i Den Europæiske Union også kan identificere sig med denne. Indførelsen af den fælles valuta vil uden tvivl være et vigtigt bidrag i denne forbindelse. En anden særdeles god fremgangsmåde til at opnå en følelse af identifikation med Den Europæiske Union vil imidlertid også være en fælles helligdag. Dermed ville man skabe endnu et samlende symbol foruden Europa-flaget og Europa-hymnen, som ville komme alle Europas borgere til gode.

Valget af den 9. maj ligger lige for (en dag efter årsdagen for 2. Verdenskrigs afslutning og den dag, hvor Robert Schuman i 1950 fremførte sin erklæring, som førte til oprettelsen af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab).

1. Har Rådet allerede udarbejdet forslag af denne art?
2. Hvordan stiller det sig til forslaget om at indføre den europæiske helligdag ved hjælp af fælles arrangementer i medlemsstaterne den 9. maj 2000?

Svar*(28. maj 1998)*

1. I henhold til traktaterne er det Kommissionen, der skal forelægge forslag for Rådet i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i traktaterne.
2. På nuværende tidspunkt har Rådet ikke fået forelagt noget forslag fra Kommissionen om det emne, som det ærede parlamentsmedlem nævner i sit spørgsmål.

Der mindes om, at kulturelle begivenheder, der arrangeres for at markere Europadagen den 9. maj, er berettiget til finansiel støtte i henhold til Kalejdoskop-programmet ⁽¹⁾, hvis disse begivenheder arrangeres i fællesskab af kulturformidlere fra mindst tre medlemsstater.

3. Desuden skal det nævnes, at medlemsstaternes kulturministre, forsamlet i Rådet, på samlingen den 20. november 1995, som følge af den helt specielle symbolske værdi, år 2000 har, gav deres tilslutning til, at følgende ni byer udpeges til Europæiske Kulturbyer i dette år: Avignon (Frankrig), Bergen (Norge), Bologna (Italien), Bruxelles (Belgien), Krakow (Polen), Helsinki (Finland), Prag (Den Tjekkiske Republik), Reykjavik (Island), Santiago de Compostela (Spanien).

Det henstilles til disse byer, at de samordner deres programmer og fastsætter et fælles tema for dette arrangement; de vil således i fællesskab kunne deltage i tilrettelæggelsen af et kulturens Europa i år 2000.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 719/96/EF af 29. marts 1996 om iværksættelse af et program til støtte for kunstneriske og kulturelle arrangementer med en europæisk dimension, EFT L 99 af 20.4.1996.

(98/C 304/241)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0790/98**af Nuala Ahern (V) til Rådet***(16. marts 1998)*

Om: Højradioaktivt affald ved Dounreay-anlægget i Caithness, Skotland

Kan det britiske formandskab på baggrund af afsløringen i avisen The Guardian den 2. februar 1998 om, at der findes endnu en hemmelig oplagringsskakt indeholdende mere end 700.000 kg højradioaktivt affald ved Dounreay-anlægget i Caithness, Skotland, oplyse, om det agter at holde fast ved det løfte, som det irske formandskab gav Parlamentet den 30. november 1996, om at Den Europæiske Unions myndigheder ville gennemføre en miljøkontrol af anlægget?

Svar*(28. maj 1998)*

Siden Det Forenede Kongerige tiltrådte Det Europæiske Atomenergifællesskab, henhører de anlæg, som det ærede parlamentsmedlem omtaler, under gældende fællesskabsret, særlig bestemmelserne i kapitel III (sundhedsbeskyttelse) og kapitel VII (sikkerhedskontrol) i Euratom-traktaten.

Rådet minder om, at det tilkommer Kommissionen at påse overholdelsen af fællesskabsretten. I denne forbindelse har Kommissionen i henhold til artikel 35 i Euratom-traktaten bl.a. adgang til de nødvendige anlæg til gennemførelse af en permanent kontrol med radioaktivitetsmængden i atmosfæren, i vand og i jord samt til gennemførelse af kontrol med overholdelsen af de grundlæggende normer, som er fastsat i direktiv 96/29/Euratom ⁽¹⁾. Kommissionen kan desuden, i henhold til artikel 81 i Euratom-traktaten, udsende inspektører til medlemsstaterne som led i sikkerhedskontrollen.

Rådet er af den opfattelse, at de gældende retsfor skrifter giver Kommissionen mulighed for, sammen med den pågældende medlemsstat, at sikre den offentlige sundhedsbeskyttelse på de bedst mulige vilkår.

⁽¹⁾ EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

(98/C 304/242)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0791/98**af André Laignel (PSE) til Rådet***(16. marts 1998)*

Om: Initiativ til nedsættelse af den ugentlige arbejdstid til 35 timer i hele Den Europæiske Union

Det er indlysende, at en nedsættelse af den ugentlige arbejdstid til 35 timer ville fremme beskæftigelsen og de europæiske borgeres livskvalitet og lige muligheder med hensyn til adgang til beskæftigelse i hele Den Europæiske Union.

I dette øjemed er det nødvendigt med et klart og viljefast tilsagn fra Rådet. Under hvilke former og hvornår agter Rådet at træffe foranstaltninger til en opadgående harmonisering af de sociale lovgivninger og navnlig til indførelse af en lovbestemt ugentlig arbejdstid på 35 timer i alle Den Europæiske Unions medlemsstater?

Svar*(4. juni 1998)*

Rådet minder det ærede parlamentsmedlem om, at retningslinjerne for beskæftigelsen i 1998, som Rådet vedtog den 15. december 1997 ⁽¹⁾, bl.a. tager sigte på at fremme virksomhedernes og de ansattes tilpasningsevne, især ved at modernisere arbejdets tilrettelæggelse. I denne forbindelse opfordrer Rådet arbejdsmarkedets parter til, på de relevante niveauer, at forhandle aftaler, som fremmer virksomhedernes produktivitet og konkurrencedygtighed for at opnå den nødvendige ligevægt mellem fleksibilitet og sikkerhed. Det præciseres i retningslinjerne, at »disse aftaler f.eks. kan omfatte en arbejdstid på årsbasis, arbejdstidsnedsættelse, nedbringelse af overarbejde, større udbredelse af deltidsarbejde, livslang uddannelse og orlovsordninger«.

Det ærede parlamentsmedlem vil vide, at det i artikel 118 B i Amsterdam-traktaten, som for øjeblikket er forelagt medlemsstaterne til ratifikation, hedder, at »dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan kan, hvis parterne finder det ønskeligt, føre til overenskomstmæssige forbindelser, herunder aftaler« og, at deres iværksættelse på fællesskabsplan kan finde sted efter fælles anmodning fra de underskrivende parter, ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen.

Hvad angår en nedsættelse af den ugentlige arbejdstid til 35 timer i Den Europæiske Union, som det ærede parlamentsmedlem omtaler, kan Rådet oplyse, at det ikke har fået forelagt noget forslag fra Kommissionen herom.

⁽¹⁾ EFT C 30 af 28.1.98, s. 1.

(98/C 304/243)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0843/98**af Jean-Antoine Giansily (UPE) til Kommissionen***(11. marts 1998)*

Om: EU-støtte til tilrettelæggelsen af valg i Togo

I anledning af det kommende præsidentvalg i Togo har Kommissionen efter en undersøgelsesrejse til landet offentliggjort en række retningslinjer med henblik på at sikre fuldstændig gennemskuelighed i valgproceduren.

En ekspert fra Kommissionen har tilsyneladende inden for rammerne af den finansielle støtte til tilrettelæggelsen af valget fået bemyndigelse til at assistere den Nationale Valgkommission, som blev nedsat i henhold til en lov af 9. september 1997, og hvis medlemmer, der for halvdelens vedkommende tilhører præsidentens flertal, og som for den anden halvdel vedkommende tilhører oppositionen, allerede har aflagt ed i forbindelse med deres indsættelse.

1. Er denne ekspert allerede udpeget, og hvis dette ikke er tilfældet, hvornår vil udpegelsen finde sted?
2. Hvad vil ekspertens nøjagtige opgave være?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af João Deus de Pinheiro*(26. marts 1998)*

Det er af grundlæggende betydning, at der opnås fuldstændig gennemsigtighed i forbindelse med selve valgbehandlingen i Togo, og at der forud herfor sikres gennemsigtige og rimelige betingelser for tilrettelæggelsen af præsidentvalget, så de demokratiske og retsstatslige principper overholdes.

Som svar på det ærede medlems forespørgsel kan oplyses, at en ekspert fra Kommissionen blev udsendt til Togo i begyndelsen af marts måned 1998. Hans opgave er at afgive udtalelse om mulighederne og betingelserne for ydelse af støtte til Den Nationale Valgkommission, der er blevet nedsat med en del forsinkelse, eftersom første runde af præsidentvalget er fastlagt til juni 1998.

Kommissionen agter at følge gennemførelsen af valgproceduren meget nøje i snæver samordning med medlemsstaterne. Den støtter en række programmer for bevidstgørelse af vælgerkorpset, der gennemføres af nogle ikke-statslige organisationer i Togo (ngo'er), ligesom den vil yde støtte til et uddannelsesprogram til fordel for en række involverede personer ved landets institutioner.

(98/C 304/244)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0854/98
af Lyndon Harrison (PSE) til Kommissionen***(11. marts 1998)*

Om: Ansvar i forbindelse med brande

Ansvar i forbindelse med brande er fordelt over en række af Kommissionens generaldirektorater. Hvordan sikrer Kommissionen, at dette spørgsmål behandles på en sammenhængende og koncentreret måde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(8 april 1998)*

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

(98/C 304/245)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0867/98
af Armelle Guinebertière (UPE) til Rådet***(31. marts 1998)*

Om: Et nederlandsk lovforslag vedrørende prostitution og rufferi

Rådet (retlige og indre anliggender) gøres opmærksom på, at den nederlandske regering har forelagt et lovforslag vedrørende prostitution og rufferi.

I dette forslag afskaffes forbuddet mod bordeller, og der oprettes en status for »seksuelle arbejdstagere« for såkaldte frivillige prostituerede, medens rufferi gøres straffrit. Hvis denne tekst vedtages, risikerer den at skabe præcedens på europæisk plan.

Kan Rådet acceptere en tekst, som udgør et overgreb imod det menneskelige legemes ukrænkelighed og uafhængighed, og som er i modstrid med FN-konventionen af december 1949 om afskaffelse af handel med mennesker?

Svar*(4. juni 1998)*

Rådet har ikke kompetence til at kommentere lovforslag, som medlemsstaternes regeringer måtte fremsætte.

(98/C 304/246)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0873/98**af John Cushnahan (PPE) til Rådet***(31. marts 1998)**Om:* Menneskerettighederne i Mexico

Er Rådet klar over, at menneskerettighedsorganisationer i Mexico har oplyst, at 45 ubevæbnede indianere i delstaten Chiapas i Mexico blev dræbt i december 1997 af en paramilitær gruppe, der støtter regeringspartiet PRI?

Har Rådet modtaget nærmere oplysninger om disse mord, og hvilke foranstaltninger agter det at træffe i lyset af den klausul om respekt for menneskerettigheder og demokrati, der indgår i den nylige handelsaftale mellem EU og Mexico?

Svar*(8. juni 1998)*

Den 24. december 1997 afgav formandskabet på baggrund af de oplysninger, som øjeblikkelig var blevet udsendt af medierne, og som de mexicanske myndigheder selv havde bekræftet, følgende erklæring på vegne af Den Europæiske Union, hvori det på det kraftigste fordømte den massakre, som paramilitære grupper havde udført på tzotzil-indianere i Mexico i Chiapas-delstaten, og som havde krævet 46 civile døds ofre:

»Formandskabet for Den Europæiske Union anmoder regeringen for De Forenede Mexicanske Stater om øjeblikkeligt at foranstalte en undersøgelse, så der kan komme fuld klarhed over begivenheden og de skyldige kan blive stillet for retten. Det har noteret sig, at præsident Zedillo har givet tilsagn om en sådan undersøgelse, og det kræver, at hans tilsagn reelt følges op.

Formandskabet for Den Europæiske Union giver udtryk for bekymring over menneskerettighedssituationen i denne del af Mexico.

Det opfordrer de mexicanske myndigheder til at træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at garantere civilbefolkningens sikkerhed i Chiapas-delstaten.

Det minder i denne forbindelse om, at Den Europæiske Union og De Forenede Mexicanske Stater lige har undertegnet en samarbejdsaftale, hvori de to parter uforbeholdent forpligter sig til at overholde de demokratiske principper og de grundlæggende menneskerettigheder samt retsstatsprincipperne«.

Rådet følger fortsat udviklingen i Chiapas meget nøje, bl.a. gennem dets missionschefer i Mexico. I tilknytning til et uformelt møde på ministerplan mellem trojkaen for Den Europæiske Union og Mexico, der fandt sted i Panama den 12. februar 1998, benyttede den mexicanske minister lejligheden til at orientere om de foranstaltninger, som den mexicanske regering havde truffet efter de tragiske begivenheder i Chiapas. EU's ministre noterede sig den mexicanske ministers forsikringer om, at den mexicanske regering tillagde det stor betydning, at der blev fundet en fredelig løsning på konflikten i Chiapas. I den forbindelse gentog den mexicanske minister, at respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og principperne om demokrati og politisk pluralisme udgjorde grundlaget for forbindelserne mellem EU og Mexico, og EU's ministre erklærede sig enige heri.

(98/C 304/247)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0950/98**af Iñigo Méndez de Vigo (PPE) til Rådet***(31. marts 1998)**Om:* Kampe på begge sider af grænsen mellem Rwanda og Congo

Grænsen mellem det tidligere Zaire og Rwanda har forvandlet sig til en slagmark, hvor der i øjeblikket er to forskellige krige i gang. På den ene side er 300 blevet dræbt i Butembo i konflikten mellem maimai-militsen og Kabilas hær, medens 2.000 hutu-ekstremister på den anden side af grænsen, i nærheden af Guitarama, er omringet af den rwandiske hær, der ikke har andet ønske end at udrydde dem, og foreløbig er 135 hutuer blevet dræbt. I alt er der hidtil blevet dræbt 435 personer under kampene på begge sider af grænsen. Situationen på begge fronter er frygtelig ustabil, og hverken Kabilas styrker eller den rwandiske hær synes at have kontrol over den.

Er Rådet klar over situationens alvor? Har Rådet taget eller agter det at tage noget initiativ i forbindelse hermed?

Svar

(8. juni 1998)

Rådet deler det ærede medlems bekymringer over den fortsatte mangel på stabilitet og over genoptagelsen af kampe på begge sider af grænsen mellem Rwanda og Den Demokratiske Republik Congo. Den Europæiske Union er fast besluttet på at fremme politisk stabilitet, demokratisering samt økonomisk og social udvikling dels gennem partnerskab med regeringer og andre i regionen, dels gennem de mæglingsbestrebelse, som dens særlige udsending til De store Søers Område udfolder. EU's særlige udsending til De Store Søers Område, Aldo Ajello, aflagde den 30. marts 1998 rapport til Rådet om sin seneste mission til området og har siden da været på en ny mission i De Store Søers Område.

Med hensyn til Congo er Den Europæiske Union fortsat bekymret især over den ustabile situation i Kivu-regionen. Den congolesiske regering har for nylig sendt en større styrke til Kivu-provinserne for at genoprette ro og orden og forhindre, at oprørsgrupper gør indfald i nabolandene fra congolesisk område. Nabolandene synes at have gjort det klart, at de kunne løse problemet på egen hånd, hvis Congo ikke er i stand til at hævde kontrollen over sine grænseområder. Man ved ikke ret meget om oprindelsen til maimai-militsens opstand. Maimai-militsen var en af de første til at støtte Kabilas opstand mod Mobutu i slutningen af 1996, men deres styrker har afvist at lade sig integrere i den nye congolesiske hær, som aldrig har været i stand til at kontrollere stammefolkets hjemlande effektivt. Man kan se traditionelle maimai-krigere, tidligere Mobutu regeringstropper, lokale stammefolk, der protesterer over tilstedeværelsen af rwandiske tutsi-tropper i Congo, og hutu-oprørere fra det tilgrænsende Rwanda og Burundi kæmpe side om side.

Et andet problem, som hovedsagelig involverer den rwandiske regering, er de kamphandlinger, som hutu-ekstremisterne, medlemmer af Rwandas tidligere hær og Interahamwe-militsen gennemfører. Rådet udnytter enhver mulighed for at gøre det klart for den rwandiske regering, at kun en politisk løsning kan bringe varig fred og forsoning i Rwanda. Den 30. marts 1998 vedtog Rådet en fælles holdning om fastlæggelse af de politiske principper, som EU vil lægge til grund for sine fremtidige forbindelser med Rwanda. Det vedtog også konklusioner vedrørende De Store Søers Område. Trojkaens missionschefer i Kigali har forelagt den fælles holdning for den rwandiske regering, som er enig om, at dens målsætninger er national samling og forsoning, retsstaten, overholdelse af menneskerettighederne, fremme af demokrati og magtdeling.

Rådet arbejder tæt sammen med andre berørte parter, såsom FN, OAU, de regionale ledere og med USA for at fremme politiske løsninger på konflikterne i regionen. Det bør til sin tid overvejes, om der skal afholdes en international konference under FN's og OAU's auspicer om fred, sikkerhed og udvikling. Rådet vil fortsat følge situationen i De Store Søers Område nøje.

(98/C 304/248)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0975/98

af Carlos Robles Piquer (PPE) til Rådet

(31. marts 1998)

Om: Politiske fanger på Cuba

Idet jeg takker for svaret på min skriftlige forespørgsel E-3519/97 ⁽¹⁾ om forbindelserne med Cuba, vil jeg gerne bede Rådet oplyse, om den gradvise dialog, der vil blive indledt på fagligt niveau, nøje opfylder betingelserne i den gældende fælles holdning over for den cubanske regering, og desuden bedes Rådet oplyse, om det har anmodet om, at de politiske fanger, der løslades som en æresbevisning over for pave Johannes Paul II, også omfatter Félix Antonio Boné Carcasses, René Gómez Manzano og Vladimiro Roca Antúnez samt Marta Beatriz Roque Cabello, der alle er fængslet for én eneste forbrydelse, nemlig at have skrevet »Fædrelandet tilhører os alle«.

⁽¹⁾ EFT C 158 af 25.5.1998, s. 138.

Svar*(8. juni 1998)*

I Den Europæiske Unions fælles holdning vedrørende Cuba præciseres det, at Unionen for at bane vej for fredelige forandringer i Cuba vil opmuntre til en reform af den interne lovgivning om politiske og borgerlige rettigheder, herunder den cubanske straffelov. Det er på denne baggrund og på fagligt plan, at den delegation af eksperter på det juridiske område, som Kommissionen sendte til Cuba i overensstemmelse med formandskabets anbefalinger, som Rådet godkendte den 8. december 1997, skal ses. Rapporten fra denne delegation vil blive analyseret af Rådet og udgøre et element, der skal tages i betragtning ved den næste vurdering af den fælles holdning, der skal finde sted i juni 1998. Efter punkt 4 i den fælles holdning vil Den Europæiske Union, i takt med at de cubanske myndigheder gør fremskridt i demokratisk retning, støtte denne proces og undersøge, hvordan den bedst kan udnytte de midler, den har til rådighed til dette formål.

For så vidt angår den anden forespørgsel fra det ærede medlem, vil Rådet gerne gøre opmærksom på, at formandskabet den 24. februar 1998 fremsatte en erklæring på Den Europæiske Unions vegne, hvor det glæder sig over den cubanske regeringsbeslutning om straks at frigive en række fanger som følge af pavens appel, og hvor det henstiller til myndighederne om, at alle, som er blevet fængslet for på fredelig vis at have udtrykt deres politiske meninger, herunder også de fire ledende medlemmer af den interne oppositionsgruppe, frigives og fuldt ud reintegreres i samfundet.

(98/C 304/249)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1051/98**af Jens-Peter Bonde (I-EDN) til Rådet***(3. april 1998)*

Om: Ophævelse af grænsekontrol og undtagelser

Hvordan skal artikel 14 og artikel 62 forstås i forhold til hinanden, og hvorledes virker Schengen-aftalens køreplan for afskaffelse af grænsekontrol i forhold til artikel 14 og 62?

Hvilken forskel er der på den danske undtagelse og den britiske og irske undtagelse fra artikel 14?

Har Danmark også undtagelser fra bestemmelsen om ophævelse af grænsekontrol?

Dækker undtagelse fra artikel 14 også Kongeriget Danmark?

Svar*(4. juni 1998)*

Så længe Amsterdam-traktaten ikke er trådt i kraft, finder Rådet ikke, at det kan udtale sig om fortolkningen af de artikler, der indføres ved denne traktat.

(98/C 304/250)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1085/98**af Jannis Sakellariou (PSE) til Rådet***(31. marts 1998)*

Om: Gennemførelsen af associeringsaftalen med Tunesien

Til trods for at de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet har ratificeret samarbejdsaftalen mellem Tunesien og Den Europæiske Union, og at den er trådt i kraft den 1. marts 1998, er den endnu ikke blevet gennemført, hvad angår de forpligtelser, EU har indgået i landbrugssektoren, navnlig vedrørende olivenolie, fordi Rådet ikke har vedtaget den nødvendige gennemførelsesforordning. Er der ikke fare for, at denne situation kan skade et partnerskab, som vi til stadighed har fremmet?

Svar*(8. juni 1998)*

Det forslag til forordning om olivenolie, som det ærede medlem omtaler, blev forelagt af Kommissionen den 20. februar 1998 og vedtaget af Rådet den 27. april 1998.

Rådet vil også gerne oplyse det ærede medlem om, at første samling i Associeringsrådet EF-Tunesien efter associeringsaftalens ikrafttræden er planlagt til andet halvår af 1998.

(98/C 304/251)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1098/98**af Olivier Dupuis (ARE) til Rådet***(31. marts 1998)*

Om: Tilfældet Ukshin Hoti

Ukshin Hoti, lærer i statskundskab ved universitetet i Pristina (Kosovo), har siddet fængslet siden 1994 efter en retssag, der fandt sted under mildest talt tvivlsomme rammer, og efter hvilken han blev dømt for at have »truet forfatningsordenen« og »angrebet Den Føderative Republik Jugoslaviens territoriale integritet«. Allerede i 1981 var Hoti blevet anholdt for »kontrarevolutionære forbrydelser«; dette gentog sig i 1993. Han har til dato tilbragt otte år af sit liv i fængsel som samvittighedsfange i sin kamp for en fredelig forhandlingsløsning på Kosovo-spørgsmålet.

Hvilke aktioner har Rådet allerede iværksat, og hvilke skridt agter det at tage for at udvirke, at de serbiske myndigheder løslader Ukshin Hoti? Hvilke initiativer agter det at tage for at opnå, at myndighederne i Kosovo støtter Hotis løsladelse?

Svar*(4. juni 1998)*

Rådet beklager dybt den dom, der er fældet over Ukshin Hoti, og de omstændigheder, hvorunder han er dømt.

Rådet påpeger, at ytringsfrihed er en universel grundlæggende rettighed, som ethvert demokratisk land har pligt til at sikre, lige som retten til en uafhængig og retfærdig rettergang. Overholdelse af menneskerettighederne og demokratiske principper er grundlæggende elementer i Unionens regionale strategi og grundpiller i konditionalitetspolitikken over for Forbundsrepublikken Jugoslavien (FRJ). Det er netop på grund af utilfredshed med Kosovo-spørgsmålet og med FRJ's hidtidige menneskerettighedspolitik, at Unionen i slutningen af 1997 ophævede de autonome handelsforanstaltninger, der var indrømmet FRJ den 29. april 1997. En varig løsning på Kosovo-spørgsmålet og fuldstændig overholdelse af menneskerettighederne og de demokratiske principper er stadig hovedelementer i EU's krav til FRJ og en forudsætning for bedre bilaterale forbindelser.

En indsats til støtte for frigivelse af Ukshin Hoti må ses i sammenhæng med EU's generelle indsats for menneskerettigheder og demokratiske normer i FRJ. Inden for disse rammer vil EU vedblivende presse de serbiske myndigheder i alle sager, der ligner den, som det ærede medlem har rejst.

(98/C 304/252)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1155/98**af Concepció Ferrer (PPE) til Rådet***(3. april 1998)*

Om: Fængslinger i Ækvatorialguinea

Fire spanske statsborgere kan blive dømt til døden i Ækvatorialguinea, hvis anklagemyndighedens krav opfyldes i den politiske retssag, som i går blev indledt i Malabo mod 90 påståede aktivister af bubi-folket, der er anklaget for at have stået bag den uafhængighedsrevolte, som fandt sted på øen Bioko i slutningen af januar i år.

I lyset af alvoren af anklagen og af den straf, som vil finde anvendelse, hvis de anklagede kendes skyldige, samt i betragtning af den mangel på frihedsrettigheder og retsgarantier, der karakteriserer et diktatur som det ækvatorialguineanske, bedes Rådet besvare følgende spørgsmål: Har det foretaget sig noget i denne sag? Vil det søge at forhindre, at de spanske aktivister dømmes til døden?

Svar

(8. juni 1998)

Rådet er klar over, at der foreligger oplysninger om, at forskellige personer fra den etniske gruppe Bubi, der hører hjemme på Bioko-øen, der udgør en af de to landsdele i Ækvatorialguinea, efter sigende har været fængslet siden den 21. januar 1998, da de mistænkes for at tilhøre eller støtte en uafhængighedsbevægelse (Movimiento para la Autodeterminacion de la Isla de Bioko (MAIB)).

Regeringen har beskyldt MAIB for at have angrebet militærforlægningen i byen Luba på Bioko den 21. januar. Ækvatorialguineas udenrigsminister, hr. Oyono, skal have bekræftet, at syv personer blev fængslet på Bioko, efter hvad han betegnede som to ugers sammenstød i Ækvatorialguineas separatistkonflikt. Blandt de fængslede var der en nigerianer og fire spaniere af ækvatorialguineansk oprindelse, der alle hævdes at være medlemmer af MAIB. Hr. Oyono skal have bekræftet, at de risikerer dødsstraf. MAIB oplyses at have afvist alle beskyldninger om at stå bag disse angreb eller andre voldshandlinger. MAIB hævder, at over 800 medlemmer af Bubi-folket er blevet fængslet.

Retssagen mod de fire spanske statsborgere blev indledt den 25. maj. I mellemtiden var disse blevet betinget løsladt; de måtte ikke forlade Ækvatorialguinea og skulle give møde hos myndighederne hver tredje dag. Den 16. april 1998 oplyste Ækvatorialguineas udenrigsminister, hr. Oyono, at retssagen mod de fire spaniere ville blive offentlig og forløbe i fuld åbenhed. Han skal ligeledes have underrettet Spaniens premierminister, José María Aznar, om sin hensigt at tillade internationale observatører at følge retssagen.

Europa-Kommissionen indkaldte den 24. februar 1998 Ækvatorialguineas ambassadør for at meddele ham dens betænkelighed i anledning af de krænkelser af menneskerettighederne, der havde fundet sted efter angrebet den 21. januar. Flere hundrede mennesker var meldt fængslet, og mindst tre skulle være døde i fængslet efter afhøringerne. Kommissionen henstillede, at myndighederne undersøger, hvem der er skyld i disse krænkelser og sørger for, at de ansvarlige bliver straffet. Ambassadøren oplyste, at der var nedsat et særligt udvalg i Indenrigsministeriet, der skal modtage og undersøge klager over tilsidesættelser af menneskerettighederne, og han påpegede, at præsidenten deltog personligt i bestræbelserne på at undgå straffrihed for sådanne overtrædelser. Ambassadøren forsikrede om, at det var konstateret, hvem der var ansvarlige for angrebet den 21. januar, og at de pågældende ville blive stillet for retten. Alle andre fængslede var blevet løsladt.

Under præsident Obiangs nylige besøg i Cameroun meddelte Den Europæiske Unions missionschefer ham ligeledes deres betænkelighed i anledning af menneskerettighedssituationen i Ækvatorialguinea.

Rådet minder om Menneskerettighedskommissionens resolution af 21. april 1998, hvori Ækvatorialguinea opfordres til at tiltræde konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf samt den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination. Det tilskynder Ækvatorialguinea til at deltage i disse to konventioner hurtigst muligt.

Rådet opfordrer Ækvatorialguineas myndigheder til at behandle de formodede oprørere i overensstemmelse med de internationale forpligtelser i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Ækvatorialguinea har underskrevet. I denne konvention hedder det bl.a., at enhver, der er domfældt for en forbrydelse, har ret til at få domfældelsen og fastsættelsen af retsfølgen prøvet af en højere domstol, og at enhver dødsdømt skal have ret til at søge benådning eller forvandling af straffen af en højere domstol.

Rådet kan ikke foregribe retssagens udfald, men det vil træffe passende foranstaltninger i forhold til dommen. Rådet vil fortsat følge udviklingen i Ækvatorialguinea nøje og benytte enhver lejlighed til at fremhæve, at det lægger stor vægt på, at landet overholder menneskerettighederne og de demokratiske principper.